

NHÂN LOẠI - GIÁC NGỘ - TÌNH THƯƠNG
MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE (M.E.L.)
ỨNG DỤNG VÀ PHÁT TRIỂN NĂNG LƯỢNG VŨ TRỤ
UNIVERSAL ENERGY APPLICATION AND DEVELOPMENT
Website: mel.org.vn

BÀI GIẢNG THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG
Lớp 5.1; 5.2 tại Thụy Sĩ, ngày 19 đến 21/12/1995

Prof. Dr. Sir Master LƯƠNG MINH ĐÁNG
D.Ac.,M.D.(T.M.),Ph.D.,D.Sc.,K.St.J. (Knight Commander)
Albert Schweitzer Award 2001
Founder of MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE

.KHÓA HƯỚNG DẪN ĐẶC BIỆT

DÙNG LUÂN XA 6 TRỊ BỆNH

19/12/1995 – 21/12/1995

GENEVE – THỤY SĨ

19/12/1995

LỜI GIỚI THIỆU CỦA ANH NGUYỄN THIÊN:

Trước hết, con có đôi lời chào mừng Thầy đã thân hành đến Geneve dạy khóa đặc biệt này. Trung tâm Geneve vô cùng vinh dự lớn lao, được Thầy chỉ định tổ chức khóa học đặc biệt này. Thưa Thầy, kính thưa quý vị, có rất nhiều trở ngại khó khăn mà ban tổ chức đã gặp phải từ nhiều tháng qua, nhưng tất cả anh chị em đã đồng tâm chịu đựng những thử thách, cố gắng hết sức mình một cách thật là vui vẻ, để nhân đó có dịp học hỏi, trau dồi đức hạnh, hầu tiến xa trên con đường phát triển tâm linh của ngành Nhân Điện chúng ta. Mong rằng tất cả quý vị hoan hỉ đón nhận.

Kính chào Thầy, trước khi lớp học bắt đầu, chúng con những học trò của Thầy, vô cùng vui mừng được gặp lại Thầy trong thời gian cuối năm để bắt đầu một chu kỳ năm mới đầy hy vọng chứa chan. Chúng con rất là háo hức, mong mỏi, đón nhận một cách khiêm cung những lợi dạy của Thầy để tự mình mở được cánh cửa Chân Thiện Mỹ của tâm linh, ngõ hầu sát cánh bên Thầy hoàn thành sứ mạng giúp đỡ nhân loại trong thời gian tới. Đôi lời vắn tắt này không đủ để diễn tả hết tâm ý và lòng thành kính quý trọng của chúng con đối với Thầy. Tuy nhiên chắc chắn là Thầy cảm nhận được, vì những lời nói đó phát ra từ đáy lòng chúng con.

THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG CHÀO MỪNG CÁC HỌC VIÊN

Trước tiên, tôi chào mừng tất cả anh chị em có mặt ngày hôm nay. Theo tổng số của trung tâm Geneve cho biết, khoảng 33 quốc gia đến đây học, và khoảng trên 50 quốc tịch khác nhau, và đến khoảng trên 2000 anh chị em học khóa đặc biệt này. Đó là lời chào mừng đầu tiên của tôi đối với anh chị em.

LỜI MỞ ĐẦU CỦA THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG

Trước tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em, tôi nhắc cho anh chị em biết, mỗi một ngày tôi sẽ truyền năng lực cho 2 lần: lần thứ nhất lúc bắt đầu học 8 giờ, lần thứ hai lúc bắt đầu 2 giờ rưỡi. Tại vì khóa này khóa đặc biệt do đó tôi truyền năng lực cho anh chị em vô luân xa 6 của anh chị em. Và cũng không ngoại lệ, trước khi 10 giờ, anh chị em nghỉ giải lao, thì tôi sẽ trị bệnh tập thể cho tất cả các anh chị em có mặt ngày hôm nay. Do đó, đừng bận tâm vấn đề bệnh hoạn. Khi tôi trị bệnh cho anh chị em, cũng một hình thức, tập sự cho anh chị em trị bệnh theo phương pháp mới, là dùng luân xa 6 để trị bệnh.

Anh chị em cũng đừng bận tâm nhe. Mặc dù tôi ngồi ở chính giữa này, tôi sẽ truyền năng lực hai bên, đừng nghĩ rằng thấy tôi mới được năng lực nhe. Tất cả anh chị em nội trong lớp học này hết, dù trên lầu, bên phải, trái, ngoài trước, ngoài sau, tất cả anh chị em tập trung về một điểm ngay tôi ngồi chỗ này.

Năng lực này sẽ bao gồm hết trong hội trường này, do đó dầu thấy mặt tôi, hay không thấy mặt tôi, cũng đừng lo ngại trong vấn đề truyền năng lực nhe. Đừng nghĩ rằng thấy mặt tôi mới được truyền năng lực, còn không thấy mặt tôi thì không được năng lực. Đừng nghĩ vậy, là sai nguyên tắc. Yên tâm. Tôi nhắc lại, trên này thì tôi sẽ nhắm mặt lại, ở dưới đó thì anh chị em tập trung về một điểm, ngó thẳng lên trên này hết, tôi sẽ truyền năng lực cho anh chị em hết.

Rồi bây giờ anh chị em bắt đầu học nhe.

Ngày hôm nay vái khoa này là *khóa đặc biệt*, trên 6 năm qua tôi dạy ngành Nhân Điện này, và hôm nay cũng là khóa đặc biệt cho tất cả anh chị em đã tốt nghiệp cấp 5. Tuy nhiên có một số anh chị em học cấp 4 được ưu tiên khóa này. Do đó thì anh chị em cố gắng tạo điều kiện thế nào, khi nào có lớp 5 thì anh chị em nên học lớp 5 nữa, cho nó đủ, học từ lớp 1 tới lớp 5 và khóa đặc biệt này. Và tôi mong muốn rằng, cái lớp này, anh chị em ghi chú cho đặc biệt,, và cho kỹ, tại vì anh chị em nên nhớ rằng trước đây, anh chị em học cấp 3, cấp 4, cấp 5 thì nó có sự sai biệt trong khi trị bệnh. Tại vì khóa này đặc biệt dành riêng cho anh chị em sử dụng luân xa 6, mà từ trước tới giờ, trên 6 năm nay tôi chưa bao giờ cho anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6. Ngoài vấn đề dùng luân xa 6 trị bệnh cho cá nhân mình, cho gia đình mình, cho nơi anh chị em ở, và đi xa hơn nữa, tôi tập sự cho anh chị em trị bệnh từ xa. Có nghĩa là ngoài cái địa phương nơi anh chị em đang ở. Do đó anh chị em phải ghi chú cho kỹ, học hỏi cho đúng mức. Những câu nào tôi giải thích không rõ ràng, hoặc anh chị em chưa có thấu hiểu đúng mức thì anh chị em nêu ra để tôi trả lời cho anh chị em học hỏi, rút kinh nghiệm. Có như vậy thì anh chị em mới giúp cho mình, cho người khác hết bệnh hết đau được.

Bây giờ bắt đầu anh chị em học nhe.

Anh chị em ghi chú cho kỹ, ngày hôm nay tôi hướng dẫn cho anh chị em cái *phương pháp dùng luân xa 6 trị bệnh*. Trước tiên dùng luân xa 6 để trị bệnh thì nên nhớ rằng: hệ thần kinh chúng ta tập trung vào một điểm ở não bộ của chúng ta. Do đó có **2 cái hạch đặc biệt** nhất mà từ trước tới giờ anh chị em chưa học. Đó là **tuyến tùng** và **tuyến nội tiết**.

Hai cái tuyến này vô cùng quan trọng cho cơ thể của anh chị em. Nếu anh chị em phát triển được 2 cái tuyến này, thì chắc chắn anh chị em sẽ không bị bệnh, và giúp cho người khác không có đau. Cũng như, anh chị em sẽ giải quyết được tất cả những gì khó khăn từ trước tới giờ mà anh chị em không thể giúp cho người ta hết bệnh hết đau được. Do đó, thì anh chị em phải ghi chú cho kỹ cái đề tài ngày hôm nay, tôi dạy cho anh chị em hai cái mục tiêu chánh đó. Và sau đó tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em làm cách nào để phát

triển 2 cái hạch ở trên não chúng ta, giúp cho chúng ta không bệnh không đau, và giúp cho người khác hết đau hết bệnh.

Bây giờ anh chị em biết hai cái tuyến trên đầu vô cùng quan trọng, và bây giờ bắt đầu anh chị em học cái *phương pháp dùng luân xa 6 trị bệnh*.

Nhớ nhe, nếu anh chị em trị bệnh cho **cá nhân** của mình, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, tập trung vào cái điểm của anh chị em bị bệnh. Thí dụ, anh chị em bị đau phổi, thì chỉ cần dùng luân xa 6 của mình trực tiếp nghĩ tới luân xa 5 của mình, cũng giống như trước kia anh chị em dùng luân xa 6 điều khiển những luân xa khác cho nó quay. Thì ngược lại, ngày hôm nay, anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển những luân xa của anh chị em bị bệnh, bị đau. Đó là nằm trong luân xa. Bất cứ luân xa nào ở bộ phận nào bị bệnh thì anh chị em *trực tiếp nghĩ tới luân xa* đó. Đó là vấn đề hệ thống luân xa.

Ngoài hệ thống luân xa, nếu bị bệnh, thì chỉ cần trực tiếp *dùng luân xa 6 của mình nghĩ ngay cái vùng local bị bệnh* thì anh chị em sẽ giúp ngay luân xa hết bệnh, và những bộ phận bị đau trong luân xa, cũng như ngoài luân xa hết đau, hết bệnh. Như anh chị em biết trước kia, thì anh chị em phải dùng 2 phút trị bệnh theo công thức mới. Thì ngay từ bây giờ, anh chị em chỉ cần *mỗi một điểm trong vòng 30 giây* thôi nhe. Mà nhớ rằng không cần thiết phải hít vô bằng mũi thở ra bằng miệng. Chỉ cần luân xa 6 của mình trực tiếp nghĩ ngay cái luân xa bị bệnh và vùng local bị đau, trong vòng 30 giây mỗi một cái luân xa, và một nơi đau bệnh. Đó là anh chị em trị bệnh cá nhân nhe.

Trong tương lai anh chị em sẽ trị bệnh *tập thể*

Thí dụ có một số đông đang ngồi như thế này thì anh chị em trị bệnh tập thể. Anh chị em đừng bao giờ nghĩ tới luân xa của người nào hết, ghi chú cho kỹ cái này nhe Cái thứ nhất, là anh chị em tập trung về một điểm luân xa 6 và 7, 30 giây, rồi luân xa 7 và cùng phía tay trái, 30 giây, rồi luân xa 7 với phía tay mặt 30 giây. Và mỗi một luân xa 30 giây: từ luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, mỗi một luân xa là 30 giây, tổng cộng 3 phút rưỡi. Sau khi nghĩ 3 phút rưỡi rồi, thì nghĩ tới lọc máu của mình, 30 giây nữa, là 4 phút, còn lại

1 phút thì nghĩ tới luân xa 6, 7 của mình. Đó là trị bệnh tập thể, *tất cả bệnh trạng*, dù bệnh nặng, dù bệnh nhẹ, dù bệnh vùng local hoặc tất cả những bộ phận trong cơ thể bị bệnh, thì chỉ cần 5 phút, anh chị em có thể trị bệnh hàng ngàn người, hàng chục ngàn người, không gì trở ngại hết. Nhớ nhé.

Bây giờ tôi nhắc lại một phần nữa nhé. Khi anh chị em trị bệnh tập thể thì ngồi như thế này. Tôi nhắc lại, ngồi cho thoải mái thôi, tập trung về một điểm: luân xa 6, 7 rồi; luân xa 7 và cạnh lỗ tai trái, 30 giây; xong rồi, nghĩ luân xa 7 và cạnh lỗ tai phải, 30 giây. Giống như khi trị bệnh bị tê liệt thần kinh vậy đó. Mỗi một bên 30 giây, và mỗi một luân xa của anh chị em, luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, mỗi luân xa nghĩ 30 giây. Đó là luân xa của mình đó nhé. Nghĩ luân xa của mình chứ không phải nghĩ luân xa người bệnh nhé. Nhớ cái điểm này chánh, thông dịch cho kỹ nhé. Sau 5 cái luân xa hết rồi, thì nghĩ cái phần lọc máu, của mình 30 giây. Sau đó nghĩ tới luân xa số 6 với số 7 của mình, 1 phút nữa. Tổng cộng 5 phút, thì tất cả trong hội trường này hoặc giả nơi công cộng, bất cứ bao nhiêu ngàn người bệnh nhân, chỉ cần 5 phút thôi. Và khi dùng luân xa 6 trị bệnh như thế đó, thì chắc chắn bệnh nhân sẽ giảm đau và bớt đau rất nhiều, bất cứ bệnh trạng gì. Anh chị em khỏi bắt mạch, và khỏi có định bệnh nữa. Chỉ cần dùng luân xa 6 của mình điều trị bệnh tập thể như vậy, thì sự hữu hiệu sẽ giúp cho anh chị em và giúp cho người khác hết bệnh, hết đau.

Bây giờ tiếp tục nhé. Đó là anh chị em trị bệnh cá nhân cho mình, và trị bệnh tập thể. Chẩn mạch: dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 6 của bệnh nhân trong vòng 30 giây. Bây giờ anh chị em trị bệnh đàng xa nhé. Có một bệnh nhân nào đó, cho anh chị em biết họ đang bị bệnh đau gan, thí dụ, hoặc họ bị đau phổi, tôi thí dụ 2 cái luân xa. Nếu đau gan thì trị luân xa số 3, nếu khai đau phổi thì trị luân xa 5. Tuy nhiên, để xác định được rõ ràng người ta khai đúng bệnh, hoặc người ta khai không đúng bệnh, anh chị em phải ghi cái này cho kỹ, những cái quan trọng tôi dạy, ghi cho kỹ: Anh chị em phải *hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 lần*, và khi nghe điện thoại rồi, bắt mạch 30 giây. Thí dụ, người ta khai trong điện thoại đau gan, đau phổi, anh chị em biểu chờ chút xíu đi, anh chị em hít vô bằng mũi thở ra bằng miệng 3 lần. *Sau đó, nhắm mắt lại, tịnh tâm trong vòng 30 giây*. Thay vì bắt

mạch tại chỗ, thì dòng điện sẽ đi trực tiếp thẳng bên kia và ngược lại của anh chị em, coi anh chị em có cảm nhận được cái gan của anh chị em bị đau không? Cái phổi của anh chị em có bị đau không? Hoặc luân xa 3 của anh chị em có cảm nhận được không? Hoặc luân xa 5 của anh chị em có cảm nhận được không?

Nếu một trong hai trường hợp đó xảy ra, thì người bệnh nhân đó khai đúng bệnh, mà khai đúng bệnh thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, trực tiếp nghĩ luân xa 3 của mình, thì trực tiếp ngay luân xa 3 của người bệnh nhân giúp cho hết đau gan, và luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 5 của mình, thì trực tiếp ngay luân xa 5 của mình đi thẳng luân xa 5 của người bệnh, giúp cho người đó hết đau phổi. Anh chị em ghi chú cho kỹ, thông dịch cho kỹ. Khóa này là khóa đặc biệt, do đó phải thông dịch cho kỹ để người ta học hỏi, sau này rồi sẽ nêu ra câu hỏi, tôi trả lời cho hiểu rõ hơn. Phần Việt Nam, và người Pháp cũng vậy, anh chị em nghe đầy đủ hết rồi, cũng phải cố gắng ghi chú cho đầy đủ, không khéo anh chị em về thực hành không đúng nguyên tắc, thì chắc chắn sẽ không giúp cho người ta hết bệnh hết đau.

Trị bệnh đàng xa cho một cá nhân, thì giống cũng như trị bệnh cho mình vậy. Chỉ mỗi lần **dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa của mình, là trực tiếp truyền cho người bệnh trong vòng 30 giây**. Có nghĩ là sau khi định bệnh rõ ràng rồi, cúp telephone, không cần để telephone, để người ta không tốn tiền telephone. Có thể ở các nước khác nhờ anh chị em, thì kêu cúp telephone đi, đặng này trị bệnh cho người ta thì đặng đó người ta hết bệnh nhe. Chứ không có nghĩa là anh chị em nói chờ telephone đi, tôi trị bệnh, rồi xong, hỏi hết bệnh chưa, thì một tiếng đồng hồ sau, tốn tiền người ta nhiều lắm nhe. Do đó anh chị em chỉ cần 30 giây thôi, trước khi trị bệnh, cúp telephone, sau đó trị bệnh, đừng bao giờ để người ta chờ telephone. Giúp cho người ta thì giúp như vậy.

Tôi hướng dẫn cho anh chị em đó là nguyên tắc chung cho anh chị em sử dụng luân xa 6 để trị bệnh. Tuy nhiên, khi anh chị em tập sự rồi, những cái đặc biệt mà xảy ra cho một số anh chị em có mặt hội trường này, có nghĩa là anh chị em vừa nghĩ tới luân xa 3 cho người bệnh, đó là nghĩ luân xa 3 của

mình. Thí dụ, anh chị em trị bệnh tập thể, tôi nhắc lại, thay vì nghĩ 30 giây bên tay mặt, 30 giây bên tay trái, và mỗi luân xa 30 giây. Tuy nhiên có một số trường hợp đặc biệt, anh chị em vừa nghĩ trong vòng 5, 10 giây thôi, thì làm cho anh chị em nóng, khó chịu bằng luân xa 7, hoặc bị nóng trong vòng 5 -10 giây bên tay mặt, hoặc bên tay trái – thì những cái đó, trong tương lai anh chị em sẽ stop liền, *không cần thiết phải trị 30 giây, có thể 5, 10 giây*, tại vì khi mà điện của anh chị em mạnh quá thì anh chị em sẽ không chịu nổi 30 giây. Do đó khi nào nóng quá, gặp trường hợp này, chưa xảy ra, tuy nhiên tôi biết có một số trường hợp đặc biệt trong lớp học này. Thay vì nghĩ mỗi luân xa và vùng phụ cận 30 giây, thì trong vòng 5 tới 10 giây, nếu cảm thấy vùng local bị nóng hoặc luân xa 7 nóng, thì sẽ đổi liền, không cần thiết để 30 giây. Ngay cả những luân xa cũng vậy. Khi nghĩ tới luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, thay vì 30 giây, mà trước 30 giây đó, trong vòng 5 giây, 10 giây, làm cho luân xa của anh chị em nóng quá, khó chịu, thì stop liền, nghĩ tới luân xa kế tiếp, chứ đừng để 30 giây. Nếu để 30 giây thì trong cơ thể sẽ khó chịu. Nhớ ghi chú cho kỹ, chứ không khéo, nghe ông Thầy giảng 30 giây, để 30 giây thì những luân xa sẽ nóng, làm cho anh chị em khó chịu, thì anh chị em sẽ không được khỏe lắm, phải dùng công thức hít vô bằng mũi thở ra bằng miệng 3 hơi, giúp cho năng lượng trở lại bình thường.

Tôi nhắc lại một lần nữa đoạn sau: nếu trong vòng 5 phút, trị bệnh tập thể, làm cho cơ thể anh chị em nóng, khó chịu quá, thì luôn luôn nhớ, phải hít vô bằng mũi thở ra bằng miệng 3 hơi, thì giúp cho cái năng lượng anh chị em trở lại quân bình. Cũng như, thí dụ, anh chị em trị bệnh một luân xa cũng vậy, nếu trước 30 giây mà luân xa mình nóng quá, thì stop liền, chứ đừng đợi 30 giây rồi mới nghĩ tới luân xa khác, thì làm cho luân xa của anh chị em khó chịu. Nhớ cái điểm này nhe. Thông dịch kỹ kỹ đi.

Bây giờ tới phiên một số anh chị em bác sĩ hành nghề **châm cứu**, nghe cho rõ, cái này ghi chú cho kỹ nhe! Cái này là tất cả anh chị em bác sĩ hành nghề châm cứu, hoặc giả anh chị em hành nghề châm cứu hợp pháp, thì anh chị em nghe cho rõ cái này, để ghi chú cho kỹ về giúp cho bệnh nhân mau hết bệnh, lành bệnh nhe.

Tất cả những cây kim châm cứu của anh chị em, mỗi lần trị luân xa người ta, hồi trước thì phải để 5 phút, bây giờ tất cả cây kim châm cứu để những luân xa chánh và luân xa nhớ rằng phải để một cây kim lọc máu nhe, mỗi kim để 5 phút thôi. Tuy nhiên, để tránh tình trạng bệnh nhân không hiểu lầm anh chị em châm cứu nhanh quá, do đó có thể anh chị em châm cứu những huyết phụ của anh chị em, mà tôi, mấy cái huyết phụ, tôi không biết nhe. Thí dụ châm ngay luân xa 7 một cây kim, thì có thể châm mấy cái huyết phụ nào đó, nhưng mà *cây kim chánh lấy ra trước*, kim phụ lấy ra sau, mà kim phụ để mấy phút, cái đó tôi không biết, tại nghề của anh chị em tôi không biết được. Nhưng luân xa nhớ là mỗi lần châm cứu những luân xa chánh, thì để *1 phút* mà thôi nhe. Và *luôn luôn phải nhớ một cây kim ở mạch máu, và một cây kim ở luân xa 6, một cây kim ở luân xa 7* nhe. Tất cả anh chị em châm cứu, luân xa dù bất cứ là bệnh trạng gì, phải luân xa châm một cây kim ở luân xa 6, nhớ nhe. Tất cả những bệnh nằm ở luân xa, hoặc ở vùng phụ cận, thì dụ bị ung thư ngực, tôi chỉ cho anh chị em luân: châm 4 cây kim – một cây bên mặt, bên trái, ở dưới, ở trên, 4 cây kim. Đừng bao giờ châm ngay giữa cái ung thư. Bốn cây kim đó rồi, cộng một cây kim lọc máu, và một cây kim ở luân xa 6, một cây kim ở luân xa 7. Nếu hai bên ngực bị ung thư, thì châm mỗi một bên là 4 cây kim.

Và tất cả vùng local cũng vậy, nếu vùng local bị bệnh thì châm 4 cây kim. Thí dụ, đây là vùng local bị bệnh, châm bên trái, phải, trên, dưới, cô lập hết, cho vi trùng nó chết, và tạo tế bào mới giúp cho người ta hết bệnh ung thư. Mỗi một lần như vậy thì để trong vòng 1 phút, lấy kim ra hết, đừng để lâu. Đó là trong lãnh vực châm cứu, anh chị em ghi chú cái này cho kỹ, lát nữa đây tôi biết có một số anh chị em nêu ra câu hỏi tôi sẽ trả lời chi tiết hơn.

Bây giờ tôi nhắc lại cho một số anh chị em châm cứu nhe. Khi anh chị em châm cứu, cây kim đặt vô luân xa của người bệnh, thì dùng luân xa 6 của mình tập trung vô cái điểm, thì dụ châm cứu luân xa 7, thì khi vừa châm cứu luân xa 7 thì dùng luân xa 6 của mình điều khiển cây kim. Anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển cây kim châm cứu, thì điện năng sẽ vô mạnh lắm, do đó trong vòng một phút phải lấy cây kim ra, nếu để lâu quá thì điện năng sẽ trở về cây kim nhe.

Tôi nhắc lại, đây là tôi dành riêng cho anh chị em học lớp này nhe. Không có nghĩa là anh chị em về chỉ cho bạn đồng nghiệp của anh chị em thì không có giá trị gì hết trơn, hết trụi. Những anh chị em hành nghề châm cứu đã học lớp 4 trở lên rồi, thì vẫn giữ vững nguyên tắc cũ. Dành riêng cho anh chị em học lớp này, thì dùng luân xa 6 điều khiến cây kim châm cho người ta, thì một phút thôi. Đừng bao giờ chỉ bạn đồng nghiệp là anh chị em vừa học lớp này xong, chỉ cần châm một phút là đủ rồi, thì không có giá trị gì hết. Thương bạn thì ráng nói bạn của anh chị em nếu cái lớp tới, tôi có dạy, học thì hữu hiệu, còn không có học lớp này thì vẫn áp dụng nguyên tắc cũ. Ý tôi muốn nói anh chị em đừng bao giờ chỉ bạn đồng nghiệp của anh chị em bằng phương pháp mới anh chị em trị bệnh này.

Bây giờ tôi sẽ cho mỗi một nhóm, anh chị em sẽ lần lượt, tôi cho hỏi 3 người, và tất cả những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em sáng nay, dùng luân xa 6 để trị bệnh cá nhân, dùng luân xa 6 để trị bệnh tập thể, dùng luân xa 6 trị bệnh ở đằng xa, và dùng kim châm cứu giúp cho người ta hết đau hết bệnh. Tất cả những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em này giờ thì anh chị em sẽ nêu ra những câu hỏi đó, tôi sẽ lần lượt trả lời. Anh chị em cũng đừng nóng ruột, đây thì không có ai bà con ruột thịt với tôi hết trơn, anh chị em nào đưa tay lên, tôi chỉ người nào thì người đó đứng dậy nhe. Đừng nóng ruột, nói tại sao đưa tay hoài mà không được. Tôi đâu có biết ai thân hay ai không thân, người nào tôi chỉ thì người đó đứng dậy nêu câu hỏi nhe. Anh chị em đừng buồn, tại cái lớp học này quá đông, thời gian không có nhiều, nhưng tôi cố gắng trả lời hết những câu hỏi anh chị em nêu ra để anh chị em học hỏi kinh nghiệm, về giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Do đó bây giờ tôi cho anh chị em bắt đầu từ đây, đây, mỗi một khu vực là 3 người nêu câu hỏi. Bắt đầu từ bên trái đi qua bên phải.

1/ Thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi về trị bệnh đằng xa:

Câu hỏi thứ nhất: nếu người bệnh bị hôn mê thì phải làm cách nào?

Câu hỏi thứ nhì: có nguy hiểm gì không nếu có nhiều người chữa bệnh cách xa cho một người?

Nêu gặp những trường hợp người bệnh bị hôn mê, thì nhớ rằng, trị theo công thức tôi chỉ nhe. Anh chị em chỉ cần nghĩ tới luân xa 6, 7 của mình để trị cho người đó đàng xa. Khởi cần telephone, khởi gì hết. Sau khi người đó tỉnh rồi, có nghĩa là người đó không bị hôn mê nữa, thì lúc đó anh chị em mới trị theo những cái bệnh người ta kê khai ra. Còn hôn mê thì vẫn dùng luân xa 6 của mình điều khiển luân xa 6 và luân xa 7 của mình để người đó tỉnh trở lại, sau đó mới trị bệnh theo phương pháp những luân xa bị bệnh.

Câu thứ nhì, nếu anh chị em trị bệnh từ đàng xa rồi, thì khuyên người bệnh đừng bao giờ nhờ người thứ hai trị nữa. Nếu người thứ hai trị, thì người thứ hai không có trở ngại gì hết, nhưng người bệnh không bao giờ hết bệnh. Nếu ngày đó, hai hoặc ba người trị cùng một lúc cho người từ xa, thì chắc chắn người đó không bao giờ hết bệnh. Ghi chú cho kỹ cái này.

Và khi tôi trả lời 2 câu hỏi này rồi, câu hỏi kế tiếp thông dịch luôn, mỗi một người được quyền hỏi tối đa 2 câu hỏi mà thôi nhe. Không có nghĩa là người này gửi người kia, người kia gửi người nọ, cầm một hơi 6 câu hỏi, tôi không có trả lời. Mỗi một người chỉ được nêu 2 câu hỏi tối đa mà thôi.

2/ Câu hỏi thứ nhất, khi chữa theo phương pháp Thầy vừa nói đó, thì khi nghĩ tới luân xa của mình, phải nhắm mắt hay mở mắt?

Câu hỏi thứ nhì, trong trường hợp trị bệnh tập thể, mình nghĩ luân xa của mình, còn mắt mình có nhìn luân xa của những người trước mặt mình hay không?

Tôi trả lời cho nghe, khi trị bệnh đừng bao giờ nhắm mắt hết, ngoại trừ trường hợp khi chấn mạch đàng xa, khi người ta telephone, lúc đó mới nhắm mắt tĩnh tâm trong vòng 30 giây, định bệnh người ta bằng luân xa 6. Còn khi trị bệnh thì đừng bao giờ nhắm mắt hết nhe.

Khi trị bệnh tập thể, thì anh chị em chỉ cần nghĩ những luân xa của mình thôi. Những luân xa của mình thì trực tiếp truyền thẳng vô những luân xa của người bệnh. Anh chị em đừng bao giờ nghĩ luân xa của người bệnh hết, tại vì khi trị bệnh tập thể, không phải 50, 100, mà 1000 người hoặc hơn. Tôi chuẩn

bị anh chị em dùng luân xa 6 thì chắc chắn anh chị em sẽ có cơ hội sử dụng luân xa 6 trị bệnh tập thể, mà không phải 5, 3 trăm người đâu! Có thể hàng ngàn người trở lên, mà không biết bao nhiêu ngàn. Do đó anh chị em **phải chuẩn bị**, và cũng phải học cho kỹ càng cái này, về mới giúp cho người ta hết bệnh hết đau được.

3/ Trong trường hợp trị bệnh tập thể cho trẻ em, có gì khác không? Vẫn giữ 30 giây cho mỗi luân xa với trẻ em dưới 1 tháng hoặc dưới 12 tuổi?

Câu hỏi thứ nhì về phương pháp mới, có thể trị bệnh thần kinh giả được hay không?

Tất cả những bệnh trạng dành riêng cho trẻ em. Thứ nhất, trẻ em mới sanh tới 12 tháng thì chỉ dùng trong vòng một khoảnh khắc thôi. Có nghĩa là anh chị em dùng 30 giây đủ rồi. Tại vì anh chị em chỉ trị có một lần 30 giây cho đứa trẻ từ mới sanh tới 12 tháng, 30 giây dùng luân xa 6 của mình điều khiển luân xa 6, 7, giúp cho trẻ em hết đau hết bệnh nhẹ.

Còn từ 1 tuổi tới 12 tuổi, thì tôi vừa trình bày, có thể trong vòng 30 giây và trước 30 giây. Đôi khi từ 10 giây, 15 giây hoặc 20 giây, nếu nóng thì stop liền, trị luân xa kế tiếp. Đừng trị 30 giây, trừ trường hợp trong vòng 30 giây mà nếu luân xa của anh chị em không bị nóng, thì tiếp tục trị 30 giây cho trẻ em, giống như người lớn. Tuy nhiên lứa tuổi từ 11 tới 12 tuổi, điện năng nó ít, mà điện năng của anh chị em nhiều, do đó có thể trước 30 giây, có thể cảm nhận luân xa nóng, thì chuyển qua luân xa khác trị bệnh. Nhớ điểm này, ghi chú cho kỹ về giúp cho trẻ em. Nếu trị 30 giây cũng không có gì trở ngại hết, tuy nhiên khi mà anh chị em trị như vậy, nếu trước 30 giây luân xa của anh chị em nóng thì đừng bao giờ để cho 30 giây hết, phải đổi qua luân xa khác liền. Hoặc có một luân xa bị bệnh, thì stop liền, đừng trị nữa.

Bệnh thần kinh giả thì anh chị em chưa có đủ khả năng. Chưa đủ khả năng dùng luân xa 6 trị bệnh tập thể được. Tuy nhiên để gần mãi khóa tôi sẽ trình bày với anh chị em người nào hoặc giặc cái điều kiện nào, thì trị bệnh bằng

luân xa 6. Bây giờ tôi chưa nói. Cần nhất là dùng luân xa 6 trị bệnh thiệt đi, còn bệnh giả thì để ngày chót tôi sẽ trình bày với anh chị em.

4/ Thưa Thầy, xin Thầy cắt nghĩa rõ hơn khi Thầy nói dùng luân xa 6 của chính mình để điều khiển cây kim châm cứu. Đó là dùng luân xa 6 để nghĩ về cây kim khi chích vào, hay sao?

Anh chị em nghe cho rõ nhé. Thí dụ đây là cây kim châm cứu và đây là luân xa 7. Khi anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển cây kim này, *luân xa 6 ngó cây kim, châm vô luân xa 7 của người ta, rồi lấy tay ra, rồi 1 phút lấy cây kim ra.* Chứ không có nghĩa là dùng luân xa 6 của mình điều khiển luân xa 7 của người bệnh, mà chính là *điều khiển cây kim.* Tất cả điện năng vô cây kim này, châm vô cái luân xa người ta trong vòng 1 phút, điện năng vô mạnh lắm. Do đó trong vòng 1 phút phải lấy cây kim ra liền. Ghi chú cho kỹ về giúp cho người ta.

5/ Khi chữa bệnh cách xa, có trường hợp nào mình bị mất năng lực không?

Và có phải có sự cho phép của người bệnh nhân trước khi mình được chữa họ không?

Thứ nhất khi dùng luân xa 6 trị bệnh đàng xa thì không có gì trở ngại vấn đề mất năng lực hết. Ngoài trừ trường hợp anh chị em sử dụng nhiều quá, thí dụ, một luân xa chỉ cần 30 giây thôi. Nếu vô tình trị 4 phút, 5 phút thì anh chị em tự dùng luân xa 6 nhiều quá làm cho anh chị em từ từ mất năng lực nhé. Cái này là làm cho anh chị em mất năng lực nè. Anh chị em nghe cho rõ!

Cái năng lực này là năng lực của vũ trụ. Mà khi dùng luân xa 6 thì rất mạnh, do đó thì không nhất thiết phải 1 phút, 2 phút, 3 phút, 4 phút. Nếu anh chị em không nghe lời tôi mà anh chị em trị theo ý của anh chị em, thì chắc chắn anh chị em sẽ từ từ mất năng lực. Tại vì anh chị em lạm luân xa 6 quá mức. Tại vì anh chị em chỉ cần 30 giây thôi, mà mỗi ngày anh chị em sử dụng 3

phút, 4 phút, 5 phút, đó là tự anh chị em làm mất năng lực, ngoài ra không có ai làm cho anh chị em mất năng lực hết. Đó là câu hỏi thứ nhất.

Câu hỏi thứ nhì, khi bệnh nhân yêu cầu mình rồi, thì chắc chắn mình sẽ giúp người ta. Tuy nhiên cũng có một số trường hợp cha mẹ không tin, hoặc con không tin, thì có thể người mẹ tả bệnh của người con, hoặc người con tả bệnh của người mẹ, mình trực tiếp mình trị cũng được, không có gì trở ngại nhe. Khởi cần phải xin phép. Tại có một số anh chị em ở đằng xa không có tin, mà không có tin, trong gia đình có 2 người tin, 3 người không tin, thì những người tin nhờ mình trị bệnh. Nếu anh chị em xác định được rõ ràng bệnh trạng của người bệnh thì anh chị em vẫn giúp được, không có gì trở ngại hết. Tại vì anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau, đó là một việc làm giúp cho người ta, không có gì trở ngại hết. Anh chị em đừng lo ngại cái này. Tôi trả lời cho rõ ràng, ghi chú cho kỹ, gặp những trường hợp đó xảy ra, thì anh chị em vẫn giúp cho người bệnh hết đau hết bệnh, không có gì trở ngại hết.

6/ Kính thưa Thầy, con có 2 câu hỏi. Khi mình trị bệnh đằng xa, bắt buộc mình phải biết mặt của người đó như thế nào? Trường hợp người đó không phải bạn mình, có cần xem hình người đó hay không? Hay là người ta yêu cầu là mình trị, chứ không cần quen hay không quen?

Câu thứ hai, khi mình bắt mạch cho người đó từ xa, sau khi bắt mạch, biết bệnh rồi, thì mình chỉ cần trị bên này, còn bên kia người đó muốn làm gì cũng được, hay họ phải tịnh tâm, đi làm hay thế nào? Cũng như thời gian trị bệnh, làm sao biết được trong 24 tiếng, vì thời gian khác nhau từng châu.

Cái thứ nhất, là tất cả những người bị bệnh, không cần bà con quen biết gì hết. Mà anh chị em cũng không cần biết mặt nữa. Anh chị em làm sao biết mặt được? Người ta bệnh gần chết, đưa gởi hình qua anh chị em, cái người ta chết rồi. Cái thứ hai, anh chị em kêu người ta tịnh tâm, người ta đâu biết thiền đâu mà tịnh tâm. Người ta là người bệnh gần chết rồi, anh chị em biểu tịnh tâm, người ta ngồi tịnh tâm, cái người ta cũng chết luôn. Hai trường hợp đó, anh chị em đừng bao giờ bắt buộc người ta hết. Mà anh chị em trị bệnh từ

đàng xa là anh chị em trị bệnh bằng cái năng lượng vũ trụ. Tôi giải thích cho, bằng cái năng lượng vũ trụ thì trong một tích tắc là tới liền, giống như tốc độ ánh sáng vậy. Là cái thứ nhất. Cái thứ hai thì điện năng sẽ vô trực tiếp những người bệnh đó bằng sự điều khiển những luân xa của anh chị em. Sở dĩ mà trị như vậy, cũng giống như trị bệnh thần kinh giả vậy đó: không cần biết tên họ người đó, anh chị em chỉ cần cầu nguyện thôi, mà lời cầu nguyện của anh chị em tác dụng giúp cho cái linh hồn người chết tái kiếp – học hỏi thêm. Tôi giải thích, nghe cho rõ nhé.

Câu hỏi thứ nhì, bắt mạch, nên biết rằng khi bắt mạch ở đàng xa cho người bệnh, tôi chỉ rồi, chỉ cần nhắm mắt tịnh tâm, thì bắt mạch được kết quả. Khi được kết quả thì trị bệnh cho người ta nhé. Thời gian, thí dụ đối châu, châu Á điện thoại, bất cứ người đó đang làm lưng, đang ngủ, nói tóm lại bất cứ người đó đang trong trường hợp nào, anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6 của mình nhé, thí dụ người bệnh bị luân xa 5, anh chị em điều khiển luân xa 5 của mình trực tiếp điện năng sẽ vô luân xa 5 của người đó, giúp cho người đó hết bệnh. Dù cho người đó đang làm bất cứ việc gì, kể cả ngủ, đừng lo ngại việc này. Tại vì khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, là anh chị em tập trung vào một điểm cho người bệnh, và điện năng sẽ trực tiếp về bên đó. Thí dụ như anh chị em trị bệnh cho bên Việt Nam cũng vậy. Những người bị bệnh bên Việt Nam thì anh chị em chỉ cần nghĩ tới luân xa của người đó thì điện năng sẽ trực tiếp vô luân xa của người đó. Khởi cần biết tên, tuổi gì hết. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng cần biết tên, biết tuổi, cần biết địa điểm, cần biết hình ... khi mà anh chị em vừa biết tên, biết tuổi, biết hình, cái người ta chết rồi. Nhớ như, thành ra đừng lo. Nói tóm lại, khi dùng luân xa 6 trị bệnh thì không kể thời gian và không gian. Cần nhất là anh chị em tập trung vào một điểm, giúp cho người ta hết bệnh hết đau.

Tôi nhắc lại nhé, cái người bệnh đâu biết ngồi tịnh tâm như thế nào. Anh chị em học ngành Nhân Điện thì biết ngồi tịnh tâm, chứ người không học đâu biết ngồi tịnh tâm đâu, mà anh chị em chỉ. Đôi khi chỉ người ta cũng trật nữa, do đó khởi cần gì hết. Anh chị em chỉ cần để telephone xuống, nhắm mắt dùng luân xa 6 bắt mạch coi người ta khai đúng bệnh không. Khi đúng bệnh rồi, luân xa của anh chị em cảm nhận được, thì chắc chắn người ta khai đúng

bệnh. Mà khai đúng bệnh thì trị cho người ta bằng luân xa 6 của mình. Tôi giải thích cho rõ ràng, về giúp cho người bệnh hết đau hết bệnh.

7/ Khi trị bệnh cho chính mình, mình có thể trị tối đa bao nhiêu phút?

Khi trị bệnh ở đằng xa, mình có thể trị được nhiều người hay không? Hay nhất thiết chỉ trị một người thôi. Cảm ơn Thầy.

Khi trị cho mình cũng giống như trị cho người ta vậy, cũng 30 giây thôi. Chứ đừng nghĩ rằng trị cho mình muốn trị bao nhiêu thì trị nhé. Trị nhiều chừng nào thì không hết bệnh chừng đó nhé. Nhớ nhé. Đừng nghĩ rằng bệnh nhiều trị 30 giây không chắc ăn, nên trị 1 phút. Một phút đó thì không bao giờ hết bệnh mà tiếp tục bệnh nữa. Bệnh thêm nữa nhé, chứ không phải bớt bệnh nhé. Cần thận đừng bao giờ lạm dụng của mình trị nhiều, của người ta trị ít, không được. Nói tóm lại, phải trị đúng nguyên tắc, và đúng thời gian, như vậy thì mới hữu hiệu được. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Câu hỏi thứ hai thì anh chị em nên biết rằng, khi mà tôi cho anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh đằng xa, thì một người trị một người mà thôi nhé. Dùng luân xa 6 trị **một người** đằng xa thôi. Khi nào trị tập thể, đó là một số rất đông trước mặt anh chị em, bệnh rất nhiều. Thí dụ như đang bị bệnh dịch tả gì đó, một vùng nào đó, năm bảy trăm, hay một hai ngàn người, cấp bách thì anh chị em dùng luân xa 6 trị liền, không gì trở ngại. Còn trị bình thường thì một người chỉ trị một người mà thôi nhé. Đừng bao giờ trị tập thể, nếu không có gì xảy ra cho vùng đó. Tôi thí dụ đơn giản, cách đây một năm, hoặc 8 tháng gì đó, thì bên Phi châu có một trận bệnh, mà bệnh nguy hiểm tới tánh mạng của mọi người. Mặc dầu là 50, 70, 100, thì lúc đó anh chị em có thể trị tập thể. *Trị bệnh tập thể: được chứ không phải có thể nhé*. Được quyền trị tập thể nếu bệnh dịch bất cứ hoành hành vùng nào, thì anh chị em sẽ cấp tốc trị tập thể liền. Bất cứ vùng nào anh chị em đến, vùng anh chị em ở cũng vậy. Không gì trở ngại hết nhé.

8/ Trong trường hợp trị tập thể, thì có cách nào tránh trường hợp người ta đã được mình trị xong rồi, thì dụ trong buổi sáng mà buổi trưa lại đi trị bệnh một nơi nào khác, như Thầy nói một ngày chỉ trị một lần thôi, nếu không sẽ có nguy hiểm?

Và trường hợp chữa bệnh cách xa, nếu mình không biết mặt người đó, thì có cần nói chuyện với người đó bằng telephone hay không?

Cái thứ nhất khi anh chị em trị bệnh tập thể thì chắc chắn anh chị em giải thích cho người ta biết, chỉ một lần thôi chứ, thí dụ như điểm A, người ta vừa trị xong, cái điểm B trị nữa. Nhưng anh chị em tin tưởng rằng đi: không có điểm A, không có điểm B đâu. Tại điểm A tập trung một điểm, anh chị em trị rồi, thì người ta sẽ biết cái điểm này. Và từ điểm A tới điểm B người ta đi không có nổi đâu. Anh chị em đừng lo cái này. Khi tôi cho anh chị em trị tập thể là tôi biết chắc chắn rằng trong tương lai sẽ có nhiều bệnh nhân lắm, mà bệnh nhân đi không nổi đâu. Tuy nhiên thì anh chị em cũng giải thích cho họ biết rằng, trong một số ít 50, 70, 100 người thì nêu rõ cho người ta, theo nguyên tắc trị bệnh với luân xa 6 này, chỉ mỗi ngày trị một lần thôi, nếu anh chị em bị bệnh mà không nghe, anh chị em đi tới người khác trị nữa, thì chắc chắn sẽ không hữu hiệu. Thì người ta sẽ không đi tới người khác trị nữa.

Bây giờ tôi nói cho anh chị em biết, thì dụ như bây giờ người ta sẽ tả bệnh, thì dụ người A không có bị bệnh nhe. Người A telephone cho anh chị em, không có bị bệnh, người A là con, người mẹ là B. Bây giờ nói: “mẹ tôi bây giờ đang bị bệnh nặng lắm, mà bác sĩ nói bị ung thư phổi”. Tôi nói thì dụ vậy đi. Thì anh chị em khỏi cần lo nghĩ gì hết, chắc chắn là ung thư phổi rồi. Anh chị em đâu cần biết người mẹ như thế nào, chỉ cần ngồi như thế này nhe, dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 5, thì điện năng trực tiếp vô ngay cái bà mẹ người đó. Vì đâu cần biết tên, biết tuổi, biết mặt người ta. Đợi người ta gửi qua thì người ta chết rồi. Đó, tôi nhắc lại. Khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh là một hình thức năng lượng vũ trụ, năng lượng vũ trụ là danh từ khoa học, danh từ tâm linh có nghĩa là điện năng của Thượng Đế cho anh chị em, rồi anh chị em dùng điện năng của Thượng Đế trực tiếp đưa thẳng vô người đó, giúp cho người đó bớt bệnh, và hết đau. Do đó khỏi cần biết tên tuổi và người đó như thế nào hết. Cần nhất là anh chị em dùng luân

xa 6 của mình trực tiếp nghĩ tới luân xa 5, thì điện năng của luân xa 5 mình trực tiếp đi thẳng vô người bệnh, giúp cho người bệnh hết đau hết bệnh. Tôi giải thích cho rõ ràng, ghi chú cho kỹ, có như vậy thì mới giúp cho người ta bớt đau và hết bệnh.

9/ Có trường hợp nào không dùng điện thoại được không?

Không dùng điện thoại sao biết ai, ai cho biết? No, đâu có được, bây giờ telephone chứ, telephone không có ...

Thí dụ người ta gửi thơ chẳng hạn?

A, gửi thơ từ bên kia qua bên đây đó hả? Người ta mà gửi thơ từ Việt Nam qua đây, nhận được cái thơ thì bên kia người ta chết rồi. Đâu có trị. Do đó chỉ cần telephone thôi. Chứ thơ vừa tới, anh chị em vừa coi cái thơ, bên kia chôn được 3 ngày hoặc một tuần lễ rồi, đâu cứu được. Nói tóm lại dùng luân xa 6 trị bệnh là khi nào người ta telephone, đó là khẩn cấp, anh chị em trị được, còn gửi thơ thì đừng bao giờ trị, mất công lắm. Biết người ta còn sống không mà trị. Trị như vậy vô lý quá, người ta chết rồi, anh chị em trị bệnh gì nữa. Thành ra tôi nhắc cho anh chị em biết rằng chỉ nhận telephone trị đằng xa thôi, còn thơ từ thì người ta chết rồi, anh chị em trị cho ai đây. Trị cho người chết sao? Không có được nhe! Tại anh chị em không có tưởng tượng được. Thơ từ tới 5 bữa, 7 bữa, vài bữa trước, bữa sau người ta chết rồi, anh chị em sao trị bệnh. Anh chị em trị bệnh như vậy là sai nguyên tắc rồi. Người ta vừa điện thoại thì bệnh nhân đang nằm ở đó, anh chị em trực tiếp trị được. Còn người ta gửi thơ 5 bữa, 7 bữa tới, người ta chết rồi, anh chị em trị cho ai bây giờ đây?

Dịch cho kỹ nhe. Tất cả thơ từ mà gửi tới thì đừng bao giờ trị bệnh hết. Mà trị bằng telephone thôi. Tại khi àm telephone thì anh chị em biết chắc chắn là người ta còn sống, anh chị em mới trị, chứ người ta chết rồi anh chị em trị gì nữa. Rồi dịch thêm cái phần đó.

Rồi xong phần này, bây giờ tôi trị bệnh tập thể cho anh chị em nhe. Tất cả trên này, tôi nhắm mắt, anh chị em mở mắt ngó thẳng lên trên này. Nơi bộ

phận nào của anh chị em bị đau, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình nhe, điều khiển những luân xa nào anh chị em bị bệnh. Nếu trong bộ phận của anh chị em không có bị bệnh, ngoài luân xa bị bệnh, thì dùng luân xa 6 mình nghĩ ngay cái chỗ bị bệnh của anh chị em. Nếu anh chị em không có bị bệnh thì chỉ cần nghĩ tới mạch máu của anh chị em, là một hình thức tôi lọc máu cho anh chị em. Anh chị em chỉ cần bao nhiêu đó thôi. Tôi sẽ truyền năng lực trị bệnh tập thể cho anh chị em. Tất cả nhìn thẳng lên hội trường trên này, mở mắt ra. Tôi nhắm mắt lại. Dù cho anh chị em không thấy tôi, thì tôi cũng trực tiếp truyền cho anh chị em, chứ đừng nghĩ rằng anh chị em đang xa, không thấy tôi thì điện không tới. Trên này tôi nhắm mắt lại, anh chị em tập trung ngó thẳng về đây. Rồi, anh chị em chuẩn bị ngó thẳng lên trên này nhe.

Rồi bây giờ tôi cho nghỉ nửa giờ, 10 giờ rưỡi vô lại.

Rồi bây giờ tiếp tục nêu câu hỏi, bên này còn một câu hỏi nữa, lần lượt mỗi một nhóm tôi sẽ cho nêu ra 3 câu hỏi. Tất cả những gì tôi hướng dẫn sáng nay thì anh chị em hỏi, tôi trả lời, để anh chị em học hỏi. Phần bên cái nhóm này còn một người nữa, tôi tiếp tục phần bên này.

10/ Xin Thầy nói rõ hơn về khi trị bệnh tập thể, có sự thay đổi?

Khi Thầy nói 30 giây, đó là chung cho tất cả lúc trị bệnh, hay là 30 giây cho mỗi luân xa?

Bây giờ tôi nhắc lại cho anh chị em nghe nhe. Cái thứ nhất, anh chị em quên hết những gì anh chị em học đi, cách trị bệnh của lớp 4, lớp 5, quên hết mấy cái đó đi. Anh chị em nên nhớ rằng, bây giờ là học cái phương pháp mới trị bệnh dùng luân xa 6, những bộ phận nào trực thuộc luân xa thì anh chị em thuộc rồi, tôi không nhắc nữa. Mà bây giờ anh chị em học cái lớp này, là lớp đặc biệt dùng luân xa 6 trị bệnh. Do đó, sau khi học xong lớp này thì anh chị em sử dụng luân xa 6 trị bệnh, không sử dụng bằng tay nữa. Thành ra đừng

bao giờ nghĩ hồi trước tại sao vậy, bây giờ tại sao như vậy thì anh chị em sẽ không bao giờ trị bệnh được hết. Nhớ!

Câu hỏi thứ hai, như anh chị em biết, anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6, khỏi cần đặt tay vô emergency gì hết (trường hợp tập thể đó). Anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh thôi. Không có emergency nhe. Là không khẩn cấp đó, thành ra đừng bao giờ khẩn cấp hết. Mà thí dụ tất cả chỗ này là 20 ngàn người, hoặc 5 ngàn người, hoặc 10 ngàn người (trị tập thể): anh chị em chỉ cần ngồi thôi, trị giống như khi này tôi hướng dẫn cho anh chị em. Nghĩ tới luân xa 6, 7 trong vòng 30 giây, rồi luân xa 7 và bên trái, 30 giây, luân xa 7 và bên phải, 30 giây; và luân xa số 5, luân xa số 4, luân xa số 3, luân xa số 2, mỗi một luân xa là 30 giây. Và 30 giây dành riêng cho anh chị em lọc máu, dùng luân xa 6 mình nghĩ tới lọc máu nơi cổ tay mình, 30 giây. Còn 1 phút thì anh chị em nghĩ luân xa số 6, 7. Đó là khi anh chị em *trị bệnh tập thể* thì sẽ sử dụng đúng như vậy.

Còn nếu trị bệnh bình thường một cá nhân cho một cá nhân, thì chỉ cần nơi nào đau thì trị nơi đó bằng luân xa 6, trực tiếp vô luân xa đó, hoặc trực tiếp vào những bộ phận bị đau. Thí dụ như ung thư ngực, đau xương, đau gân, hoặc sưng khớp tay, chân, thì trực tiếp nghĩ ngay đó, thì đó là một hình thức anh chị em trị bệnh cho người ta. Tôi dẫn giải rõ ràng, anh chị em ghi chú cho kỹ càng, đầy đủ, về anh chị em giúp cho người ta mới được kết quả mỹ mãn.

11/ Thưa Thầy thí dụ tôi học xong khóa này, có gì nguy hiểm không nếu tôi vẫn đặt tay lên người bệnh như lúc trước, nhưng lúc đó tôi dùng luân xa 6 để chữa bệnh theo phương pháp mới, có nghĩa là tôi nhập 2 công thức, cũ và mới lại một lượt, thì có gì xảy ra không?

Người ta muốn học hỏi, anh chị em được may mắn nhất, anh chị em học khóa này. Tại vì có một số đơn 500, 700 cái hồ sơ bị từ chối. Anh chị em học lớp này rồi, áp dụng lớp cũ. Thôi, anh chị em học làm chi cho uổng công, tội nghiệp anh chị em vậy! Trong khi những người muốn học lại không được học, còn anh chị em được học rồi thì lại muốn đổi công thức, giống công thức

cũ. Được chứ, không có gì trở ngại. Thay vì anh chị em trị 30 giây thì anh chị em trị 2 phút; khi anh chị em đặt tay như vậy, anh chị em phải trị 2 phút, còn không đặt tay trị 30 giây. Anh chị em muốn cái nào? Cái nào cũng được hết trơn hết tơi.

Nhưng tôi sợ trong tương lai anh chị em không có thời gian trị 30 giây, chứ đừng nói 2 phút. Tôi chỉ nói như vậy cho anh chị em biết. Do đó khi tôi đào tạo cho anh chị em cái lớp này, thì chắc chắn năm tới anh chị em sẽ sử dụng nhiều lắm, mà anh chị em cũng không có thời gian nhiều giúp cho người ta đâu. Anh chị em có thời gian rất ít. Vì cái chỗ thời gian anh chị em có rất ít, và anh chị em học cái năng lượng này, thì tôi khuyên anh chị em nên áp dụng theo cái phương pháp mới đi. Còn nếu anh chị em muốn áp dụng phương pháp cũ, không có gì trở ngại, nhưng mà chậm hơn những người khác. Đó là tôi trả lời cho anh chị em, anh chị em ghi chú cho kỹ, và giúp cho mọi người.

12/ Theo phương pháp mới, thì mình trị bệnh bao lâu, bao nhiêu ngày?

Trong trường hợp trị bệnh tập thể, thí dụ trong đám người trước mặt tôi, trong đó lẽ có một người không phải tới để trị bệnh, nhưng tôi lẽ trị tập thể, trị cái bệnh mà người ta không muốn tôi trị, tại vì người ta thích cái bệnh đó vì lý do nào đó. Khi tôi lẽ trị người ta như vậy thì có sao không?

Câu hỏi thứ nhất, anh chị em đừng bao giờ hỏi thời gian hết, cái quan trọng là anh chị em có chịu trị bệnh cho người ta không? Cái quan trọng nhất là anh chị em có chịu bỏ thời gian dài hoặc thời gian ngắn trị bệnh cho người ta không? Cái đó là cái quan trọng. Chứ đừng hỏi bao giờ hết bệnh, mà nên hỏi lại chính mình, mình có chịu bỏ thời gian dài, hoặc thời gian ngắn trị bệnh cho người ta không. Cái đó là anh chị em nên giữ vững và giúp cho người ta. Còn bệnh nặng, bệnh nhẹ, thời gian dài hay ngắn, hết bệnh lâu hết bệnh mau, chuyện đó của bệnh nhân, anh chị em khỏi lo. Lo nhất là anh chị em, nhớ nhe!

Câu hỏi thứ nhì, anh chị em nên biết rằng, khi mà tôi cho anh chị em trị bệnh tập thể, không có người nào tỉnh hết trơn hết troi. Người ta 10 phần chết 8 rồi. Người ta không muốn trị bệnh, người ta cũng quỳ xuống năn nỉ anh chị em trị, chứ đừng nói người ta không muốn trị bệnh. Lúc đó người ta gần chết rồi. Mà nếu người ta không muốn trị bệnh cũng dễ lắm, đâu có gì trở ngại đâu. Người ta không muốn trị bệnh, mà anh chị em trị bệnh cho người ta, người ta hết bệnh, người ta mừng, đâu có gì trở ngại đâu. Một hình thức là anh chị em giúp cho người ta không có điều kiện. Mà không có điều kiện, mà người ta hết bệnh, dù cho người ta cảm ơn, hay không cảm ơn cũng không có quan trọng. Mà quan trọng nhất là anh chị em có chịu khó trị cho người ta không. Cái này là cái quan trọng nhất nè. Chứ còn người ta không thích hay là thích, chuyện đó không quan trọng. Đôi khi người ta nói không thích, nhưng mà đôi khi người ta thích. Cần nhất nếu người ta có bị bệnh mà người ta muốn giữ cái bệnh của họ thì chắc chắn họ không tới đó đâu. Họ ở nhà họ chết rồi. Ý tôi muốn nói cho anh chị em trị bệnh tập thể đây là, có lẽ là bệnh viện không có chỗ chứa nữa, tại bệnh thì nhiều, mà bệnh viện thì ít. Bệnh viện không có chỗ chứa thì người ta nằm ngoài đường đó. Mà nằm ngoài đường là chắc chắn anh chị em không trị người ta cũng năn nỉ anh chị em trị, đừng lo cái này. Chưa trị mà anh chị em sợ, đừng lo cái này. Nếu người ta không trị cũng không ảnh hưởng gì anh chị em hết trơn, đừng lo cái này nhe. Cần nhất, tôi nhắc lại cần nhất là anh chị em có chịu bỏ thời gian để trị bệnh cho người ta không, cái này quan trọng hàng đầu, đối với anh chị em. Tôi nhắc đi nhắc lại cái điểm này hoài.

13/ Kính thưa Thầy, xin Thầy dạy thêm cho chúng con về cách trị bệnh theo phương pháp mới. Điều thứ nhất, thưa Thầy 2 phương pháp này có thể áp dụng cho tất cả các bệnh không? Thí dụ bệnh sida. Thưa Thầy, điều thứ nhì, về giới hạn, về cách trị bệnh từ đằng xa, một lần trị cho một người, một ngày, với khả năng yếu kém của chúng con, chúng con được trị bao nhiêu người? Còn về cách trị bệnh tập thể có giới hạn số người không? Cảm ơn Thầy.

Cái thứ nhất nhe, anh chị em áp dụng cái phương pháp mới này, bất cứ trị bệnh gì vẫn áp dụng luân xa 6 mình để trị bệnh hết. Kể cả bệnh si ke ma túy

cũng vậy luôn nhe. Bệnh sida cũng vậy. Nói tóm lại tất cả *bệnh trạng nào cũng dùng luân xa 6 mình trị bệnh*, là cái thứ nhất. Cái thứ hai, trị bệnh đàng xa, mỗi ngày bao nhiêu người cũng được hết. Và khi *trị bệnh tập thể* thì mỗi một ngày bao nhiêu tốp cũng được hết. Thí dụ có 10 điểm, mỗi điểm 20 chục ngàn người, thì 10 điểm 200 ngàn người, không gì trở ngại hết. Nhớ nhe.

Nói tóm lại, khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh thì không có giới hạn thời gian và không gian, cũng không có giới hạn số người anh chị em trị bệnh. Tuy nhiên, anh chị em vẫn giữ vững cái lập trường là bệnh sida, và bệnh sì ke ma túy, vẫn áp dụng theo nguyên tắc trong gia đình của anh chị em mà thôi. Có một số trường hợp đặc biệt những trung tâm nào có anh chị em bác sĩ điều khiển thì những anh chị em đó được trị bệnh sida. Và một số anh chị em bác sĩ mà tôi cho phép trị bệnh sida cũng như sì ke ma túy thì vẫn áp dụng theo nguyên tắc đó, không gì trở ngại hết. Tôi vẫn tiếp tục cho phép trị theo phương pháp mới: sida và sì ke ma túy dành riêng cho anh chị em bác sĩ mà tôi đã cho phép rồi. Còn một số anh chị em bình thường thì tạm thời đừng trị bệnh sida hoặc sì ke ma túy ngoài phạm vi gia đình của anh chị em.

14/ Xin Thầy cho biết rõ chi tiết hơn về 2 cái hạch mà Thầy nói hồi sáng, là hạch tuyến nội tiết và tuyến tụy. Xin cho rõ nó nằm chỗ nào trong bộ phận não chúng ta. Sự liên quan 2 cái hạch đó về luân xa, và liên quan vào Nhân Điện của chúng ta.

Câu thứ hai, là khi ngồi thiền, Thầy có nói là chúng tôi ngồi thiền là để quay luân xa. Bây giờ chúng tôi có vẫn tiếp tục ngồi thiền để quay mấy cái luân xa, dùng luân xa 6 quay mấy luân xa kia không? Như vậy có coi như là chúng tôi tự chữa bệnh hay không?

Có một số anh chị em bác sĩ thì chắc chắn anh chị em sẽ nghiên cứu những cái tuyến ở trên não của chúng ta. Tuy nhiên có một số anh chị em không phải là bác sĩ, nhưng tôi trả lời tổng quan cho anh chị em biết rằng, *2 cái tuyến trên não chúng ta là điều khiển nguyên cơ thể chúng ta*. Nếu 2 cái tuyến đó tiết ra đầy đủ chất, để nuôi dưỡng trong cơ thể chúng ta thì chắc chắn

chúng ta không có bị bệnh. Tôi trả lời đơn giản đơn sơ nhưng đầy đủ ý nghĩa cho một số anh chị em không phải là bác sĩ thì biết được rõ, còn một số anh chị em bác sĩ thì sẽ biết rõ hơn những người thường. Tuy nhiên cái hệ thần kinh của chúng ta nó cấu tạo hàng tỷ thần kinh chứ không phải 5, 3 chục triệu. Do đó nó có sự liên quan giữa luân xa 6 và luân xa 7, nó nằm dưới bộ phận não của chúng ta. *Những hệ thần kinh liên hệ luân xa 6, luân xa 7 làm nó kích thích những cái tuyến đó, giúp cho cái tuyến đó kích thích, tiết ra những cái chất nuôi trong cơ thể chúng ta đầy đủ thì chắc chắn chúng ta không có bị bệnh, bị đau.* Chẳng những không bị bệnh bị đau, mà chúng ta không bao giờ bị già. Nếu 2 cái tuyến đó hoạt động đúng mức để nuôi cơ thể chúng ta. Tôi giải thích trong lãnh vực khoa học, nhưng anh chị em không phải là khoa học, cũng không phải là bác sĩ, anh chị em cũng hiểu được ý nghĩa này để giúp cho 2 cái tuyến đó hoạt động bằng hình thức, mỗi lần anh chị em trị bệnh thì luôn luôn anh chị em phải kèm vô một cái tay luân xa 6, 7 người ta, thí dụ. Đó là trị bệnh bình thường. Bây giờ thì anh chị em dùng luân xa 6, 7 trị bệnh cho người ta, để giúp kích thích 2 cái tuyến đó hoạt động đúng mức, giống cũng như 2 cái tuyến đó là luân xa nó quay. Mà khi 2 cái tuyến đó hoạt động đúng mức rồi, thì tiết ra những cái chất đặc biệt trong cái não của chúng ta, để nuôi hết cơ thể của chúng ta, giết những vi trùng xâm nhập cơ thể, làm chúng ta hết bệnh hết đau. Do đó bắt đầu từ lớp này, thì anh chị em nên áp dụng luân xa 6 của mình để trị bệnh, thì như vậy giúp cho người ta may hết bệnh và mau lành bệnh.

Trong tương lai của năm 96 này, chắc chắn người ta sẽ tìm đến anh chị em nhiều lắm. Tại vì từ trước tới giờ, chưa có ai sử dụng đúng mức làm thế nào để kích thích 2 cái tuyến đó hoạt động được. Hoạt động rất ít, hoặc hoạt động không bình thường, do đó con người ta bị bệnh bị đau, và không có thể nào chữa trị được. Theo sự hiểu biết của tôi, tôi mới tiếp xúc một số anh chị em nhà khoa học, hiện tại nhà khoa học thế giới đang nghiên cứu làm thế nào dùng thuốc, hình thức này, hình thức khác để kích thích 2 cái tuyến trên não chúng ta hoạt động đúng mức thì chắc chắn chúng ta không bao giờ bị bệnh và không bao giờ bị già và chết.

Ngay từ ngày hôm nay trở về sau, và cũng ngày đầu tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng luân xa 6, luân xa 7, mục đích chính là để anh chị em giúp cho anh chị em và người khác kích thích được 2 cái tuyến trên não chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được tất cả các bệnh trạng xảy ra cho người bệnh. Và anh chị em thì không bị bệnh, ít bị đau. Nếu anh chị em có bị bệnh bị đau, thì ngay anh chị em ngày đầu tiên hoặc ngày thứ nhì, chính anh chị em trị bệnh cho mình thì chắc chắn là giải quyết cơn đau bệnh rất mau lẹ, và không bao giờ bị bệnh nặng. Tôi giải thích để anh chị em hiểu được, về giúp cho người ta.

Nếu trong lãnh vực 2 cái tuyến đó, có thể tôi giải thích cho anh chị em 7 bữa, chứ không phải 3 bữa, mỗi ngày 5 tiếng đồng hồ vậy được đâu. Nhưng thời gian có hạn, một số anh chị em bác sĩ thì sẽ ý thức được, hiểu rõ được tầm mức quan trọng của 2 cái tuyến đó. Một số anh chị em không phải là bác sĩ, nếu tôi nói dài dòng quá thì anh chị em sẽ không hiểu gì hết. Do đó tôi kết thúc bằng một câu trả lời đơn sơ đơn giản ngắn gọn nhưng mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em ý thức được rằng 2 cái tuyến quan trọng trên não chúng ta, mà chúng ta kích thích được thì chúng ta sẽ giải quyết mọi vấn đề đau ốm bệnh hoạn cho chính mình và cho những người khác. Đó là câu trả lời thứ nhất.

Còn vấn đề anh chị em dùng luân xa 6 điều khiển những luân xa khác quay, không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên khi anh chị em điều khiển luân xa khác nó quay thì không phải anh chị em trị bệnh nhẹ. Hai cái nó khác nhau. Anh chị em đừng có lầm lẫn vấn đề quay luân xa và vấn đề trị bệnh. Thí dụ anh chị em ngồi, anh chị em dùng luân xa 6 của mình, anh chị em trị bệnh cho mình trong vòng có 30 giây thôi nhẹ. Mà anh chị em quay luân xa thì trong vòng 1 phút tới 5 phút. Nếu 1 phút tới 5 phút mà quay luân xa thì cũng stop liền, chứ không có nghĩa là dùng luân xa 6 điều khiển những luân xa khác quay một hình thức trị bệnh, đó là không đúng nguyên tắc nhẹ. Đúng nguyên tắc là ngồi dùng luân xa 6 trực tiếp nghĩ tới luân xa 3 mình bị bệnh, đó là một hình thức trị bệnh. Nhớ điểm này và thực hành cho đúng.

15/ Bà này hỏi, trong trường hợp mình trị bệnh tập thể: lúc trước, Thầy nói ngày đầu là phải nhìn từ phải qua trái, để trên luân xa 7 rồi bắt đầu ngày thứ hai mới trị trong trường hợp phóng xạ, hay trị bệnh hiểm nghèo. Bây giờ, trong trường hợp phương pháp mới, thì có dùng như vậy: ngày đầu trị luân xa số 7, ...?

Câu hỏi của bà này nêu ra nghe, hồi trước thì anh chị em dùng luân xa 6 nhìn từ phải qua trái, từ trái qua phải, giống như anh chị em đặt luân xa số 7 emergency. Bây giờ bà hỏi lại câu hỏi là có nên dùng như vậy không? Và cái phương pháp mới như thế nào, để tôi trình bày với anh chị em. Tôi trả lời anh chị em nghe cho rõ. Thay vì hồi trước, anh chị em quay luân xa rồi, mới dùng luân xa 6 anh chị em điều khiển, dòm qua phải, qua trái ngày đầu tiên, rồi ngày thứ nhì mới trị theo những bệnh trạng. Thí dụ như bị bệnh ô nhiễm chất phóng xạ. Bây giờ tôi nhắc lại một lần nữa, đó là hiện tại anh chị em học cái luân xa 6 không mà thôi nghe. Thì anh chị em nên quên cái lớp 3, lớp 4, lớp 5 từ trước đi. Quên hết cái kia đi. Anh chị em tập trung vào một điểm học cái luân xa 6 này, tại vì 3 ngày liên tục, mỗi một ngày tôi sẽ dùng luân xa 6 của tôi, tôi truyền điện trực tiếp vô luân xa 6 của tất cả anh chị em hết, ở lớp học này. Do đó thì luân xa 6 của anh chị em rất mạnh, để làm cái gì? Để cho anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6, cho cá nhân, và luân xa 6 trị tập thể theo nguyên tắc mới mà hồi này tới giờ tôi hướng dẫn cho anh chị em. Nhớ nghe. Thì ghi chú cho kỹ những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì áp dụng sẽ được kết quả. Còn tôi nhắc lại một lần nữa, là anh chị em quên cái phương pháp lớp 3, lớp 4, và lớp 5 từ trước tới giờ đi. Cái đó thì anh chị em để dành trong tương lai, đi xa nữa, có thể anh chị em sẽ hướng dẫn cho người ta. Bây giờ thì chưa được.

Thì bây giờ anh chị em nên áp dụng luân xa 6 mà tôi hướng dẫn đi. Làm thế nào, anh chị em nếu ra câu hỏi, làm thế nào dùng luân xa 6 để trị bệnh kết quả, làm thế nào tác dụng như thế nào, đó là những câu hỏi mà anh chị em nên nêu ra, phương pháp trị bệnh bằng luân xa 6 như thế nào, tôi sẵn sàng trả lời để anh chị em học hỏi kinh nghiệm giúp cho bản thân mình hết bệnh hết đau, và giúp cho tập thể hết đau hết bệnh.

16/ Câu hỏi đầu tiên là để kích thích 2 cái hạch tuyến trên não, chúng ta chữa luân xa 6, hay 7, hay cả hai luôn?

Câu hỏi thứ hai, là khi chúng ta hướng dẫn cấp 1, cấp 2, chúng tôi trị bệnh cho họ, chúng tôi có thể trị tập thể trong lớp hay phải trị từng người? Hoặc chúng tôi có nên nhờ những người cấp 5, cấp 4, cấp 3 hoặc cấp 2 chữa bệnh cho những học viên đó hay không?

Trả lời câu hỏi của ông bạn Mỹ này, anh chị em ghi chú cho kỹ.

Bắt đầu anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6 rồi, tất cả bệnh trạng mà anh chị em trị cho người ta, ngay cả cho mình cũng vậy. Tôi thí dụ, bây giờ anh chị em đang bị đau phổi. Nguyên tắc chung thì chỉ dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 5 của người bệnh hoặc anh chị em. Tuy nhiên cũng như tôi hướng dẫn cho vừa rồi, để giúp cho anh chị em hết đau hết bệnh, cũng như người khác hết bệnh hết đau, bằng kích thích 2 cái tuyến trên não chúng ta. Do đó thì luôn luôn bất cứ bệnh trạng gì không nằm luân xa số 6, số 7 thì anh chị em cũng phải dùng luân xa số 6, số 7 điều khiển cho người ta. Nhớ nhé. Thay vì đặt tay luân xa số 6, số 7, thì không đặt tay nữa, mà dùng luân xa 6 mình điều khiển luân xa số 6, số 7 cho người ta. Không phải anh chị em trị bệnh, mà anh chị em *điều khiển luân xa 6, 7 của người ta bằng hình thức giúp cho kích thích 2 cái hạch đó nó kích thích giúp cho người đó hết bệnh hết đau nhé*. Song song vô đó rồi, anh chị em cũng phải trị luân xa 5 cho người ta bằng hình thức người ta bị ung thư phổi, giúp cho người ta mau lành bệnh. Cái này quan trọng lắm nhé. Tất cả anh chị em Việt Nam nghe cho rõ, và những người thông dịch phải ghi chú cho kỹ cái này nhé.

Nói tóm lại, 2 cái luân xa này là 2 luân xa chánh mà anh chị em trị bệnh. Và những luân xa kế tiếp, bệnh nào thì trị theo luân xa đó. *Luôn luôn là kèm 2 luân xa 6, 7, giống cũng như anh chị em lọc máu, khi trị bệnh vậy*. Cái này là quan trọng vô cùng, do đó anh chị em ghi cho kỹ. Ngay cả anh chị em châm cứu cũng vậy, tất cả bệnh trạng nào, anh chị em cũng phải đặt 2 cây kim châm cứu ở luân xa 6, 7. Thì anh chị em cũng trị cho người ta luân xa số 6, số

7 vậy, và kế tục trị kế tiếp luân xa bị bệnh bị đau. Vô cùng quan trọng, ghi chú cho kỹ.

Còn anh chị em dạy học, lớp 1 lớp 2 ít người lắm, thì anh chị em đừng bao giờ trị tập thể, anh chị em trị từng người. Ý tôi muốn nói, đây là khi nào cái cùng của anh chị em ở đang bị bệnh dịch hạch hoặc giả đang bị bệnh nào ô nhiễm không khí, làm cho hàng chục, hàng trăm người, ngàn người bị bệnh, thì anh chị em sẽ áp dụng cái nguyên tắc mới liền, bằng trị bệnh tập thể luân xa số 6. Ghi chú cho kỹ, chứ không có nghĩa là trong lớp học có 10 người, 20 người, 50 người, 70 người, rồi anh chị em trị tập thể.

Anh chị em dạy lớp 1, lớp 2, đừng bao giờ trị tập thể hết. Mà luân xa 6 này để dùng trị tập thể khi mà tai biến xảy ra cho mọi người, đó là bị bệnh ô nhiễm chất phóng xạ trong không khí, ô nhiễm vi trùng trong không khí, làm cho hàng loạt người bị bệnh, mà đem vô bệnh viện thì khó cứu lắm. Vì chỗ khó cứu cấp, anh chị em phải ra tay cấp tốc liền giúp cho người ta chặn đứng cơn đau bệnh và giúp cho người ta hết bệnh, hết chết.

Anh Lữ: Thưa Thầy cho con hỏi lại câu số 1, phần đầu tiên đó, là lúc mà mình nghĩ luân xa 6, 7 đó, có phải sử dụng 30 giây không?

Thì đúng rồi tất cả các cái đó nhe, tôi nhắc lại nhe, thí dụ phương pháp mới này, thì luôn luôn anh chị em phải nghĩ luân xa số 6, số 7, 30 giây. Nhớ nhe. Sau 30 giây số 6 số 7 rồi, anh chị em trị tiếp những luân xa của những người bệnh. Thêm phần đó đi.

Tôi giải thích lại, nghe cho rõ để phần thông dịch cho đúng nè: bây giờ, người bệnh đang bị đau phổi. Nguyên tắc chung thì chỉ trị luân xa 5 mà thôi. Tuy nhiên để giúp cho người ta mau lành bệnh và mau hết bệnh, thì trước khi trị luân xa 5, anh chị em trị luân xa số 6, số 7 trước. Rồi trị luân xa 5. Mà đây là không phải anh chị em nghĩ luân xa số 6, số 7 của người bệnh nhe. Mà nghĩ luân xa 6, 7 của mình đó nhe. Và nghĩ luân xa 5 của mình đó nhe. Khi nghĩ luân xa 5 của mình là mình truyền điện cho người ta, giúp cho người ta hết bệnh. Và nghĩ luân xa 6, 7 của mình, là mình truyền điện cho luân xa 6, 7 của người ta để kích thích 2 cái hạch trong não. Cái này Việt Nam ghi cho

kỹ, một lần đi một lần khó, thì Việt Nam ghi cho kỹ nhe. Thứ nhất là anh chị em bên Việt Nam, ráng học cho kỹ về giúp cho bà con mình ở bên nhe.

Để tôi nhắc lại một lần nữa nhe, để anh chị em nghe cho rõ, để không khéo anh chị em lầm. Bây giờ Tuấn, lại đây. Đây nè, thí dụ đây là người bệnh nhe, anh chị em thấy đây là người bệnh, thí dụ đang bị bệnh phổi nè. Anh chị em ngồi đây trị cho người ta nhe. Dùng luân xa 6, 7 điều khiển của mình nhe, không phải nghĩ luân xa 6, 7 của người này, không phải nhe. Mình nghĩ của mình đó. Ngồi như thế này, dùng luân xa 6, 7 của mình điều khiển đặng cho trị bệnh luân xa 6, 7 của người đó. Xong rồi trị luân xa 5 chỗ này, mà luân xa 5 nghĩ của mình, chứ không phải của người bệnh. Người bệnh không có biết gì hết, anh chị em nghĩ của mình, mình truyền trực tiếp cho người ta nhe. Cái này dịch cho kỹ càng. Đừng có bao giờ nghĩ luân xa 6 của mình mà điều khiển luân xa 6, 7, 5 của người này. Không phải. Của mình, nghĩ của mình đặng truyền điện cho người ta hết bệnh nhe, chứ không phải nghĩ của người ta nhe. Cái này là thông dịch cho kỹ, ghi chú cho kỹ, không khéo anh chị em cứ dùng luân xa 6 điều khiển luân xa 7, luân xa 6, luân xa 5 của người ta, không có giá trị gì hết.

17/ Hồi trước Thầy có nói chữa bệnh sida và sì ke ma túy, thì chữa sida là 21 ngày và sì ke ma túy là chữa 1 ngày. Đó là lúc trước, còn bây giờ phải làm sao? Vì tôi là bác sĩ, có hạn chế không?

Câu thứ nhì là trong trường hợp tôi bắt mạch đó, lúc trước phải đặt tay lên cổ tay người ta, thì bây giờ bắt mạch với phương pháp mới thế nào?

Anh chị em trị bệnh sì ke ma túy hoặc trị bệnh sida, hồi trước thì 3 tuần lễ phương pháp cũ; và khi học phương pháp mới, có một số trường hợp đặc biệt, anh chị em trị trong vòng 2 tuần lễ người ta hết bệnh rồi. Và anh chị em trị phương pháp mới này, không nhất thiết là 3 tuần, 2 tuần hay là 1 tuần. Đôi khi 5 bữa, anh chị em trị người ta hết rồi. Nhưng cái điều này, anh chị em nên biết rằng, khi mà anh chị em trị cho người ta, trong cơ thể người ta mau lành bệnh,, mau hết bệnh, có nghĩa là, tôi thí dụ: bệnh sida, người ta đang bị bệnh nặng nè, người ta ăn không được, ngủ không được, đi làm không được.

Mà anh chị em trị trong vòng 3 ngày, 4 ngày, 5 ngày, người ta đứng dậy được, ăn được, ngủ được, làm việc trở lại được. Nói tóm lại, trong vòng 5 ngày hay một tuần lễ người ta trở lại bình thường, coi như là cái sự kết quả đó, anh chị em trị bệnh. Thì yêu cầu người ta đi tái khám đi. Chắc chắn là bớt bệnh rất nhiều, 70, 80%, tại từ một người không làm việc được, bất khiển dụng, mà anh chị em trị trong vòng 5, 7 bữa, mà bên kia thấy người ta hoạt động trở lại bình thường, là chắc chắn bớt bệnh, yêu cầu người ta đi tái khám. Không nhất thiết là 10 bữa hay nửa tháng, cần nhất là anh chị em trị bệnh sau một tuần lễ, thì biết được kết quả và chính người bệnh cũng biết được kết quả của mình, sẽ tả cho anh chị em biết. Đó là sự kết quả của anh chị em trị bệnh cho người ta.

Khi anh chị em dùng luân xa 6 theo nguyên tắc chung, khi mà người ta điện thoại cho anh chị em nhe, ở đằng xa thì mới nhắm mắt lại, tịnh tâm trong vòng 30 giây đặng chẩn bệnh cho người ta. Và đây, bây giờ người ta lại khai bệnh, thí dụ người ta khai đau phổi, theo nguyên tắc, anh chị em bắt mạch như vậy, anh chị em định bệnh là từ dòng điện đi từ bên phổi trở ngược về anh chị em, xác định được người ta đau bệnh phổi, hoặc luân xa 5 của anh chị em cảm nhận được, coi như người đó chắc chắn là đau bệnh phổi. Bây giờ không còn nguyên tắc đó nữa. Tại vì khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, thì cũng chẩn mạch bằng luân xa 6, anh chị em ghi chú cho rõ cái này: bệnh nhân tới khai bệnh, đau bệnh phổi, thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, điều khiển 30 giây luân xa 5 của mình. Thì luân xa 5 của anh chị em kích thích, hoặc cái phổi của anh chị em đau là chắc chắn người đó bệnh đau phổi. Trị bệnh cho người ta. Tôi nhắc lại, trước kia thì bắt mạch 15 giây tới 1 phút để định bệnh cho người ta. Thì thay vì anh chị em đặt tay vô bắt mạch người ta, thì bây giờ dùng luân xa 6 của mình định bệnh trong vòng 30 giây. Anh chị em nhìn cái luân xa 5 của mình, coi luân xa 5 của mình có nóng không, coi cái phổi của mình có đau không? Nếu một trong hai trường hợp đó xảy ra là người đó đau phổi, thì trị luân xa 5 người đó hết bệnh. Tất cả anh chị em dù là bác sĩ, dù không phải là bác sĩ đều chẩn mạch giống như tôi vừa trình bày.

18/ Ông này muốn hỏi một trường hợp rất rõ ràng, ông biết người bệnh này, nằm trong giường và không có điện thoại, đó là người mẹ của một người bạn của ông này. Thì trong trường hợp đứa con gái gọi điện thoại nói rõ ràng bệnh trạng, thì ông có thể chữa không, và chữa bằng cách nào? Người mẹ không có điện thoại.

Anh chị em nên biết rằng, tôi nhắc lại, nếu người ta không có điện thoại, mà anh chị em biết rõ bệnh trạng, mà ở gần. Hồi này nêu câu hỏi là người ta gửi thư từ đằng xa, thì dụ anh chị em ở bên Tây Ban Nha mà người đó ở bên Mỹ, nếu gửi thư cho anh chị em thì thời gian dài, có thể thư tới thì bệnh nhân người ta chết rồi. Còn nếu trong nước Tây Ban Nha của anh chị em, biết rõ ràng, không có điện thoại, anh vẫn trị được như thường, không gì trở ngại. Tại vì người ta còn sống anh chị em mới trị, chứ người ta gửi thư cho mà thư chưa tới mà người ta chết rồi làm sao trị? Còn anh chị em biết rõ người ta còn sống mà kê khai rõ bệnh trạng thì trị cho người ta không có gì trở ngại hết. Chứ đâu cần có điện thoại mới được. Nhớ nhe.

Thí dụ như anh ở Madrid đi xuống Cordoba. Cordoba có người bệnh, thì anh trị như thường. Ý tôi muốn nói đây là từ một châu khác gửi thư tới một châu khác, mà thư từ tới anh chị em, đôi khi người ta bệnh nặng chết rồi, anh chị em trị sao được nữa. Còn ở trong nước, hoặc tỉnh này tỉnh kia, gần tỉnh này hoặc tỉnh nọ, người ta đi tới không được, anh chị em biết rõ người ta bị bệnh đó thì anh chị em trị, không gì trở ngại.

19/ Vấn đề lọc máu, bây giờ có còn tiếp tục hay không? Nếu mà Thầy nói vẫn tiếp tục lọc máu, thì lọc máu bằng cách nào, có là 30 giây không? Thầy cho biết rõ mỗi ngày trị cho mỗi người chỉ chữa được 5 phút, có đúng hay không?

Tôi nhắc cho anh chị em nghe nhe, không còn vấn đề 2 phút rưỡi hay là 5 phút nữa. Mà anh chị em tùy trường hợp bệnh trạng bệnh nhân. Anh chị em nghĩ luân xa 6, luân xa 7 cùng một lúc, có 30 giây thôi nhe. Nếu người ta có bệnh nhiều đi nữa, 4 luân xa mỗi luân xa 30 giây, tổng cộng có 2 phút rưỡi à. Lọc máu cho họ nửa phút nữa là 30 giây, là 3 phút rưỡi. Tùy bệnh trạng. Còn hồi này tôi giải thích cho trừ trường hợp anh chị em trị bệnh tập thể, tại vì trị

tập thể là phải trị luân xa 6, 7 một phút rưỡi, là dành riêng cho trị tập thể, 1000, 10 000, 20 000 gì đó, thì mỗi luân xa trị 30 giây. Sau khi trị luân xa hết rồi, lọc máu hết rồi, thì dùng luân xa 6, 7 một lần nữa là 1 phút rưỡi. Tổng cộng là 5 phút.

Còn những trẻ em chỉ cần một phút rưỡi là hết rồi, thì dụ luân xa 6, 7 có 30 giây, rồi một luân xa nào bị bệnh 30 giây nữa, là 1 phút. Lọc máu cho 30 giây nữa là 1 phút rưỡi thôi. Nói tóm lại là anh chị em tùy theo người bệnh, bệnh nhiều, bệnh ít và trị bệnh mỗi luân xa có 30 giây mà thôi. Đó là nguyên tắc chung. Tuy nhiên có một số trường hợp, trong lớp học này, đôi khi anh chị em vừa nghĩ người ta, thay vì 30 giây, anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều trị trong vòng 5 giây, 10 giây, thì luân xa của anh chị em nóng, thì stop liền chứ đừng đợi 30 giây. Nếu để 30 giây thì luân xa của anh chị em nóng làm cho khó chịu. Đó là những trường hợp đặc biệt xảy ra. Còn không thì mỗi luân xa 30 giây là đủ rồi. Nói tóm lại dù cho người đó có bệnh nặng đi nữa, thì tối đa trong vòng 3 phút rưỡi là hết bệnh rồi. Bốn luân xa, mỗi luân xa 30 giây, thì bốn luân xa là 2 phút, và luân xa số 6, số 7 cùng một lúc 30 giây là 2 phút rưỡi. Và lọc máu, anh chị em dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới mạch máu của người bệnh nhân, là một hình thức lọc máu cho người ta 30 giây nữa, thì tổng cộng tất cả là 3 phút. Hết.

Anh chị em yên chí nhe, đây là lần đầu tiên 6 năm rưỡi nay trong ngành Nhân Điện chúng ta, đây là khóa đầu tiên tôi dạy cho anh chị em, do đó có một số anh chị em chưa hiểu rõ, thì nêu ra câu hỏi, để tôi giải đáp cho anh chị em thoải mái, đầy đủ ý nghĩa, học những kinh nghiệm đó về giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Đừng ngại, không biết mà không hỏi thì không giúp cho anh chị em được. Tại đây là khóa đầu tiên, do đó nên hỏi nhiều chừng nào tốt chừng đó. Nếu sợ, mà ngại không hỏi thì không học gì hết. Mà không học thì không giúp cho người khác được.

20/ Thưa Thầy tôi có 2 câu hỏi, một câu hỏi cho hiện tại và một câu hỏi cho tương lai. Câu hỏi cho hiện tại là tôi hướng dẫn lớp 1, và 2, khi tôi mở luân xa, bằng cách nào, tôi vẫn đặt tay hay sao?

Câu hỏi về tương lai, thì dù khi có thiên tai thì tôi có quyền chữa tập thể, nhưng mà trong vùng tôi ở lại có rất nhiều người cũng học cái môn này, thì làm cách nào để tránh tình trạng nhiều người trị tập thể cho một vùng?

Tôi dạy cho anh chị em dùng luân xa 6 để trị bệnh thôi, đâu có chỉ cho anh chị em mở luân xa đâu? Anh chị em hỏi cái này là dư rồi. Thành ra tôi không trả lời được. Tôi đâu có dạy đâu mà hỏi tôi làm thế nào dùng luân xa 6 mở luân xa, cái đó dư rồi. Mà chưa dạy thì anh chị em sao biết được mà hỏi, thành ra tôi không trả lời được. Tôi đâu có dạy đâu mà trả lời. Stop.

Câu thứ nhì thì anh chị em biết khi mà có một trận thiên tai, anh chị em đừng có lo, tại mỗi một vùng có anh chị em hết rồi. Một vùng có thể là 30, 50 người, hay 10 người, 5 người, anh chị em đừng có lo cái này. Khi có một trận thiên tai thì tất cả tập trung vào một điểm, mặt nhìn mặt nhau là biết rồi, đừng có lo. Anh này làm thì anh kia khỏi làm. Anh chị em đừng có lo cái này. Chưa tới lo làm chi cho nó mệt. Tôi nói thiệt, nhiều khi bây giờ anh chị em thương người ta, anh chị em nói vậy, chứ gặp thiên tai là anh chị em chạy trước đó. Anh chị em không có thời gian trị cho người ta đâu. Bây giờ chưa thấy thiên tai, thì nói là để xem tôi có thể giúp được không, người khác có thể giúp được không. Nhưng gặp thiên tai, anh chị em dọn đồ, anh chị em chạy trước rồi, không có ai chữa bệnh hết trơn hết trọi đó. Lúc đó thay vì cái địa phương của anh chị em bị bệnh đó, thì người địa phương khác họ lại họ trị bệnh, còn anh chị em chạy hết rồi, sợ quá, chạy hết rồi. Cái đó là sự thật nó vậy. Dịch đi ...

21/ Thưa Thầy, Thầy có nói là mình cần phải biết người bệnh nhân có còn sống hay không để mình chữa. Vậy có thể nào mình dùng luân xa 6 để cảm nhận coi người bệnh nhân còn sống hay không?

Đầu tiên, anh chị em học dùng luân xa 6 để trị bệnh đi, còn vấn đề anh chị em coi người ta còn sống hay chết, chưa đủ khả năng đâu! Mới học có 3 ngày, ít lắm, ráng đi, ráng học nhiều chừng nào biết nhiều chừng đó. Mà với điều kiện anh chị em phải có thời gian, đôi khi anh chị em có thời gian, rồi anh chị em có tiền, học cũng chưa được nữa. Thành ra cái này tôi chưa dạy

tới. Bây giờ cần nhất là bước đầu tiên anh chị em dùng luân xa 6 giúp cho người ta hết bệnh hết đau đi, còn người chết thì số ít lắm, anh chị em chờ đi. Chứng nào tôi dạy cái lớp nào đặt biệt nữa, tôi hướng dẫn cái đó thì anh chị em sẽ giúp người ta. Còn bây giờ giúp cho những người sống trước tiên đi. Còn những người chết ít lắm, khỏi giúp, tại vì chết rồi anh chị em đâu còn giúp nữa làm chi. Mà thay vì dùng luân xa 6 của mình đàng xa coi người ta sống hay chết, thì giờ phút đó, cái luân xa 6 của anh chị em có giá trị, anh chị em giúp cho người khác hết bệnh hết đau thì cái này hữu hiệu nhất. Còn phần chết, thì để khóa khác. Tạm thời anh chị em đừng có nghĩ tới người đó sống hay chết, nếu biết người đó còn sống thì trị bệnh, thì đó là kết quả rồi.

22/ Vấn đề trị bệnh bằng telephone, xin Thầy giới hạn đến một mức độ nào mới trị, chứ họ kêu gọi hoài thì cả ngày không làm được việc gì hết. Còn phần đông người tới trị bệnh, có thể nói 80 – 90% là bị thần kinh giả, mà phải trị tới trị lui 2, 3 lần họ mới hết. Xin Thầy giúp cho những trung tâm bằng cách cũng trị, nhưng đồng thời kêu Thầy. Ngày thường trị vẫn kêu Thầy thiệt, nhưng mà họ cũng phải bị tới bị lui hoài, và số giờ trị bệnh tới 5 phút, rồi không còn thời giờ để trị những cái khác nữa. Ngoài ra nếu trường hợp số bệnh nhân nó đông quá thì có thể xài được trị bệnh bằng cách nắm tay để rút ngắn thời gian.

Còn câu sau không phải là câu hỏi, chỉ xin Thầy thôi. Tại vì hồi lớp 5/1992 đó, thì Thầy không có dạy về vấn đề thần giao cách cảm, nay xin Thầy cho phép, chúng tôi đã học xong lớp 5 rồi được xài thần giao cách cảm để mà xin lời khuyên của Thầy, cũng như xin sự chỉ dẫn của Thầy.

Bây giờ để tôi trả lời cho anh chị em nghe nghe. Cái thứ nhất, nếu anh chị em có thời gian, khi người ta telephone thì trị cho người ta. Còn không có thời gian thì thôi. Chứ tôi biết chắc chắn rằng sau khi lớp học này mãn khóa rồi thì mấy cái trung tâm chắc chắn một ngày không biết bao nhiêu điện thoại. Chắc chắn cái điểm này rồi. Nhưng tùy theo cái hoàn cảnh của anh chị em mà giúp cho người ta. Riêng cái bà này ở bên Úc, thì chắc chắn bên Úc, Sydney thì có chị rồi, ngoài Sydney có ông Mambun gì đó, cách xa 1000 cây

số, đừng lo cái này. Và tôi khuyên anh chị em, tất cả anh chị em khi nghe điện thoại, không nhất thiết phải trị bệnh cho người ta. Tùy hoàn cảnh với tùy thời gian của anh chị em, chứ không phải ngày tối anh chị em nghe điện thoại hoài, rồi trị luân xa 6 hoài, thì anh chị em không có thời gian. Nói tóm lại cái việc chữa trị bệnh là một vấn đề nhân đạo, anh chị em có thể giúp người ta. Tuy nhiên vì cuộc sống của anh chị em, vì thời gian của anh chị em, nếu có thời gian rỗi rãi thì trị, mà nếu không có thời gian rỗi rãi, không trị thì cũng không có gì trở ngại hết. Chứ không phải sợ người ta điện thoại cho, không trị thì bị mất năng lực. Cái này không có, đừng bao giờ nghĩ cái đó. Cần nhất nếu có thời gian thì sẵn sàng giúp người ta, không có thời gian không giúp không gì trở ngại. Hoặc giả người ta tới anh chị em, chứ không phải mỗi một cái, người ta làm biếng quá, nói bây giờ tôi không có phương tiện đi xe, làm ơn trị thần giao cách cảm. Thôi, cái đó chịu khó đi xe đi. Còn không có, chịu khó bệnh đi.

Tôi biết, cái khóa này ra rồi, giới thiệu, mấy người cách xa chừng 10 cây số, 20 cây số, nói bây giờ tôi không có xe, con tôi mắc đi làm hết rồi. Thôi con bà đi làm thì bà ráng bà chịu đi. Nhớ nhe, chứ không phải bây giờ ra trường rồi bắt buộc anh chị em phải trị mỗi lần người ta điện thoại. Biết bao nhiêu điện thoại, “ở, tôi bệnh này, bệnh kia, bệnh nọ, tôi đến không được...” đến không được, ráng chịu. Đây là ý tôi muốn nói, anh chị em trị từ bên Pháp mà trị bên Việt Nam, từ bên Pháp trị bên Mỹ, từ bên Pháp trị Á châu, chứ không phải trong nước cứ mỗi lần telephone, telephone ... hoài mỗi lần, không được. “Too much” telephone, không được.

Câu thứ nhất tôi trả lời, câu thứ nhì dài lắm tôi trả lời sau. Khoan, còn tiếp tục nữa:

Còn vấn đề trị bệnh thần kinh giả thì đừng bao giờ nắm tay hết nhe. Tại bệnh thần kinh giả có nhiều linh hồn khác nhau, nắm tay sao được. Chỉ một người trị cho một người thôi. Trong tương lai, tôi sẽ dạy thêm một khóa nữa, thì lúc đó anh chị em mới sử dụng luân xa 6 điều khiển đưa thần kinh giả đi. Nhưng khóa này chưa được nhe. Chờ! Chờ khóa tới. Mà khóa tới chừng nào tôi dạy mới hỏi, còn bây giờ tạm thời trị thần kinh giả một người trị cho một

người mà thôi. Không có thể trị tập thể bằng nắm tay được. Câu hỏi sau cùng thì tôi sẽ dạy cho anh chị em, và sẽ giúp cho anh chị em thần giao cách cảm luôn.

Tôi chỉ cho, có một số được tôi hướng dẫn rồi, có một số chưa được tôi hướng dẫn bằng thần giao cách cảm tiếp xúc với tôi, đừng tôi giúp cho anh chị em trong cái lúc mà anh chị em bị nguy hiểm nhất. Nói tóm lại trong cuộc đời, hoặc gia đình, khi mà bị thiệt thòi, nguy hiểm nhất thì anh chị em sẽ tiếp xúc với tôi, tôi giúp ý kiến để giải tỏa được những cái trở ngại, thắc mắc mà anh chị em gặp phải. Đây là cái chuyện quan trọng nhất cuộc đời anh chị em chứ không phải mà tôi hướng dẫn cho anh chị em buôn bán làm ăn. Cái này không có được nhe! Anh chị em nói: “bây giờ tôi buôn bán cực khổ quá, có cách nào giúp cho tôi làm ăn khá không”. Cái đó không được! Tôi cho sạt nghiệp luôn à nhe! Hoặc anh chị em buôn bán hỏi tôi: “có cách nào giúp cho tôi được làm giàu không?” Tôi cho sạt nghiệp à! Trừ trường hợp tôi đến địa phương nào đó, tôi muốn giúp ai thì tôi đến cái địa phương trực tiếp tôi giúp. Chứ anh chị em mà dùng cái sixieme sens (thần giao cách cảm) mà buôn bán làm ăn là không bao giờ tôi trả lời đâu.

Tôi trả lời là một hình thức giúp cho phát triển trong vấn đề tâm linh, giúp cho phát triển trong vấn đề dạy học, trị bệnh, thì tôi giúp bằng cách này.

Anh chị em ngồi như thế này, khỏi hít vô thở ra gì hết, dùng luân xa 6 hỏi tôi, hỏi ông Thầy Đấng đó nhe. Bây giờ anh chị em bị trở ngại trong vấn đề dạy học nè, khó khăn trong vấn đề giải quyết bệnh nhân nè, những trường hợp khẩn cấp đó, tôi sẽ giúp cho anh chị em đổi công thức giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Và đặc biệt nữa là khi gia đình của anh chị em gặp những tai biến quan trọng, anh chị em không có thể nào giải quyết được, thì anh chị em ngồi tư thế, trong vòng 30 giây thôi, *nhờ ông Thầy Đấng giúp dùm ý kiến để anh chị em giải quyết trong vấn đề lãnh vực gia đình của anh chị em*. Tôi sẽ giúp ý kiến bằng hình thức *trực tiếp*, tôi nói chuyện với anh chị em bằng *tư tưởng*, anh chị em phải làm cái này, làm cái này ... Hoặc *gián tiếp* thì thay vì anh chị em bị bế tắc, thì qua ngày hôm sau tôi sẽ giúp ý kiến, anh chị em *sẽ thay đổi lại công thức*, để giúp cho anh chị em trọn vẹn được.

Đó là nguyên tắc thần giao cách cảm mà tôi nói chuyện thẳng với anh chị em bằng tư tưởng; gián tiếp là anh chị em sẽ đổi lại công thức anh chị em làm việc, thì chắc chắn anh chị em sẽ vượt qua mọi trở ngại, mọi thắc mắc của anh chị em. Đó là sự thật đó nhe. Còn có một cái, có một số anh chị em nữa, tôi cũng cảnh cáo cho anh chị em hết! Tất cả anh chị em ngồi trong này, có một số anh chị em thì rất tốt lắm, và tôi cũng cảnh cáo cho anh chị em lợi dụng ông Thầy Đáng này. Anh chị em nói thiệt cái miệng, mà trong lòng anh chị em nói dối với ông Thầy Đáng nhe, tự anh chị em giết anh chị em. Tôi thì kiểm soát bằng hình thức này, anh chị em nói thiệt bằng cái miệng anh chị em, trong lòng anh chị em thiệt thì tôi sẽ giúp. Còn cái miệng nói thiệt, mà trong cái tư tưởng nói giả đó. Thượng đế sẽ biết được cái này nè, Thượng đế sẽ trừng phạt anh chị em, chứ tôi không trừng phạt anh chị em. Tôi đâu có ở đó đâu mà trừng phạt anh chị em. Mà Thượng đế sẽ trừng phạt anh chị em.

Đây là tôi muốn cho anh chị em trở thành một người tốt, chứ tôi không muốn cho anh chị em trở thành một người xấu. Do đó cái lòng của anh chị em như thế nào, thì anh chị em kêu ông Thầy Đáng giúp thế đó, thì chắc chắn ông Thầy Đáng sẽ giúp. Còn cái miệng nói thiệt với ông Thầy Đáng mà cái đầu anh chị em phản với ông Thầy Đáng, thì Thượng đế sẽ phạt anh chị em, chứ tôi không bao giờ phạt anh chị em hết. Anh chị em học trò, tôi đâu có phạt, tôi không nở nào mà tôi phạt anh chị em hết! Nhưng quan trọng nhất là Thượng đế phạt anh chị em đó. Mà Thượng đế phạt anh chị em tôi đau lòng lắm, tôi cảm không được, tại ông “sếp” tôi mà, sao tôi cảm được. Phải tôi sếp ông thì tôi còn cảm được, chứ ông sếp tôi, thì tôi đâu cảm được. Thành ra cái đó anh chị em *ráng mà chịu nhe!* Đó là tôi nhắc chung cho anh chị em mà thôi, đó là một hình thức tôi giúp cho anh chị em trở thành một người tốt hết, hoàn toàn, và sau khi anh chị em học lớp đặc biệt này, anh chị em ý thức được lời tôi nói là chắc chắn anh chị em sẽ tốt hoàn toàn hết. Có xấu đi nữa thì cũng 5, 3 phần trăm thôi. Tôi biết trong cái lớp học này, khoảng 2200 người tổng cộng, nhưng tôi biết ít nhất cũng phải 150 người sẽ thực hiện không được. Mà tôi cố gắng 2 ngày tới đây, tôi giúp thế nào 150 anh chị em đó, tôi biết là không được rồi, tôi ráng giúp 150 này trở thành một người tốt, giống như 2050 người kia. Tại vì 2200 mà 150 là tôi biết không được rồi đó.

Nhưng tôi cố gắng làm thế nào tôi giúp 150 người đó đi theo kịp 2050 người kia. Chứ tôi không muốn bỏ người nào hết trơn. Đó là lời hướng dẫn của tôi thật sự, thì anh chị em gặp những trường hợp khó khăn nào, anh chị em dùng luân xa 6 tiếp xúc với tôi, tôi sẵn sàng giúp đỡ cho anh chị em.

Bây giờ tôi nhắc lại nhé, chiều nay đúng 2 giờ rưỡi tôi sẽ truyền năng lực cho anh chị em nữa. Do đó anh chị em nào, cố gắng đừng bao giờ đi trễ nhé. Tại vì khi tôi vô trong này rồi thì trước khi tôi dạy học là tôi truyền năng lực cho anh chị em nữa. Do đó anh chị em cố gắng đi trước 2 giờ rưỡi tới đây.

Ok, see you this afternoon!

Rồi chưa? Anh chị em chuẩn bị nhé. Trước khi tôi hướng dẫn, thì tôi sẽ truyền điện một lần nữa. Nói tóm lại là mỗi ngày tôi sẽ truyền điện 2 lần vào luân xa 6 của anh chị em, để anh chị em có một sức mạnh dùng luân xa 6 trị bệnh.

Ráng chờ một hai phút nữa, tôi biết có vài người đi trễ. Anh chị em chuẩn bị.

Thầy truyền năng lực.

Ok, finish.

Rồi, hồi sớm mới tôi hướng dẫn cho anh chị em cái phương pháp dùng luân xa 6 để điều trị bệnh cá nhân, tập thể, và những vấn đề khác liên quan trong vấn đề trị bệnh. Thì bây giờ, cũng như buổi sáng, tiếp tục anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi sẵn sàng trả lời cho anh chị em hết, trong phạm vi dùng luân xa 6 trị bệnh. Đó là chánh, tuy nhiên anh chị em học lớp này thì anh chị em học hỏi rất nhiều trong lãnh vực tâm linh. Nếu cần thiết, anh chị em nêu ra những câu hỏi tâm linh tôi sẵn sàng trả lời cho anh chị em, và cái chánh của lớp học này là dùng luân xa 6 trị bệnh. Tuy nhiên tôi nhắc lại, nếu anh chị em thích học hỏi nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh thì tôi sẵn sàng trả lời câu hỏi của anh chị em. Và chiều này cũng bắt đầu phía bên tay trái của tôi, đi qua phía bên này. Lần lượt rồi qua ngày hôm sau cũng tiếp tục, chỗ nào chưa hỏi thì tôi tiếp tục cho hỏi.

23/ Thưa Thầy, bà này nói hồi sáng Thầy có nói khi mình chữa bệnh cách xa thì phải có điện thoại để có thể liên lạc được với người ta. Trường hợp mà người đó ở ngay trong phòng này, trước mặt tôi, tôi chữa bệnh, đoán bệnh người đó, thì tôi phải ngồi tịnh tâm, cảm nhận cách nào? Xin Thầy nói cho rõ về điểm đó(câu hỏi của bà này không được rõ lắm, xin lỗi Thầy con dịch như vậy)

Tôi giải thích cho anh chị em nghe nghe. Tôi nhắc lại, mặc dầu câu hỏi của bà này không có rõ ràng lắm, nhưng tôi nhắc lại trong vấn đề trị bệnh bằng luân xa 6. Thứ nhất, khi nào ở đằng xa người ta điện thoại cho anh chị em. Anh chị em có thời gian thì anh chị em trị bệnh nghe. Nếu anh chị em không có thời gian, không trị cũng không có gì trở ngại hết. Đó là thứ nhất. Cái thứ hai, nếu anh chị em trị bệnh cho người ta thì chỉ cần nhắm mắt lại tịnh tâm trong vòng 30 giây. Đó là một hình thức anh chị em chẩn bệnh cho người ta để xác định được rõ ràng bệnh trạng. Thí dụ, người ta nói bệnh đau tim, thì khi anh chị em nhắm mắt lại tịnh tâm, coi cảm nhận cái tim anh chị em có đập không, hoặc luân xa 4 của anh chị em có kích thích không, là nóng đó. Một trong hai trường hợp đó, coi như người ta khai đúng bệnh. Thì lúc đó anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta bằng cách dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 4 của mình để trị cho người kia bệnh tim. Đó là nguyên tắc trị bệnh luân xa 6 từ xa. Tôi giải thích rõ ràng cho hiểu.

Còn ở gần, thí dụ anh chị em đang ngồi chỗ này, bệnh nhân tới, họ khai bệnh nói rằng họ đau bao tử hoặc họ bị đau ruột. Thay vì họ đau bao tử, đau ruột, thì anh chị em **chẩn mạch** bằng 3 ngón tay khi học lớp 3, lớp 4 ... thì ngược lại, bây giờ đổi lại. Anh chị em dùng sixieme sens của mình là luân xa 6 của mình đó, anh chị em nhìn thẳng vô trong cái luân xa 3 của mình, coi người đó có họ đau ruột hoặc bị đau bao tử không. Và cũng có 2 trường hợp để anh chị em nhận định được. Thứ nhất cái ruột, hay cái bao tử anh chị em bị đau. Thứ hai cái luân xa của anh chị em kích thích. Một trong hai trường hợp đó xảy ra, coi như người này bị đau ruột, đau bao tử thật. Thì lúc đó anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển luân xa 3 của mình. Coi như anh chị em trị

bệnh luân xa 3 cho người đó, giúp cho người đó hết đau bao tử và hết đau ruột. Tôi giải thích cho rõ ràng, anh chị em ghi chú cho kỹ để học giúp đỡ cho mọi người.

24/ Kính thưa Thầy con xin hỏi là nếu người bệnh không yêu cầu cho mình trị thì mình có thể trị cho người ta được không?

Tôi trả lời cho anh chị em nghe nhé. Người ta không nói bệnh, làm sao biết trị bệnh cho người ta. Ngoại trừ đó là gia đình của mình thôi. Thí dụ có một số trong gia đình của anh chị em không thích trị bệnh theo ngành của chúng ta, thì anh chị em vì vấn đề nhân đạo, vì vấn đề gia đình thì anh chị em trị bệnh, người ta đâu có biết. Nhưng anh chị em phải biết rõ bệnh trạng trị mới hữu hiệu được. Nói tóm lại, cái việc mà người ta không có nhờ anh chị em trị bệnh, người lạ thì anh chị em không bao giờ biết bệnh của họ, thì đâu có trị được. Nếu trong gia đình của anh chị em, tôi nhắc lại, vì tình thương gia đình của anh chị em, vì anh chị em không muốn có người trong gia đình bị bệnh thì anh chị em tự trị cũng đâu có gì trở ngại. Tại anh chị em trị đâu có đặt tay vô người ta đâu mà người ta biết. Chỉ cần dùng sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em trị bệnh thôi. Tuy nhiên khi dùng luân xa 6 trị bệnh cho bệnh nhân, thì phải biết rõ ràng bệnh trạng thật sự, thì trị mới có giá trị được, chứ còn nghe người ta nói đau bao tử, trị luân xa số 3 hoài, mà trị chừng nào người ta bệnh nhiều chừng đó, bởi lẽ người ta đâu có đau bao tử đâu mà trị luân xa số 3. Do đó anh chị em muốn trị bệnh cho người ta, cần nhất là phải biết rõ bệnh trạng, có như vậy thì anh chị em mới giúp cho người ta hết bệnh hết đau được.

25/ Thưa Thầy con tên là Vân, con có người cậu là ông cha, ở trong nursinh home. Con đi thăm mỗi chiều, và biết mấy ông trong đó bị bệnh lãng trí và tê thấp chân tay. Con thương ông đó và biết ông đó bệnh gì rồi, thì tự động con chữa cho ông đó, vậy sự chữa đó có giúp cho ông đó khỏi bệnh không?

Tôi nhắc lại cho anh chị em một lần nữa, vấn đề anh chị em thương ông cha, lãnh đạo tinh thần hoặc ông cha ruột của mình, hoặc trong gia đình mình, thì nếu biết rõ bệnh trạng thì anh chị em trị, không có gì trở ngại hết. Mặc dầu tôi biết rằng có một số không đồng ý cho anh chị em trị theo phương pháp này bằng tay, thì bây giờ chúng ta học được luân xa 6 rồi, nếu chúng ta thương thật sự người gia đình, hoặc ông cha hoặc ông nào đó mà mình thương, mà người đó không chịu trị, anh chị em vẫn trị được như thường. Bởi lẽ anh chị em trị cho họ hết bệnh họ đâu biết anh chị em trị bằng cách nào. Lúc đó thì chúng ta vẫn giúp được không gì trở ngại hết. Và anh chị em cũng không có lo lắng gì hết khi trị bệnh cho người ta. Ngược lại người ta cũng không có sợ anh chị em trị. Nhưng vì tình thương, mình sẵn sàng giúp đỡ cho người ta, không cần cho người ta biết mình trị. Đó là cái chuyện của mình giúp người ta, không có gì trở ngại hết.

26/ Kính thưa Thầy, con xin hỏi trị bệnh đàng xa, con phải nên đánh điện thoại kiếm người ta không? Câu thứ hai là sau khi học lớp 4 xong, con cảm nhận báo động từ luân xa 3 trở xuống cả ngày rất nhiều lần (40 -50 lần), thì con có thể đưa linh hồn người ta đi tập thể được không? Vì con cả ngày phải đưa linh hồn đi, không còn làm được việc khác. Con xin hỏi có thể đưa một lần được không?

Cái thứ nhất nhe, tôi trả lời cho anh chị em. Anh chị em học cái này xong rồi, người ta telephone cho anh chị em, chứ anh chị em không có thời gian telephone cho người ta đâu. Tôi sợ trong tương lai người ta telephone anh chị em nhiều quá, anh chị em cúp telephone. Rồi khi mà cúp telephone, những cái telephone quan trọng cũng không nghe được luôn. Thành ra tôi nhắc cho rằng, người ta sẽ telephone cho anh chị em nhiều lắm, thì anh chị em nói anh chị em bận, thì người ta không kêu nữa. Trừ trường hợp người nào thân tình với anh chị em thì giúp cho người ta. Chứ cái này thì có thể telephone anh chị em bị cắt đường dây nếu anh chị em trị bệnh hay quá. Anh chị em tự động cắt đường dây điện thoại, nó gọi liên tục hoài chịu không được đâu. Anh chị em học cái đưng này tưởng anh chị em mừng nhe. Thứ nhất là mấy anh chị em bác sĩ đó, anh chị em đưng có mừng. Mấy anh chị em sẽ bận rộn

suốt ngày bằng cái điện thoại. Anh chị em chuẩn bị mượn một người điện thoại riêng đi. Để nhận điện thoại từ phương xa tới đó. Và anh chị em không phải bác sĩ cũng vậy. Nếu không phải bác sĩ mà trị chứng 5, 10 bệnh nhân ở xa mà được rồi, thì một ngày ít nhất cũng có 80 cái điện thoại, hoặc 300 cái, chưa biết. Do đó đừng lo lắng anh chị em điện thoại cho người ta. Anh chị em không có điện thoại cho người ta mà tìm bệnh nhân để trị đâu. Đó, tôi nhắc nhở cho biết, và cũng đừng bực mình nhe. Chắc chắn rằng tôi biết năm tới anh chị em sẽ đừng bực mình trong vấn đề điện thoại. Có thể anh chị em sẽ đổi điện thoại nhiều lần. Mà đổi điện thoại cũng không được đâu, tại vì con anh chị em cho người ta biết, con anh chị em bạn với bạn, nó điện thoại tới tấp thì ngày tới điện thoại nó reo hoài, hai mươi bốn trên hai mươi tư. Đó là cái thứ nhất tôi trả lời trong vấn đề điện thoại.

Còn trong vấn đề bệnh thần kinh giả như anh chị em biết, cái xứ bên Thái Lan là xứ bùa ngải nhiều nhất và linh hồn bất tử bất diệt cũng nhiều lắm. Do đó anh chị em tưởng tượng rằng mỗi lần cầu nguyện đi một người hả? Nhiều khi đi mười ngàn người, anh chị em tưởng là một người. Không có chuyện một người đâu. Tại vì khi cảm nhận liên tục như vậy, thứ nhất những linh hồn bất tử bất diệt biết anh chị em có đủ khả năng giúp cho người ta tái kiếp đi tu, thì chắc chắn người ta mới nhờ anh chị em. Chứ nếu người ta biết anh chị em thầy bùa thầy ngải thì người ta trốn lẹ lắm. Vì cái chỗ người ta biết anh chị em có khả năng giúp người ta đi tu, thì không phải một linh hồn đâu, mà nhiều linh hồn liên tục với nhau nhờ anh chị em giúp dùm. Bây giờ tất cả những cái trường hợp xảy ra từ cạnh luân xa 3 trở xuống, nếu cảm nhận được linh hồn bất tử bất diệt, anh chị em kêu tôi, giao cho tôi một lần, cho nó chắc ăn, anh chị em khỏi lo. Hễ khi cảm nhận, nói thôi bây giờ giao cho Thầy Đáng, chắc ăn. Một lần thôi. Hễ tới thì tôi đưa đi, tới tôi đưa đi. Khỏe! Anh chị em khỏi lo gì hết. Tuy nhiên thì anh chị em đừng có bận tâm gì hết. Nếu anh chị em làm được cái việc đó, thì công quả công đức thì các Đáng sẽ cho anh chị em hưởng. Cái phần khó khăn nhất là đưa linh hồn bất tử bất diệt đi tu, tái kiếp để học đạo thì chắc chắn phần khó khăn nhất là của tôi. Cái phần dễ dàng và hưởng phước đức thì Thượng đế và các Đáng giúp cho anh chị em, tặng cho anh chị em, ban cho anh chị em.

27/ Bỏ túc phần câu hỏi khi nãy. Sau khi mình biết bệnh người ta rồi, thì người bệnh nhân đó có nên đánh điện thoại lại kiểm con mỗi ngày không? Với câu thứ hai, vấn đề linh hồn bất tử bất diệt, trong một hai tiếng, có thể họ lại nhiều quá, thì con có thể đưa tập thể trong khoảng một hai tiếng đó được không?

Bây giờ bỏ túc lại câu thứ nhất đi, Thiện ơi. Câu thứ nhì, khỏi.

Nói ông nghe được tiếng Anh, nghe được tiếng Thái rồi dịch lại tiếng Anh cho người ta đi, rồi tiếng Anh nói lại cho nó dễ dàng chứ một câu hỏi mà như vậy mất thời gian lắm!

Vũ (English Translator): Thưa Thầy, ông nói câu hỏi đầu đó là mình học xong cái này chữa bệnh bằng khoảng cách đó, mình có cần phải telephone đi kiểm bệnh nhân không? Câu hỏi đó dịch đúng, nhưng mà bà kia nghe câu trả lời của Thầy, bà chưa có nắm vững thành ra bà cứ hỏi lại thôi chứ câu trả lời cho câu của bà đúng đó, thưa Thầy.

Bây giờ tôi nói cho anh chị em biết nhe, tôi nhắc lại, khi anh chị em trị bệnh cho người ta rồi, anh chị em khỏi cần điện thoại cho người ta nữa. Chỉ nhiệm vụ anh chị em trị cho người ta thôi. Khi nào, người ta cần đến anh chị em thì người ta telephone cho anh chị em. Chứ anh chị em đừng bao giờ telephone cho người ta hết. Rồi, bao nhiêu đó trả lời, còn cái kia thì đủ hết rồi, khỏi trả lời, khỏi mất thời gian.

28/ Master Đáng, chúng tôi có 2 câu hỏi. Chúng tôi có nhận thấy rằng khi học ngành Nhân Điện này, chung tôi luôn luôn cảm nhận là chúng tôi có một luồng điện năng cao từ 16 tới 20 thước. Xin Thầy giải thích.

Lúc học lớp 1, và 2, khi chúng tôi tập thở để kích thích luân xa, thì đôi khi tôi cảm thấy bị đau ở vùng trái tim, bị vài ba lần rồi, xin Thầy giải thích tại sao có trường hợp như vậy.

Khi anh chị em bắt đầu học ngành Nhân Điện, cấp 1, cấp 2, tới cấp 5, nói tóm lại bắt đầu anh chị em vô ngành Nhân Điện rồi, và sau khi anh chị em được khai mở luân xa rồi, thì trong cơ thể anh chị em sẽ thay đổi rất nhiều. Bởi lẽ thay đổi rất nhiều là cái năng lượng của vũ trụ vô cơ thể của anh chị em, kích thích nguyên hệ thần kinh giúp cho anh chị em có đầy đủ sức khỏe và kinh giúp cho anh chị em tiếp thu năng lượng vũ trụ dễ dàng, giúp cho người khác hết bệnh, giúp cho mình hết đau. Do đó cơ thể anh chị em hoàn toàn thay đổi khi khai mở được luân xa, dù cho cấp 1 hay cấp 3 cũng vậy. Nhưng cấp 3 thì năng lực sẽ vô nhiều hơn, vì chỗ đó trong cơ thể anh chị em nó luôn luôn thay đổi môi trường cái năng lượng của mình. Anh chị em đừng lo ngại cái này. Khi trong cơ thể anh chị em thay đổi cái năng lượng đó, là giúp cho anh chị em đầy đủ sức khỏe và anh chị em có điều kiện giúp cho người khác hết bệnh hết đau.

Có một số trường hợp, anh chị em chỉ học cấp 1 thôi, sau khi được khai mở luân xa cấp 1, nhiều cái luân xa của anh chị em automatic, tự động nó sẽ quay, mà khi quay thì làm cho anh chị em khó chịu hoặc đau, nhức nhối, hoặc nóng trong cơ thể. Đó là tại vì anh chị em chưa được giải thích khi gặp những trường hợp luân xa nó quay làm cho cơ thể bị nóng. Khi anh chị em học cấp 4 tôi mới giải thích cho được, có nghĩa là cái năng lượng vô cơ thể nhiều quá bởi những luân xa nó quay làm cho anh chị em bị đau, bị nóng. Do đó anh chị em phải cần hít vô thở ra thải bớt cái năng lượng ra ngoài, giúp cho cơ thể trở lại quân bình. Thì không ngại, dù cho học cấp 1, cấp 2, khi ngồi tịnh tâm, tịnh tâm để thu hút năng lượng, là lúc tập tinh tâm luân xa anh chị em quay, anh chị em không hiểu. Do đó khi luân xa quay mà không stop lại, do đó nó quay càng nhiều làm cho anh chị em khó chịu, làm cho nóng, làm cho bị đau, cạnh luân xa 4 hoặc là ngay trái tim. Đó là luân xa 4 của anh chị em quay rất nhiều. Nhưng cũng không ảnh hưởng gì hết. Gặp những trường hợp đó xảy ra, mà tiếp tục thiền nữa hoặc tiếp tục tập nữa cũng không gì trở ngại. Trong tương lai cũng như học xong lớp 4 rồi, thì biết được khi nó bị đau, bị nóng, đó là luân xa nó quay thì thải bớt cái năng lượng ra ngoài giúp cho cơ thể mình quân bình. Tuy nhiên những người như vậy, thì chắc chắn anh chị em sẽ tiếp thu năng lượng rất nhiều. Để chi? Để bảo vệ

sức khỏe cho mình và giúp cho người khác hết bệnh và đau. Không có gì trở ngại, đừng bận tâm cái này.

29/ Xin Thầy chỉ cho cách giúp người mẹ sắp sanh với phương pháp mới, người nghiện thuốc lá, và người nghiện rượu.

Giúp cho mấy bà mấy cô sanh thì dễ dàng, không có gì trở ngại. Mọi lần anh chị em phải đặt tay vượt tháng thứ 6, tháng thứ 7, tháng thứ 8. Bây giờ thì khi sanh, nếu trong gia đình, vợ của anh chị em, hoặc bà con của anh chị em đi sanh, mấy bà mấy cô mà có bà con vô sanh, thì chỉ cần *nhìn cái bụng đi xuống thì sanh mau* liền. Thay vì hồi đó phải vượt, thì bây giờ *dùng luân xa 6, điều khiển cái bụng*, thì từ từ nó ra liền. Sanh đứa con thứ nhứt giống đứa con thứ nhì, muốn sanh thì dễ dàng lắm. Mà sanh dễ dàng, đừng có sanh nhiều! Khổ ráng chịu à!

Bây giờ *cai rượu* thì không có cai đâu. Rượu thì cho người ta *giảm bớt* thiệt, thì dụ như bây giờ anh chị em muốn cai rượu cho người ta, anh chị em *đừng cho người ta biết*, giống như anh chị em trị bệnh vậy đó. Thí dụ đây là ly rượu, mọi lần anh chị em phải uống vô rồi mới đưa cho người ta uống. Thì bây giờ ly rượu của người ta nằm chỗ này, anh chị em muốn cai rượu cho người ta, mà cũng *tối đa là 70% thôi* nhe, không cai rượu hết đâu. Cai rượu hết buồn cho người ta, tội nghiệp người ta lắm. Uống rượu không bị bệnh thì anh chị em làm sao mà cai được. Mà khi nào uống rượu người ta bệnh, anh chị em mới trị bệnh người ta. Uống rượu là thú vui của người ta, anh chị em đâu có cấm cản được, tội nghiệp cho người ta. Tôi không có bình mấy người uống rượu, tại vì tôi cũng có uống rượu nhe. *Ly rượu* của người ta thế này, anh chị em chỉ cần *dùng luân xa 6 truyền điện vô* đây, người ta bưng uống, nhưng giảm tối đa 70% thôi, không giảm được nhiều.

Thuốc lá thì bắt buộc anh chị em phải hút đưa cho người ta rồi. Tại vì thuốc, anh chị em *truyền năng lực vô*, chứ còn anh chị em dùng luân xa 6 cũng được, mà *với điều kiện người ta phải chịu bỏ thuốc*. Do đó, anh chị em muốn cai thuốc cho người đó, thì bắt buộc người đó phải chấp nhận cai thuốc. Một

số mấy bà đây nè, không chịu mấy ông hút thuốc, rồi mấy bà tự động học cái này xong về điều khiển cho người ta bỏ thuốc, đâu được. Với điều kiện là ông chịu bỏ. Hoặc giả mấy ông mà có vợ hút thuốc quá đó, mấy bà thích hút không chịu bỏ, anh chị em dùng luân xa 6 anh chị em truyền, thay vì hút 1 điếu, thành 3 điếu! Với điều kiện, anh chị em muốn cai thuốc người ta là bắt buộc người ta phải chấp nhận. Còn người ta không chấp nhận mà anh chị em cai cho người ta đó nghe, thay vì hút 1, thành 3! Nhớ nghe. Anh chị em dùng sixieme sens mà anh chị em cai thuốc cho vợ anh chị em hoặc chồng anh chị em, thay vì hút một gói thì tôi cho người đó hút 3 gói. Dịch cái đó cho rõ ràng, để khỏi có cai thuốc bằng sixieme sens.

Mấy bà có mang đó, khi tới ngày sanh, nếu anh chị em chịu khó lên đường đi theo mấy bà sanh, thì vô nhà thương, phải đi vô trong đó nghe, đợi cho vô trong chứ anh chị em đừng có ngỡ bất tử, giữa xe mà anh chị em ngó, sanh rớt trong xe à! Nghe cho rõ nghe. Người đàn bà có bầu phải vô trong nhà thương sanh đàng hoàng, chuẩn bị hết đàng hoàng, rồi mới dùng sixieme sens điều khiển đứa nhỏ ra. Chứ mà lên xe anh chị em ngó thử, nó rớt trong xe, ráng chịu à! Cái này cần thận, dịch cho kỹ kỹ nghe.

30/ Thưa Thầy, tôi xin lỗi là chúng tôi có thể dùng luân xa 6 để ngừa bệnh cho những người gặp nạn, thí dụ có một trại lụt ở Hòa Lan (Netherland), nhiều người bị tập trung vô một trại tạm trú. Khi đó chúng tôi có thể giúp họ bằng cách trị ngừa cho họ để họ sẽ không bị bệnh? Có nghĩa là chúng tôi có thể dùng phương pháp mới để giúp cho sức đề kháng của họ được mạnh hơn? Vì họ bị khủng hoảng tinh thần, nên dễ bị cảm cúm nặng sau những trận lụt.

Bây giờ tôi nhắc lại cho nghe, gặp những trường hợp đó thiên tai địa ách làm cho người ta bị di chuyển nhà cửa đó, thí dụ như bây giờ người ta tập trung một điểm để chánh phủ phân phối đi chỗ này hoặc chỗ khác, thì người ta sẽ bị bệnh thần kinh, khổ tinh thần và thể xác nhiều lắm. Thì không cần thiết anh chị em phải vô xin phép người ta. Nếu anh chị em thương người ta thật sự, anh chị em vô cái trại tập trung, tự động dùng luân xa 6 trị bệnh, không có gì trở ngại. Thứ nhất là giúp cho người ta không khủng hoảng tinh thần,

thứ nhì giúp cho những người trong đó, nếu có bệnh thì bớt bệnh bớt đau, giảm bớt số người bị đau, giảm bớt số người bị áp lực tinh thần. Chuyện đó làm được không gì trở ngại hết.

31/ Chúng tôi làm việc tại một trung tâm ở Hòa Lan, một nhóm 20 người đi học khóa này. Nhưng có một số bạn cũng làm việc tại trung tâm và không có đi học khóa này. Câu hỏi của tôi là khi tại một trung tâm mà sử dụng 2 phương pháp cũ và mới, nên bệnh nhân sẽ thấy không đồng nhất, và sẽ làm cho bệnh nhân thấy bất an. Thưa Thầy phải làm sao?

Bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nhe. Có nhiều bệnh nhân sẽ đến trung tâm trị bệnh lắm, thì tùy hoàn cảnh của anh chị em. Anh chị em học cái ngành này, cái lớp này rồi thì trị cái này nó nhanh hơn. Còn có một số bệnh nhân khác đến không gặp anh chị em thì gặp những người bạn của anh chị em. Đôi khi gặp anh chị em thì anh chị em trị theo phương pháp dùng luân xa 6. Còn không gặp anh chị em thì những người đó được trị bình thường cũng đâu có gì trở ngại. Thay vì trị một người 2 phút, thì ngược lại người đó bệnh nặng quá, gặp anh chị em học lớp 4 lớp 5, trị 5 phút cũng đâu có gì trở ngại đâu. Sở dĩ tôi dạy cho anh chị em cái khóa này, hiện tại trên thế giới có 8 tỷ người lận, mà quốc gia của anh chị em rất đông, ít nhất một quốc gia cũng phải vài chục triệu người, thì số người cũng chưa đủ nhu cầu để giúp cho quốc gia anh chị em đâu. Anh chị em đừng có lo. Tôi muốn dạy cho anh chị em đây là *giúp cho nhân loại*, chứ không phải giúp cho cá nhân một khu vực nào anh chị em ở. Trong tương lai, anh chị em định cư ở Hòa Lan, đôi khi anh chị em đi công tác bên Ấn độ, đôi khi anh chị em đi công tác bên Mỹ châu, đôi khi đi công tác Á châu. Những lần anh chị em đi công tác, hoặc những lần anh chị em đi du lịch, gặp những trận thiên tai, thì dùng cái khả năng của mình giúp đỡ cho nhân loại, chứ không phải giúp đỡ cho một số người ở gần anh chị em. Một số người ở gần anh chị em thì những người đó là may mắn nhất rồi, tại vì họ bệnh nặng hoặc bệnh nhiều thì được giúp đỡ. Ý tôi muốn nói ở đây, là những nơi nào mà không có anh chị em học, chẳng hạn như các nước Xã Hội Chủ Nghĩa, mà anh chị em có dịp đi du lịch đó, gặp những trường

hợp thiên tai địa ách thì anh chị em giúp cho các nước đó cũng được. Chẳng hạn như anh chị em đi Bắc Kinh, anh chị em đi Liên Xô, những nước đó thì không có người học, mà anh chị em đi du lịch đến đó mà gặp những trường hợp thiên tai thì giúp cho người ta trọn vẹn.

Thành ra anh chị em đừng bận tâm chuyện nhỏ. Cái chuyện mà quan trọng nhất là: anh chị em *học xong lớp này để anh chị em sử dụng giúp nhân loại nhe*, tôi nhấn mạnh cái điểm này: anh chị em giúp nhân loại chứ không phải giúp quốc gia anh chị em không đâu. Anh chị em yên tâm, đừng bao giờ bận tâm lo cái việc nhỏ gần bên anh chị em, mà anh chị em phải nghĩ việc lớn của quốc gia, hoặc đi xa hơn nữa các quốc gia phụ cận cần đến sự giúp đỡ của anh chị em. Cái này là cái quan trọng nhất mà anh chị em học cái ngành này và cái khóa đặc biệt này.

32/ Trong trường hợp châm cứu, Thầy dạy là có thể để kim trong vòng 1 phút trên luân xa, nhưng khi áp dụng luân xa 6 để trị bệnh, thì chỉ cần 30 giây trên mỗi luân xa. Vậy thì chữa bệnh bằng châm cứu trong tương lai có ích lợi gì hơn là chữa bằng Nhân Điện không? Nếu chữa bằng luân xa 6 nhanh hơn thì tại sao lại phải chữa bằng châm cứu, chậm hơn? Ý tôi muốn nói phương pháp châm cứu trong tương lai sẽ còn giá trị nữa?

Cái thứ nhất là tôi giúp cho một số anh chị em bác sĩ hành nghề châm cứu, để anh chị em châm cứu người ta, ăn tiền. Nhớ nhe! Bây giờ thì anh chị em còn ăn tiền được, thì anh chị em châm cứu đi. Sở dĩ tôi hướng dẫn cho một số anh chị em châm cứu trong vòng 1 phút lấy kim ra, hết bệnh, đó là tôi muốn giúp cho anh chị em còn ăn tiền được, thì anh chị em châm cứu ăn tiền nhe. Trong tương lai người ta không ăn tiền được, thì không ai thích châm cứu đâu. Tại vì anh chị em châm cứu mà đâu có tiền, thì lúc đó anh chị em không còn sử dụng kim nữa mà chỉ sử dụng sixieme sens thôi. Bây giờ mà tôi cho anh chị em dùng sixieme sens trị bệnh thì mấy người châm cứu sẽ thất nghiệp, ngay cả anh chị em cũng bị thất nghiệp luôn. Thì làm sao anh chị em có tiền trang trải phòng mạch, điện nước, và những người phụ giúp cho anh chị em? Anh chị em thấy không? Do đó thì bây giờ tôi cho anh chị em trị

bằng châm cứu lấy tiền, chứ trong tương lai, giống như anh chị em mà trị tập thể rồi đó, đâu cần cây kim châm cứu nữa. Chỉ cần trong vòng 5 phút, anh chị em trị bệnh mấy chục ngàn người, thì lúc đó châm cứu đẹp nghề. Mà anh chị em có châm cứu cho người ta, người ta cũng không có tiền trả, tại đâu có ai có tiền đâu mà trả tiền. Thành ra tôi nhắc lại, anh chị em châm cứu còn ăn tiền được thì cứ ăn tiền. Chừng nào mà thấy ăn tiền không được nữa thì dùng sixieme sens trị bệnh cho người ta.

Mà tuy nhiên, tôi cũng nhắc cho anh chị em biết rằng, không phải anh chị em dùng sixieme sens, luân xa 6 trị bệnh cho người ta, người ta không trả tiền cho anh chị em đâu. Tôi đặt trường hợp thí dụ cho anh chị em biết. Trong một cuộc *thiên tai* mọi người đều nghèo hết. Mỗi một cơ quan từ thiện giúp cho một người có một ổ bánh mì thôi, và mỗi một người có 1 lít nước thôi. Anh chị em cũng giống nhau vậy hết. Mà khi anh chị em trị bệnh tập thể cho người ta, mỗi một người trả cho anh chị em một ly nước nhe. Thì anh chị em có 3 phi nước để xài. Trong khi người ta không có nước uống, thì anh chị em có nước để tắm và giặt. Bánh mì thì anh chị em có một ổ thôi, mà mỗi một người chia xẻ một phần ba ổ bánh mì, thì anh chị em thuộc về cái lò bánh mì. Anh chị em giàu vô song. Đó là tôi chuẩn bị cho anh chị em cái tư thế bây giờ để trong tương lai thì anh chị em đừng bao giờ sợ đói hết, mà cần nhất, anh chị em dành riêng thời gian của mình giúp cho nhân loại thì Thượng đế sẽ trả công cho anh chị em bằng nước, bằng bánh mì, anh chị em giàu vô song. Tại vì người ta không có nước uống, mà anh chị em có nước tắm và giặt đồ nữa. Bánh mì thì người ta không đủ ăn, mà nhà của anh chị em thuộc lò bánh mì. Anh chị em không nhận cũng không được nữa. Tại người ta gần chết mà anh chị em trị bệnh người ta, thì người ta cho anh chị em 1/3 bánh mì, 1/3 nước cho anh chị em. Chứ để người ta chết, đâu ăn bánh mì được, đâu uống nước được, mà anh chị em cứu sống người ta, thì vấn đề nước và bánh mì, anh chị em giàu cái này. Ý là tôi muốn nói một lãnh vực nhỏ trong lãnh vực bánh mì với nước thôi. Chứ đồ hộp thì nhiều lắm mà tiền anh chị em cũng nhiều nữa. Mà tiền người ta đưa anh chị em, anh chị em xài đâu có được. Đâu có ai buôn bán gì đâu mà anh chị em xài. Mỗi người cho anh chị em một đồng thôi nhe, 5 phút anh chị em trị 20 000 người là có 20

000 đôla. Người ta thì nghèo, mà anh chị em dành có 5 phút trị bệnh cho 20 000 người. Mỗi người hết bệnh tặng cho anh chị em 1 đôla. 20 000 người, anh chị em có 20 000 đôla trong khi đó người ta người nào cũng nghèo hết trơn. Người ta mỗi người có 100 đôla thôi. Mà anh chị em trị 5 phút, anh chị em có 20 000 đôla. Đó là người ta tình nguyện cho nhe, anh chị em không có đòi hỏi gì hết. Tôi muốn chuẩn bị cho anh chị em. Thành ra trong tương lai, câu hỏi của ông này nêu ra, trong tương lai thì anh chị em không còn dùng câu kim châm cứu nữa đâu. Tại mức độ bệnh nhân quá nhiều thì anh chị em không có đủ thời gian châm cứu là một. Và lúc đó không có ai bán cho anh chị em kim để châm cứu người ta hết. Thì anh chị em dùng sixieme sens giúp cho người ta. Anh chị em khỏi cần người ta trả tiền, nhưng ngược lại người ta sẽ trả tiền anh chị em gấp nhiều lần.

Bây giờ tôi xin lỗi anh chị em nhe, anh chị em cầm cây kim châm cứu châm cho người ta, nhiều lắm anh chị em ăn 300 quan đi. Phải không? Mà 300 quan phải 5 phút. Trong khi anh chị em dùng sixieme sens của anh chị em, trị 5 phút 20 000 người, mỗi người cho anh chị em một quan thôi, có 20 000 quan tây, giàu quá, nhưng mà xài không có đặng nhe! Tại đâu có ai buôn bán gì đâu mà xài. Để dành ở đó, khi nào có điều kiện thuận tiện xài tiền thì lấy tiền ra xài. Đó, tôi chuẩn bị cho tất cả anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta hết rồi. Thành ra anh chị em *đừng bao giờ* lo lắng vấn đề thiếu thốn, lo lắng vấn đề đói. Đói thì người ta giúp cho anh chị em, thiếu thì có người ta giúp anh chị em bằng hình thức anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Không có gì trở ngại hết trơn. Tôi chuẩn bị cho anh chị em hết rồi, chứ đừng tưởng tượng rằng anh chị em *học ngành Nhân Điện rồi bỏ qua. Không có bỏ qua đâu!* Đây là một cái ngành hiếm có của thế gian này. Và đây là một cái ngành là *bảo vệ cho anh chị em trước* chứ không phải bảo vệ cho người ta đâu. Tại vì hết bệnh là anh chị em hết bệnh. Mà anh chị em giúp cho người ta hết bệnh một thời gian ngắn nhất, mà anh chị em sẽ được ưu đãi nhất trong những người khác không được ưu đãi. Đây là tôi nói cho anh chị em, rồi năm tới anh chị em sẽ thấy cái này. Thực hiện lời nói của tôi thì *năm tới anh chị em sẽ thực hiện* những gì tôi nói. Anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau đi. Anh chị em khỏi cần người ta trả công, nhưng

tự người ta sẽ giúp lại cho anh chị em gấp trăm gấp ngàn lần. Đó là anh chị em **làm việc cho Thượng đế thì Thượng đế sẽ trả công cho anh chị em sòng phẳng**, gấp trăm gấp ngàn lần của người đời trả công cho anh chị em. Đó là lời nói ngày hôm nay của tôi. Tôi hướng dẫn cho anh chị em thì anh chị em ghi nhớ đi, rồi năm tới anh chị em sẽ thực hiện, mà năm tới còn vồn vện còn không tới một tháng nữa. Thì anh chị em chuẩn bị tư thế, để giúp người ta!

Rồi bây giờ nè, tôi nhắc lại nhé. Ngày mai cũng đúng 8 giờ. Tôi sẽ đến đây, tôi sẽ truyền năng lực cho anh chị em. Bây giờ coi như giờ này chấm dứt. Tiếp tục ngày mai học trở lại. Finish . I see you tomorrow. OK? Bye bye.

20/12/1995.

Thầy truyền năng lực

Rồi thôi nói ngoài trước, kêu bà con vô hết nhé, coi người nào thiếu không, đợi một phút nữa. Rồi chuẩn bị!

Cái khóa này thì cũng là cái khóa đặc biệt. Vì cái chỗ cái khóa đặc biệt, thì ở bên Thái Lan, vừa rồi tôi có qua Thái Lan dạy học, đặc biệt nhất là chụp cái hình của tôi, hình của tôi, tôi đứng như thế này, chụp thì thấy hình không có rõ, nhưng dáng thì có. Coi như có một năng lực bao quanh cái hình của tôi. Vì chỗ đó cái lớp đặc biệt này, tôi tặng cho mỗi anh chị em vào buổi chiều một tấm hình đặc biệt đó. Hình này chụp từ Thái Lan và từ Thái Lan đem qua. Tất cả anh chị em học lớp học này, mỗi người được một tấm hết. Đó là coi như kỷ niệm của khóa này, anh chị em được cái hình, và về biết được rằng cái ngành Nhân Điện chúng ta trong tương lai sẽ có nhiều điện lực lắm. Mỗi anh chị em giữ một tấm hình này, chắc chắn tấm hình này tượng trưng sự năng lượng của mình, của tôi cũng như giống của anh chị em để anh chị em đem về. Anh chị em sẽ suy nghĩ kỹ lại tại sao phải được như vậy. Lúc đó anh chị em sẽ vui.

Sáng nay bắt đầu từ bên này trở vô.

Tất cả những gì hôm qua tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì anh chị em sẽ nêu ra câu hỏi, để anh chị em học hỏi thêm kinh nghiệm, về giúp cho những người khác bớt bệnh và bớt đau.

33/ Kính thưa Thầy, con muốn hỏi Thầy một câu. Hôm qua Thầy có nói trước khi trị bệnh bằng luân xa, mình phải nghĩ luân xa 6 và 7, cho 2 cái hạch tuyến, rồi lúc đó mình mới trị mấy luân xa khác. Có 3 trường hợp: trường hợp thứ nhất là, một người bị bệnh thần kinh thiệt, phải trị bằng luân xa 7. Trường hợp thứ nhì là trẻ em dưới 18 tuổi, mình trị để kích thích cái thông minh bằng luân xa 6 với 7. Với trường hợp thứ ba là mấy người sì ke ma túy trong gia đình. Như vậy con phải nghĩ 2 lần luân xa 6, 7 hay sao? Xin cảm ơn Thầy.

Bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nghe nhe. Ba trường hợp của anh (bác sĩ Triệu) hỏi: trường hợp thứ nhất, nếu bệnh thần kinh thiệt, thì anh chị em chỉ nghĩ một lần thôi nhe, luân xa 6, 7, một lần duy nhất thôi. Và bệnh sì ke ma túy cũng vậy, và giúp cho trẻ em thông minh cũng vậy. Gặp những trường hợp bệnh thần kinh, sì ke ma túy và trẻ em, anh chị em chỉ dùng một lần mà thôi. Trừ trường hợp những bệnh khác ngoài những bệnh mà anh vừa trình bày đó, thì nghĩ luân xa số 6, 7 trước, giống như anh chị em đặt tay trị luân xa 6, 7 trước, sau đó trị những luân xa kế tiếp hoặc những vùng phụ cận kế tiếp. Nhớ điểm này nhe, ghi chú cho kỹ.

Câu hỏi này thì cũng rõ ràng lắm, và đây cũng là một câu hỏi để kinh nghiệm cho anh chị em biết được rằng, chúng ta trị bệnh bằng luân xa 6 thì chúng ta phải thực hiện cho nó đúng nguyên tắc. Đây là câu hỏi rất là quý, và một câu hỏi để anh chị em học hỏi kinh nghiệm, có như vậy thì anh chị em mới về giúp cho người ta được trọn vẹn được.

34/ Thưa Thầy bây giờ trong trường hợp khẩn cấp, thì có thay đổi gì hay không?

Trường hợp *khẩn cấp* như hồi trước, có một số, bệnh nhân ngày thứ nhất là phải dùng luân xa 7 khẩn vấp, thì bây giờ chính thức học luân xa 6 rồi, thì

khỏi cần đặt tay nữa. Thì dụ như trường hợp anh chị em đi freeway (xa lộ), thay vì stop lại lúc gặp những trường hợp tai nạn xảy ra cho 5 người, 3 người, 7 người trong xe hơi đó, thì thay vì ngừng xe lại đặt tay luân xa số 7, anh chị em có thể trên đường của mình đi, dùng sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em nhe, giúp cho người ta bằng luân xa 7, giúp cho người ta bình thường trở lại để cho người ta đầy đủ sức khỏe chở vô bệnh viện, khỏi chết. Tôi nhắc lại, thay vì anh chị em ngừng, mỗi một người anh chị em đặt tay luân xa 7, thì bây giờ, xe freeway ngừng không được, thì vẫn đi, nhưng luân xa 6 của anh chị em vẫn hướng về giúp cho những người đó, nếu những người đó bị tai nạn, thì người đó sẽ được đầy đủ sức khỏe để giúp cho họ vô bệnh viện, không có chết.

35/ Kính thưa Thầy, người này có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất là: Thầy có dặn mỗi khi trị bệnh, mình phải trị luân xa 6, và luân xa 7. Như vậy luân xa 6, và 7 này có ảnh hưởng gì về tâm linh hay không, và luân xa 6, và 7 có thể làm tiêu bớt cái chướng nghiệp của mình hay không?

Câu thứ hai là: khi người ta đánh điện thoại tới cho mình để mình trị, người ta có phải gọi lại mỗi ngày, hoặc 2, 3 ngày gọi lại không?

Ngày đầu tiên, hôm qua tôi có trình bày với anh chị em rồi, 2 cái tuyến trên não chúng ta, điều khiển nguyên cơ thể chúng ta. Nếu chúng ta phát triển 2 cái tuyến đó thì chắc chắn chúng ta ít có bị bệnh, bị đau, và chúng ta chắc chắn là không có bị già đâu. Nếu 2 cái tuyến đó hoạt động đúng mức, phát triển trong cơ thể chúng ta, bảo vệ trong cơ thể chúng ta. Đó là trên cái phương diện khoa học. Trên cái phương diện tâm linh, như anh chị em biết, cái linh hồn anh chị em tái tục nhiều kiếp, lịch trình kiếp của linh hồn anh chị em tái kiếp lại, bởi 2 cái tuyến đó. Nhưng mà những nhà khoa học nghĩ rằng đó là khoa học, thành ra những nhà khoa học nghiên cứu hàng trăm năm rồi, hàng ngàn năm rồi, gần như là năm chục năm trở lại đây, thì không bao giờ phát triển được, mặc dầu cũng dùng lãnh vực khoa học để phát triển 2 cái tuyến quan trọng nhất trong bộ não chúng ta, nhưng hoàn toàn thất bại. Nếu các nhà khoa học nghiên cứu đúng mức, dùng thuộc để kích thích những cái

tuyến trên nào chúng ta thì chắc chắn chúng ta không bao giờ bị bệnh, không bao giờ bị đau, và chắc chắn chúng ta chết, mà lâu lắm. Do đó thì trong lãnh vực khoa học chưa đủ khả năng, hoặc chưa đúng lúc để phát triển 2 cái tuyến trên não chúng ta. Ngay từ bây giờ và ngay từ hôm nay, cũng như lớp học này, anh chị em được một cái năng lực dồi dào để anh chị em giúp mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Và cũng nhiều lần trong lớp học, tôi giảng và hướng dẫn cho anh chị em, cái năng lực và cái quyền năng anh chị em có được ngày hôm nay thì do Thượng đế ban cho anh chị em. *Tôi là người có nhiệm vụ hướng dẫn và giúp đỡ cho anh chị em trong cái việc khai mở luân xa, và hướng dẫn, giải đáp cho anh chị em vấn đề kỹ thuật trị bệnh, về khoa học, về tâm linh.* Và cũng ngày hôm nay đây, tôi cũng trình bày với anh chị em và trả lời cho anh chị em biết rằng **2 cái tuyến đó là vô cùng quan trọng cho khoa học và cũng vô cùng quan trọng cho chúng ta phát triển vấn đề tâm linh.** Vì cái chỗ phát triển vấn đề tâm linh, mỗi lần chúng ta trị bệnh, dù cho người đó không có học Nhân Điện, nếu người đó bị bệnh, mà chúng ta dùng luân xa 6 của chúng ta điều khiển luân xa 6 và luân xa 7 cho tất cả mọi người, thì chắc chắn những người đó sẽ thay đổi về thể xác, hết đau, hết bệnh. Về tinh thần thì phát triển vấn đề tâm linh. Chúng ta giúp được 2 mặt. Và trong thời gian ngắn nhất đây, 3 ngày, anh chị em học cái phương pháp trị bệnh bằng luân xa 6, tôi hy vọng năm 1996 bắt đầu, anh chị em sẽ thực hiện rất nhiều, giúp cho những người trong Nhân Điện, giúp cho những người ngoài Nhân Điện, để giúp cho tất cả các quốc gia khác trên thế giới cần đến anh chị em. *Đó là mục tiêu chánh của mình, giúp đỡ cho nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, giúp đỡ cho mọi người trong vấn đề đau ốm bệnh hoạn.*

Cũng như anh chị em biết, nếu chúng ta muốn phát triển trong vấn đề tâm linh, mà chúng ta không có sức khỏe thì chắc chắn chúng ta bị bế tắc hoàn toàn. Mặc dầu anh chị em học một thời gian rất ngắn, nhưng chúng ta có đầy đủ khả năng để giúp mọi người trong lãnh vực hết bệnh hết đau, trong lãnh vực phát triển tâm linh. Sở dĩ anh chị em giúp được cái việc này, đó là Thượng đế ban cho anh chị em một cái quyền năng khả năng tối thượng để anh chị em giúp cho cá nhân mình, gia đình mình, đi xa hơn nữa thì anh chị em giúp cho nhân loại. Mà điều này trên đường hướng của chúng ta đi, vì lợi

ích của nhân loại, vì tình thương bác ái mà chúng ta sẽ làm việc này, mà việc này thì của Thượng đế giao cho anh chị em. Mà nếu anh chị em chấp nhận làm việc cho Thượng đế rồi thì chắc chắn anh chị em đừng có lo ngại gì hết. Cũng có nhiều lần tôi có trình bày với anh chị em, nếu anh chị em làm việc cho nhân loại, thì xã hội loài người trả công cho anh chị em sòng phẳng. Thì ngược lại, nếu anh chị em phục vụ Thượng đế, thì chắc chắn Thượng đế sẽ không bao giờ bỏ công của anh chị em giúp cho Thượng đế đâu. Vì đường hướng của chúng ta đi là đường hướng giúp nhân loại, mà đường hướng giúp nhân loại thì giống như đường hướng của Thượng đế. Do đó thì anh chị em đừng có bận tâm khi anh chị em chấp nhận học cái này, giúp cho mọi người.

Nếu anh chị em chấp nhận người ta điện thoại cho anh chị em trị bệnh, thì anh chị em trị bệnh *ít nhất 7 lần*. Và chịu khó phải ghi vô sổ. Thí dụ, Nguyễn Văn A ở Việt Nam, Nguyễn Văn B ở Úc, Nguyễn Văn C ở bên Mỹ, anh chị em chịu khó phải làm cái sổ đi. Buổi sáng hoặc buổi trưa, buổi chiều, lúc nào mà thời gian rảnh nhứt thì hướng về bệnh nhân. Ngày hôm qua trị luân xa nào thì hướng về bệnh nhân nước đó trị cho người ta. Ghi chú cho kỹ, nếu anh chị em chấp nhận trị bằng telephone thì phải ghi vô sổ giống như anh chị em nhận bệnh nhân vậy đó. Rồi mỗi ngày, anh chị em dành riêng thời gian trong vòng mỗi một người bao nhiêu phút, trực tiếp nghĩ ngay tới cái vùng đó. Nếu anh chị em không giúp liên tục thì chắc chắn người ta cùng bớt bệnh, mà bớt bệnh ít lắm chứ không nhiều và không hết bệnh. Còn telephone thì một lần mà thôi. Do đó anh chị em phải ghi sổ. Giúp cho người ta tối thiểu là 7 lần.

Anh chị em học cái lớp này, thì anh chị em sẽ có việc làm đó nhe! Việc làm của anh chị em *tình nguyện* chứ không phải bắt buộc anh chị em nhe. Nói tóm lại nếu người ta nhờ đến anh chị em, nếu có thời gian rảnh thì giúp cho anh chị em nhe. Còn không có thời gian rảnh, không giúp được thì cũng không có gì trở ngại. Tại vì anh chị em thích học nghiên cứu, thích học tâm linh, thích học trị bệnh, bây giờ chắc chắn là anh chị em sẽ bị phiền cái điện thoại rồi đó. Tôi biết chắc chắn ít nhứt là cũng 70 tới 80% cái điện thoại bị phiền. Phiền nhứt là anh chị em không phải là bác sĩ, còn mấy anh chị em bác sĩ chắc chắn là “vui” rồi. Tại vì ngoài vấn đề trị bệnh ăn tiền, có thể

đàng xa nữa, anh chị em cũng giúp cho người ta được. Hai cái, một người thì, anh chị em bác sĩ sẽ vui nhiều, còn không phải bác sĩ là chắc chắn có một số học ở đây cũng muốn giúp cho người ta bị bệnh lắm, giúp nhiều có thể là đổi 3 lần điện thoại. Điện thoại đổi thể nào người ta cũng biết nếu anh chị em trị bệnh giỏi thì chắc chắn đổi số nào người ta cũng biết hết. Thành thôi, ráng làm nhe! Tại vì anh chị em thích mà! Đừng có buồn, đừng có chán nhe, tại anh chị em thích tình nguyện, mà thích tình nguyện làm cái việc thiện thì Thượng đế sẽ cho anh chị em làm, và cũng thử thách coi anh chị em có thích tâm linh không? Anh chị em có thích vấn đề trị bệnh không? Đó, đây là tôi nói chung cho tất cả 2 ngàn mấy trăm người của hội trường này nhe. Nhưng anh chị em cũng chuẩn bị tư thế, thay đổi điện thoại đi. Cái đó là cái chánh mà anh chị em sẽ được hưởng, hưởng thay đổi cái điện thoại đó!

36/ Câu hỏi thứ nhất là trường hợp cá nhân của ông này. Thừa Thầy, học môn này 3 ngày, thì phương pháp mới này có hiệu lực ngay từ ngày đầu hay không? Theo ý ông, thì có hiệu lực. Vì tối hôm qua ông về ông thí nghiệm thì thấy có hiệu lực.

Câu thứ nhì về tổng quan, thì trong trường hợp có những tai biến xảy ra trong một nước nào đó, thì tất cả học viên, những người Nhân Điện trong nước đó đều có ý định dùng luân xa 6 để trị bệnh cho những người bị thiên tai. Như vậy có gây ra khó khăn không, vì nhiều người cùng trị một điểm trong một lúc?

Bây giờ tôi trả lời nhe. Cái thứ nhất đó nhe, anh chị em ráng học 3 ngày đi, tôi chưa cho anh chị em tập mà anh chị em tập, thì cái chuyện đó không quan trọng. Nhưng khoan tập, tại vì mỗi một ngày tôi truyền năng lực cho luân xa 6 anh chị em 2 lần. Thì 3 ngày 6 lần, như vậy anh chị em có cái năng lực mới mạnh được. Tôi chưa cho phép tập mà tập rồi, mặc dầu có hiệu lực thiệt, nhưng anh chị em tập như vậy sẽ nguy hiểm cho anh chị em lắm. Anh chị em mới vừa được có chút xíu thí dụ như 30% ngày đầu tiên, rồi 60% ngày thứ nhì, ngày thứ ba là 100%. Anh chị em sử dụng trước cũng được nhưng mà nguy hiểm cho anh chị em lắm nhe. Tôi khuyên anh chị em khoan tập nhe, ráng chịu, ráng hết 3 ngày rồi trị bệnh cho người ta. Lúc đó anh chị em sẽ

mệt lắm chứ không có sung sướng gì đâu. Cũng như tôi vậy, tôi đi dạy học hoài tôi mệt lắm chứ không có sung sướng đâu. Bây giờ ngược lại bắt đầu tới anh chị em mệt nè. Hồi đó tới giờ 6 năm nay tôi mệt, bây giờ tới anh chị em mệt. Anh chị em mệt là những anh chị em học lớp này nè. Mà những anh chị em chịu khó mà giúp cho người ta thì mệt, còn anh chị em không chịu khó thì không mệt đâu. Tại vì anh chị em đâu có nghe điện thoại. Mà nghe điện thoại thì sẽ mệt lắm. Không phải một lần hay một ngày đâu. Một ngày sẽ nhiều lần và nhiều điện thoại, nhiều khi nó khác giờ, mà khi khẩn cấp đó, 3 giờ sáng người ta cũng gọi anh chị em luôn, thành anh chị em đừng có buồn nhe. Cái này tại anh chị em tình nguyện à, chứ tôi không bắt buộc anh chị em nhe. Thành ra anh chị em ráng chịu khó đi, ráng ngủ ít, chứ không phải ráng ngủ nhiều đâu nhe. Anh chị em sẽ nhận nhiều cái điện thoại cái lúc anh chị em ngủ. Anh chị em chuẩn bị đi. Tại vì anh chị em thích, thì thích, cho anh chị em thực hành nhe. Anh chị em đừng có lo ngại cái này. Rồi cái dần dần anh chị em quen à, một ngày ngủ chừng 3, 4 tiếng đủ rồi, đâu có ngủ nhiều làm chi.

Bây giờ trường hợp những tai nạn xảy ra ở quốc gia, thì chắc chắn anh chị em sẽ tập trung vào một điểm, mà không phải một điểm đâu. *Nếu có bị thiên tai thì một quốc gia có tới một hai chục điểm lận.* Thì anh chị em sẽ giúp cho người ta không có gì trở ngại hết. Chứ anh chị em đừng có tưởng tượng trong một quốc gia là một điểm đâu, nó nhiều điểm lắm! Mà nhiều điểm thì có tất cả anh chị em, thì anh chị em giúp điểm nào thì giúp điểm đó, không có gì trở ngại đâu, đừng có lo ngại. Kể cả anh chị em không phải quốc gia của anh chị em ở mà đi du lịch các quốc gia khác cũng vậy, nếu gặp những trường hợp đó thì anh chị em sử dụng luân xa 6 giúp cho người ta, không có gì trở ngại hết. Thứ nhất là các nước mà chưa có học viên học được cách trị bệnh bằng luân xa 6, anh chị em đi đến đó thì chắc chắn anh chị em giúp cho người ta.

37/ Thưa Thầy, chúng con biết khi Thầy truyền điện để giúp cho luân xa 6 hôm qua đó, thì khi Thầy truyền điện như vậy đó, thì hiện tượng nó xảy ra cách

nào, trên phương diện vật chất và trên phương diện trên những băng tần cao hơn nữa, thì xảy ra cách nào, xin Thầy giải thích rõ để cho con biết rõ cái sự việc xảy ra.

Tôi giải thích cho anh chị em nghe nghe. *Mỗi một ngày tôi truyền cái năng lực cho anh chị em bằng khai mở cái luân xa số 6 của anh chị em bằng cái năng lực. Tại vì luân xa 6 của anh chị em chưa có đủ cái năng lực để anh chị em kích thích 2 cái tuyến chảnh trên não của anh chị em là cái thứ nhất. Cái thứ nhì là giúp cho luân xa 6 của anh chị em hoạt động càng mạnh hơn nữa, có như vậy thì anh chị em mới có sức mạnh giúp cho người ta hết bệnh hết đau, ở gần hoặc ở xa bằng cách trị bệnh dùng cái này. Nếu tôi không có truyền điện cho anh chị em, không có giảng giải cho anh chị em, thì chắc chắn anh chị em làm không có được gì hết. **Mà nếu anh chị em lạm dụng cái luân xa 6 trị bệnh thì chắc chắn từ từ anh chị em sẽ mất năng lực, thì sẽ yếu dần, mà khó trị bệnh cho anh chị em lắm.** Sở dĩ mà tôi giúp cho anh chị em, truyền năng lực cho anh chị em như vậy, anh chị em mới có đầy đủ khả năng bảo vệ sức khỏe cho mình và giúp cho người khác. Chứ không phải đơn sơ đơn giản đâu. Nếu mà đơn sơ đơn giản cũng như bao nhiêu người nghĩ, thì chắc chắn hồi đó đến giờ đã có biết bao nhiêu trường lớp để dạy bao nhiêu triệu người rồi. Chưa có ai làm được việc này hết! Kể cả anh chị em cũng vậy. Anh chị em nên nhớ rằng, anh chị em là một người bình thường, mà nhiều lớp học tôi có dẫn giải cho anh chị em biết, nhưng bây giờ tôi nhắc lại. Chỉ trong vòng 2 tuần lễ thôi, cuộc đời của anh chị em sẽ thay đổi rất nhiều, vừa tinh thần vừa vật chất. Nếu anh chị em thích vấn đề tinh thần thì anh chị em phát triển vấn đề tâm linh. Nếu anh chị em thích vấn đề vật chất thì anh chị em bảo vệ sức khỏe cho mình, có cơ hội phát triển vấn đề công ăn việc làm của anh chị em. Đó là bảo vệ gia đình và sức khỏe của anh chị em. Mặc dầu anh chị em học một thời gian rất ngắn, so với người thường. Trong trường hợp giống như anh chị em, thì phải tốn 2 người, mà 2 người là phải tốn 70 năm. Cũng như nhiều lần tôi dẫn giải: một người bình thường, nếu anh chị em học y – khoa, thì vừa học vừa ra trường ít nhất cũng phải 30 năm. Có một số anh chị em 30 năm rất giỏi, nhưng vẫn bị bế tắc. Mà những cái bế tắc đó, anh chị em là người thường mà giúp cho người ta được – tôi muốn trình*

bà với anh chị em là bệnh Sida. Đó là một người khoa học. Đi lại, một người tu sĩ, 40 năm họ tu thiền, họ học đủ bùa phép tặc, nhưng giải quyết vấn đề linh hồn bất tử vô cùng khó khăn. Mà anh chị em học vồn vện chưa đầy 2 tuần lễ, thì anh chị em giải quyết được trong lãnh vực tâm linh, đó là đưa linh hồn bất tử bất diệt dễ dàng. Dù linh hồn đó giỏi hay dở, tốt hay xấu, anh chị em vẫn đưa đi dễ dàng. Vì chỗ đó, anh chị em nên nhớ rằng, khi học được cái này, anh chị em biết rằng *quyền năng khả năng tối thượng mà Thượng đế cho anh chị em để anh chị em giúp nhân loại, bằng cái tình thương bác ái thật sự của anh chị em* đối với mọi người khác, nếu anh chị em thích giúp người ta. Đó, tôi giải thích cho anh chị em, không phải đơn giản đơn sơ giải thích ngắn gọn đâu. Nếu có thời gian có thể tôi giảng câu hỏi này có thể 3 ngày hoặc 5 ngày, chứ không phải một thời gian ngắn đâu. Tại vì thời gian thì có hạn, mà anh chị em không có đủ thời gian để nghe tôi giảng bài, nhưng mà tôi giảng bài rất ngắn rất gọn nhưng đầy đủ ý nghĩa để anh chị em về thực hành, thực hiện, giúp đỡ cho anh chị em, và giúp đỡ cho những người khác được hết đau hết bệnh.

38/ Bà này có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất: Thầy có nói là trước hết cơ thể phải tráng kiệt, hết bệnh thì tâm linh mới có thể phát triển một cách dễ dàng. Trong trường hợp đó, nếu mà tôi bị bệnh nặng hay gì đó, thì tôi có thể tự chữa bệnh cho tôi hay không? Hay tôi phải yêu cầu những người khác không có bị bệnh trị cho tôi, cho có hiệu quả hơn?

Câu hỏi thứ nhì: nếu tôi đi du lịch một vùng nào đó, không có người học Nhân Điện, mà có nhiều người nhờ tôi, thì tôi có nên chữa hay không? (theo ý bà này, là khi bà bị bệnh, sợ không có đủ năng lực để trị cho người ta)

Có nhiều lớp 4, lớp 5 tôi giải thích cho anh chị em rồi, nhưng đặc biệt cái lớp này, tôi sẽ giải thích để anh chị em học hỏi kinh nghiệm thêm. Như anh chị em biết, nếu trường hợp anh chị em bị bệnh thiệt nặng đó, không có đủ khả năng trị bệnh cho người ta, thì nhờ người khác. Tuy nhiên nếu anh chị em bị bệnh mà còn đi đứng được, ăn uống được, thì anh chị em đừng có lo ngại cái này. Nếu anh chị em trị bệnh cho mình mỗi một lần một ngày, chúng ta chỉ

trị bệnh cá nhân cho mình mỗi một ngày một lần duy nhất mà thôi. Tuy nhiên nếu trong ngày đó, anh chị em trị cho 10 người hoặc 20 người, thì những lần anh chị em trị cho người ta, trước khi anh chị em trị cho người ta thì cái năng lực vô cho anh chị em trước mới truyền cho người ta, thì giúp cho anh chị em mau hết bệnh mau lành bệnh, anh chị em đừng lo.

Và câu hỏi thứ nhì, anh chị em đi bất cứ nơi nào, nếu có đầy đủ sức khỏe, hoặc bị bệnh ít thì giúp cho người ta cũng không có gì trở ngại. Cũng như câu trả lời vừa rồi của tôi. Nếu anh chị em bị bệnh bình thường, bệnh nhẹ, thì mỗi ngày trị bệnh cho nhiều người thì chắc chắn những dòng điện đó trước khi người ta nhận được, thì anh chị em sẽ nhận trước, thì giúp cho anh chị em mau hết bệnh mau lành bệnh, anh chị em đừng lo ngại gì hết. Ngoại trừ trường hợp anh chị em bệnh quá, nằm một chỗ, không đủ khả năng đi đứng được, thì lúc đó anh chị em sẽ nhờ người ta. Nhớ nhé. Chứ anh chị em đừng lo ngại bệnh ít rồi sợ trị người ta không đủ sức lực. Tôi thí dụ, có một số anh chị em bị ung thư, mà còn ăn uống được, đi đứng được, mặc dù ăn uống không được nhiều, đi đứng không được nhiều, nhưng trị bệnh cho mình được, đi chỗ này chỗ khác được, thì chắc chắn giúp cho người ta được, không gì trở ngại. Mà anh chị em giúp cho người ta, đó là anh chị em giúp cho mình trước.

39/ Thưa Thầy có ông này có một câu hỏi, là chúng ta có thể dùng phương thức mới này để giúp năng lực cho những loài cây cỏ và thú vật không?

Có một lớp 5 vừa rồi ở Tây Ban Nha và lớp học ở Paris, tôi nói cho anh chị em nghe rằng, thú vật thì anh chị em thương thiệt, mà cây cỏ anh chị em cũng muốn nó sống nữa. Nhưng anh chị em nên biết rằng, anh chị em nên thương con người đi, tại vì con người tái kiếp bởi con người thì mới học hỏi phát triển tâm linh, mới trở về gần nhất Thượng đế. Đó là chúng ta là cao rồi. Ngược lại thì cây cỏ lá hoa, cũng như động vật, thì anh chị em cũng biết thương động vật thiệt, nhưng mà anh chị em thương nó thì thương đâu có đủ. Nếu thật sự mà thương động vật rồi thì phải *giúp động vật phát triển tâm linh trở về gần nhất với Thượng đế chứ! Anh chị em lo về với Thượng đế không,*

còn động vật bỏ cho ai đây? Như anh chị em thấy, có một số nhà khoa học nghiên cứu, trước khi chúng ta thành người thì chúng ta thành những động vật 4 chân, trở lại con người. Đó là gân nhứt, thí dụ người ta nói, là con khỉ chẳng hạn, rồi trở lại tái kiếp bằng con người. Mà trước khi thành con khỉ, thì biết bao nhiêu cái linh hồn khác tái kiếp bởi con khỉ để trở lại con người? Con người thì thông minh sáng suốt, học hỏi những tinh vi tinh hoa để trở về gân nhứt Thượng đế. Mà nếu anh chị em lo cho mình không thì bỏ con cháu mình, em út của mình đó là động vật và thực vật, thì anh chị em cho nó thành thực vật, động vật hoài sao? Cũng tội nghiệp cho nó, anh chị em thấy không? Tuy nhiên tôi nói ra câu này có nghĩa là anh chị em không phải về rồi ghết động vật hết. Không phải như vậy. Nhưng động vật sống 3 năm thì để cho nó sống 3 năm thôi, tại sao anh chị em phải để cho nó sống 17 năm? Thay vì 3 năm nó chết, thì 14 năm sau nó thành cái khác rồi. Mà mỗi một lần chuyển kiếp như vậy thì nó thành con người rất nhanh, mà rất nhanh thì học hỏi những cái tinh vi tinh hoa phát triển tâm linh về gân nhứt với Thượng đế chứ! Anh chị em lo cho mình không, bỏ nó tội nghiệp. Do đó nếu anh chị em nuôi động vật trong nhà, anh chị em thương nó quá thì anh chị em cũng có thể giúp cho nó, bảo vệ sức khỏe cho nó cũng được. Chứ còn giúp rộng rãi, thí dụ như vô khu rừng nào đó, thấy động vật nhiều quá, anh chị em dùng luân xa 6 dòm qua dòm lại giúp cho nó, nó sống tới 1000 năm, thì tội nghiệp cho nó lắm! Thành ra mình thương, mà thương thì đúng mức để cho nó đúng cái thời điểm để nó chết, nó tái kiếp.

Bây giờ anh chị em lo cho anh chị em nè. Đi lại vấn đề nhân loại nè. Bây giờ có một số anh chị em, tính ra quả địa cầu chúng ta ở có khoảng 5 tỷ tới 6 tỷ năm. Trái đất chúng ta đang ở có 5 tỷ tới 6 tỷ năm. Chúng ta từ trước tới giờ người nào cao số nhứt là sống 120 tuổi hoặc 130 tuổi chết, không có người nào hơn được, nếu sống ở xã hội loài người. Thì trong tương lai, tại vì họ bệnh hoạn đau yếu, do đó họ mới sống một trăm hoặc một trăm mấy chục tuổi họ chết. Bây giờ trong tương lai của *thế kỷ 21* nè, nếu anh chị em *phát triển vấn đề tâm linh đúng mức*, nếu anh chị em *phát triển vấn đề hệ thần kinh 2 cái tuyến trên não hoạt động đúng mức*, thì anh chị em không có bị bệnh, biết chừng nào anh chị em chết đây? Mà sở dĩ bảo vệ cái thể xác của

anh chị em *không chết để anh chị em làm gì? Để anh chị em giúp nhân loại, giúp cho những người tái kiếp mới này phát triển tâm linh* giống như anh chị em *để trở về gần nhất với Thượng đế*. Điều này là Thượng đế muốn nhân loại giống nhau hết. Vì chỗ đó, chúng ta sống dai, sống nhiều, để giúp cho thế hệ mai sau phát triển vấn đề tâm linh để về gần nhất với Thượng đế. Chúng ta cái này nên cần nè, còn động vật thì không được đâu. Động vật, anh chị em phải giúp cho nó, thực vật anh chị em phải giúp cho nó để tái kiếp bởi lại con người phát triển tâm linh giống như chúng ta và để trở về gần nhất với Thượng đế. Tôi cũng nhắc lại câu sau cùng, có nghĩa là anh chị em để nó sống như thế nào cho đúng thời điểm nó chết, chứ đừng có nuôi dưỡng nó nhiều quá không có tốt. Tại thời điểm có thể là 5, 3 năm nó chết, thì cứ để cho 5, 3 năm nó chết đi. Chứ anh chị em đừng có giúp nó sống 5, 7 chục năm, tội nghiệp cho nó lắm. Tại vì cuộc đời nó không phải là động vật không, mà phải tái kiếp thành những động vật khác, rồi trở lên con người như chúng ta để học hỏi tinh vi tinh hoa trở về gần nhất với Thượng đế.

40/ Xin Thầy cho biết cách trị phỏng ngoài da dùng phương pháp mới bằng cách nào?

Hồi trước có thể là phỏng nguyên cái mình, anh chị em đặt tay không được, hoặc giả anh chị em đặt tay luân xa số 5. Thì bây giờ ngược lại, anh chị em vừa trị luân xa số 5, vừa trị tất cả những nơi phỏng dễ dàng. Hồi xưa thì không đủ tay, bây giờ anh chị em dùng luân xa 6 của mình nhe, điều khiển luân xa 5 của mình, đó là một hình thức trị luân xa 5 cho người ta. Song song việc đó thì tất cả những nơi phỏng của người ta sẽ tập trung về một điểm luân xa 5 của người ta tỏa hết (điện năng vô luân xa 5 của người ta sẽ tỏa hết cơ thể của người bị phỏng) giúp cho người ta mau lành vết thương.

41/ Thưa Thầy trị bệnh cách xa thì có nhiều người thay phiên trị được không? Có nghĩa là bữa nay tôi trị bệnh cho bà đó, rồi ngày mai tôi vì lý do nào đó không thể trị tiếp, thì có thể có một người khác cũng học khóa này trị tiếp tục, có được hay không? Hay phải chính tôi trị từ ngày đầu tới ngày thứ bảy?

Cái thứ nhất, anh chị em trị bệnh đàng xa, người ta đâu biết người đó là ai đâu. Bây giờ anh chị em trực tiếp nói chuyện với người ta, thì biết người ta bệnh gì, rồi người thứ nhì mà thay thế anh chị em, người ta đâu biết người đó là ai đâu. Thành ra nó trở ngại cái đó nhe. Trị bệnh đàng xa, muốn giúp cho người ta thì anh chị em giúp liên tục đi. Mà anh chị em đâu có cần gì, đã trị bệnh đàng xa rồi, anh chị em đi đàng nào cũng trị được hết trơn. Thí dụ như bây giờ bên Pháp, anh chị em qua bên Anh chơi, trị ngược đàng xa về bên Pháp cũng được, đâu có gì trở ngại, đâu có phải đặt tay vô đâu mà sợ. Anh chị em dùng sixieme sens là luân xa 6 trị bệnh cho người ta đàng xa rồi, đã đàng xa rồi, đi chỗ nào nữa, ngoại trừ trường hợp anh chết thôi. Đã trị đàng xa thì đâu có gấn mà xa, chừng nào cũng trị được hết. Đừng lo cái này. Chắc có lẽ quên rồi. Tội nghiệp.

42/ Thưa Thầy bà này nói khi bà chữa cho chính bà, thì không có khả năng bằng khi chữa người khác. Bà thấy cái đó rõ ràng và cũng có nhiều chung quanh cũng có cảm tưởng đó. Xin Thầy cho biết rõ về điểm đó.

Điểm thứ hai, trường hợp khi Thầy nói mình có luân xa mở 100% thì mình không có bị linh hồn khác tới phá, hay là không bị người khác bỏ bùa ngãi cho mình được. Nhưng bà nói, khi học lớp 3, lớp 4, lớp 5 lúc nào cũng có cảm tưởng bị người ta bỏ bùa bỏ ngãi bà, và có hiệu nghiệm chứ không phải không hiệu nghiệm, và bị linh hồn khác tới phá bà hoài. Xin Thầy cho biết rõ có thể xảy ra hay không dù luân xa đã mở 100%, nhưng vẫn bị người ta ếm bùa ếm ngãi hoài.

Như anh chị em thấy, hầu hết tất cả những anh chị em tại sao trị bệnh cho người ta thì mau lành bệnh, mà tại sao trị bệnh cho mình lại lâu lành bệnh? Cái thứ nhất, anh chị em ỷ – ỷ mình là thầy, mình trị bệnh cho người ta, thì anh chị em chỉ trị có một lần duy nhất thôi. Còn mình thì có thể, tôi biết có một số trị bệnh một ngày ít nhất 2 lần. Có nhiều người trị bệnh 3 lần, 4 lần lận. Hễ đau chỗ này trị chỗ đó, sáng trị, trưa trị, chiều trị, tối bệnh quá, trị luôn. Có một số anh chị em trị 4 lần, mà anh chị em biết hễ trị nhiều chừng nào thì dòng điện chạy ngược về tay chừng đó, giúp cho mình không hết

bệnh, chứ không phải giúp hết bệnh nhe! Mà hầu hết anh chị em đều vi phạm cái này hết. Tôi biết. Đó là cái thứ nhứt vi phạm. Cái thứ hai, anh chị em trị bệnh cho người ta anh chị em chú ý tối đa 5 phút thôi. Còn trị bệnh cho mình thì kệ, chắc ăn lẩm, không chú ý bao nhiêu phút hết trơn. Muốn trị sao trị. Không tập trung vào một điểm. Đó là vi phạm thứ hai, mà hầu hết tất cả anh chị em đều gặp phải. Chứ không phải một mình bà này đâu. Toàn các trung tâm, toàn thể anh chị em ở các nước khác, nước nào cũng vi phạm cái này hết. Do đó thì anh chị em trị bệnh cho người ta như thế nào, thì chính anh chị em trị bệnh cho mình thế đó. Tại vì anh chị em đâu có kiểm soát dòng điện nhiều hay ít được. Mà mỗi ngày anh chị em trị cho mình 2 lần, 3 lần, 4 lần. Đó là những điều sai anh chị em làm mà không biết. Anh chị em nghĩ không sao đâu, trị cho người ta ít, còn trị cho mình thì nhiều. Những cái trị nhiều đó làm cho mình không hết bệnh, làm cho mình lâu hết bệnh. Hai cái vi phạm, tất cả học trò đều gặp phải hết. Mà cái vi phạm thứ nhì là quan trọng nhứt. Là trị bệnh mà không bao giờ tập trung vào. Mình trị cho người ta thì mình tập trung vào. Còn mình trị cho mình thì chắc ăn lẩm, vừa trị vừa nói chuyện, không có chú tâm tới. Vì chỗ đó làm cho mình lâu hết bệnh, anh chị em suy nghĩ lại coi có đúng không? Chắc chắn là anh chị em vi phạm một trong hai điều kiện đó, thành ra mình trị khó hết bệnh và chậm bớt bệnh lẩm.

Khi anh chị em khai mở 100% ở cấp 3 rồi, anh chị em đưa linh hồn bất tử bất diệt được thì làm sao có ông thầy nào mà dám bỏ bùa ngải anh chị em đâu? Thật sự nếu có ông thầy bùa thầy ngải, thấy anh chị em họ sợ lẩm. Tại cái năng lực của anh chị em mạnh. Anh chị em đưa linh hồn bất tử bất diệt đi, đó là những ông thầy bùa thầy ngải bỏ linh hồn bất tử bất diệt vô thể xác người ta, anh chị em đưa đi hết, thì ông thầy bùa thầy ngải nào đâu có dại gì bỏ cho anh chị em? Nếu bỏ cho anh chị em thì ông thầy sẽ mất hết. *Do đó là anh chị em chỉ tưởng tượng mà thôi.* Anh chị em đừng bao giờ nghĩ rằng anh chị em bị người ta bỏ bùa bỏ ngải, ngoại trừ trường hợp: những linh hồn tốt, có thể là trong gia đình của anh chị em, những linh hồn tốt giúp cho thể xác anh chị em không có bị trở ngại trong lãnh vực công ăn việc làm hay lãnh vực gia đình. Cái linh hồn đó thì chắc chắn nhiều lẩm. Tại vì linh hồn tốt muốn giúp cho anh chị em, đâu phá hoại của anh chị em mà sợ. Thí dụ anh chị em có

ông bà tổ phụ chết nè, mà ông bà tổ phụ tu cao quá, về giúp cho anh chị em, anh chị em muốn cái này không, hay là anh chị em đuổi ông bà tổ phụ đi? Nếu anh chị em muốn đuổi đi cũng không được nữa, mà tôi đuổi đi cũng không được nữa, tại về giúp cho anh chị em, đâu phải phá anh chị em đâu mà đưa cho người ta đi. Đó, những trường hợp này có rất nhiều. Hầu hết anh chị em trong lớp học này có rất nhiều. Kể cả tôi cũng có luôn.

Thí dụ đây, cái quyền năng khả năng tôi có, Thượng đế cho tôi để giúp mọi người, mà ông bà tổ phụ giúp những cái gì mà nhỏ nhoi, giúp cho tôi, làm sao tôi đuổi ông bà tổ phụ tôi đi được? Nếu không có giúp tôi đi nữa, mà tôi biết ông bà tổ phụ tôi về, tôi cũng mừng quá rồi, làm sao mà tôi đuổi ông bà tổ phụ đi được! Thí dụ ông bà tổ phụ mình còn sống nè, mà lại thăm mình, anh chị em có nên đuổi đi không? Chứ đừng nói chết mà tu cao về giúp cho mình. Tôi giải thích cho anh chị em, yên tâm, đừng bao giờ tưởng tượng rằng linh hồn bất tử bất diệt, ông thầy bùa thầy ngải bỏ bùa mình có giá trị đâu. Ông thầy bùa thầy ngải bỏ mình thì mình sẽ tiêu hết cái đó, mà tiêu hết thì ông thầy bùa thầy ngải hết bùa hết phép, thì ông thầy bùa làm gì dám bỏ bùa bỏ ngải cho anh chị em? Ngoại trừ trường hợp anh chị em lại yêu cầu người ta cho bùa cho ngải, anh chị em uống vô. Cái đó thì miễn bàn, khỏi nói rồi, cái đó tự động anh chị em mở cửa cho người ta vô. Cũng như nhà mà anh chị em sợ ăn trộm, mở cửa kêu ăn trộm vô lấy đồ, thì nó lấy tự nhiên. Thì giống như anh chị em xin bùa xin ngải của ông thầy, anh chị em uống vô, là anh chị em tình nguyện đưa người ta vô, thì đương nhiên người ta sẽ ở với anh chị em rồi. Còn nếu anh chị em không có tình nguyện thì chắc chắn *không bao giờ có xảy ra* cho bất cứ người nào học cấp 3 trở lên, mà chưa bị mất năng lực nhe! Nghe cho rõ câu cuối cùng nhe. Đó là chưa bị mất năng lực, còn anh chị em bị mất năng lực thì người ta bỏ bùa bỏ ngải anh chị em dễ dàng. Đó nhớ cái điểm này nhe! Cái câu sau cùng của tôi., tôi bổ túc cho anh chị em là *nếu anh chị em còn năng lực thì không bao giờ ai bỏ bùa ngải cho anh chị em được*. Mất năng lực thì người ta bỏ bùa ngải được. Mất năng lực khi nào anh chị em vi phạm, còn không vi phạm thì không bao giờ bị mất năng lực. Đó tôi bổ túc 2 câu sau cùng để anh chị em nắm vững mà yên tâm. Thứ nhất mấy bà lớn tuổi, mấy bà sợ lắm, lo lắm, tưởng tượng không à,

thành ra thông cảm cho mấy bà nhe. Cái phần sau cùng đừng dịch tiếng Tây, Dịch! (Việt Nam nghe thôi)

Anh Thiện: bà này nói không vừa ý câu trả lời của Thầy, bà nghĩ là tại vì con dịch không đúng, bà nói gặp khó khăn quá nên sau này bà sẽ biên trong một lá thư để nói rõ hơn ý tưởng của bà. Con nói được, cứ biên rồi con sẽ có dịp đọc lại.

Trên đó dịch hết chưa, tôi nói để bà nghe luôn. Bây giờ tôi nói cho anh chị em nghe nè, bây giờ ý của bà theo tôi biết đó, tại sao bà trị bệnh cho người ta hết, mà bà trị bệnh cho bà không hết. Mà nếu mà bà không có năng lực thì bà đâu có trị bệnh cho người ta hết được. Bà không hiểu cái này. Nhưng anh chị em cũng thông cảm cho bà, tại bà lớn tuổi rồi, bà muốn cái nào cũng 100% hết, nhưng bà quên rằng cái khả năng của bà trị cho người ta hết được, thì làm thế nào, nếu bà không có năng lực thì làm sao trị cho người ta hết bệnh được. Bà không đặt câu hỏi tại sao bà trị cho bà không hết. Bà không hiểu cái này, mà giải thích như vậy bà không chịu, mà nếu bà không chịu thì bà làm cái thơ, mà làm cái thơ thì anh này trả lời. Dịch cho người ta hiểu.

Bổ túc thêm nữa, nhiều khi bà trị bữa nay, cái ba bữa sau bà trị nữa, làm sao hết được. Cũng như mỗi ngày người ta uống thuốc thì hết. Bữa nay bà uống thuốc, ba bữa sau bà mới uống nữa, tình trạng bà giống hệt như vậy đó. Ý bà muốn nói là bữa nay bà trị, cái ngày sau bà quên, cái ngày thứ tư bà trị, mà bà trị vậy hoài không bao giờ hết bệnh. Vừa hết bệnh cái bà ngưng, bà quên trị. Chừng 3, 4 ngày sau bà trị tiếp, thì làm sao hết bệnh được? Thêm câu đó nữa cho vừa ý bà.

43/ Thưa Thầy, bà này có 2 câu hỏi. Bà nói nếu tôi về, tôi đi chữa bệnh ở trung tâm, thì đối với phương pháp mới, mình phải để vị trí của người bệnh nhân cách nào, để người ta xoay lưng, hay đứng trước mặt mình để mình chữa bệnh? (vì hôm qua bà thấy Thầy đứng sau lưng cái anh Tuấn đứng làm mẫu)

Câu thứ nhì về mấy đứa trẻ bị ung thư máu. Bên Espagne, Thầy có nói rằng những đứa trẻ bị ung thư mà có Chesmio, thì không có trị bệnh, chỉ là lọc máu

mà thôi. Thì trong trường hợp bây giờ chữa bệnh cho trẻ em đó bằng cách nào, nghĩ là dùng luân xa 6 tập trung vào luân xa 6, 7 của mình trước, rồi sau đó mới lọc máu hay sao? Hay chỉ lọc máu thôi?

Bây giờ tôi trả lời cho anh chị em nghe nhe. Cái thứ nhất, bệnh nhân không cần đưa cái lưng. Hồi trước đưa lưng để anh chị em đặt tay, bây giờ bệnh nhân sẽ nhiều lắm. Bệnh nhân sẽ lại trung tâm nhiều lắm, hoặc giả anh chị em lại công cộng cũng được. Khi anh chị em điều khiển cái luân xa của mình thì điện năng sẽ trực tiếp vô người ta. Anh chị em trị bệnh đàng xa cũng giống đàng gần. Trước mặt anh chị em thì người ta ngồi cái tư thế nào cũng được, chứ không phải bắt buộc phải ngó mình hoặc xoay lưng mình nhe. Thì dụ anh chị em trị bệnh cho đàng xa, người ta ngồi tư thế nào anh chị em đâu có thấy, nhưng mà anh chị em vẫn trị được như thường. Trong trung tâm thì ngồi trước, ngồi sau, bên trái, bên phải, không có gì trở ngại hết. Nói tóm lại bệnh nhân ngồi cái tư thế nào anh chị em trị cũng được. Mà cần nhất là anh chị em phải biết rõ bệnh trạng người đó thì trị mới hữu hiệu.

Tôi giải thích thêm, trong trung tâm của anh chị em trị bệnh, hoặc vùng công cộng của anh chị em trị bệnh, thì người ta sẽ ngồi ghế giống như vậy nè, anh chị em không có trị tập thể được. Tập thể là khi nào hàng ngàn người bị thiên tai, bị một bệnh dịch nào đó, là cho hàng trăm hàng ngàn người, lúc đó anh chị em mới trị tập thể được. Còn cái trung tâm này của anh chị em lại 10 người, 20 người, 30 người, thì anh chị em trị từng người một nhe. Trị cá nhân thì trị từng người một, khi nào *trị tập thể* thì nhiều người mà đó là *khi thiên tai* hoặc giả có *một bệnh dịch* nào đó, tôi nhắc lại.

Riêng mấy trẻ em (ung thư máu) thì anh chị em chỉ cần *dùng luân xa 6, 7 trị cho nó và lọc máu* cho nó, trong vòng một phút thôi. 30 giây cho luân xa số 6, 7 và 30 giây lọc máu cho trẻ em. Nếu bị chemiotherapie thì anh chị em giúp như vậy cho trẻ em mau hết bệnh, và mau lành bệnh.

44/ Ngày hôm qua con có nghe Thầy nói là trong hội trường này sẽ có 10% người sẽ không có khả năng, nhưng con tự hỏi không biết cái phần trăm đó có con không?

Anh này anh hỏi đó là trong cái hội trường này có 2 ngàn 200 người, tôi nói hôm qua có 150 người sẽ đỡ lắm, tôi cố gắng tôi giúp 150 người này, thì anh này anh hỏi lại là trong số 150 người đỡ đó, có anh không? Tại vì anh này cũng là bác sĩ Medicine, thành ra cũng sợ lắm, lo lắm, thành ra hoit tiếp đi anh.

Dạ, câu thứ nhì là trong cái nghề mà ... về vấn đề y khoa, trong cái nghề y khoa của mình, thì Thầy nói là không còn bệnh nhân để châm cứu nữa, thì con cũng sợ quá! Không biết làm sao...

Anh này anh nói trong nghề y khoa, anh là bác sĩ Medicine, nhưng anh Doctor Medicine mà hành nghề thêm châm cứu nữa. Anh nói trong tương lai, nếu không có hành nghề châm cứu, anh sợ quá, không biết như thế nào ..., vấn đề công ăn việc làm của anh, phải không? Ý nói vậy phải không? Thông dịch đi, rồi tôi trả lời.

Câu hỏi thứ nhất tôi trả lời nhe. Anh chị em nên nhớ rằng, anh chị em đừng có tưởng tượng rằng anh chị em học lớp 5 rồi anh chị em có khả năng đâu. Và anh chị em cũng đừng có lo lắng, là anh chị em học lớp 4 anh chị em không có khả năng. Anh chị em đừng nghĩ vậy. Cái quan trọng là anh chị em **học cái ngành này vì vấn đề nhân đạo**, anh chị em giúp cho người ta trước tiên đi, thì chắc chắn Thượng đế sẽ ưu đãi cho anh chị em. **Cái này là cái chánh đó.** Chứ anh chị em đừng học cái ngành này, tôi biết có một số anh chị em trong hội trường này nè, học cái ngành này để lấy tiếng, học cái ngành này để khoe khoang, thì những anh chị em đó không làm gì được hết. Anh chị em *lấy tiếng nhiều chừng nào, anh chị em khoe khoang nhiều chừng nào, thì anh chị em sát đất chừng đó*, anh chị em có biết không. Cái ngành này là không cho anh chị em tự tôn tự đại, mà cái ngành này không cho anh chị em lên cao. Mà cái ngành này anh chị em học để anh chị em giúp nhân loại.

Những cái bế tắc của anh chị em học lớp 5, anh chị em bị kẹt cái này nè. Tôi nói chung cho tất cả mọi người trong hội trường này, chứ không nói riêng ai hết. Thành ra anh chị em phải sửa tánh này lại. Mà nếu anh chị em sửa tánh này thì anh chị em sẽ gấp trăm lần, sẽ được toại nguyện. Thứ nhất đừng có

tự tôn tự đại. Thứ nhì đừng coi người ta thua mình. Đôi khi anh chị em học lớp này mà anh chị em trị bệnh bằng người học lớp 2. Chứ đừng nói lớp 3, lớp 4. Tôi dẫn giải cho anh chị em một vấn đề. Tại bên Venezuale người đó mới học lớp 2 thôi nhe, vừa mở luân xa có 60% thôi, bị đau tim, đáng lẽ 10 ngày sau phải mổ. Anh học lớp 2, anh tự chữa cho anh trong 7 bữa, khỏi mổ. Anh đó là một bác sĩ nhe. Anh học Nhân Điện cấp 2, ảnh trị cho ảnh trong vòng 7 ngày, khỏi mổ tim. Cái trường hợp thứ nhì nữa, chị ruột của ông bị bấu tử cung nhe. Anh trị có một ngày thôi, mà bấu tử cung đây lớn vậy nè, có thể là nửa ký, ảnh trị ngày thứ nhất, ngày thứ nhì, chiếu điện, mất luôn. Thì anh chị em có đủ khả năng không? Ngay cả ông Thầy của anh chị em là tui đây nè nhe, tui trị cũng chưa được nữa. Mà anh đó là bác sĩ mới học cấp 2 thôi, mà anh trị như thế đó, thì anh chị em có bằng người ta không? Mà anh chị em học được lớp 5 hoặc lớp này, anh chị em tự tôn tự đại, anh chị em coi người ta không ra gì hết. Anh chị em học anh chị em lấy tiếng, thì anh chị em được cái gì? Anh chị em chỉ được, mà được sát đất thôi.

Ý tôi muốn nói 150 anh chị em ở đây nên cố gắng. Tôi biết!, chứ không phải tôi không biết. Nhưng mà biết để tôi hướng dẫn cho anh chị em, biết để tôi giúp đỡ cho anh chị em, chứ không phải tôi biết mà tôi đưa anh chị em sát đất. Nhớ cái này nhe! Những cái biết đó là tôi giúp cho anh chị em, để anh chị em đổi lại, mà đổi lại thì lợi cho anh chị em, lợi cho gia đình anh chị em, lợi cho mọi người khác, chứ không phải tôi biết, tôi hại anh chị em sát đất, rồi tôi đưa anh chị em làm hình thức này, hình thức khác. Không phải vậy. Tôi biết để tôi giúp cho anh chị em.

Đó là câu trả lời của tôi cho một anh bác sĩ Việt Nam này. Thành ra anh chị em yên tâm cái này. Nếu anh chị em *có ý phục vụ cho nhân loại, phục vụ cho mọi người, thì chắc chắn anh chị em sẽ được ưu đãi dưới mọi hình thức, mà Thượng đế ban ơn cho anh chị em, ban phép lành cho anh chị em.* Mà cái này quan trọng nhất cho xã hội loài người, chứ không phải cái tiếng tăm. Tôi nhắc nhở cho anh chị em, ngày hôm nay tôi trả lời câu hỏi này, thì 150 anh chị em mà tôi thấy được, anh chị em nên đổi lại đi, thì anh chị em sẽ được hưởng. Còn nếu anh chị em không nghe lời tôi giảng, thì chắc chắn anh chị em sẽ sát đất luôn. Nhớ nhe. Câu hỏi thứ nhì, trả lời.

Câu hỏi thứ hai, như anh chị em biết, anh chị em yên tâm đi. Anh chị em đừng có bận tâm. Nếu anh chị em sẵn lòng, anh chị em làm nghề thầy thuốc, anh chị em là bác sĩ thì ít ra anh chị em cũng có một lòng từ thiện rất nhiều, một lòng bác ái rất nhiều, do đó anh chị em mới là bác sĩ. Mà cái lòng bác ái, lòng từ thiện của anh chị em thành một bác sĩ thì chắc chắn anh chị em sẽ được ưu đãi hơn những người khác, đừng lo vấn đề này. Nếu anh chị em cứu giúp nhân loại hết đau hết bệnh, anh chị em cứu giúp cho mọi người hết bệnh hết đau, thì chắc chắn Thượng đế sẽ giúp cho anh chị em vượt qua mọi cái trở ngại, mọi cái khó khăn đối với anh chị em. Anh chị em đừng bận tâm trong vấn đề công ăn việc làm của anh chị em, khi anh chị em học được cái ngành này. Mà anh chị em vì nhân loại, vì mọi người, giúp cho tất cả mọi người, thì chắc chắn anh chị em sẽ được ưu đãi hơn tất cả những người khác. Tại vì anh chị em có nhiều điều kiện hơn những người bình thường, thì tôi khuyên anh chị em bác sĩ, đừng lo ngại cái này. Kể cả cá nhân anh bác sĩ Nhơn này cũng vậy. Và tất cả anh chị em bác sĩ trong lớp học này, đừng lo cái này. Nếu anh chị em học được cái ngành này, thì chắc chắn anh chị em sẽ được ưu đãi hơn tất cả những người bình thường khác. Những người bình thường khác giúp cho những người hết đau hết bệnh còn được ưu đãi, đừng nói chi anh chị em là bác sĩ giúp cho người ta hết đau hết bệnh, thì chắc chắn sẽ được ưu đãi gấp trăm gấp ngàn lần hơn những người bình thường. Đó là anh chị em yên tâm.

Hai câu trả lời này thì chắc chắn anh chị em sẽ đổi lại hết, để anh chị em vì nhân loại mà phục vụ. Mà vì nhân loại mà phục vụ thì chắc chắn anh chị em sẽ được Thượng đế thưởng công cho anh chị em.

45/ Thưa Thầy, nói về trị áp huyết cao, thì trị luân xa 7 và 4, bây giờ với phương pháp mới đó thì phải trị cách nào?

Tất cả các bệnh trạng thì không thay đổi gì hết, chỉ thay đổi công thức trị bệnh thôi. Tuy nhiên thì nó có liên quan, thì anh chị em phải trị ngoại trừ trường hợp *thần kinh não* của anh chị em, thì chỉ *trị luân xa 6, 7* một lần thôi. Nếu bị áp huyết cao, bị ung thư máu, thì phải trị 2 lần. Lần thứ nhất là anh

chị em trị *luân xa số 6, 7* trước nhé. Lần thứ nhì thì nếu bị *ung thư máu*, thì bắt đầu từ *luân xa 2, 3, 4 và 7*. Và nếu bị *áp huyết cao* thì tiếp tục trị lần thứ nhì bằng *luân xa 4 và 7*.

Sẵn dịp nêu câu hỏi này, tôi cũng chỉ cho anh chị em biết trong vấn đề bắt mạch. Khi anh chị em định bệnh cho người ta thì *đàng xa*, anh chị em *tĩnh tâm trong vòng 30 giây, bắt mạch* cho người ta; *ở gần thì khỏi tĩnh tâm, mà cũng khỏi có nhắm mắt* nữa. Khi người ta tới, anh chị em biểu người ta ngồi đó, khai *bệnh đau gan*, thì anh chị em coi, điều khiển cái *luân xa 3* của anh chị em, bằng hình thức cái *luân xa 6* của mình, *điều khiển luân xa 3* của mình, coi *luân xa 3* mình có cảm nhận được không? Hoặc giả cái gan của mình có bị đau không? Nếu 1 trong 2 trường hợp đó xảy ra, thì bệnh nhân khai đúng bệnh là *đau gan*, thì lúc đó chúng ta sẽ trị *luân xa 3*. Đó là phương pháp bắt mạch gần, tại chỗ.

46/ Thưa Thầy, câu thứ nhất là: khi ông ta ngồi coi tivi, thấy một trận biến thiên ở một nơi nào đó, ông có thể truyền cái năng lực bằng luân xa 6 qua cái tivi giúp cho họ được không?

Câu thứ nhì là: khi Thầy hướng dẫn phương pháp bắt mạch, thì khi bắt mạch cho đàng xa thì phải nhắm mắt, và nghĩ tới luân xa của mình coi cái nào báo động, hay cảm nhận thế nào?

Anh chị em chưa có đủ khả năng dùng *luân xa 6* để trị bệnh giúp cho những người bị thiên tai trong television. Anh chị em chờ đi.

Bây giờ khóa này là khóa đầu tiên để anh chị em dùng *luân xa 6* để trị đàng gần tới đàng xa. Còn những việc khác nữa, thì anh chị em sẽ học cái lớp khác, hoặc thời gian nào đó. Lúc nào tôi dạy thì tôi cho phép anh chị em. Thí dụ, anh chị em thường coi game đá banh, có một lần tôi thử, chứ không phải thiệt nhé. Tôi thấy bên này chơi xấu, tôi cho bên chơi xấu thua, nó thua liền. Có một lần một thôi. Tôi thử thôi. Thì thay vì nó 18, bên này có 14 à, mà bên kia chơi xấu hoài, tôi cho bên chơi xấu từ từ xuống, cho bên này lên, sau kết cuộc thì bên này nó thắng. Có một lần một thôi nhé. Anh chị em ráng đi,

ráng chừng nào mà tôi mở lớp thì ráng học, thì sẽ sử dụng luân xa 6 tới mức độ đó. Bây giờ tập sự sixieme sens trước, trị bệnh, còn những việc xa hơn nữa thì những khóa tới hoặc khóa cao hơn thì tôi sẽ dạy cho anh chị em cái này. Mà cái này để giúp cho người ta, chứ không phải để chơi cá ăn tiền. Anh chị em cá bên này, cho bên này lên, cá bên kia cho bên kia xuống, thì anh chị em sạt nghiệp à nhe. Đây là anh chị em dùng *luân xa 6 để giúp* cho người ta, chứ không phải dùng luân xa 6 để đánh cá, hay bài bạc, là thua sạt nghiệp. Nhớ nhe. Đây là tôi thí dụ cho anh chị em thấy cái khả năng sixieme sens của chúng ta, trong tương lai sẽ sử dụng nhiều cách lắm. Mà cách đầu tiên để anh chị em sử dụng là anh chị em trị bệnh, giúp cho mọi người. Trong tương lai cái ngành Nhân Điện chúng ta, đi xa hơn nữa thì anh chị em sử dụng luân xa 6 của mình *xài nhiều việc lắm, chứ không phải việc trị bệnh không đâu*. Mà xài nhiều việc chừng nào, thì anh chị em giúp nhân loại nhiều chừng đó. Chứ không có nghĩa là anh chị em có khả năng sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em, rồi sử dụng bừa bãi thì chắc chắn sẽ không thành công. Tôi nhấn mạnh cái điểm này.

Như anh chị em thấy, anh chị em nghe telephone *bắt mạch từ đàng xa*, có 2 cách: cách thứ nhất, người ta khai bệnh, thì dụ người ta khai đau phổi. Khi người ta *khai đau phổi*, thì anh chị em chỉ cần *nhắm mắt tịnh tâm coi luân xa 5 của mình có cảm nhận gì không*. Tuy nhiên khi luân xa 5 mình không cảm nhận được, mình biết chắc chắn người này không có bị đau phổi, thì anh chị em sẽ *control hết*, từ trên đầu xuống, *luân xa 7, 5, 4, 3, 2* coi người ta đau bộ phận nào. Sau khi anh chị em cảm nhận được luân xa 3, người ta bị đau gan chứ không phải đau phổi, thí dụ, thì anh chị em hỏi ngược lại người đó coi người đó có bệnh gan không. Nếu người đó có bệnh đau gan thiệt thì ảnh hưởng cái gan làm cái phổi nó đau, lúc đó anh chị em sẽ trị luân xa số 3. Có 2 cách bắt mạch. Cách thứ nhất là bắt mạch bằng luân xa 5, xác nhận coi người ta đúng đau phổi không. Cái thứ hai là anh chị em kiểm soát tổng quát hết những luân xa, coi đau bộ phận nào, thì cho người đó biết đau bộ phận đó. Khi người đó xác nhận có bệnh thứ nhì, thì chắc chắn bệnh thứ nhì là đúng, tại vì anh chị em với người đó là một. Đôi khi người đó khai bệnh mà trật, đôi khi người đó khai bệnh mà trúng. Thì vấn đề quan trọng nhất, là nếu

người đó được khám bởi một người bác sĩ nào đó, xác định rõ ràng bệnh trạng thì anh chị em khỏi cần bắt mạch cho người ta nữa, chỉ cần trị bệnh mà thôi. Trừ trường hợp không xác định được rõ ràng bệnh trạng bởi bác sĩ, bởi những laboratorie, thì anh chị em bắt mạch như tôi vừa trình bày, định bệnh rõ ràng, trị mới được hữu hiệu.

47/ Kính thưa Thầy, bà này có 3 câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên: Thầy cho phép dùng luân xa 6 trị bệnh qua điện thoại, và khi trị bệnh Thầy có nhắc là phải ghi số từng chi tiết của người bệnh. Thì dụ người bệnh đó đã được con trị, nhưng còn đi kiếm người khác trị nữa, thì có ảnh hưởng gì tới người đó hay không?

Câu hỏi thứ hai: trong xã hội hiện nay, những đứa trẻ rất khó dạy dỗ, xin hỏi Thầy mình có sử dụng luân xa 6 để dạy dỗ những đứa trẻ đó cho ngoan hơn hay không?

Câu hỏi thứ ba: lớp này là lớp đặc biệt, cũng về tâm linh, do đó xin Thầy giúp cho con làm sao sử dụng cái luân xa 6 này, giúp cho linh hồn con tu được tiến hơn. Cảm ơn Thầy.

Tôi nhắc khi nào trị bệnh bằng telephone, thứ nhất là anh chị em trung tâm đó nhe. Anh chị em trung tâm nếu trị bệnh bằng điện thoại thì phải ghi chú cho kỹ, để tiếp tục trị cho người ta nhe. Nếu trường hợp người ta gần thì bắt buộc người ta tới, ý tôi muốn nói trị bệnh đàng xa, là ở HongKong trị bệnh cho Đài loan thì được. Còn Đài loan nếu ở xa thì trị, chứ ở gần phụ cận thì đừng bao giờ trị bệnh đàng xa, mà cách 5, 10 cây số hoặc 10, 20 cây số, bắt buộc người ta phải đến. Trừ trường hợp người ta bệnh nặng thôi, chứ còn người ta đi được, gia đình chở được thì bắt buộc người ta tới chứ đừng lý do người ta nói "tôi bận quá, tôi không đến được", thì cái đó là đừng bao giờ trị hết. Người ta bị bệnh nặng, người ta gần chết rồi, thì anh chị em có thể giúp người ta được. Còn người ta có điều kiện đi đứng được thì anh chị em yêu cầu người ta đến trung tâm anh chị em trị. Chứ người ta thấy anh chị em trị được, người ta ở nhà rồi bắt anh chị em trị, sung sướng quá. Mấy người đó khó hết bệnh lắm. Anh chị em phải tạo điều kiện cho họ đi đứng, thay đổi

không khí, biết cái công cực khổ của họ, đi đứng tới đó, chấp nhận, yêu cầu mình trị bệnh, thì lúc đó mình trị mới hữu hiệu. Chứ còn anh chị em để cho người ta ngồi ở nhà hoài, điện thoại hoài, khó hết bệnh lắm, nhớ cái điểm này. Mặc dầu anh chị em trung tâm cũng vậy, ở ngoài trung tâm cũng vậy, thì anh chị em cố gắng thực hiện cái này, trừ trường hợp những người đó ở xa, thì anh chị em sẽ trị. Xa mà thiệt xa, chứ không phải 50, 30 cây số đâu. Năm ba chục cây số thì bắt họ trị bệnh đi. Trừ trường hợp trị xa là quốc gia này quốc gia khác, hoặc 500, 300 cây số thì được. Còn gần thì bắt buộc người ta tới trị. Người ta đến anh chị em thì anh chị em trị trong vòng có mấy phút xong rồi. Còn anh chị em lo trị chỗ này, chỗ kia, chỗ nọ hoài, danh sách của anh chị em thì không biết bao nhiêu ngàn người. Mà bao nhiêu ngàn người thì anh chị em đâu có thời gian trị từng người, từng người. Anh chị em yêu cầu người ta lại trung tâm, anh chị em trị cho nó tiện hơn. Lại trung tâm thì có nhiều người ở trung tâm trị giúp cho người ta nhiều hơn được. Tôi nhắc nhở cho *anh chị em làm cho đúng nguyên tắc để cho anh chị em khỏe*. Mà anh chị em khỏe thì giúp cho nhiều người khác hơn nữa. Chứ vì một người mà không thành vấn đề, nhưng nhiều người như vậy, mà *họ làm biếng quá, không chịu đến anh chị em trị bệnh, thì anh chị em từ chối đi, không có gì trở ngại đâu. Và anh chị em không bao giờ mất năng lực đâu nhe!* Tại vì anh chị em thương người ta, thì ngược lại anh chị em phải kêu người ta thương anh chị em chứ. Người ta bắt buộc anh chị em làm cái này, làm cái kia, đâu có được! Mặc dầu trung tâm cũng vậy, không trung tâm cũng vậy. Nhớ cái điểm này.

Câu hỏi thứ nhì, như anh chị em biết, hồi cấp 2, cách nay 5 năm về trước tôi có qua bên Âu châu dạy, thì tôi cho phép một số anh chị em dùng luân xa 6 mình để giúp cho những người trong gia đình, hoặc những đứa con mà không chịu nghe lời cha mẹ, thì giúp nó trở về. Thì ngược lại, bây giờ anh chị em học cái sixieme sens rồi, thì anh chị em đủ khả năng giúp cho người ta được. Trong gia đình hoặc ngoài gia đình, giúp cũng được. Và một hình thức giúp, anh chị em dùng sixieme sens, là luân xa 6, *truyền thẳng vô những đứa con nào mà nó không nghe lời cha mẹ*, thì giúp cho nó, nó sẽ nghe lời cha mẹ. Nhớ nhe. Ngay cả đứa con của bạn anh chị em không có học lớp này cũng

được. Ngoài con cái của anh chị em, thì có thể giúp con cái của những người khác. Để nó trở về gia đình giúp đỡ cha mẹ nó, và lo lắng, biết vâng lời cha mẹ nó. Anh chị em làm được việc này, khỏi lo.

Còn câu thứ ba, tôi trả lời, như anh chị em biết, anh chị em muốn phát triển tâm linh, *cái bước đầu tiên phát triển tâm linh* là anh chị em được *học cái luân xa 6 này*. Tại vì anh chị em sử dụng luân xa 6 này, là phát triển vấn đề tâm linh của anh chị em được rồi. Nếu anh chị em không phát triển vấn đề tâm linh được, thì làm thế nào anh chị em giúp cho người ta, trị bệnh từ đàng gần tới đàng xa được? Anh chị em thấy không? Nhưng mà tôi mong muốn cho anh chị em rằng, anh chị em sẽ giữ vững cái quyền năng khả năng của anh chị em ngay từ bây giờ và trở về sau, anh chị em luôn luôn giữ vững từ đây, càng ngày anh chị em càng cao, chứ đừng bao giờ từ đây mà càng ngày anh chị em càng xuống. Giống như trước khi nghỉ giải lao, 2 câu hỏi mà tôi trả lời cho anh chị em đó. Tôi biết rằng có một số trong 2200 anh chị em đây, khoảng 7%, mà so 7% là mình thành công quá lớn rồi. Người ta được 70% thôi, kết quả mình đạt được 93% hoặc 90% đạt được cái tỷ số này thì chắc chắn chúng ta sung sướng hơn tất cả các ngành nghề khác, và các phương pháp khác. Thì tôi hy vọng trong 7% còn lại giống như 2 câu trả lời của tôi vừa rồi, tôi mong muốn rằng anh chị em sẽ ý thức được cái *ngành này là cái ngành Nhân đạo giúp cho mọi người, chứ không phải cái ngành này là ngành làm ông làm cha người ta, không có được. Ăn trên ngồi trước không có được*, chắc chắn anh chị em sẽ *thất bại* hoàn toàn. Chẳng những thất bại cho anh chị em, mà kể cả gia đình anh chị em cũng bị thất bại luôn. Tại vì cái *việc làm của anh chị em không có xứng đáng thì chắc chắn gia đình anh chị em sẽ thi thiệt thòi*. Đó, tôi hy vọng những câu trả lời của tôi, để anh chị em ý thức lại, anh chị em phát triển vấn đề tâm linh cá nhân của anh chị em từ đây càng ngày anh chị em càng cao, đừng bao giờ từ đây càng ngày càng xuống, tôi không muốn cái này. Mặc dầu cho 1% tôi cũng không muốn nữa. Tôi muốn cho anh chị em trọn vẹn, cho cá nhân anh chị em, cho gia đình anh chị em xong rồi, thì anh chị em mới giúp nhân loại được. Chứ nếu anh chị em chưa lo cá nhân của anh chị em, chưa lo gia đình anh chị em, thì anh chị em làm sao giúp cho xã hội được. Mà thiệt thòi nhất cho anh chị em đã đành,

không nói gì, mà thiệt thòi cho gia đình anh chị em, tôi nghiệp cho anh chị em, tại vì anh chị em làm sai nguyên tắc. Mà sai nguyên tắc, anh chị em là chủ gia đình, hoặc anh chị em là người trong gia đình mà anh chị em làm như vậy, thì anh chị em sẽ thiệt thòi cá nhân và gia đình của anh chị em. Bởi vậy, tôi trả lời những câu hỏi đó, tôi mong muốn anh chị em nên đổi lại. Mà nếu anh chị em nào mà có ý tưởng không đúng như tôi dẫn giải, thì anh chị em cũng nên đổi lại ngay từ bây giờ đi. Đây là tôi muốn cho anh chị em tốt, và tất cả gia đình của anh chị em được tốt. Do đó anh chị em nên cố gắng thay đổi lại ngay từ bây giờ, và ngay từ sau lớp học này, anh chị em sẽ thay đổi môi trường. Thì chính anh chị em sẽ được vinh quang, cả gia đình anh chị em luôn.

Trước khi nhóm này nếu câu hỏi, tất cả anh chị em các nước đến đây học, nước nào chưa có trung tâm thì anh chị em chiều nay lúc 12:30 trưa, anh chị em liên lạc với anh Thiện, để chiều nay tôi sẽ cho gặp. Nhóm đầu tiên là từ 4:00 – 4:30. Cái nhóm thứ nhì mà gặp tôi, là nhóm bên Thái từ 4:30 – 5:00, nhóm thứ ba sau cùng, thì ở Việt Nam, những anh chị em ở Việt Nam và chung với nhóm bên Úc thì tất cả gặp tôi sau cùng để tôi có nhiều thời giờ nói chuyện với anh chị em. Đó là nhóm thứ nhất, ở trung tâm mới ở các quốc gia mới. Nhóm thứ nhì thì ở Thái Lan, và nhóm thứ ba ở Việt Nam. Tất cả anh chị em ở các quốc gia trên thế giới mà chưa có trung tâm, muốn mở trung tâm mới, thì anh chị em ghi tên với anh Thiện, để lúc 4 giờ chiều thì bắt đầu sẽ gặp tôi, sau lớp học. Với một cái này nữa, là cái luận án của tôi trình cái ngành Nhân Điện với trường Đại học Colombo được cái bằng tiến sĩ cho ngành Nhân Điện của chúng ta, thì do đó, có một số anh chị em yêu cầu được những cái bản luận án đó. Thì trung tâm ở Paris có thực hiện được một số sách bằng 3 thứ tiếng. Tiếng Anh, tiếng Pháp và tiếng Việt. Lúc 2:30 trưa, trước khi anh chị em vô học. Nếu anh chị em nào thích thì anh chị em liên lạc với trung tâm của anh Thiện, thì anh chị em sẽ được sách đó, thì anh chị em trả cái tiền sách vở mà trung tâm của Paris thực hiện được. Vấn đề đó thì anh chị em liên lạc với anh Thiện và trung tâm Paris thì sẽ biết điều kiện như thế nào. Nếu anh chị em thích nghiên cứu, thích đọc, thì anh chị em sẽ liên lạc với trung tâm này trước khi vô học. Tại sách mà trung tâm Paris đem

qua, tôi thấy ít quá, mà tỷ số anh chị em thì nhiều. Tùy anh chị em nhe. Tôi không phải quảng cáo, anh chị em nào thích trước giờ thì lấy trước, thích sau thì lấy sau, còn anh chị em nào không thích cũng không thành vấn đề nhe. Đây là tại vì có một số anh chị em yêu cầu rất đông, do đó trung tâm Paris thực hiện để cho thỏa mãn các anh chị em thích nghiên cứu trong cái luận án của tôi.

48/ Thưa Thầy, tôi có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là tôi có thể chữa trị cho người trong gia đình, mà người đó không cần biết, vì họ không tin tưởng, nhưng tôi vẫn có thể chữa cho họ được không?

Câu thứ hai, tôi có thể giúp cho những người bệnh nằm gần chết, liệt giường không?

Câu hỏi thứ nhất, tôi đã trình bày cho anh chị em ngày hôm qua rồi. Tất cả những người nào dù tin dù không tin, nếu anh chị em muốn giúp cho người đó, không có gì trở ngại hết. Tại anh chị em không có đụng vô cơ thể người ta, chỉ cần sixieme sens, luân xa 6 của anh chị em điều trị bệnh, muốn giúp cho người ta hết bệnh, anh chị em khỏi cần người ta cảm ơn anh chị em. Hoặc giả người ta biết, hoặc người ta không biết, hoặc người ta tin hoặc không tin, không có quan trọng. Cái quan trọng nhất là anh chị em có chịu giúp cho người ta không? Giúp cho người ta thì người ta hết bệnh, không có gì trở ngại hết. Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời.

Câu hỏi thứ hai cũng vậy, tất cả những người nằm liệt giường liệt chiếu, thì anh chị em cố gắng với cái sức lực của mình, làm thế nào giúp cho người đó hết bệnh hết đau. Còn nếu người đó đau quá nhiều, hoặc đau quá nặng thì anh chị em cũng cố gắng giúp. Khả năng của anh chị em giúp được bao nhiêu hay bấy nhiêu, còn nếu anh chị em không đủ khả năng hoặc giả người ta bệnh nặng quá, người ta chết thì cũng đành chịu chứ đâu cách nào hơn. Tất cả những bệnh trạng chúng ta đều trị được hết. Tuy nhiên, có một số bệnh, ngay cả tôi trị bệnh thì cũng không hết. Mà *họ chết là tại họ nặng quá*, mà họ nặng quá thì chúng ta dùng điện của mình, dùng luân xa 6, hoặc dùng

tay, chúng ta trị, thì *điện năng không có thu hút vô trong cơ thể người ta, mà không thu hút thì làm thế nào giúp cho người ta sống được?* Đành chịu vậy.

Tuy nhiên, nếu người ta bị bệnh nặng quá người ta chết, mà ngay lúc đó có anh chị em, hoặc giả sau khi chết có anh chị em, thì anh chị em cầu nguyện cái linh hồn họ tái kiếp để học hỏi phát triển vấn đề tâm linh, không có gì trở ngại hết. Chúng ta không giúp được thể xác người đó hết đau hết bệnh, nhưng mà chúng ta có khả năng giúp được linh hồn người đó, khi cái thể xác người đó chết thì chúng ta giúp linh hồn người đó phát triển vấn đề tâm linh, tái kiếp học hỏi, thì không có gì trở ngại hết. Đó, chúng ta được cái điểm này. Dù thể xác chúng ta giúp không được, nhưng mà chúng ta giúp được linh hồn, cái điểm này cũng rất quý cho tất cả mọi người chết.

49/ Kính thưa Thầy, câu hỏi thứ nhất của con là: việc dùng luân xa 6 để điều khiển các luân xa khác để trị bệnh, và chúng ta dùng luân xa 6 để chú ý đến những vùng mà bị bệnh, bị đau. Trong trường hợp con phải trị bệnh cho người khác phải, như bị phỏng, mà người đó bị phỏng ở những cái vùng mà không có, thì con làm sao?

Câu hỏi thứ hai liên quan đến : việc dùng luân xa 6 và 7, trị bệnh như là thần kinh. Trước kia thì mình để tay luân xa 6 và 7, nhưng bây giờ, theo con thì con không thể nào chú tâm đến 2 luân xa trong cùng một lúc, con chưa hiểu rõ chỗ đó lắm.

Con có câu hỏi gần nữa là việc điều chỉnh luân xa cho những người mất luân xa, thưa Thầy, có thay đổi không?

Tất cả anh chị em dùng luân xa 6 để trị bệnh thì không có gì trở ngại hết. Ngay cả đàng xa trị cũng được, đừng nói đàng gần. Thì như anh chị em đã biết, chỉ cần dùng luân xa 6 điều khiển chỗ luân xa của mình, bởi người ta bệnh luân xa nào. **Anh chị em điều khiển luân xa của mình nhe!** Tôi nhắc đi nhắc lại hoài, người ta thí dụ bị bệnh phỏng, anh chị em chỉ cần điều khiển luân xa 5 của mình, là luân xa 5 mình trực tiếp đưa điện vô luân xa 5 cho người ta, giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Trong trường hợp phỏng

nguyên cơ thể, anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6 điều khiển luân xa 5 của mình, luân xa 5 của mình sẽ trực tiếp truyền điện cho luân xa 5 cho người ta, giúp cho điện năng vô cơ thể luân xa 5 người ta, và tất cả những nơi phỏng làm cho người ta lành bệnh.

Nếu người ta bệnh thần kinh, thì trước tiên anh chị em sẽ trị luân xa 6, 7 cùng một lúc. Anh chị em nghĩ là anh chị em tập trung không được? Như anh chị em biết, cùng một lúc, anh chị em nghĩ 6 luân xa cũng được, chứ đừng nói 2 luân xa. Thí dụ bây giờ anh chị em nghĩ luân xa số 6, số 7 nè, nghĩ trong vòng 30 giây: số 6 số 7, số 6 số 7, thí dụ. Đâu có gì trở ngại đâu. Vừa số 6 vừa số 7, tại vì 2 cái hệ thần kinh số 6 số 7 nó sẽ liên hệ với nhau.

Thí dụ bây giờ tôi đứng như thế này nhe hoặc ngồi, dùng luân xa 6 nghĩ luân xa 6, 7 của mình, thì chắc chắn 2 cái cùng một lúc được, không có gì trở ngại hết. Thí dụ như anh chị em vừa đi hay ngồi, anh chị em nghĩ luân xa số 6, số 7, số 5, số 4, số 3... thì mỗi lần anh chị em nghĩ không phải là 30 giây đâu. 30 giây nó nhiều lắm. Chứ anh chị em đừng có tưởng tượng 30 giây nó ít. Trong vòng 5 giây là anh chị em có thể nghĩ 5 luân xa được rồi. Trong vòng 10 giây là anh chị em có thể nghĩ 5 luân xa được rồi, chứ không cần phải 30 giây cho 2 luân xa đâu. Tại vì tập sự cho anh chị em đó, chứ cùng một lúc anh chị em vừa đi qua đi lại trong vòng 5 giây, là 6 luân xa cũng được, 5 luân xa cũng được, không có gì trở ngại hết.

Nhưng mà tập sự cho anh chị em. Do đó, khi anh chị em trị bệnh cho người bệnh nhân bằng luân xa 6, tôi cho anh chị em 30 giây, nó nhiều lắm. Tuy nhiên có một số anh chị em cảm nhận rất mạnh bằng điện năng của anh chị em, có thể trong vòng 3 giây, 5 giây, là luân xa của anh chị em nóng, thì một hình thức anh chị em truyền điện cho người bệnh, thì trong vòng 5 giây, 10 giây. Nếu anh chị em gặp những trường hợp đó xảy ra trong vòng 5 giây hoặc 10 giây, thì anh chị em stop liền, không cần thiết phải 30 giây.

Do đó thì anh chị em đừng có bận tâm 2 luân xa 30 giây không đủ cho anh chị em. Chỉ cần 5 giây là 2 luân xa đủ rồi. Sở dĩ tôi nhắc cho anh chị em 30 giây, bước đầu tiên sixieme sens của anh chị em tập sự là 30 giây, để cho anh chị em tập sự dần dần cho nó quen. Nhưng khi anh chị em trị bệnh quen

rồi, trong vòng 5 giây, 10 giây là đủ rồi. Tại vì khi điện năng vô cơ thể anh chị em, anh chị em vừa phát cái điện năng ra, thì nó sẽ tới liền. Chứ không phải chờ anh chị em 5 giây, 10 giây đâu. Trong một giây là đủ rồi. Nhưng mà đây trên bước đường tập sự, tôi cho anh chị em 30 giây là rất nhiều.

Cũng như trường hợp anh chị em trị bệnh đàng xa. Từ bên Âu châu trị bệnh cho Mỹ châu, Á châu, thì nếu trong vòng 30 giây mà anh chị em bận tâm này, bận tâm kia: chỉ cần một giây anh chị em truyền điện từ đây, từ bên Âu châu anh chị em truyền điện Á châu trong vòng 1 giây là đủ rồi. Nhưng tại anh chị em sẽ bị chi phối. Vì cái chỗ anh chị em bị chi phối, tôi cho anh chị em 30 giây. Để trong 30 giây đó thì anh chị em đủ không bị chi phối nhiều. Chỉ cần 1 tới 5 giây là đủ giúp cho người ta hết bệnh hết đau rồi. Nhưng mà tại vì mới quá, tôi cho anh chị em tập sự 30 giây. Chứ trong tương lai anh chị em không phải 30 giây đâu. Thời gian 30 giây rất lâu chứ không phải anh chị em tưởng 30 giây là ít. Tại vì điện năng nó đi rất nhanh giống như tốc độ ánh sáng, thì 30 giây anh chị em có tưởng tượng cái điện năng bao nhiêu không? Nếu anh chị em tập trung 30 giây vô cơ thể người ta, người ta chịu không nổi. Tại điện năng 1 giây làm người ta chịu không nổi chứ đừng nói 30 giây. Nhưng mà tôi cho anh chị em 30 giây là tập sự cho anh chị em sử dụng sixieme sens, luân xa 6, để bước đầu tiên anh chị em trị bệnh. Đi xa hơn nữa, trong tương lai, thì chắc chắn sixieme sens của anh chị em, luân xa 6 của anh chị em sử dụng nhiều cách lắm. Nhưng mà nhiều cách thì anh chị em phải chờ đợi, tiếp tục học, mới sử dụng đúng mức.

Tất cả vấn đề điều chỉnh luân xa thì không thay đổi gì hết. *Điều chỉnh luân xa thì anh chị em vẫn còn đặt tay như thường.* Do đó vấn đề điều chỉnh luân xa thì giống như thường lệ, không có gì thay đổi.

50/ Dạ kính thưa Thầy, con cũng là bác sĩ làm cũng tại Mỹ, con muốn trị bệnh cho mấy người bệnh nhân tập thể được không Thầy? Tại vì mỗi ngày cho mỗi người 30 giây là chắc hết thì giờ rồi.

Câu hỏi thứ hai, con muốn hỏi Thầy, Thầy nói là học phương pháp mới này nè, cứ bỏ quên mấy phương pháp cũ đi, nhưng mà khi học xong cấp 4, con

chưa có quay tất cả các luân xa. Sau khi học lớp này con phải cần về dạng quay mấy cái luân xa hết không? Hay là học xong lớp này là đủ điện rồi? Dạ cảm ơn Thầy.

- Anh này bác sĩ ở đâu?
- *Dạ ở Seattle, Washington*
- À vậy hả, anh ra trường chưa?
- *Dạ ra trường, hiện giờ đang làm, làm bác sĩ*
- Làm bác sĩ ở bệnh viện nào vậy?
- *Madigan Army Medical Center*
- À, mà bộ bệnh nhân đông lắm sao mà em trị bệnh tập thể?
- *Có khi, nhiều người bệnh Sida mà ngồi chung một phòng đó Thầy, có thể mình trị cho người ta hết chung được không?*
- Em trị bệnh Sida cho người ta luôn hay sao?
- *Hồi đó con học cấp 3 Thầy cho phép con trị mà.*
- Trong bệnh viện phải không?

Rồi dịch hết đi, rồi tôi trả lời luôn.

Oui, bây giờ nè anh chị em nghe nhe. Có một số anh chị em học cấp 4, chưa quay được luân xa. Thì sau cái lớp học này, tôi truyền năng lực cho anh chị em luân xa 6, anh chị em về thử đi, quay luân xa đó nhe. Dù cho được, dù cho không được thì anh chị em cũng thử quay luân xa đi. Còn cái phần tác dụng trị bệnh theo luân xa 6, anh chị em vẫn áp dụng phương pháp mới, đừng bao giờ áp dụng phương pháp cũ. Tại vì khi anh chị em học lớp này trong vòng 3 ngày, là tôi giúp cho cái luân xa 6 của anh chị em mạnh lắm. Tuy nhiên cũng có một số anh chị em học lớp 5 rồi, mà anh chị em vẫn quay luân xa chưa được. Thì cũng một lúc những anh chị em học lớp 4 mới, và những anh chị em học lớp 5 mà luân xa chưa quay được thì ngay từ bây giờ, ngay từ hôm nay, khởi cần mãn khóa, thì cố gắng tập quay luân xa coi nó quay không. Tôi hy vọng là tất cả anh chị em sẽ quay được luân xa. Tại vì luân xa 6 của anh chị em mạnh lắm, để giúp cho anh chị em có năng lực để anh chị em giúp cho những người khác. Nếu anh chị em có thời gian rảnh rồi thì vẫn tiếp tục dùng luân xa 6 của mình điều khiển những luân xa khác cho nó quay. Tôi giải thích cho

anh chị em nghe, tôi trả lời câu cho anh chị em biết, để về anh chị em thực tập và tập sự cho nó quay. Đó là câu hỏi thứ nhất.

Câu hỏi thứ hai, tại vì cậu này cậu làm trong bệnh viện của Mỹ, cậu là bác sĩ, coi như tốt nghiệp ở Mỹ, thì hôm trước tôi cho cậu ta trị bệnh sida. Thì bây giờ cũng không ngoại lệ, nếu trường hợp ở trong bệnh viện nhiều quá, thì về, em cứ việc em trị đi. Trị tập thể cho họ đi nghe. Thì thay vì hôm trước em phải trị bằng tay như vậy, thì bây giờ anh dùng sixiem sens, luân xa 6 của em đó, em trị tập thể cho người ta. Mà em phải chia ra hai loại. Một loại bệnh sida mà có ung thư phổi, da, thì để riêng nghe. Một loại bệnh mà không có bệnh ung thư phổi, em để riêng. Chia ra 2 nhóm nghe. Nhóm ung thư phổi thì kèm thêm luân xa 5, trị cho người ta. Còn nhóm không bị ung thư da, phổi thì khỏi cần trị luân xa 5 cho người ta, nhớ nghe. Tôi cho em trị cái đó nghe.

Đầu tiên ở Mỹ, tôi cho người này là người thứ hai để trị bệnh sida. Tiểu bang Michigan thì tôi cũng có cho một anh bác sĩ Việt Nam mà coi cái Center bệnh sida với bệnh si ke ma túy nhiều, thì tôi cũng cho anh bác sĩ đó trị. Và đây là người thứ hai, bác sĩ trị trong bệnh viện của Mỹ, thì tôi sẵn sàng giúp cái này nghe. Em cứ trị theo công thức mới, trị theo nguyên tắc mới, và chia 2 nhóm khác nhau. Bên này có ung thư da, phổi, bên này không có ung thư da, phổi nghe.

Ghi chú cho kỹ, về em trị bệnh cho người ta nghe.

51/ Xin Thầy giải thích rõ hơn cho tôi hiểu thêm về cách thức lọc máu dùng phương pháp mới.

Nếu anh chị em chỉ lọc máu cho người ta thôi thì dùng luân xa 6 của mình, thay vì hôm trước đặt tay vô lọc máu cho người ta, thì bây giờ dùng luân xa 6 của mình, nghĩ tới lọc máu của bệnh nhân nghe. Nghĩ lọc máu là lọc máu cho người ta đó. Tôi giải thích cho anh chị em nghe thế này, tại sao phải nghĩ cái luân xa của mình, mình truyền cho người ta. Sở dĩ anh chị em làm như vậy là điện năng của anh chị em truyền thẳng trực tiếp

cho người ta. Tại vì anh chị em điện năng mạnh, vì người ta không phải là học trò, vì người ta không phải học ngành Nhân Điện. Tuy nhiên nếu anh chị em học ngành Nhân Điện cùng 2 người hết, học cùng một lớp như thế này hết, thì người này trị cho người kia, thì anh chị em nghĩ cho mình, thì qua người kie lệ lắm. Tại 2 cái giống nhau. Đó là anh chị em cùng một lớp. Còn trong tương lai, anh chị em về trị bệnh cho người mà không có học ngành này thì anh chị em trị bệnh, thay vì nghĩ người ta, thì nghĩ cho mình, điện năng mình trực tiếp đi qua người ta, giống cũng như điện năng của mình rất mạnh, mà người bệnh nhân đến đây, thì mình sẽ thu hút cái bệnh đó vô trong cơ thể mình khi mình định bệnh người ta. Mình biết người ta bệnh gì thì mình truyền ngược trở lại điện cho người ta, giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Nhớ nhe. Tôi nhắc đi nhắc lại hoài. Anh chị em phải *dùng luân xa 6 của mình nghĩ, nghĩ luân xa của mình* trị bệnh cho người ta nhe. Chứ anh chị em đừng bao giờ dùng luân xa 6 mình mà nghĩ cho người ta thì điện nó không có vô nhe. Hai cái nó khác nhau. Dù anh chị em trị bệnh gân, hay xa thì cũng phải nhớ luôn luôn. Anh chị em ngồi đây mà nghĩ luân xa của mình thì điện năng của mình sẽ truyền cho người ta nhe. Tôi nhắc đi nhắc lại cái này, anh chị em ghi chú cho kỹ nhe. Chứ không khéo anh chị em cứ tưởng tượng rằng dùng luân xa 6 của mình trực tiếp truyền thẳng cho người ta, đó là trật nguyên tắc nhe. Ghi chú cái này cho kỹ, tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần, không khéo anh chị em dùng luân xa 6 của mình mà anh chị em truyền cho người ta không thì chắc chắn người ta không hết bệnh. Mà phải điều khiển, phải điều khiển luân xa của mình. Thí dụ người ta đau phổi nè, luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 5 của mình, rồi mình mới truyền cho người ta nhe. Nhớ cái này, ghi chú cho kỹ nhe. Tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần trong lớp học này, anh chị em phải ghi chú cho kỹ, còn cái nào anh chị em không hiểu, thì sẽ nêu ra câu hỏi, tôi trả lời nhe. Để không khéo, anh chị em về mà trị sai nguyên tắc thì người ta không hết bệnh, rồi hỏi tại sao người khác trị hết, còn anh chị em không hết. Thì phải cẩn thận cái điểm này. Tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần trong lớp học này, anh chị em phải ghi chú cho kỹ. Tôi nhấn mạnh để anh chị em nhớ và đừng bao giờ quên. Mà nếu anh chị em quên, thì chắc chắn sẽ không giúp được cho người ta hết bệnh.

52/ Mr.Alphons: *Thầy kính mến, tôi muốn hỏi Thầy về quá trình tâm linh. Chúng tôi từ đâu tới? Chúng tôi tới trái đất này để làm gì? Chúng tôi đang đi đâu?*

Và .... *Thầy là ai?*

Câu hỏi thứ nhất, như anh chị em biết có nhiều lần trong lớp học, bắt đầu anh chị em học từ cấp 3, là *linh hồn quá trình kiếp của anh chị em tu rất nhiều rồi, anh chị em mới được khai mở luân xa 100%*. Nhưng có một số anh chị em học cấp 3 rồi, khai mở luân xa 100% rồi, hoặc vô tình, hoặc cố ý làm mất cái năng lực, đó là tội tội nghiệp cho những anh chị em đó. Tại vì anh chị em nên biết rằng, trên thế giới, từ trước tới giờ, hàng chục ngàn năm, có thể hàng trăm ngàn năm, *chưa có ai làm được một sự việc mà chúng ta đang làm hết. Có nghĩa là, tôi mở luân xa cho anh chị em, anh chị em mở luân xa cho người khác, cũng đồng năng lực hết. Thì chuyện này chưa bao giờ có trong lịch sử loài người. Chưa bao giờ có. Có, chẳng nữa là năm, bảy chục ngàn năm về trước. Cái sự tu học vô cùng khó khăn, mà đạt được luân xa rất ít. Hàng triệu triệu phần trăm mới có 1 người thôi. Chứ không phải anh chị em được một trăm mấy chục ngàn người được khai mở luân xa 100%. Đó là quá trình kiếp của linh hồn anh chị em tu nhiều đời, nhiều kiếp, và ngày hôm nay anh chị em tái kiếp lại cuộc đời của anh chị em ở các quốc gia trên thế giới mà tập trung về đây học cái lớp này. Anh chị em học càng cao, anh chị em nghiên cứu càng nhiều, đó là đường phát triển tâm linh của anh chị em càng giỏi.*

Mặc dầu là có một số anh chị em đi sau, nhưng mà có một số đi sau, mà anh chị em về trước hơn người ta. Có nghĩa là anh chị em đi sau, mà vẫn giữ vững cái lập trường để phát triển vấn đề tâm linh. Còn những anh chị em đi trước, vô tình hoặc cố ý, bắt bỏ những cái hay nhất của xã hội loài người, mà họ bắt bỏ. Mình tội nghiệp cho những anh chị em đi trước, không ý thức được đường tu, không ý thức được vấn đề tâm linh, chối bỏ những cái gì quý giá nhất, mà Thượng đế ban cho anh chị em đó. Cũng như anh chị em có mặt ngày hôm nay đây, anh chị em chắc chắn anh chị

em có trách nhiệm rất nhiều với nhân loại, do đó anh chị em mới tập trung về Geneve này, học lớp luân xa 6 để trị bệnh giúp nhân loại.

Tuy nhiên thì tôi cũng nhắc lại, sẵn cái dịp trên vấn đề phát triển tâm linh, tôi nhắc lại, đây có 150 anh chị em, nên đổi tánh lại đi, thì chắc chắn anh chị em mới giúp nhân loại được. Mà trước khi anh chị em giúp nhân loại, thì anh chị em giúp cá nhân của mình và gia đình của anh chị em đó, chứ không giúp cho ai đâu. Sau đó thì mới giúp cho người khác được. Chứ anh chị em không giúp cho cá nhân anh chị em, không giúp gia đình của anh chị em thì làm thế nào anh chị em giúp cho nhân loại được? Tôi khuyên anh chị em, **thời gian không còn nhiều nữa**. Anh chị em *đừng có vì quyền lợi riêng tư cá nhân của mình*, mà anh chị em làm thiệt thòi cho chính bản thân của mình, và chính gia đình của anh chị em, chứ không ai xa lạ hết. Sở dĩ tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần như vậy, để tôi muốn giúp cho anh chị em trở lại con người tốt và giỏi để giúp đỡ nhân loại. Tiếp theo, như anh chị em thấy, bây giờ các sách vở trên thế giới, tất cả những người phát triển vấn đề tâm linh, tất cả những người đoán thời cuộc hàng nhiều thế kỷ, kết quả mặc dầu là 80 – 90%, nhưng chắc chắn, *theo sự tu học của tôi, tôi biết chắc chắn cuối thế kỷ 20 này có một cuộc thay đổi rất lớn*. Mà một cuộc thay đổi rất lớn đó, là anh chị em đóng góp cho xã hội loài người. Hai ngàn hai trăm anh chị em ở đây, tôi hy vọng là hai ngàn hai trăm anh chị em ở đây sẵn sàng lên đường giúp nhân loại. Tôi biết chắc chắn cái điều này. Mà chắc chắn năm tới, nhân loại và các quốc gia khác phải cần đến anh chị em rất nhiều. Vì chỗ đó, tôi cấp tốc tôi dạy một lớp này để cho anh chị em lên đường giúp đỡ cho nhân loại.

Tôi biết, không phải một quốc gia nào đâu. Tất cả toàn thể 5 châu, ảnh hưởng rất lớn, theo lãnh vực khoa học. Như anh chị em đã đọc báo, nghiên cứu trong tivi, anh chị em được các nhà khoa học cảnh báo nhân loại, khi khí quyển chất ozone nó hở, thì ảnh hưởng toàn thế giới, chứ không riêng quốc gia nào hết. Đó là trong lãnh vực khoa học mà những nhà khoa học đã nghiên cứu. Trong lãnh vực tâm linh mà tôi đã học nhiều năm qua, và nhiều lần tôi tiếp xúc với Thượng đế và các Đấng đã chỉ dạy tôi, làm thế nào giúp nhân loại của thế kỷ 21 đây, và làm thế nào để giúp

nhân loại sống trong cuộc đời mới của thế kỷ 21 đây? Do đó tôi có nhiều lớp để tôi hướng dẫn cho anh chị em, mà lớp đặc biệt nhất là cái lớp này, để anh chị em giúp đỡ cho mọi người của năm 96 bắt đầu. Thời gian đến 96 không còn dài nữa. Trong vòng khoảng 2 tuần nữa đây là bắt đầu năm 96 rồi, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp đỡ cho mọi người cần đến anh chị em. Tôi mới nói bao nhiêu lời đó, trong lãnh vực về linh hồn của anh chị em. *Mà linh hồn của anh chị em tình nguyện xuống đây để anh chị em giúp nhân loại nhe!* Chứ không phải linh hồn của anh chị em tình nguyện xuống đây để anh chị em làm Ông làm Bà người ta, ăn trên ngồi trước người ta. Cái đó không được. Không có đúng cách. Nếu anh chị em còn ý nghĩ đó nữa thì chắc chắn anh chị em sẽ không bao giờ phát triển vấn đề tâm linh được, mà anh chị em cũng không có phát triển vấn đề xã hội được, cũng không giúp cá nhân của anh chị em được.

Do đó tôi khuyên anh chị em. Cuộc đời của anh chị em đi tu nhiều rồi, thời kỳ này anh chị em tình nguyện xuống đây để anh chị em giúp nhân loại, thì anh chị em hứa với Thượng đế, anh chị em giúp nhân loại thì anh chị em *làm sao anh chị em phải bằng người ta hoặc cao hơn người ta*, thì anh chị em mới giúp cho người ta được. Chứ cái quan niệm của anh chị em, anh chị em nghĩ là anh chị em học cái này, anh chị em cao hơn người ta là chắc chắn anh chị em đâu có giúp cho người ta được. Tại vì anh chị em *ngồi cao quá, người ta làm sao với tay anh chị em được?* Anh chị em phải hạ thấp xuống, đừng anh chị em mới nắm tay người ta được, anh chị em mới giúp người ta được, chứ anh chị em *ngồi cao quá, làm sao người ta nắm tay anh chị em được?* Thì vô tình anh chị em sẽ rớt xuống đất. Đó, tôi nhắc đi nhắc lại cái này nhiều lần, để tôi muốn cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh càng ngày càng cao. Mà **phát triển vấn đề tâm linh càng ngày càng cao thì anh chị em mới giúp nhân loại được.** Cái câu này là cái câu chân lý mà Thượng đế dặn dò nhắc nhở cho nhân loại biết, mà từ trước tới giờ nhân loại lãng quên. Không có ai nghe lời của Thượng đế nữa hết. Chân lý tuyệt đỉnh của Thượng đế mà không bao giờ ai nghĩ tới hết, và không bao giờ thực hiện nhiều được hết. Thì thời kỳ sau cùng, nhân loại đang chìm đắm trong cái bể khổ này, thì tôi hy vọng hai

ngàn hai trăm anh chị em có mặt ngày hôm nay đây sẽ đóng góp rất nhiều cho nhân loại, để giúp nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, về gần nhất với Thượng đế. Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi trả lời.

Để tôi bổ túc cho anh chị em biết rằng, như anh chị em biết, anh chị em tưởng tượng mở luân xa dễ dàng hả? Để tôi dẫn giải cho anh chị em, có một số anh chị em Á châu biết cái việc này.

Cái người đó tu thiên ít nhất từ 40 – 50 năm, và người này có thể là có tiếng trên thế giới, nhiều người sẽ biết đến ông ta. Nhưng mà luân xa 1% cũng chưa được mở nữa. Có dịp chuyến đi vừa rồi tôi đi Á châu, chính đích thân tôi mở luân xa cho người đó, 100%, anh chị em có tưởng tượng được không? Thành ra những vị thiên sư trên núi, suốt cuộc đời họ chưa mở luân xa lần nào hết. Và cũng chưa mở được luân xa 1% nữa. Để chứng minh cho anh chị em thấy, trong tương lai anh chị em sẽ biết người đó là ai, và chắc chắn trên thế giới biết tiếng người đó nhiều lắm. Suốt cuộc đời của họ tu bốn năm chục năm ngồi thiên, luân xa 1% cũng chưa được mở, trong khi anh chị em đâu có ngồi thiên ngày nào, mà anh chị em trong vòng một thời gian ngắn nhất, 8 bữa hoặc 10 bữa, tối đa là 15 bữa, anh chị em được khai mở luân xa 100%. *Anh chị em đâu có biết cái này là cái quý mà Thượng đế cho anh chị em?* Nếu anh chị em biết cái này quý thì chắc chắn anh chị em sẽ giữ mãi trong cuộc đời của anh chị em. Không có cái nào quý bằng cái luân xa được mở 100% đâu.

Giống như tôi trình bày, suốt cuộc đời của người ta hy sinh vì đạo, hy sinh vì nhân loại, ngồi thiên từ bốn mươi tới năm mươi năm. Luân xa chưa mở được 100%, tuổi thì già sắp chết mà còn giúp nhân loại, chưa mở được luân xa. Sau khi tôi mở luân xa, anh chị em có tưởng tượng người đó kêu tôi bằng cái gì không? “Thầy của Thầy ông”, chứ không phải Thầy của ông đâu. Mà người đó tu cao đến mức độ nào, anh chị em biết không? Tất cả thế giới có thể là biết tiếng ông này rất nhiều, trong lãnh vực tu học, trong lãnh vực tâm linh. Mà người ta mừng như thế đó, còn anh chị em là người thường, mà vô tình hay cố ý mà anh chị em hủy bỏ luân xa 100%.

Đó là anh chị em “lâm”. **Quý nhất của nhân loại, quý nhất của xã hội loài người là luân xa được mở.**

Đó, sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như thế đó, để anh chị em ý thực được cái luân xa khai mở 100%. Đó là món quag quý nhất mà Thượng đế ban cho anh chị em, chứ không phải tôi. Nhiệm vụ của tôi là hướng dẫn anh chị em. Nhưng mà cái quyền năng khả năng tối thượng, tôi nhắc đi nhắc lại hoài, đó là do Thượng đế ban cho anh chị em, mà nhờ công quả công đức của anh chị em, nhiều lịch trình kiếp tu, thì ngày hôm nay anh chị em mới được hưởng mà Thượng đế cho anh chị em. Nhớ nhe, Thượng đế cho anh chị em cái quyền năng khả năng, chứ ông Thầy Đấng này không có cho anh chị em quyền năng khả năng đâu.

Oui, bây giờ tới phần của tui nhe. Tới phần ông Thầy Đấng. Tôi trả lời cho anh chị em nghe cái phần của tôi. Dịch đi Thiên, bây giờ tới phần của ông Thầy Đấng nè.

Bây giờ tôi nhắc đi nhắc lại cho anh chị em vui nhe. Tất cả trong lớp học này, hồi đó anh chị em học chung với tôi. Tôi với anh chị em học chung một lớp hết. Nhưng hồi đó ông thầy ông có dạy 101 trang. Tất cả bài vở chúng ta học trong lớp, tôi với anh chị em ngồi, giống hệt với nhau hết, không có khác. Ông thầy ông dặn là 101 trang mới chấm dứt bài. Có một số anh chị em học 70 trang, tưởng giỏi rồi, anh chị em xuống núi. Có một số thì 80 trang xuống núi, có một số thì 90 trang xuống núi. Có một số 100 trang cái anh chị em xuống núi hết. Anh chị em tưởng là anh chị em giỏi hết rồi. Vì cái chỗ anh chị em xuống núi quá sớm. Tôi thì tôi làm biếng xuống núi lắm, tôi sợ xuống núi cực, tôi ở trên núi, tôi ráng tôi học thêm có 1 trang nữa thôi. Mà một trang đó bây giờ tôi lấy ra tôi dạy lại cho anh chị em. Đáng lẽ phải hồi đó anh chị em học chung với tôi thì bây giờ anh chị em giống như tôi rồi. Có chút xíu vậy thôi đó. Tôi hơn anh chị em có một trang một thôi. Mà bây giờ tôi phải đứng đây, tôi đi năm châu bốn biển mà tôi dạy cho tất cả anh chị em. Bao nhiêu đó, có một trang thôi à. Một trang tôi học hoài không hết. Mà anh chị em tưởng giỏi, nhảy xuống, rớt cuộc cũng gặp tôi. Tại vì tôi với anh chị em hồi đó học chung lớp, anh

chị em không chịu học. Bây giờ tôi nhắc lại, những gì tôi nhắc lại thì anh chị em mau biết lắm. Anh chị em biết liền à. Tại vì anh chị em học rồi, mà xuống núi quên hết. Và những cái gì anh chị em chưa học, tôi tiếp tục tôi dạy cho anh chị em, là những cái trang sau cùng tôi dạy. Có một số anh chị em học đủ 100 trang rồi, mà cái trang 101 anh chị em chưa học. Tôi lấy cái trang 101 tôi dạy lại anh chị em, chứ không có gì hết trơn hết trọi. Chứ anh chị em đừng tưởng tôi cao, tôi giống như anh chị em, đâu có cao gì. Nhưng hơn anh chị em có 1 trang đó. Một trang tôi nhắc lại cho anh chị em, để anh chị em cùng với tôi nắm tay lại giúp nhân loại. Thành ra anh chị em khỏi biết linh hồn tôi là ai hết. Tôi với anh chị em là bạn hết trơn, linh hồn tôi là ai nữa bây giờ? Tôi nói vậy anh chị em muốn hiểu sao thì hiểu.

Dịch cái đó cho kỹ nhe.

Bây giờ tôi đâu giải thích tôi là ai nữa. Tôi chỉ nói như vậy, rồi anh chị em tự suy nghĩ, biết tôi như thế nào. Mà tôi nhắc lại cho anh chị em biết, là tôi với anh chị em là bạn đồng hành, cùng tu trên núi hết. Nhưng tôi hơn anh chị em có 1 trang, là trang 101 thôi nhe. Vì chỗ đó mà tôi phải dạy anh chị em, và đi năm châu bốn biển. Còn linh hồn của tôi từ đâu đến, đến để làm gì, giúp cho ai, miễn bàn. Tùy anh chị em suy nghĩ, vì anh chị em với tôi học một lớp rồi, còn suy nghĩ gì nữa, trả lời gì nữa. Anh chị em biết quá rồi, còn suy nghĩ, trả lời gì nữa?

Đó, cái phần sau cùng để cho anh chị em suy nghĩ, chứ tôi không có tự giới thiệu tôi được. Tại tôi với anh chị em quen quá mà còn giới thiệu gì nữa.

Rồi, dịch, dịch kỹ cái này đi.

Oui, bây giờ nè, tới phiên anh chị em. Dịch, Thiện.

Tới phiên anh chị em nè, anh chị em muốn hỏi linh hồn anh chị em từ đâu tới, tới đây làm gì, rồi linh hồn anh chị em trở về đâu? Tới phiên anh chị em. Dịch cái phần này đi, rồi tôi nói phần của anh chị em.

Bây giờ tới phần anh chị em đây nhé.

Nếu anh chị em đã hứa với Thượng đế rồi, anh chị em xuống đây phục vụ cho nhân loại thì anh chị em sẽ giữ trọn lời hứa của anh chị em đi. Thì chắc chắn anh chị em sẽ sống dai lắm. Mặc dầu có một số anh chị em ở đây lớn tuổi, anh chị em đừng có tưởng tượng rằng anh chị em lớn tuổi rồi chết trước những người nhỏ tuổi. Chưa chắc. Đôi khi những người nhỏ tuổi mà không có trách nhiệm thì họ sẽ chết trước. Anh chị em lớn tuổi, anh chị em có trách nhiệm thì anh chị em sẽ sống dai. Sống dai, sống nhiều tuổi để anh chị em phục vụ cho nhân loại. Chắc chắn cái điều này, thì Thượng đế sẽ giữ cái thể xác của anh chị em. Và tôi cũng tin tưởng rằng nếu học cái khóa này, mà anh chị em thực hiện đúng những gì đường hướng tôi hướng dẫn cho, thì chắc chắn anh chị em sẽ không có bị bệnh, mà không bị bệnh, thì chắc chắn sẽ sống dai, sống dài, để phục vụ nhân loại.

Cũng như ông Phật Thích Ca có nói: có bốn yếu tố, Sanh, Lão, Bệnh, Tử, mà nhân loại đều phải trải qua hết. Nhưng chu kỳ sau cùng của thế kỷ 20 này, để bắt đầu thế kỷ 21, là chu kỳ mới nhất của xã hội loài người từ trước tới giờ chưa có. Thì cuộc đời mới, xã hội mới và con người mới, chắc chắn nó sẽ thay đổi hết những gì cũ đã qua hàng triệu triệu kiếp về trước nhé. Ý tôi muốn nói *hàng triệu triệu kiếp* chứ không phải hàng triệu triệu năm đâu. Thì có một cuộc thay đổi mới, mà cuộc thay đổi mới, chính Thượng đế sẽ giúp cho chúng ta, để hoàn thành nhiệm vụ, mà công tác Thượng đế giao phó cho anh chị em, mà anh chị em tình nguyện xuống đây để giúp nhân loại. Thì tôi nhắc lại cho anh chị em biết, *một khi anh chị em tình nguyện giúp nhân loại rồi, thì anh chị em cố gắng đi hết con đường của mình đi*. Thì chắc chắn Thượng đế sẽ thưởng công cho anh chị em. Tại vì anh chị em sẽ đóng góp rất nhiều, giúp cho nhân loại thế kỷ 21 phát triển vấn đề tâm linh. Thì càng phát triển tâm linh nhiều chừng nào, thì nhân loại sẽ trở về với Thượng đế gần như hết chừng đó, và thời gian nhanh như chớp.

Đó là tất cả linh hồn của chúng ta tập trung về một điểm, mà điểm đó Thượng đế đang chờ đợi anh chị em giúp đỡ mọi người. Anh chị em cố gắng. Tại không cố gắng không được. Anh chị em tình nguyện rồi. Tuy nhiên có một số anh chị em chờ đợi quá lâu, anh chị em chán nản, vô tình hay cố ý mà anh chị em sao lãng, thì chắc chắn anh chị em sẽ thiệt thòi hơn những anh chị em khác. Cũng như tôi vừa trình bày cuộc đời của tôi, tôi với anh chị em đã từng học chung một lớp rồi, mà anh chị em nghĩ là 70, 80 trang giấy, 90, 100 trang giấy, anh chị em tưởng là anh chị em giỏi rồi. Anh chị em xuống núi, nhưng mà rốt cuộc anh chị em cũng phải học lại bài cũ. Học bài cũ để chi? Để ý thức được rằng Thượng đế dạy chúng ta cái trang sau cùng mới là cái trang giỏi nhất, mà cái trang giỏi nhất thì mới đóng góp hữu hiệu cho nhân loại được.

Đó, tôi nhắc lại cho anh chị em, thì anh chị em đừng có bận tâm linh hồn anh chị em sẽ trở về đâu? Mà linh hồn của anh chị em hiện tại ở đây nè, đây giúp nhân loại đây nè. Mà khi nhân loại ý thức được rồi thì anh chị em sẽ về gần nhất Thượng đế, một thời gian nhanh nhất và ngắn nhất. Tôi nhắc lại như thế đó, để anh chị em ý thức được cuộc đời và sự nghiệp của anh chị em, và linh hồn của anh chị em ở kiếp này, anh chị em sẽ làm cái gì, và anh chị em sẽ đi về đâu. Thì muốn về đâu và làm cái gì, thì những lời tôi giải đáp cho anh chị em, những lời tôi trả lời cho anh chị em đây, thì anh chị em nương theo những lời giải đáp đó, anh chị em ý thức được thì chắc chắn anh chị em sẽ sung sướng. Mà anh chị em sung sướng, thì gia đình của anh chị em sung sướng và quốc gia anh chị em sung sướng, và nhân loại sẽ sung sướng, giống cũng như anh chị em. Ý tôi muốn trả lời cho anh chị em, để anh chị em hiểu rõ mà thực hiện.

Câu sau cùng mà tôi nhắc nhở cho anh chị em.

Cũng như anh chị em thấy không? *Tôi là Thầy, nhưng không bao giờ tôi nói tôi là Thầy cao hết*, tôi là bạn đồng hành với anh chị em. Đó là tánh tôi khiêm nhường. Để chi? Để cho anh chị em *bất chước cái tánh khiêm nhường của tôi, mà anh chị em giống như tôi vậy đó*. Anh chị em đối xử với mọi người, anh chị em phải khiêm nhường. Chứ anh chị em mới học

có tới lớp 5 à, mới học được lớp đặc biệt, rồi về *anh chị em tưởng là anh chị em cao nhất*, thì giống như tôi nhắc lại anh chị em học tới 70 trang, *anh chị em tưởng anh chị em giỏi*, anh chị em xuống núi, nhưng mà anh chị em vẫn học lại như thường. Thấy không? Ngay cả tôi bây giờ nhe. Anh chị em tưởng tôi không học? Tôi vẫn học như thường. Nhưng mà cái người dạy cho tôi là Thượng đế. Những cái bài giảng của ngày hôm nay, tôi không bao giờ tôi soạn hết. Những câu hỏi của anh chị em nêu ra tôi không bao giờ tôi soạn hết; tôi đâu có biết anh chị em hỏi cái gì mà để tôi soạn, để tôi trả lời cho anh chị em? Hoàn toàn là tôi bắt đầu tôi đứng dạy cho anh chị em, là không bao giờ tôi soạn bài vở.

Đó, thì anh chị em cố gắng làm thế nào giống như tôi đi. *Anh chị em sẽ khiêm nhường tới đa đi, anh chị em chịu hạ mình sát đất đi*. Thì chắc chắn những cái khiêm nhường của anh chị em, những cái sát đất của anh chị em, người ta tự động người ta sẽ đưa anh chị em lên. Chứ còn tự mình đưa mình lên là chắc chắn mình sẽ xuống đất. Tôi nhắc lại câu này, để anh chị em ý thức lại được mà anh chị em *giúp cho mọi người, vì tình thương của Thượng đế* ban cho anh chị em, *vì tình thương của mọi người mà anh chị em phục vụ cho nhân loại*. Chứ không phải vì tình thương của mọi người mà anh chị em *ăn cao ngồi trước, anh chị em nghĩ là mình cao hơn thấp, thì chắc chắn anh chị em sẽ thất bại hoàn toàn trong suốt cuộc đời* của anh chị em. Mà cuộc đời của anh chị em đã tu rồi, anh chị em đã tình nguyện xuống đây giúp nhân loại rồi, thì anh chị em còn muốn cao để làm cái gì nữa? Trong khi mọi người thì không có quyền năng khả năng, người ta muốn được như anh chị em thì không được. Anh chị em thì được cái quyền năng khả năng này, thì anh chị em lại chối bỏ, anh chị em muốn cao hơn người ta thì anh chị em làm sao cao được? *Tôi là Thầy anh chị em đây nè, mà tôi còn không cao hơn người ta, thì anh chị em làm sao, anh chị em học trò tôi mà làm sao cao hơn người ta được?* Ý tôi muốn nhắc để anh chị em ý thức lại, đừng anh chị em trở thành người tốt để phục vụ nhân loại, mà phục vụ nhân loại là *anh chị em phục vụ cho Thượng đế*. Đó, cái câu này là câu sau cùng tôi nhắn nhủ cho anh chị em,

anh chị em cố gắng thực hiện, để tôi đào tạo cho anh chị em trở thành một người càng cao càng giỏi.

Thầy truyền năng lực.

Rồi nhe, chuẩn bị bắt đầu nhe.

Trước khi bắt đầu, tôi cũng nói cho anh chị em một hai lời.

Thứ nhất, có một số trung tâm Nhân Điện của anh chị em bên Âu châu làm không đúng cách, do đó là tôi sẽ thông báo cho anh chị em biết hết. Có một số anh chị em ngồi trong này, có một số anh chị em khiếu nại. Do đó bất cứ trung tâm nào trên thế giới, thì phải cẩn thận, những gì tôi truyền ra, anh chị em phải thi hành. Đừng có lạm quyền cái trung tâm của anh chị em mà không thi hành đúng cách, thì đó là tự anh chị em hại anh chị em nhe.

Thứ nhất, tôi cho phép anh chị em bắt đầu từ tháng giêng (tháng 1) trở về sau, anh chị em học cấp 3 mở luân xa 100% bằng luân xa 6 tôi mở, thì những anh chị em đó được dạy 10 người cấp 1. Không có lý do gì mà anh chị em cấm người ta được hết. Cái điều đó là sai nguyên tắc của anh chị em đó nhe. Tôi cảnh báo cho anh chị em đó nhe.

Cái thứ hai, có một số anh chị em học lớp 4 rồi, thì tôi cho phép người ta dạy lớp 2, tại sao anh chị em không cho phép? Anh chị em là thầy tôi, hay tôi là Thầy anh chị em? Cái điều đó tôi không muốn anh chị em tái phạm nữa. Nếu mà lỡ anh chị em có tái phạm, thì nên chấm dứt liền. Đó là tôi muốn tập sự cho tất cả anh chị em học lớp 3, lớp 4, có điều kiện dạy cấp 1, cấp 2. Và trong tương lai những người đó có thể là hơn anh chị em chứ không phải thua anh chị em đâu, mà anh chị em cấm người ta. Đó, tôi nhắc nhở cho anh chị em biết, chứ anh chị em đừng có tưởng rằng những cái việc của anh chị em làm mà tôi không biết đâu. Dù cho tôi không biết, học trò cũng báo cáo với tôi, mà nếu học trò không có báo cáo cho

tôi nữa thì các Đấng cũng dạy tôi, đừng tôi chỉ cho anh chị em. Tôi muốn rằng anh chị em đừng bao giờ lợi dụng cái chức quyền của anh chị em, mà làm không đúng nguyên cách. Cái đó là chính anh chị em sẽ hại anh chị em, chứ không ai hết.

Điều này tôi nhắc nhở cho tất cả trung tâm toàn thế giới hết. Tại sao những gì tôi chỉ thị mà anh chị em không thi hành? Mà để cho biết bao nhiêu thơ người ta khiếu nại? Anh chị em thấy như vậy thì anh chị em có trách nhiệm làm trung tâm được không? Nếu anh chị em cảm thấy mà làm trung tâm không được thì nhường lại cho người khác, người khác sẽ làm.

Bây giờ tôi nói cho anh chị em, *ngành này là ngành giúp cho người ta. Chứ không phải ngành này là anh chị em làm trung tâm trưởng*, rồi anh chị em hà khắc, áp bức người ta, đè bẹp người ta. *Người ta không theo khuôn khổ của anh chị em, người ta không theo phe phái của anh chị em rồi anh chị em hà hiếp người ta*, cái điều này tôi không muốn. Tôi muốn tất cả anh chị em hiểu chung với nhau hết, để hợp tác làm việc giúp cho nhân loại, mà giúp cho nhân loại là coi như anh chị em làm việc cho Thượng đế. Mà tại sao anh chị em lại làm cá nhân cho anh chị em, lạm quyền ỷ thế, cái này chắc chắn là không được rồi. *Cái này là ngành giúp cho người ta, chứ không phải cái ngành này anh chị em có quyền có thế, rồi anh chị em áp bức người ta, cái này là sai nguyên tắc*. Đó, tôi nhắc lại một lần nữa để anh chị em ý thức được rằng: luôn luôn anh chị em phải giúp đỡ những người đó, nếu không có điều kiện dạy học hoặc người đó dạy học không được thì anh chị em khuyến khích chỉ dẫn cho người ta. Cái đường này hay nhất, tại sao anh chị em cấm người ta? Đây là tôi nói bên Âu châu nhe, Á châu chưa. Thành ra tôi biết một số anh chị em ngồi đây nè, Âu châu nè, khiếu nại rất nhiều. Để tôi trả lời chung cho tất cả anh chị em ở Âu châu, những cái điều kiện đó, và tôi cũng nhắc nhở cho tất cả trung tâm ở Âu châu, anh chị em phải cẩn thận cái điều này. Còn anh chị em nào không có nằm trong này thì anh chị em khỏi lo. Đó, chắc chắn là tôi biết trong số này có một hai cái trung tâm nào đó làm sai

nguyên tắc, thì tôi nhắc nhở một hai trung tâm đó ý thức được, mà giúp đỡ cho những người mới tập sự dạy lớp 1, lớp 2.

Ý tôi muốn giúp cho những người học lớp 1, lớp 2, đó là cho những người trong gia đình của những anh chị em đó. Và những anh chị em đó đào tạo cấp 1, cấp 2, thì trong tương lai giúp đỡ cho những người đó có điều kiện học được cấp 3, và cấp 4. Chứ anh chị em không cho người ta dạy, rồi người ta muốn học, làm sao người ta học đây? *Tôi nhắc nhở chung cho tất cả hết, thì cẩn thận. Có một số trung tâm thì không có cái này. Thì anh chị em cũng cố gắng nghe những lời này, mà giúp đỡ cho những người nào mà tôi cho phép dạy, thì anh chị em để người ta dạy, không có gì trở ngại hết.* Những anh chị em nào mà dự thính, học cấp 4 từ năm 1995 trở về trước, thì tôi không cho dạy, thì không được dạy. Anh chị em nào mà học cấp 4, chính tôi dạy, từ tháng giêng năm 1995 trở về sau, thì anh chị em đó sẽ được dạy nhe. Còn anh chị em dự thính thì không có dạy gì hết.

Rồi, cái hình ảnh tôi tặng cho anh chị em nhe. Có một số hình ảnh tôi bên Thái lan, tôi giải thích cho biết. Có một hình, tôi đứng thế này, chung quanh tôi thì hình ảnh rõ lắm. Ngoại trừ hình ảnh của tôi. Nhưng tôi cũng cho anh chị em biết, đây là không phải hào quang, nhưng một ánh sáng rất nhiều, do đó nó che hình ảnh tôi hết. Tuy nhiên chỉ có một mình tôi thì che thôi, thí dụ tôi đứng đây chụp hình, thì hình ảnh tôi nó che hết, chỉ còn một ánh sáng và cái bóng. Nhưng anh chị em biết là chắc chắn bóng đó của tôi, tại tôi đứng tôi dạy học. Chung quanh những cảnh này thì rõ lắm, ngoại trừ cái hình của tôi, không rõ ràng lắm.

Do đó, thấy có một điều lạ, một số anh chị em yêu cầu tôi cho. Thì sẵn dịp bên Thái lan cũng như các nước khác, thấy những hình ảnh mà tôi đưa ra, họ yêu cầu, thì tôi tặng cho mỗi anh chị em một tấm hình để làm kỷ niệm khi anh chị em học lớp này thôi. Anh chị em muốn nghĩ thế nào cũng được, không sao nhe. Chứ không phải mà tôi khoe anh chị em đâu. Anh chị em yên tâm cái này, tôi đâu còn gì nữa đâu mà khoe. Thứ nhất tôi là Thầy anh chị em, thứ nhì là tôi giúp anh chị em, thứ ba là tôi đâu có lấy hình ảnh này khoe để làm gì. Thành ra anh chị em yên tâm nhe. Coi

như hình ảnh thấy lạ kỳ, để anh chị em nhìn cho nó vui thôi. Chứ đối với tôi hào quang, hay bằng cấp cao không có giá trị gì đối với tôi hết. Dù cho có hào quang thiệt, dù cho có hào quang giả, dù cho bằng cấp cao đối với tôi không có giá trị gì hết trơn. Cần nhất giá trị của tôi, là tôi giúp cho anh chị em hoàn thành nhiệm vụ, mà để anh chị em đóng góp giúp đỡ cho mọi người, cái đó là cái điểm chánh của tôi.

53/ Thưa Thầy, con xin hỏi Thầy về chữa bệnh liệt, dùng luân xa 6 mình chữa cách nào? Và xin Thầy giảng rõ hơn về chữa bệnh ngoài luân xa, thí dụ người bị đau cái chân, thì mình dùng luân xa 6 đó nghĩ tới chân người bị đau hay của mình?

Cái thứ nhất nhe, tôi hướng dẫn cho anh chị em, thì dụ người ta *liệt bên tay trái*. Liệt tay trái, theo nguyên tắc anh chị em phải thuộc bài rồi, nhưng tôi nhắc lại. Liệt tay trái thì anh chị em phải đặt cái tay như thế này, trị tay phải. Thì trước tiên, anh chị em nghĩ tới luân xa 6, 7 trước, 30 giây. Rồi xong nghĩ luân xa số 7, kèm thêm phía tay mặt, ngón tay cái nằm phía lỗ tai mặt, 30 giây nữa là 1 phút. Nếu liệt tay trái.

Còn nếu liệt tay phải thì anh chị em đặt ngược lại. Trị bên tay trái. Mà đây là không phải đặt cái tay nhe. Tôi giải thích, tôi chỉ cho anh chị em chứ không phải đặt cái tay nhe.

Anh chị em dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6, 7 trước. Rồi xong trị bên mặt, lúc đó là trị cho những người liệt bên tay trái.

Nếu liệt hai bên: sau khi anh chị em nghĩ luân xa 6, 7 trước rồi, 30 giây rồi, thì anh chị em nghĩ bên này 30 giây, bên này 30 giây, là tổng cộng 1 phút rưỡi, nếu người đó liệt 2 bên.

Còn bây giờ cũng như tôi chỉ cho anh chị em ngày hôm qua, tất cả bệnh trạng nằm ở trong bộ phận nào, ngay luân xa nào, thì anh chị em nghĩ luân xa của mình nhe. Bây giờ hỏi câu này cũng hay lắm, và để cho anh chị em rút tĩa kinh nghiệm. Thì dụ người đó bị ung thư ngực, nói vậy cho nó đơn giản đi, thì anh này ảnh hoi là bị đau cái chân. Khi anh chị em

ngĩ luân xa 6, 7 là một hình thức anh chị em trị luân xa 6, 7 rồi, thì cái nơi nào đau của người ta, thì anh chị em nghĩ nơi đau của người ta, chứ anh chị em đâu có đau đâu mà nghĩ. Nhưng hỏi câu này cũng hay lắm, chứ nếu không hỏi câu hỏi này, không biết đâu mà anh chị em trị.

Thì đây, thì dụ người ta đau cái chân bên này, sau khi anh chị em trị luân xa số 6, 7 rồi, thì anh chị em nghĩ tới cái chỗ đau của người ta, chứ chân của anh chị em đâu có đau. Ngoại trừ trường hợp những bộ phận nằm ở trong luân xa thì anh chị em sẽ nghĩ luân xa của mình. Còn nếu những chỗ đau ngoài luân xa thì anh chị em sẽ trực tiếp nghĩ ngay cái chỗ đau của người ta. Do đó, trên thân thể của người bệnh mà đau chỗ nào thì anh chị em nghĩ ngay chỗ đó, chứ không có nghĩ ngay luân xa, nhớ nhe.

Còn câu hỏi này mà tôi trả lời cho anh, sờ dĩ mà liệt bên tay trái hoặc liệt tay mặt, nó ảnh hưởng hệ thần kinh, do đó anh nghĩ hệ thần kinh và chỗ này. Ngoại trừ trường hợp những nơi đau ngoài luân xa, thì dụ là nơi nào đau, thì anh chị em sẽ nghĩ nơi đó, của người bệnh nhe. Hai cái nó khác nhau, do đó cẩn thận ghi chú cho kỹ, về mới giúp cho người ta được. Không khéo thì dụ người ta đau ung thư ngực, anh chị em nghĩ cái ngực của anh chị em thì không bao giờ hết bệnh nhe. Tại ngực anh chị em không có đau nhe.

54/ Câu hỏi là: những người mang máy trợ tim, thì với phương thức mới thì có sao hay không? Có phải tháo máy ra trước khi truyền điện hay không?

Câu hỏi thứ nhì: khi Thầy nói là Thầy dạy phương pháp này để giúp chúng tôi có phương tiện để hành động trong tương lai, khi có những biến chuyển xảy ra, xin Thầy nói rõ những biến chuyển đó là thế nào, biến chuyển gì, xin Thầy cho biết thêm chi tiết?

Trong vấn đề đặt máy, không còn ảnh hưởng gì hết. Khi anh chị em dùng luân xa 6 của mình để điều trị cho người ta, dù cho người ta đặt máy trợ tim, dù cho đặt máy nghe, cũng không có trở ngại gì hết.

Câu hỏi thứ nhì, như anh chị em thấy, nếu như vậy thì giống như tôi biết thiên cơ, tôi lộ cho anh chị em biết hết? Hoặc tôi biết trước những sự việc, tôi cho anh chị em biết, cái đó nguy hiểm vô cùng. Mà tôi cũng nhắc lại cho anh chị em biết rằng: có nhiều lớp 4, lớp 5 vừa qua, có nhiều câu hỏi tương tự giống như bà này. Nhưng mà các Đấng và Thượng đế không bao giờ hại nhân loại hết, mà *chỉ con người mới hại con người, và chỉ con người mới giúp con người thôi*. Hai cái nó giống nhau hết. Tại hiện tại con người chế bom nguyên tử quá nhiều. Chất hóa học quá nhiều, chất nguyên tử quá nhiều, làm ô nhiễm không khí, làm cho chúng ta bị bệnh bị đau. Chưa nói tới những việc khác nữa. Thành ra làm sao tôi cho anh chị em biết được thiên tai như thế nào, trở ngại như thế nào? Thì bây giờ anh chị em cố gắng học đi. Gặp những trường hợp thiên tai bất cứ nơi nào mà xảy đến, mà có mặt anh chị em ở đó, thì anh chị em, vì lòng nhân đạo, vì tình thương mọi người mà anh chị em giúp người ta. Cái điều này là hữu hiệu nhất. Chứ còn tôi không thể nào tôi cho anh chị em biết ngày giờ, tháng năm, nơi nào bị. Thì cái đó nếu tôi có biết đi nữa tôi cũng không dám nói cho anh chị em. Nếu tôi có biết nghe. Cái này tôi không biết. Biết cái đó nguy hiểm lắm, biết để làm gì? Biết rồi nói cho anh chị em, mất công anh chị em lo. Thà là không biết cho nó chắc ăn. Khi gặp xảy ra, mình thương người ta mình giúp người ta, cái này bảo đảm.

Dịch y hết câu văn, giống như tôi nói, cho nó chắc ăn. Rồi.

55/ Thưa Thầy, câu hỏi của tôi hướng về tâm linh.

Tôi muốn họp một nhóm để cầu nguyện. Thí dụ, bên nước Pháp, mỗi năm, cỡ tháng ba, thường có nhiều người tự vận, thì trong tháng ba, chúng tôi họp lại để cầu nguyện, để làm thành một vòng ánh sáng để bao bọc, và che chở cho một số thành phố lớn bên Pháp, để tránh tình trạng những người đi tự tử.

Ngoài ra, có nhiều cường quốc cho nổ bom nguyên tử để thí nghiệm, thì vài ngày sau khi nổ, thì gặp một số thiên tai như động đất ... Thì chúng tôi gặp nhau cầu nguyện để tránh tình trạng đó, để che chở trái đất của chúng ta.

Thì xin Thầy nghĩ sao khi trong phòng học này chúng ta 2200 người, theo lệnh Thầy mà cầu nguyện chung để gây ra một sức mạnh rất tốt, rất đồng nhất, thì sức mạnh đó sẽ vô cùng cao siêu để có thể đem lại thanh bình. Thầy nghĩ sao về đề nghị này của tôi?

Sấn câu hỏi này cũng hay lắm trong lãnh vực này. Như anh chị em thấy khi anh chị em học được cái *phương pháp dùng luân xa 6 trị bệnh*, và cũng là *bắt đầu nhân loại sử dụng luân xa 6 để giúp nhân loại*. Nhớ nhe. Tại anh chị em là con người, thì anh chị em giúp con người, coi như nhân loại giúp nhân loại. Do câu hỏi này thì tôi cũng đề nghị anh chị em. Nếu anh chị em thống nhất, giống như câu hỏi của ông này vừa trình bày, ông này cũng là một nhà khoa học, nhưng tạm thời tôi không cho anh chị em biết nhà khoa học đó là gì. Ông này cũng là một nhà khoa học đó nhe. Nhưng ông này là thích nghiên cứu tâm linh. Và chắc chắn cái nhóm ông này cũng nằm trong cái viện khoa học hết, chứ không phải người bình thường đâu. Do đó nếu ông này nêu ra câu hỏi, thì sấn dịp đây, tôi trả lời cho tất cả 2200 anh chị em có mặt ngày hôm nay. *Bất cứ nơi nào xảy ra chiến tranh, bất cứ nơi nào xảy ra thiên tai*, nếu anh chị em biết được; thì **cùng một lúc** 2200 anh chị em có mặt ngày hôm nay, anh chị em **đồng cầu nguyện** cho một điểm đó, *chắc chắn điểm đó sẽ không bị thiên tao nặng*. Chắc chắn nơi đó sẽ không bị chiến tranh nhiều. Thì dụ một nước A, nước B nào đó gây chiến tranh. Thì toàn thế giới báo chí, truyền thanh, truyền hình, chắc chắn là anh chị em sẽ biết được cái điểm này. Mà nếu cùng một lúc, một cái điểm đó, mà tất cả anh chị em biết hết một cái điểm đó đã xảy ra tai nạn, xảy ra động đất, xảy ra thiên tai. *Cùng một lúc, anh chị em cầu nguyện, dùng luân xa 6 của anh chị em cầu nguyện, chắc chắn nơi đó sẽ được an bình*. Một nhóm cũng được, nhiều nhóm cũng được, và toàn thể cũng được. Anh chị em làm thử đi. Ngay cả quốc gia của anh chị em cũng vậy. Trước kia thì anh chị em có lòng giúp đỡ cho quốc gia của anh chị em, giúp đỡ cho những người không có bị thiên tai địa ách, hoặc giúp đỡ cho những người an ổn tâm hồn mà không có tự tử, hoặc chết chóc. Nếu biết được, thì một nhóm nào đó, một số anh chị em nào đó tập trung vào một điểm. Thì anh chị em dành riêng, đừng nhiều, 5 phút thôi anh chị

em cầu nguyện đủ rồi, không cần phải nhiều. Tuy nhiên, nếu anh chị em thích cầu nguyện thì 1 phút, hay 5 phút, hoặc 10 phút, 1 giờ thì không gì trở ngại. Đó, bây giờ anh chị em cứ làm thử đi, thì sẽ thấy được kết quả này.

Tại vì khi tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng luân xa 6, là chắc chắn, anh chị em sẽ giúp cho người ta nhiều lắm, và chắc chắn mọi người sẽ cần đến anh chị em nhiều lắm, tôi mới dạy cái lớp này cho anh chị em. Suốt sáu năm rưỡi, bắt đầu tôi dạy ngành Nhân Điện này từ cấp 1, bây giờ tổng cộng là khoảng sáu năm rưỡi tròn. Lần đầu tiên tôi dạy lớp này, thì chắc chắn ảnh hưởng rất lớn cho ngành Nhân Điện chúng ta, mà cũng chắc chắn rằng những người sẽ nhờ đến anh chị em rất nhiều.

Do đó hồi sáng này, nhiều lần tôi nhắc nhở cho một số anh chị em, đừng vì quyền lợi riêng tư, mà vì quyền lợi của nhân loại thì chắc chắn anh chị em sẽ được Thượng đế trả công. Học cái ngành này là giúp cho người ta, mà cái lớp này có thể là đặc biệt trong ngành Nhân Điện của chúng ta, mà suốt sáu năm rưỡi tôi mới đào tạo chỉ một lớp đặc biệt lần đầu tiên thôi. Do đó thì anh chị em học được lớp này do lời dẫn giải của tôi, do lời tôi hướng dẫn cho anh chị em, do lời tôi yêu cầu của anh chị em, thì anh chị em cố gắng thực hiện những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em. Anh chị em sẽ đổi lại hết đi, thì chắc chắn anh chị em sẽ thấy sung sướng nhưt, rồi kể đó những người khác được anh chị em giúp đỡ. Những lời mà tôi trình bày với anh chị em, chắc chắn là năm tới sẽ có nhiều việc anh chị em sẽ làm lắm. Mà nhiều việc làm thì anh chị em đừng có chán nản. Trong cái phạm vi nhỏ hẹp trong cái gia đình của anh chị em, anh chị em có thời gian bao nhiêu thì anh chị em giúp bao nhiêu. Chứ anh chị em đừng có chán nản nhe. Bây giờ thì anh chị em thích, nhưng mà khi việc nhiều thì anh chị em sẽ chán. Nhưng mà tôi cũng khuyên anh chị em, anh chị em có bao nhiêu thời gian rảnh rỗi thì anh chị em giúp, chứ không phải đòi hỏi anh chị em suốt 24 tiếng đồng hồ anh chị em giúp cho người ta 24 tiếng. Tôi nhắc nhở lại một lần chót nữa là anh chị em *có thời gian bao nhiêu thì giúp bao nhiêu*. Nếu trong gia đình anh chị em không có thời gian, thì không giúp cho người ta cùng được, không có gì trở ngại hết.

56/ Thưa Thầy, ông này xin lỗi là đặt một câu hỏi mà có thể Thầy đã trả lời rồi. Nhưng ông thấy rằng nếu Thầy cho rõ chi tiết đó, thì ông khỏi gặp khó khăn sau này. Thì dụ bệnh nào đó, phải chữa bằng luân xa 7, thì bây giờ sau khi dùng luân xa 6 để nghỉ luân xa 6, và 7, thì mình có trở ngược lại luân xa 7 để chữa bệnh đó hay không?

Bây giờ tôi nhắc lại, anh chị em ghi chú cho kỹ. Bây giờ tất cả những bệnh nào mà anh chị em trị bằng luân xa 7, thì anh chị em trị trở lại nữa. Thí dụ người ta đang có *cục bứu trong đầu*, thì anh chị em trị *luân xa 6, 7, rồi sau đó trị luân xa 7*. Đó, anh chị em ghi chú cho kỹ. Tôi cũng nhắc nhở cho anh chị em những cái nào mà anh chị em không có hiểu rõ, anh chị em cứ nêu ra đi, tôi trả lời để anh chị em học hỏi, giúp người ta hữu hiệu. Tại lần đầu tiên cái khóa này đặc biệt, lần đầu tiên tôi dạy, thành ra những gì trở ngại, thắc mắc, những gì mà chưa hiểu rõ ràng, thì anh chị em nêu ra những câu hỏi đó, tôi giải đáp cho anh chị em, để anh chị em biết rõ ràng, giúp người ta mới được kết quả mỹ mãn.

Tôi cho anh chị em biết nhe, tất cả các bệnh trạng khi dùng luân xa 6 trị bệnh, bất cứ bệnh trạng gì cũng vậy, anh chị em *luôn luôn phải nhớ phân lọc máu*, cũng như anh chị em trị bằng tay nhe. Chứ không có nghĩa là tôi chỉ cho anh chị em phương pháp trị bệnh, tuy nhiên thì luôn luôn bất cứ bệnh trạng nào anh chị em trị cho người ta, anh chị em đều *phải dùng 30 giây lọc máu cho người bệnh*.

57/ Good afternoon, trước hết tôi muôn xin cảm ơn trung tâm Geneve đã thực hiện chu đáo một lớp học lớn như vậy, và đã trải qua nhiều thử thách để thực hiện. Tôi cũng muốn cảm ơn những thông dịch viên, đã làm việc rất giỏi. Tôi có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất: thưa Thầy Đáng, xin Thầy đi sâu vào và giảng giải rõ hơn về vấn đề khi con người trở vào trong, nhìn vào bản chất tự nhiên (thiên nhiên) của nó trong hiện tại, xin Thầy giảng về vấn đề này (sự tự nhận thức về linh hồn của mình, hiện thân của mình)

Và cũng xin Thầy nói thêm về vấn đề kim tự tháp, và những bức hình.

Câu thứ nhất, hồi sớm mới tôi có trả lời rồi, nhưng mà bây giờ tôi sẽ trả lời nữa, cho anh chị em biết. Anh chị em đừng cần biết linh hồn của anh chị em là ai nữa. Anh chị em cố gắng giúp người ta đi. Rồi trong tương lai gần đây, anh chị em sẽ được tôi hướng dẫn 1 lớp hoặc 2 lớp nào đó. Những cái lớp đặc biệt đó thì nếu có điều kiện thuận tiện và thời gian, thì anh chị em tiếp tục anh chị em học đi rồi lần lần anh chị em sẽ biết.

Cũng như trường hợp như tôi, anh chị em biết không? Ông thầy ông dạy tôi, suốt 18 năm trường, sau khi tôi học rồi, suốt 18 năm trường, tôi mới biết hiện thân của tôi là ai, linh hồn của tôi là ai. Sau 18 năm mới biết. Thì bây giờ anh chị em mới học có mấy ngày à. Mà học cái này là cho anh chị em tập sự cái luân xa 6 của anh chị em, để anh chị em giúp cho người ta. Mà giúp cho người ta là một hình thức anh chị em làm công quả công đức. Một hình thức anh chị em làm việc cho Thượng đế, thì chắc chắn trong tương lai anh chị em sẽ được nhiều cái năng lượng, nhiều cái đặc biệt mà Thượng đế ban cho anh chị em, thì lúc đó anh chị em chỉ ngồi tịnh tâm thôi, như thế này, cầu nguyện, hoặc giả cầu nguyện Thượng đế, hoặc tịnh tâm, thì biết anh chị em là ai rồi. Đó, lấy cái đề tài của tôi, để anh chị em ráng cố gắng làm việc. Suốt 18 năm trường nhe, tôi mới biết được. Đó là tôi học năm 1972. Tới năm 1990, suốt 18 năm trường, tôi ngồi thiền, tôi mới biết hiện thân tôi là ai.

Anh chị em còn mới quá. Tuy nhiên, thì bây giờ càng ngày anh chị em sẽ càng giỏi. Hồi xưa là có mình tôi thôi à, thành ra tôi đỡ lắm. Bây giờ anh chị em càng ngày anh chị em càng giỏi, càng cao, thì những càng giỏi càng cao đó, anh chị em sẽ giảm bớt cái thời gian hết. Cũng như trước kia học cấp 3, là mỗi lần anh chị em phải trị 5 phút. Điện năng vô ra anh chị em khó biết quá. Anh chị em học cấp 4, thì điện năng nhiều, công thức mới anh chị em trị bệnh hữu hiệu một thời gian ngắn nhất. Rồi tiếp tục anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh. Thì mỗi ngày, anh chị em càng ngày càng lên, ngành Nhân Điện càng ngày càng phát triển mạnh.

Thì tôi hy vọng anh chị em không phải suốt 18 năm giống như tôi đâu. Để cho anh chị em dễ làm việc, có thể tôi hy vọng năm tới đây, có một số anh chị em sẽ tiếp tục học một lớp nữa, nếu anh chị em có thời gian và điều kiện thuận tiện. Mà điều kiện đó thì ngày mai tôi sẽ cho anh chị em biết, ai sẽ được học. Thì lúc đó anh chị em thích nghiên cứu tâm linh, anh chị em thích học hỏi, thì ngày mai tôi sẽ có cái chương trình đó, tôi thông báo cho anh chị em. Và anh chị em cố gắng học đi, tôi sẽ chỉ cho anh chị em thêm một phần nữa. Cái phần này là cái phần tôi giúp cho anh chị em sử dụng luân xa 6. Cái phần kế tiếp thì tôi phát triển cho linh hồn anh chị em hiểu vấn đề tâm linh rộng rãi hơn. Rồi sau phần thứ nhì đó, anh chị em học được lớp 6. Tại trước kia, tôi dự trù toàn thế giới có 45 anh chị em học lớp 6 thôi. Nhưng luân xa 6 thì anh chị em chưa có thực hiện được, chưa có tập sự được, và phát triển tâm linh của anh chị em thì chưa có đúng mức. Do đó, sở dĩ mà tôi hoãn lại, không có dạy cho anh chị em lớp 6 được, mặc dầu thời gian rất dài, mà tôi bỏ thời gian tôi dạy thì không có trở ngại gì hết, nhưng mà *anh chị em chưa có ý thức được thế nào là tâm linh trọn vẹn, thế nào là luân xa 6 sử dụng giúp nhân loại*. Thì đây là bước đầu tiên cho anh chị em tập sự trong thời gian này. Khoảng mấy tháng tới đây, hoặc 5 tháng tới đây, hoặc 8 tháng tới đây, tôi chưa biết, thì lúc đó anh chị em có điều kiện thuận tiện và có thời gian, anh chị em tiếp tục anh chị em học khóa tới đi. Thì chắc chắn tôi hy vọng anh chị em sẽ được 90 – 95%, anh chị em sẽ hiểu anh chị em là ai.

Khi mà anh chị em hiểu anh chị em là ai rồi đó, thì lúc đó tôi sẵn sàng tôi sẽ dạy toàn thế giới 45 anh chị em. Chỉ 45 anh chị em trọn vẹn thôi. Mà tôi cũng dự trù cuối năm nay, hoặc trễ lắm là đầu năm 97, hoặc trước năm 97. Chắc chắn là phải trước năm 97. Tại đầu năm 97 sẽ có một ... nhiều việc thay đổi cho thế giới. Vì chỗ đó tôi sẵn sàng cố gắng làm thế nào thực hiện cái khóa 6 của ngành Nhân Điện chúng ta trước năm 1997. Đó, tôi trình bày với anh chị em đó. Thì anh chị em yên tâm mà lo học cái này đi, cho giỏi đi. Anh chị em về gia đình của anh chị em, về quốc gia của anh chị em đang ở, thì anh chị em giúp đỡ cho mọi người đi, thì chắc chắn

những cái điều kiện mà sắp tới đây, giúp cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh càng ngày càng giỏi hơn.

Rồi bây giờ tôi sẽ giảng một phần thôi nhé, chứ không giảng hết được. Tại cái lớp đầu tiên để dùng luân xa 6 trị bệnh, thì phần này quan trọng cho anh chị em, về anh chị em thực hành. Thời gian thì không nhiều được. Tuy nhiên tôi cũng dẫn giải cho anh chị em biết cái vấn đề kim tự tháp. Có một số thì cũng biết rồi. Tuy nhiên một số biết rồi, thì cũng rất ít. Do đó tôi giảng thêm cái phần kim tự tháp cho anh chị em hiểu. Rồi có dịp thời gian nhiều, tôi sẽ giảng tiếp cho anh chị em, chứ bây giờ không có thời gian. Tôi giảng 3 cái hình này rồi, tới ngày mai, hết, thì anh chị em đâu có biết được thế nào là luân xa 6, trị bệnh. Do đó tôi giảng một phần cho biết vấn đề kim tự tháp.

Như anh chị em biết, vấn đề kim tự tháp: nếu kim tự tháp không có quan trọng thì chắc chắn những nhà bác học toàn thế giới không bao giờ đặt chân tới kim tự tháp để nghiên cứu, trong lãnh vực tâm linh, để đáp ứng nhu cầu phát triển trong lãnh vực khoa học.

Có lần tôi trình bày với anh chị em, ba nhà bác học Hoa kỳ đặt chân tới kim tự tháp. Hai nhà bác học mất tích, một nhà bác học trở về nước, có lần đã gặp tôi tại San Diego 1991 sau khi tôi từ Ai cập trở về Hoa kỳ. Và chính nhà bác học đó có thuật chuyện lại với tôi: trên chuyến đi từ Hoa kỳ tới Ai cập, trong suốt hành trình của 3 người bác học đó đi từ Hoa kỳ tới Egypt, thì gặp một người đàn bà đó, đặc biệt. Nhưng khi ngồi chung với 3 người bác học đó, người đàn bà đó đi ra phía sau, để dùng toilet, rồi mất tích. Mất tích rồi, thì 3 nhà bác học đó trên đường đi tới Ai cập, vừa xuống phi trường Ai cập thì gặp người đàn bà đó trước mặt, tiếp 3 người đó, hướng dẫn họ tới Ai cập. Sau đó mất tích luôn. Mà trước khi bà đó mất tích, thì các nhà bác học đó được bà ta cho mỗi người một cái khăn. Mà trong cái khăn đó, tẩm những cái thuốc đặc biệt, và cái mùi đặc biệt, cho những nhà bác học đó dùng. Sau khi hai nhà bác học vô kim tự tháp, mất tích rồi, một người còn sống sót trở về nước, dùng cái mùi đó, vẽ cái tượng người đàn bà đó, dùng cái mùi đó, ông ta đang xài. Sở dĩ tôi trình

bày với anh chị em như thế đó, là những nhà khoa học muốn nghiên cứu tâm linh thì được các Đấng giúp cho họ biết được người này là người giả chứ không phải người thật. Nhưng vẫn hiện thân hướng dẫn 3 người bác học đến kim tự tháp. Nhưng phần mất tích thì nhà bác học chứ biết nguyên do thế nào mà mất tích. Thì đánh bao nhiêu dấu hỏi cho những nhà bác học. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như thế đó là tại vì 3 nhà bác học Hoa kỳ này thích nghiên cứu tâm linh thì được các Đấng cho biết được hiên thân của người đàn bà đó là ai và làm cái gì.

Tôi trình bày tiếp cho anh chị em: ông ta vẽ một hình tượng đó, có lần tôi thấy được cái hình tượng đó, và cái mùi thơm chính cái bà đó cho ông ta sử dụng, hiện tại bây giờ ông đó còn đang sử dụng mùi thơm đó, và chiếc khăn mà của bà ta tặng cho ông ta. Thì nhà bác học đó có kể với tôi rằng, sở dĩ 3 nhà bác học từ Hoa kỳ đến Ai cập, mục đích của họ là để tìm những loại thuốc đặc biệt, giúp cho mọi người trong cơn đau ốm bệnh hoạn, mà gần nhất là bệnh Sida (Aids). Nhưng chẳng may 2 nhà bác học mất tích, 1 người sống sót lại, không có nghiên cứu được trong một lãnh vực nào của nền tâm linh Ai cập. Cũng như không có ai nghiên cứu được một loại thuốc nào để giúp cho mọi người hết bệnh hết đau. Và khi ông trở về nước, đã gặp tôi. Ông ta có nhờ tôi nghiên cứu lãnh vực tâm linh để giúp cho ông ta phát triển. Nhưng vì quyền lợi riêng tư của phe nhóm ông ta, tôi từ chối trước 7 anh chị em có mặt ngày hôm đó. Tôi giúp đây là tôi giúp nhân loại, tôi không giúp cho quốc gia nào hết, và tôi không giúp cho phe nhóm nào hết, và tôi cũng không giúp cho một cá nhân nào hết.

Nếu ông bắt tay với tôi mà giúp nhân loại, tôi sẵn sàng tôi giúp. Thì ông ta không đồng ý. Vì chỗ đó tôi từ chối. Tuy nhiên, khi tôi đứng lớp dạy ở lớp 3 và lớp 4, nhiều lần ông ta có điện thoại đến tôi, nhiều lần ông ta nhờ những học viên ở trình độ Đại học, Giáo sư đại học bạn của ông, đã ngồi học cũng như anh chị em vậy, nhờ tôi tìm kiếm làm thế nào tìm kiếm linh hồn của bà Sphinx, tái kiếp của thế kỷ 20 này, để giúp nhân loại thế kỷ 21, mà ông ta cũng như một số nhà bác học biết được, nhưng mà tìm kiếm không ra. Và tôi cũng trả lời với những người bạn của ông ta, tôi không có biết, mà nếu tôi có biết đi nữa, chắc chắn tôi cũng không trả lời.

Tại vì mục đích chánh của bà này, nếu có tái kiếp ở quả địa cầu chúng ta đang ở, mà mục đích của bà này là vì nhân loại, chứ không phải vì phe nhóm, hay quốc gia nào hết. Thì chắc chắn bà này, nếu có biết đi nữa thì chắc chắn cũng không giúp cho ông ta. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như thế đó, thì có mục đích của ngành Nhân Điện của chúng ta, là hiện thân của bà này, một số nhà bác học đang kiểm, một số nhà nghiên cứu tâm linh đang tìm, nhưng mà vô phương, không thể nào biết được hết.

Mà tôi cũng hứa với tất cả anh chị em ngành Nhân Điện nhiều năm qua, gần như là 1995, chắc chắn bà này sẽ ra mặt trước nhân loại đầu năm 1997. Do đó tôi cố gắng tôi làm thế nào để thực hiện khóa 6 của ngành Nhân Điện chúng ta cuối năm 1996. *Chứ không khéo nếu bà ta ra mặt, thì không có điều kiện để tôi dạy cho anh chị em học lớp 6 được. Thì chưa biết bà này ra mặt với hình thức nào, và chưa biết bà này tái kiếp bởi một người nào đó. Nhưng tôi hy vọng trước khi bà này ra mặt, thì chắc chắn ngành Nhân Điện chúng ta sẽ biết. Và ngành Nhân Điện chúng ta sẽ biết rồi thì mọi người ở ngoài sẽ biết luôn. Lúc đó thì nhân loại sẽ sung sướng lắm, và không bị ảnh hưởng bởi một áp lực nào hết. Và nhân loại lúc đó sẽ giảm bớt cái phần khổ 70%, bắt đầu tháng giêng năm 1997.*

Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như thế đó, là đầu năm 1996 trở về sau, có nhiều cuộc xáo trộn của thế giới, bằng khoa học, bằng tâm linh, mà chúng ta sử dụng luân xa 6, thì trước tiên là chúng ta bảo vệ cho mình trước và gia đình mình rồi đó. Kế tục thì anh chị em sẽ giúp đỡ cho mọi người ở các quốc gia khác trên thế giới, chứ không phải đơn giản như anh chị em nghĩ đâu. Mọi mặt, vừa khoa học, vừa tâm linh, thì chắc chắn nhiều quốc gia trên thế giới sẽ gặp nhiều xáo trộn, thì anh chị em học hỏi được trong lãnh vực dùng luân xa 6 trị bệnh và dùng luân xa 6 cầu nguyện, thì tôi hy vọng anh chị em sẽ đóng góp rất nhiều giúp đỡ cho quốc gia anh chị em đang ở, cũng như giúp đỡ những quốc gia khác mà anh chị em đến. Tôi chỉ giải thích một phần nhỏ thôi, tại vì thời gian thì có hạn. Do đó tôi chỉ giải thích cho anh chị em một phần cho anh chị em ý thức được. Mà khi anh chị em ý thức được, học được, hiểu, thì anh chị em

giúp cho quốc gia mình, giúp cho người khác trong cơn đau khổ sắp tới đây. Chứ không phải đơn giản như anh chị em nghĩ đâu.

Rồi, bây giờ tôi cho anh chị em biết nữa, sau khi anh chị em học cái luận xa 6 rồi, tôi trình bày cho anh chị em biết. Giống như kỳ rồi ở Paris, 2 – 3 tuần đình công liên tiếp phải không? Bây giờ trong tương lai, nếu ngoài Paris, có những trường hợp đó xảy ra làm cho xáo trộn vấn đề xã hội, thì anh chị em dùng luận xa 6 của mình đi. Cùng một nhóm giống như cái ông khoa học nói hồi nãy vậy đó, anh chị em cầu nguyện cho stop đi. Thay vì 3 tuần thì giảm 1 tuần thôi. Nhưng tôi cũng cho anh chị em biết rằng, không biết họ còn biểu tình nữa hoặc hết, tôi không biết. Nhưng trước khi lớp học này, tôi đặt chân tới Geneve này, tôi nói với anh Thiện ở trung tâm này. Anh Thiện cũng lo ngại cho một số anh chị em bên Pháp không có xe lửa qua đây. Tôi nói yên tâm đi. Làm gì thì làm, trước khi khóa học này bắt đầu, thì xe lửa nó chạy lại. Rồi sau này nó muốn làm gì thì làm, để cho anh chị em ở Paris có phương tiện đến đây. Anh chị em học xong rồi trở về Paris, rồi muốn biểu tình thế nào cũng được.

Nhưng tôi hy vọng anh chị em học được ngành này rồi, học được luận xa 6 rồi, chắc chắn nó muốn biểu tình, cũng không lâu đâu. Tại vì khi anh chị em cầu nguyện, thì xe lửa tự động nó chạy lại. Trước kia thì anh chị em thấy hết rồi, lời cầu nguyện của anh chị em được kết quả hay không kết quả. Những ngày tháng tới đây, những ngày, những năm, những tháng tới đây, gặp những trường hợp đó xảy ra bất cứ nước nào, thì anh chị em cầu nguyện đi. Cuộc đình công sẽ không bị xáo trộn giống như kỳ này ở bên Pháp nữa đâu nhé. Anh chị em thử làm đi. Trước tiên thì giúp cho mọi người, sau nữa thì giúp cho quốc gia anh chị em. Anh chị em yên tâm. Tới đây học thì không có bị trở ngại gì đâu. Đó, chứ nếu biểu tình hoài thì anh chị em đâu có phương tiện tới đây. Nhưng mà anh Thiện cũng lo ngại lắm. Riêng tôi thì tôi không lo ngại. Khi mà tôi đặt chân tới Geneve trước mấy bữa, là tôi chắc chắn không lo ngại. Là tôi biết thế nào trước sau, sau trước, tôi cầu nguyện thế nào cũng giảm đình công để xe lửa chạy lại, cho anh chị em qua đây học, cho nó trọn vẹn.

Tôi bây giờ, tôi cũng nhắc lại cho anh chị em. Đây cũng là một cái đề tài mà anh chị em học hỏi. Trong tương lai, có nhiều nước khác, bất cứ nước nào cũng vậy. Nếu anh chị em thương quốc gia đó, cùng một điểm mà anh chị em tập trung về cái điểm đó để anh chị em giúp cho quốc gia đó không có bị xáo trộn bởi vấn đề xã hội, thì chắc chắn nó sẽ giảm bớt. Thì dụ như kỳ rồi ở Paris, anh chị em chưa học cái này. Trong tương lai, một quốc gia nào khác, nếu anh chị em biết được tin tức quốc gia A, hoặc quốc gia B, xảy ra giống như ở Paris, thì cùng một lúc anh chị em sử dụng *sixieme sens* của anh chị em, tập trung về một quốc gia đó và một điểm đó, thì chắc chắn quốc gia đó sẽ giảm bớt cái vấn đề xã hội bị khó khăn, hoặc những người đi làm gặp khó khăn. Đó là tôi mong muốn cho anh chị em, nếu anh chị em thương quốc gia đó, thì sẵn sàng tập trung về một điểm, giúp quốc gia đó, sẽ trọn vẹn. Thêm phần đó. Thí dụ, bây giờ 33 quốc gia, anh chị em tới đây, mà anh chị em biết quốc gia A, quốc gia B nào bị đó, thì cùng một lúc, anh chị em tập trung một cái tư tưởng dùng *sixieme sens* của anh chị em tập trung vào một điểm, quốc gia đó, giúp cho quốc gia đó không có bị xáo trộn xã hội, hoặc không bị thiệt hại vấn đề thiên tai nhiều. Thì anh chị em tập trung về một điểm thôi nhé. Chứ không phải anh chị em gom lại hết, mà *dùng tư tưởng của anh chị em tập trung về một cái điểm đó*, thì giúp cho nó giải tỏa bớt vấn đề tệ nạn xã hội, giúp cho một cái chỗ đó giải quyết bớt trong vấn đề thiên tai địa ách. Thí dụ, bây giờ bên Trung đông nè. Tôi không biết Trung đông là nước nào, thí dụ vậy đi. Nó bị xáo trộn về vấn đề chiến tranh, làm cho người ta chết chóc nhiều. Thì tất cả anh chị em tập trung về một điểm về Trung đông, thì anh chị em nghĩ cầu nguyện làm thế nào đừng cho chiến tranh nhiều, gây chết chóc, thì chắc chắn nó sẽ giảm bớt chiến tranh liền. Thí dụ như vậy.

Thôi bây giờ chấm dứt lớp học, mai anh chị em học nữa.

Finish class, see you tomorrow, OK? Bye bye ...

21/12/95

Thầy truyền năng lực

Rồi, tôi chuẩn bị cho anh chị em một phút nữa, để cho anh chị em vô đây đủ hết. Còn một người nữa ...

OK, rồi bây giờ bắt đầu chuẩn bị nhe.

Tôi nhắc lại nhe. Trước khi anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi nhắc lại mấy điểm. Có thể một số anh chị em không có hiểu rõ lắm, do đó tôi nhắc lại.

Cái thứ nhất, vấn đề *cai rượu*, anh chị em *khởi uống* nhe. Anh chị em chỉ dùng *sixieme sens*, *luân xa 6 của anh chị em ngó thẳng vô, khi cai rượu* nhe.

Thứ nhì là *thuốc*, thì anh chị em *phải hút, rồi đưa cho người ta*. Tại vì cái năng lực của anh chị em sẽ thổi cái điện vô trong cái điều thuốc, đưa cho người ta hút, thì chắc chắn người ta sẽ bỏ thuốc, với điều kiện là người ta chấp nhận bỏ thuốc nhe.

Còn vấn đề mà mấy bà, mấy cô, mà *sanh* đó, thì anh chị em chỉ cần dùng cái *luân xa 6 nhìn vô trong này thôi*. Thứ nhất là vợ của anh chị em, hoặc giả bà con của anh chị em, nếu mà *sanh* khó khăn, thì bắt đầu mà vô tới bệnh viện rồi đó, thì chuẩn bị xong xuôi, chỉ cần dùng *sixieme sens*, thay vì trị bệnh, thì mình *nhìn thẳng vô cái bụng của người đàn bà*, chứ đừng nhìn thẳng vô bụng của anh chị em nhe. Giống như anh chị em trị bệnh vậy đó. Người ta đau ngoài *luân xa 6* thì nhìn cái chỗ bị bệnh của người ta. Thì bây giờ anh chị em dùng cái *luân xa 6 của mình nhe, điều khiển cái bụng, nhìn thẳng cái bụng đặng người ta sanh dễ dàng nhe*.

Tôi nhắc kỹ những điểm đó, để đừng lầm lẫn nhe.

Cũng có một cái nữa, khi trị bệnh *đàng xa*, thí dụ anh chị em đang đi xe, hoặc cùng một lúc 3 chiếc xe nhà của anh chị em đi, hoặc trên một chuyến xe bus đó, có nhiều người học lớp đặc biệt, thí dụ, cùng đi trên freeway. Tôi thí dụ, có một chiếc xe bị tai nạn ở trên đường, có bốn người bị ngất xỉu. Trên đường anh chị em đi freeway, thì có 3 chuyến xe, mỗi

chuyến xe có 2 người học lớp này, và chuyến xe sau cùng là xe bus trong đó có 5 người đi, tất cả là 11 người đi, thấy tai nạn. Thì 11 người tập trung vào một điểm giúp cho bốn người này, vì tai nạn nặng quá. Cùng một lúc 11 người tập trung vào một điểm giúp cho 4 người bị tai nạn. Tôi thí dụ, gặp những trường hợp đó xảy ra thì đối với anh chị em cũng không gì trở ngại, mà đối với mấy người bệnh cũng không gì trở ngại. Sau khi anh chị em trị, người ta không hết bệnh, nhưng đầy đủ sức khỏe, đưa vô bệnh viện. Đừng lo ngại nhiều người trị cùng một lúc. Đây là anh chị em không có tính trước, nhưng vì vấn đề tình thương của 11 người này, thấy một tai nạn xảy ra, thì những tình thương của anh chị em tập trung vào một điểm giúp cho người ta có sức mạnh thêm, không có gì trở ngại hết. Đừng lo nghĩ là 11 người cùng một lúc trị cho mấy người đó, mấy người đó sẽ chịu không nổi. Tại mấy người đó lúc đó là tánh mạng có thể sẽ hết, nhưng cùng một lúc 11 người, hoặc 8 người, hay 12 người, thí dụ, tập trung vào một điểm giúp cho những người đó, thì chắc chắn mấy người đó sẽ đầy đủ sức khỏe hơn, thay vì một người.

Có những trường hợp đó xảy ra thì anh chị em yên tâm mà thực hiện, không có gì trở ngại, và cũng đừng lo lắng cho những người đó. Cái này là cũng quan trọng, thành ra anh chị em ghi chú cho kỹ và đừng bận tâm.

Có một cái nữa nè, tất cả những bệnh trạng nào cũng vậy, ngoại trừ bệnh thần kinh giả thì anh chị em phải trị 5 phút, và anh chị em phải *đặt tay vô luân xa 5,7* cho người bệnh thần kinh giả nhe. Còn tất cả những bệnh trạng khác, nếu anh chị em áp dụng theo phương pháp này thì không có gì thay đổi. Thí dụ bệnh *sì ke ma túy*, hồi trước kia thì phải đặt tay luân xa 6, 7 cho người bệnh trong 5 phút, thì bây giờ thay đổi theo công thức mới nhe. Giúp cho người ta nhanh hơn. Chứ trong tương lai mà mỗi một bệnh nhân, anh chị em trị 5 phút, 5 phút thì biết bao giờ mới hết. Tại vì có thể năm tới bệnh *sì ke ma túy* sẽ nhiều hơn nữa, người ta sẽ nhờ anh chị em giúp nhiều hơn nữa, do đó phải trị theo công thức mới nhe. Chứ không thể nào trị theo công thức cũ. Tại khi học cái lớp này rồi, thì luôn luôn phải trị theo công thức mới, điều đó ghi chú cho kỹ. Trị theo công thức cũ thì không có gì trở ngại, nhưng thay vì đặt 5 phút 1 người thì dễ rồi, nhưng

mà rủi trong tương lai mà tôi cho phép ngành Nhân Điện này, anh chị em trị bệnh rộng rãi trong vấn đề sì ke ma túy công cộng, thì mỗi người 5 phút, thì đâu có thời gian. Do đó thì anh chị em trị theo phương pháp mới, có nghĩa là anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6, tôi nhắc lại nhé: bệnh *sì ke ma túy* thì nó mạnh lắm, do đó khi anh chị em ngồi như vậy, những người bệnh ngồi ngoài trước, ngoài sau, bên phải, bên trái cũng được. Sau khi anh chị em dùng luân xa 6, *trị luân xa 6, 7, trong vòng 30 giây rồi*. Sau 30 giây, stop nhé. Coi như đầu tiên anh chị em trị luân xa 6, 7. Và kế tục, anh chị em *trị một lần thứ hai nữa, cũng luân xa 6, 7 nữa, trong vòng 30 giây*. Nói tóm lại, là bệnh **sì ke ma túy, thì trị 2 lần, luân xa số 6, số 7**. Mỗi một lần là 30 giây, *2 lần, tổng cộng là một phút* nhé.

Thì tình trạng những người đó, khi sức mạnh của anh chị em đưa vô cái năng lực người đó, thì chắc chắn người đó sẽ có những phản ứng, thí dụ họ ngủ thì không có gì trở ngại. Nếu họ có nằm ngủ tại chỗ, thì dù anh chị em kèm người ta, nếu ngủ mà nghiêng bên trái, hay bên phải, hoặc họ xuất mồ hôi ra giống cũng như trị 5 phút, thì anh chị em đừng lo ngại gì hết. Có thể là xuất hạn mồ hôi nhiều và có thể họ ngủ nhiều, giống như anh chị em tiêm thuốc mê cho họ vậy đó. Nếu sau khi anh chị em trị bệnh rồi, người bệnh nhân có ngủ trong vòng nửa tiếng, một tiếng, thì đừng lo ngại nhé. Đừng nghĩ rằng anh chị em truyền năng lực cái người ta chết, không phải vậy đâu. *Tại vì năng của anh chị em đưa vô mạnh, làm cho người ta bị ngủ, làm cho tất cả những chất độc thải ra bằng đường mồ hôi*, thì đừng lo ngại gì hết. Nếu sau một phút rồi, bệnh nhân có ngủ thì anh chị em giúp cho bệnh nhân nằm xuống ngủ.

Sau khi bệnh nhân thức dậy, thì sẽ tỉnh, không vòn hút sì ke ma túy nữa. Điểm này quan trọng, do đó anh chị em ghi chú cho kỹ, thực hiện. Đây là anh chị em trị trong gia đình của anh chị em. Và có một số khác, tôi cho phép trị công cộng, thì anh chị em được trị. Còn bây giờ trong phạm vi nhỏ hẹp, chưa trị công cộng được, thì chỉ trị trong phạm vi gia đình của mình mà thôi.

58/ Thưa Thầy, Thầy chưa nói về đổi tay, muỗng nĩa, lúc mình ăn theo phương pháp mới?

Anh bác sĩ Hiền này hỏi lúc mình ăn, thay vì hồi đó mỗi lần ăn thì sợ trúng độc, đổi cái tay qua, cái ly, cái nĩa. Bây giờ cái luân xa 6 của anh chị em mạnh rồi nhe. Thì *khỏi cần dùng đổi tay, đổi nĩa gì hết*. Tại vì anh chị em trị bệnh đàng xa được thì chắc chắn việc đó, anh chị em chỉ cần *nhìn những thức ăn hoặc thức uống đó*. Thí dụ như bây giờ cái ly, giống như cái ly rượu của người ta, thì thay vì anh chị em uống, thì anh chị em nhìn, có thể là giảm năng lượng rượu để giúp cho người ta cai rượu bớt 60 – 70%. Thì ngược lại, đồ ăn của anh chị em cũng vậy, mà *dành riêng cho anh chị em thôi nhe*. Chỉ cho anh chị em thôi nhe. Chứ anh chị em nói tôi học lớp luân xa 6 này rồi, về ngồi chung bàn với người khác, thay vì nhìn của anh chị em thôi, anh chị em nhìn cho người khác, nhiều khi người ta ăn vô, người ta chịu không được, đau bụng à. Cũng như tôi truyền điện cho anh chị em, có một số anh chị em chịu không được. Do đó cẩn thận, chứ đừng có nghĩ rằng, thôi, bây giờ ông Thầy dạy cái này hay quá, thôi, anh chị em yên chí ngồi đây đi, thay vì anh chị em nhìn cho anh chị em thì khỏe rồi, anh chị em nhìn cho người khác, người ta ăn, chịu không được, cái mệt anh chị em à. Anh chị em mất công trị bệnh cho người ta nữa.

Đây là dành riêng cho anh chị em mà thôi nhe. Chứ không có nghĩa là vô bàn tiệc, hay vô chỗ ăn chung, anh chị em làm cho người ta. Tuy nhiên, nếu trong cái bàn tiệc kế bên anh chị em, mà rủi người ta bị trúng độc, cái này cái quan trọng nè. Rủi *người ta bị trúng độc, thì anh chị em sẽ trị tập thể cho người ta được*. Thí dụ, anh chị em đi ăn đám cưới, tất cả 10 bàn, 9 bàn bị trúng độc, có một mình bàn của anh chị em không bị trúng độc. Thì anh chị em dùng sixieme sens, luân xa 6 trị tập thể được. Tại vì lúc đó người ta bị trúng độc, mà nếu không trị tập thể thì người ta sẽ chết liền. Gặp những trường hợp này thì anh chị em sẽ sử dụng bằng luân xa 6 của mình trị bệnh tập thể, chứ trị từng người là chắc chắn không kịp. Đó sẵn câu hỏi này, tôi chỉ cho anh chị em luôn, để gặp những trường hợp đó thì đừng có trị từng người, không kịp đâu. Mỗi một người 30 giây, thì những người khác, không kịp sẽ chết.

59/ Thưa Thầy, trong những lớp cao cấp của Thầy dạy, Thầy hay nói về Thượng đế. Hồi cấp 5 tại Lucern, Thầy có nói Thầy có thể trực tiếp tiếp nhận được với Thượng đế, qua con số 13. Nghĩa là cái tầng số 13 trên cái kim tự tháp Thầy vẽ trên cái cờ. Thì tại sao Thầy nói nhiều về Ai cập như vậy? Những người Ai cập có phải xuất thân từ Atlantic hay không? Và trong xã hội Ai cập hồi trước, người nắm quyền đó là ai? Có phải là những ông vua chúa được người ta ướp xác, hay là những người Thầy tâm linh? Và tại sao những người đó bị mất hết quyền năng?

Bây giờ thứ nhất, tôi giải thích cho anh chị em cái danh từ “**Thượng đế**” một lần nữa.

Tất cả nhân loại từ trước tới giờ, cái danh từ Thượng đế là cao nhất. Mà nhân loại quên rằng, Thượng đế thì không phải đàn ông, cũng không phải đàn bà. Mà tại sao Thượng đế không phải đàn ông, không phải đàn bà? Thượng đế là một Đấng vô hình, mà tại sao lại gọi bằng ông Thượng đế, mà không gọi là bà Thượng đế? Cái này hầu hết nhân loại đều lầm hết, mà từ trước tới giờ, mà sách vở cũng không bao giờ minh chứng được Thượng đế là đàn ông hoặc đàn bà, mà gọi danh từ Thượng đế là đàn ông.

Thì đặt ngược lại, tôi hỏi lại anh chị em nếu Thượng đế là đàn bà, thì anh chị em nghĩ thế nào? Không ai trả lời được hết. Tại vì vô hình, dùng danh từ “vô hình” là không có hình tướng. Mà trong lãnh vực khoa học, thì không khí làm gì có Thượng đế là đàn ông được? Anh chị em thấy không? Thành ra sách vở từ trước tới giờ dùng cái danh từ Thượng đế – đàn ông, thì chắc chắn tôi không dám nói trệt, nhưng mà tùy anh chị em suy nghĩ coi đúng hay sai?

Đây là tôi nhắc nhở cho tất cả nhân loại biết được như thế đó, để trong tương lai anh chị em sẽ biết được Thượng đế là ai. Chứ giờ phút này thì chưa biết Thượng đế là ai hết. Chưa biết đàn ông hay đàn bà. Vì chỗ đó, tôi hướng dẫn cho anh chị em, Thượng đế là đàn ông, cũng như bao nhiêu sách vở từ trước đã ghi, nhưng mà tôi tin chắc chắn rằng *thế kỷ 21, chắc*

chấn sẽ đổi một danh từ Thượng đế bởi một người nào đó ở dưới trần gian này, mà Thượng đế đặt để ra. Chưa biết đàn ông hoặc đàn bà. Thì lúc đó nhân loại mới ý thức được rằng, cái người đó sẽ được nhân loại tôn sùng, người đó sẽ giúp toàn thể nhân loại, thì chắc chắn cái người đó Thượng đế ban cho đó, mà không phải là Thượng đế, giống như anh chị em, giống như con người anh chị em.

Trước kia, một Đấng tối cao đã từng giúp đỡ nhân loại, chỉ một Đấng tối cao thôi nhé. Mà nhiều lịch trình kiếp ở nhiều thời kỳ khác nhau. Chỉ một Đấng tối cao, thì giúp biết bao nhiêu triệu người đi theo, tôi thí dụ như ông Phật Thích Ca, tôi thí dụ như ông Chúa Giesu. Hai ông đó là có quyền năng khả năng tối thượng, do đó nhân loại mới theo hai tôn giáo: Công giáo và Phật giáo, toàn thế giới rất đông. Đó là hai người có quyền năng khả năng.

Bây giờ trong tương lai, Thượng đế đặt ra hàng ngàn anh chị em giống như ông Chúa, hàng ngàn anh chị em giống như ông Phật, thì có ai biết được anh chị em là ông Phật tái sanh, hay là ông Chúa tái sanh? Nếu ông Phật tái sanh thì một người. Nếu ông Chúa tái sanh thì một người. Cái này là hàng ngàn người, hàng chục ngàn người cũng có quyền năng khả năng giống như ông Phật, ông Chúa hồi đó mà giúp cho nhân loại vậy. Thì lúc đó anh chị em nghĩ như thế nào? Đó là tôi chỉ trả lời vấn đề một danh từ Thượng đế thôi. Mặc dù vấn đề ngắn gọn nhưng mà đầy đủ ý nghĩa, để cho anh chị em suy nghĩ. Anh chị em suy nghĩ là anh chị em phát triển tâm linh, anh chị em giúp nhân loại sâu rộng hơn nữa.

Kế tục nữa, như anh chị em thấy kim tự tháp. Sở dĩ kim tự tháp tôi thực hiện 13 tầng, mục đích của kim tự tháp 13 tầng là gì? Như anh chị em thấy, ở xã hội loài người của chúng ta chỉ dùng tháng giêng tới tháng mười hai. Và tử vi của bên Á đông và tử vi của bên Âu châu thì cũng không ngoại lệ, một năm có 12 tháng. Và nhân loại sanh ra cũng một năm có 12 tháng thôi. Sở dĩ tôi dùng cái tầng thứ 13 là tầng ngoài không gian, tượng trưng cho không gian là tượng trưng cho Thượng đế, tượng trưng cho cái năng lượng vũ trụ, dùng danh từ khoa học, và tượng trưng cho cái điện năng của các Đấng thiêng liêng cao cả, trong đó danh từ

chung của chúng ta thường gọi là Thượng đế. Vì chỗ đó, *lấy cái năng lượng vũ trụ mới đáp ứng nhu cầu giúp cho quả địa cầu chúng ta đang ở được*. Chứ nếu chúng ta dùng cái năng lượng trong quả địa cầu chúng ta đang ở thì không có giải quyết được gì hết. Đó là trong lãnh vực khoa học. Trong lãnh vực tâm linh, như anh chị em biết, quả địa cầu chúng ta đang ở thì nhân loại có giới hạn, còn *quả địa cầu chúng ta đang ở đây là điện năng của Thượng đế thì chắc chắn vô giới hạn*. Vì chỗ đó chúng ta mới lấy điện năng của vũ trụ, dùng cái danh từ khoa học, để đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em có một sức khỏe dồi dào, và giúp cho người khác hết bệnh hết đau, trong lãnh vực khoa học. Trong lãnh vực tâm linh, thì điện năng của vũ trụ là điện năng của Thượng đế để giúp cho chúng ta phát triển trong lãnh vực tâm linh, để chúng ta tiếp tục giúp cho những người khác cùng chúng ta phát triển tâm linh, để về gần nhất với Thượng đế.

Do đó, tôi thực hiện cái kim tự tháp có 13 tầng, đó là *tầng thứ 13 mà hiện tại anh chị em đang sử dụng và đang áp dụng*.

Như anh chị em thấy, nếu anh chị em cứ nghiên cứu sách vở thì biết được kim tự tháp thì năm bảy chục ngàn năm nay trở lại thôi. Tuy nhiên như anh chị em biết, kim tự tháp này và những người giỏi trong kim tự tháp này không có nghĩa là dân tộc của Ai cập. Từ một dân tộc khác di chuyển đến Ai cập. Ý tôi muốn nói đó là: sau khi 3 lần sụp đổ của châu Atlantis, thì những người thầy của châu Atlantis rất giỏi, do đó họ biết được những chuyện xảy ra cho châu Atlantis mà không thực hiện được, họ không giúp được châu Atlantis, do đó họ di chuyển qua bên Ai cập, cư ngụ và sống. Thì những người thầy giỏi nhất bên Ai cập, đó là người châu Atlantis chứ không phải người Ai cập. Và những người lãnh đạo cao nhất bên đất nước Ai cập trong thế hệ sau này toàn là những người châu Atlantis, nhưng mà định cư tại Ai cập, coi như là một dân tộc Ai cập, chứ thật sự là những dân tộc châu Atlantis di chuyển qua. Và những người lãnh đạo tinh thần, những người lãnh đạo quốc gia toàn là những người châu Atlantis hết. Mà lãnh đạo tinh thần thì cầm đầu lãnh đạo quốc gia của châu Atlantis và kể cả bên Ai cập.

Nói tóm lại dân tộc châu Atlantis đã di dân qua Ai cập và chung sống, và sau này là những vị thầy giỏi nhất về tâm linh. Tuy nhiên, không được Thượng đế chấp nhận liên tục để giúp nhân loại, *tại vì những thế hệ từ trước lạm quyền, ý thế vì quyền lợi riêng tư của dân tộc mà không có vì quyền lợi cho nhân loại.* Do đó Thượng đế sẽ không cho thực hiện những quyền năng khả năng đó, mà *chờ đến khi nào, dân tộc nào, người nào chấp nhận hy sinh cho nhân loại thì chắc chắn Thượng đế sẽ giúp dân tộc đó, hoặc người đó thực hiện để giúp toàn thể nhân loại,* vì quyền năng khả năng tối thượng của Thượng đế không riêng cho cá nhân nào, mà cũng không riêng cho quốc gia nào hết. Ý của Thượng đế là muốn tất cả nhân loại cùng đồng hưởng một cái quyền năng khả năng chung, chứ không riêng cá nhân, mà không riêng quốc gia. Do đó còn bị nhiều giới hạn. Đến giờ phút cuối cùng này và cuối thế kỷ 20 này, biết bao nhiêu sách vở đã nói tới vấn đề thiên tai địa ách, hoặc giả có một cuộc đổi đời. Nhưng sự hiểu biết của tôi thì *chắc chắn trong thế kỷ 21 sẽ thay đổi con người mới và quả địa cầu mới chúng ta đang ở.* Có như vậy thì nhân loại mới hưởng đầy đủ cái quyền năng khả năng tối thượng mà *Thượng đế ban chung* chứ không có riêng ai.

Lúc đó thì chắc chắn trong hai ngàn hai trăm anh chị em chúng ta ngồi học đây, chắc chắn có một số *rất nhiều anh chị em sẽ sống sót được* để anh chị em sẽ được thấy cái cuộc đời mới của nhân loại và quả địa cầu mới của nhân loại. *Và chính anh chị em đóng góp rất nhiều cho thế kỷ 21,* thì anh chị em sẽ được hưởng cái này, và anh chị em tiếp tục cuộc hành trình đóng góp giúp cho nhân loại, mà đường hướng Thượng đế thì mong muốn anh chị em sẽ thực hiện cái này.

Do đó, anh chị em học được cái này, anh chị em có được quyền năng khả năng này do tôi hướng dẫn, nhưng mà thật sự cái quyền năng khả năng anh chị em tiếp tục có được đây, là do Thượng đế ban cho anh chị em nhe. Tôi nhắc đi nhắc lại hoài. Những cái quyền năng khả năng tối thượng mà anh chị em có được ngày hôm nay, đó là do Thượng đế ban cho anh chị em. Tôi chỉ là người hướng dẫn cho anh chị em biết được thế nào là cái quyền năng khả năng, thế nào là anh chị em giúp nhân loại cho trọn vẹn,

mà đường hướng Thượng đế muốn cho anh chị em giúp. Đó, tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần cái điểm này.

60/ Khi chẩn mạch thì có trường hợp gọi là “tác dụng kiếng rọi ngược”. “Kiếng rọi ngược” có nghĩa là, thí dụ người ta đau chỗ nào, thì mình cảm nhận trong thân thể mình bên phía ngược lại. Theo ý con, thì bà hỏi thí dụ người nào đau chân mặt, thì bà cảm nhận chân trái, không có đúng nhưng song song. Bà hỏi ý Thầy thì thế nào?

Bây giờ như anh chị em thấy đó, không bao giờ có trường hợp đó xảy ra hết. Ngoại trừ trường hợp, thí dụ nhe, có cái này nè: giống như đàn ông chẩn mạch cho người đàn bà, thì thí dụ bộ phận sinh dục người đàn bà bị bệnh, thì chắc chắn anh đó không trùng hợp được, tuy nhiên cái luân xa số 2 của anh chị em cảm nhận được, thì chắc chắn rằng người đàn bà đó bị bệnh ở bộ phận sinh dục. Thì anh chị em trị bằng luân xa số 2.

Thì bây giờ cũng vậy, anh chị em dùng luân xa 6 của mình để chẩn mạch cho những người bệnh, thì chắc chắn nó sẽ phản ứng ngược lại cho mình tất cả những bệnh trạng nằm ở luân xa hết. Chứ anh chị em đừng căn cứ người ta đau bên trái, anh chị em đau bên phải, không phải như vậy, như vậy là trật rồi. Không bao giờ có trường hợp đó xảy ra. Đôi khi dòng điện nó chạy ngược về tay của anh chị em, thí dụ anh chị em bắt mạch của người ta như vậy, dòng điện chạy ngược về tay của người ta, thì thay vì người ta đau tay trái, anh chị em bắt mạch lâu quá, dòng điện chạy ngược về đây làm cho anh chị em đau tay phải, chứ thật sự là không phải như vậy. Tôi thí dụ một hai trường hợp như vậy thôi. Tuy nhiên, thì anh chị em nên biết rằng những trường hợp bắt mạch ngoại lệ, dù cho anh chị em bắt mạch bằng tay, dù cho anh chị em bắt mạch bằng luân xa 6, cũng giống nhau hết. Nằm ở bộ phận nào trong cái luân xa thì chắc chắn trong luân xa đó, bộ phận đó bị bệnh.

Tôi thí dụ một trường hợp thứ nhì nữa, thí dụ người đó đau gan, đôi khi đau gan mà kèm theo đau thận hoặc đau lá lách nữa. Khi anh chị em chẩn mạch, anh chị em không phải là bác sĩ, anh chị em không biết cái thận là

ở đâu, không biết cái lá lách nằm ở đâu. Tuy nhiên nếu người đó chỉ khai có một bệnh đau gan thối, mà anh chị em bắt mạch cảm nhận được lá lách hoặc thận anh chị em đau, hoặc luân xa 3 của anh chị em cảm nhận rất nhiều, thì anh chị em trị cái luân xa 3 mà thôi. Điện năng khi vô luân xa 3, thì những bộ phận nào nằm ở luân xa 3 tiếp nhận cái năng lượng của anh chị em, thì giúp cho những bộ phận đó hết bệnh hết đau. Mặc dầu bệnh nhân chỉ có khai bệnh đau gan thối, nhưng kể cả bệnh thận và bệnh lá lách, nếu người đó có bị bệnh, thì chắc chắn người đó sẽ tiếp nhận cái điện năng này, giúp cho 3 bộ phận của luân xa 3 hết bệnh luôn. Đó tôi giải thích thêm phần đó, để cho anh chị em rõ.

61/ Có hai câu hỏi:

Câu thứ nhất: Thầy có nói là chúng ta có thể họp nhau lại để cầu nguyện và giúp nhân loại. Cầu nguyện có nghĩa là gì? Phải cầu nguyện như thế nào?

Câu thứ hai: khi có tai biến tại một vùng, những người bị thương sẽ được hội lại tại một sân vận động, ví dụ, và chúng ta đến để trị tập thể. Chúng ta phải làm như thế nào? Phải trị cho mọi người, hay phải chia họ ra từng nhóm? Những bệnh nhân có phải mở mắt và nhìn về chúng ta, phía trước hay phía sau chúng ta? Nếu chúng ta chia họ ra từng nhóm trước khi trị, thì chúng ta có phải định sẵn trong đầu trước là nhóm nào sắp được trị hay không? Xin Thầy giải thích thêm cho rõ về cách phải trị.

Bây giờ tôi nhắc lại cho anh chị em nghe nhe.

Cái thứ nhất vẫn đề cầu nguyện. Nếu anh chị em không có tôn giáo, thì anh chị em cầu nguyện với Thượng đế đi. Còn nếu anh chị em tin tưởng tôn giáo của anh chị em, thí dụ anh chị em tin tưởng Chúa, Phật thì tin tưởng ông Phật, còn nếu đạo nào thì tin tưởng vị đó. Mà điều đó không quan trọng. Quan trọng nhất là anh chị em cầu nguyện những cái Đấng nào của anh chị em mà tối cao nhất, thì cầu nguyện. Nếu anh chị em không tin Đấng tối cao nào, thì dụ như anh chị em không tin Thượng đế,

ông Phật, ông Chúa hoặc những vị nào trên thế gian này hết, thì chỉ có một cái duy nhất là anh chị em kêu gọi tôi, chứ đừng cầu nguyện, vì tôi còn sống mà, cầu nguyện gì. Thì anh chị em nói: “ông Thầy Đấng giúp dùm cho cái vùng đó đi”. Thì tôi đã từng giúp cho hàng trăm hàng ngàn người trên thế giới này rồi, và anh chị em là học trò của tôi, nếu anh chị em không tin các Đấng thì nói “giúp dùm cho cái vùng bị thiên tai hoặc địa ách đó trở lại bình thường, hoặc không có bị nặng hơn”. Thì tôi với anh chị em, *tôi với anh chị em nhe*, chứ không phải một mình tôi nhe. Tôi với anh chị em hợp tác lại dùng luân xa 6 nhe giúp cho vùng đó bớt thiên tai, bớt địa ách. Đó là trong cái phương cách cầu nguyện.

Còn cái phương pháp trị bệnh, tôi đã dẫn dạy rồi, tuy nhiên cái bà này không có thấu hiểu rõ lắm, do đó tôi dẫn giải một lần nữa để cho anh chị em biết được thế nào là tập thể. Nội mà anh chị em chia ra từng nhóm từng nhóm, người ta chết rồi. Trong 3000 người mà mỗi một nhóm 600, 600, anh chị em vừa chia xong cái người ta chết hết trơn hết trọi rồi. Thay vì 5 phút anh chị em trị 3000 người, mà nội 5 phút không chịu trị, mà còn chia ra 6 nhóm, mỗi nhóm 500 người, nội mà chia xong, thì 6 nhóm chết hết trơn rồi, khỏi trị. Đó là đề tài thứ nhất.

Cái đề thứ hai, lúc người ta bệnh nặng thì đầu cần nhắm mắt hay mở mắt, đầu cần ngó anh chị em. Đã người ta bệnh gần chết rồi, anh chị em biểu ngồi trái ngồi phải, ngó trước ngó sau, nhắm mắt mở mắt, lúc đó anh chị em vừa biểu người ta xong, người ta chưa làm được, cái người ta cũng chết rồi, anh chị em khỏi trị. Sở dĩ tôi nhắc cho như vậy, để anh chị em ý thức nhe.

Cái thứ ba, *bất cứ bao nhiêu ngàn người cũng vậy*, anh chị em chỉ cần trị 5 phút mà thôi. Thứ nhất là anh chị em nghĩ *luân xa 6, 7 trong vòng 30 giây, rồi nghĩ bên tay mặt 30 giây, bên tay trái 30 giây*, tổng cộng là một phút rưỡi. Rồi mỗi luân xa: *luân xa 5, luân xa 4, luân xa 3, luân xa 2, mỗi luân xa 30 giây*, tổng cộng 4 luân xa phía dưới là 2 phút. Trên này một phút rưỡi, là tổng cộng 3 phút rưỡi. Công thêm anh chị em *nghĩ tới mạch máu của mình 30 giây*, là 4 phút. Còn *1 phút sau cùng, thì anh chị em nghĩ luân*

xa 6, 7 nhe. Tại vì trị tập thể thì những gì tôi nói ngày đầu tiên thì giống như ngày hôm nay, anh chị em ghi chú cho kỹ. Còn 1 phút sau cùng thì nghĩ luân xa số 6, 7 thì anh chị em trị tập thể tất cả là 20 000 người cũng được chứ đừng nói 5000 người hay 3000 người. Nói tóm lại anh chị em đi tới một vùng công cộng nào mà bị thiên tai địa ách, người ta bị bệnh rất nhiều, thì cùng một lúc anh chị em khởi chia gì hết. Anh chị em dùng luân xa 6 trị theo phương cách tôi vừa chỉ cho. Đó là giúp cho người ta hết bệnh hết đau.

62/ Thưa Thầy, ông này có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất là: theo ông biết, xin Thầy cho biết rõ có đúng như vậy không, là trong cái thời điểm này có rất nhiều linh hồn cao siêu từ trước không chịu xuống trần gian, nhưng bây giờ mới đúng lúc, nên những linh hồn đó mới xuống trần gian để giúp thiên hạ về mọi phương diện, như kinh tế, xã hội ... Thì những linh hồn đó nhiều khi sanh ra trong những gia đình không đủ điều kiện để giúp cho những đứa trẻ em đó, có linh hồn rất cao, vì gia đình ở trong thành phố không đủ điều kiện tài chánh chẳng hạn, xin Thầy cho biết có cách nào để giúp những trẻ em đó, khi mình cảm nhận được những trẻ em khác biệt hơn người, thì mình làm cách gì để có thể giúp nó?

Những người thầy Yoga tu tới mức độ cao, dùng luân xa 5, thì điện năng của vũ trụ biến thành chất dinh dưỡng để nuôi thân thể, không cần ăn nữa. Tôi hỏi câu này vì Thầy nói vấn đề ozone ... Nếu dùng luân xa 5 thì chúng tôi không cần ăn nữa.

Và Thầy nói 2 cái tuyến hôm qua, có phải là khi 2 cái tuyến đó được nảy nở đúng mức rồi, thì có một luồng điện đi từ tuyến này qua tuyến kia.

Bây giờ tôi trả lời câu hỏi thứ nhất trước.

Tất cả các linh hồn cao cả xuống đây rất nhiều, mà thành hình thì cũng rất đông. Anh chị em đừng bao giờ lo ngại những đứa trẻ em linh hồn cao xuống, đừng lo ngại. Đặt trường hợp như tôi, tôi không dám nói ai hết, trường hợp như tôi nè. Thí dụ hồi xưa, gia đình tôi sanh tôi ra, một đứa trẻ

cũng như bao đứa trẻ khác. 5 tuổi thì tôi thay đổi hình dáng, linh hồn. Nhưng mà từ đó tới sau là tôi học không được, thứ nhứt nhe. Thứ nhì, gia đình tôi nghèo nhứt địa phương đó. Nghèo nhứt. Nhưng mà lớn lên thì các Đấng chuyển từ hình thức này đến hình thức khác, tạo cho tôi một con người như thế này, để tôi ra giúp cho tất cả anh chị em cho tới ngày hôm nay. Thì anh chị em khỏi lo cái này.

Để tôi trình bày cho anh chị em biết một số vấn đề giả tạo của nhân loại, tôi không dám nói tôn giáo nào hết, và tôi cũng không dám nói người nào hết. Nếu biết người đó tái kiếp bởi một cái linh hồn cao cả, thì anh chị em đâu cần lo. Cái chuyện này của Thượng đế, mà anh chị em lo để làm cái gì? Nhưng mà người ta vẫn dưới hình thức này hình thức khác, tạo một người này, hoặc một người khác, để đưa người này, người khác, để trong tương lai họ điều khiển người này thành một đấng này, đấng nọ. Cái đó là không có đúng nguyên tắc trong lãnh vực tâm linh. Tuy nhiên, xã hội loài người tạo cái điều kiện đó, thì cái đó việc của người ta, không phải việc của tôi.

Nhưng tôi trình bày cho anh chị em biết rằng, nếu một khi Thượng đế đã đưa một linh hồn cao cả vô một người nào đó, thì chắc chắn *việc đó là việc của Thượng đế*, thì người đời sao lo được? *Người đời làm thế nào mà lo được? Người đời thế nào mà giúp được?* Ngoại trừ trường hợp họ có ý đồ, trong tương lai họ sử dụng một em bé đó làm một việc riêng tư của họ, chuyện đó tôi miễn bàn. Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Những linh hồn đó, thì anh chị em đâu cần lo. Cái việc này việc cao cả nhứt của Thượng đế, thì anh chị em lo đâu bằng Thượng đế lo? Thì tại sao người đời phải lo? Tại sao người đời phải tạo ra một hình ảnh này một hình ảnh kia, tạo một người này, người kia, để trong tương lai họ điều khiển hình thức này, hình thức khác? Đó là việc của người ta, tôi miễn bàn.

Bây giờ tôi nhắc lại cho anh chị em biết nhe. Nếu những vị thầy mà khai mở được luân xa số 5 để thu hút năng lượng nuôi cơ thể, thì hồi đó tới giờ chúng ta đâu có dạy cái ngành Nhân Điện này được. Tuy nhiên, thì trong lãnh vực của những vị đó, có thể là đặc biệt những người đó họ nhin đối

30 ngày, 20 ngày, 40 ngày cũng được. Cái đó là chuyện của họ, chứ nhân loại thì không được rồi, mà cái ngành đó dạy chắc không được rồi.

Dạy khai mở luân xa để thu hút năng lượng bảo vệ sức khỏe thì được, còn không ăn không uống thì cái đó ít lắm. Cái đó người ta tập. Có một số những thầy chỉ cần uống nước họ sống thôi, và có một số anh chị em vì hoàn cảnh không sinh sống, không có tiền ăn thì họ nhịn đói thôi. Bắt buộc phải ăn, nếu không ăn thì sẽ không có sức khỏe, và sẽ không làm gì được hết trơn hết trọi, theo lãnh vực khoa học. Mà theo lãnh vực tâm linh cũng vậy. Nếu cơ thể của anh chị em không nuôi dưỡng bằng lương thực thực phẩm, thì anh chị em đâu có sức mạnh làm cái việc khác được? Được, mà cái đó ngày tối ngồi trên núi hoai thì được. Tại đâu có ăn đâu, trên núi không có gì ăn hết đó. Chỉ ăn trái cây hoặc uống nước thôi, cái đó thì sẽ làm được. Mà trong tương lai nếu anh chị em không có gì ăn, lên núi thì ngoài vấn đề không có thức ăn, anh chị em chịu khó nằm chứ ngoài ra anh chị em *không có hoạt động gì được hết. Phát triển tâm linh không được, giúp cho xã hội không được, thì cái đó để làm cái gì, sai nguyên tắc về vấn đề khoa học.* Mà cũng không đúng nguyên tắc, theo tâm linh nữa. Nếu anh chị em *muốn phát triển tâm linh thì anh chị em phải có một cơ thể khỏe mạnh,* mà nếu có cơ thể khỏe mạnh thì *phải dùng lương thực thực phẩm ăn, cộng thêm với cái năng lượng vũ trụ kết hợp lại, tạo cho anh chị em có sức mạnh.* Chứ lương thực thực phẩm không thì cũng không được, tại vì lương thực thực phẩm không có thể làm cho anh chị em bị bệnh. Và cái năng lượng vũ trụ bảo vệ sức khỏe cho anh chị em đâu có tồn tại được. Nếu tồn tại được thì tất cả môn học này từ trước tới giờ học cái đó, thì khỏi cần lương thực thực phẩm rồi. Tuy nhiên thì có rất ít tập môn phái đó, để không ăn được. Đó là mấy ông thầy không có làm việc gì hết trơn hết trọi, đi đứng ra ngoài cũng không được. Ngày tối ngồi trong nhà hoai, đâu cần ăn, chỉ uống nước lạnh thôi, đủ sức rồi. Anh chị em làm việc một ngày 8 tiếng, nội trong 8 tiếng mà không cho anh chị em ăn một ổ bánh mì thôi, là khỏi làm luôn. Qua ngày hôm sau làm anh chị em nằm, thứ nhứt mấy anh chị em mà lớn con đó, chắc chắn chịu không nổi, chứ đừng nói chi con nhỏ. Dịch phần đó đi.

Bây giờ, cái đó là quan trọng vô cùng. Do đó 2 cái tuyến đó, nếu anh chị em kích thích được, nó kết hợp với nhau đó, là anh chị em có *sixieme sens* *thiệt* đó. Do đó cái luân xa 6 của anh chị em, giống như con mắt thứ ba. Bắt đầu cái lớp này, tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng luân xa 6, là cái mục đích chánh của tôi là để cho anh chị em, 2 cái tuyến đó kết hợp lại. Mà kết hợp lại, tạo cho anh chị em cái luân xa 6, mà luân xa 6 chính thức đó là con mắt thứ ba để anh chị em biết rõ được mọi sự việc, để anh chị em giúp nhân loại đó. Bước đầu tiên cho anh chị em sử dụng cái này, trong tương lai của thế kỷ 21, anh chị em sẽ sử dụng cái luân xa 6 không nhe, ngoài vấn đề trị bệnh, thì anh chị em còn làm những việc khác nữa, trong vấn đề trị bệnh, trong vấn đề chất độc. Và tôi không dám nói, đi xa hơn nữa có thể trong cái chương trình của những năm tới, anh chị em tiếp tục học, khi luân xa 6 của anh chị em mạnh rồi, thì anh chị em khỏi có lo lương thực thực phẩm bị ô nhiễm, cũng khỏi lo chất độc bị ô nhiễm trong nước. Tại vì cá nhân của anh chị em, người ta bỏ chất độc trong ly nước, anh chị em chỉ dùng *sixieme sens* của mình, luân xa 6 của mình nhìn vô thức ăn, thức uống của chính mình thì không có trúng độc, mà người khác trúng độc thì cái đó là sự kết quả của chúng ta rồi đó. Là bước đầu tiên cho chính anh chị em nhe. Đi xa hơn nữa, thì anh chị em sẽ giúp cho tất cả mọi người, thì vấn đề lương thực anh chị em khỏi lo bị ô nhiễm. Và trong tương lai nữa, thì anh chị em cũng có thể sử dụng luân xa 6 này, thí dụ cái bông này, nó chỉ sống trong vòng 10 bữa, nửa tháng, nhưng mà anh chị em có thể dùng luân xa 6 của anh chị em, nó có thể sống trong 1 tháng, 2 tháng, 3 tháng. Tôi nói trong lãnh vực cái bông nhe. Thì ngoài ra, lương thực thực phẩm, nếu anh chị em trồng, thì chắc chắn nó sẽ tăng trưởng mạnh hơn nữa. Thì dụ như anh chị em trồng lúa mì. Một cây lúa mì, mỗi một mùa anh chị em có thể tiếp thu được 3 ký lúa mì. Nhưng mà có thể khi dùng cái năng lực này, anh chị em nhìn cây lúa mì khi tăng trưởng có thể một vụ thay vì 3 ký, thành 10 ký, hoặc 15 ký. Chắc chắn cái điểm này sẽ có. Nhưng giờ phút này anh chị em chưa làm được đâu. Tại những công thức đó, Thượng đế đã dạy cho tôi rồi, và những công thức cho ô nhiễm chất phóng xạ, thì Thượng đế cũng dạy cho tôi rồi. Do đó anh chị đừng bận tâm chất phóng xạ hoành hành trong không khí. Chất độc hoành hành

trong lương thực thực phẩm. Những công thức đó tôi đã học rồi. Nhưng đầu tiên thì tôi sẽ chỉ cho anh chị em dùng luân xa 6 của mình trị bệnh cho mình trước tiên, giải độc cho chính mình trước đi, khi có chất độc vô thức ăn nước uống của mình. Rồi lần lần anh chị em sẽ giúp cho những người khác. Giống như kim tự tháp cách đây mấy chục ngàn năm về trước, không có một phương tiện nào mà xây dựng kim tự tháp mà kiên cố, kiến trúc từ trước tới giờ chưa có bao giờ nhân loại thực hiện được. Đó là những vị thầy giỏi nhất hàng chục ngàn năm trước đã dùng sixieme sens, luân xa 6 của mình di chuyển những tảng đá hàng 3 tấn, 4 tấn, 5 tấn, 10 tấn, di chuyển từ đàng xa mà đến gần, một thời gian rất ngắn, và xây dựng kim tự tháp rất nhanh. Chứ không phải như sách vở viết xây kim tự tháp tốn phải 100 ngàn người công nhân, và 20 năm để thực hiện. Đó là sách vở bên Ai cập viết. Nhưng tôi có dịp qua bên Ai cập, tôi có trình bày với họ. Nếu 100 000 người mà xây dựng kim tự tháp thì dùng cái phương tiện nào? Lúc đó không có phương tiện. Là cái thứ nhất. Cái thứ hai, cái vùng sa mạc Sahara bên Ai cập thì không có một cục đá nào hết, cách 100, 200 cây số, thì làm thế nào di chuyển những tảng đá hàng 3 tấn, 4 tấn từ đàng xa về. Tôi nói dù cho 300 năm hay 1000 năm xây dựng kim tự tháp cũng không được chứ đừng nói 20 năm và số lượng 100 000 người. Đó là sách vở viết hoàn toàn sai hết. Sau khi tôi giải thích rồi, thì những nhà nghiên cứu trong lãnh vực kim tự tháp, họ mới ý thức được, họ mới nghĩ ra tại sao không có đá, thì làm thế nào xây dựng kim tự tháp được.

Đó là sự mâu thuẫn của những người viết sách, không bao giờ ngờ trước được. Khi người ta đặt câu hỏi, không có đá ở vùng 100 – 200 cây số, thì làm thế nào xây dựng kim tự tháp được? Trả lời không được!

Cái thứ hai, không có một phương tiện nào từ dưới đất mà đem lên cao, không có phương tiện nào nâng tảng đá 3 - 4 tấn mà chồng chất thành kim tự tháp. Trả lời cũng không được luôn. Mà nếu 100 000 người, anh chị em có tưởng, mà khiêng những tảng đá từ đâu tới? Nếu đi 1000 cây số thì biết bao nhiêu năm mới thực hiện kim tự tháp được, mà sách vở viết 20 năm?

Ba cái đều sai lệch hết. Sau khi tôi nêu ra câu hỏi và dẫn chứng cho, họ đều hoan nghênh. Hoan nghênh là sách vở họ viết sai.

63/ Câu hỏi như thế này: trong khi có sự xung đột trong gia đình, không vui vẻ mà lại có nhiều chuyện buồn, thì có thể nào dùng Nhân Điện để giúp cho trong gia đình có sự đầm ấm?

Nếu anh chị em có gia đình xung đột nhe, cần nhất là anh chị em, *phải bình tĩnh* mới được nhe. Chứ lúc anh chị em nóng, dùng sixieme sens không có giá trị gì hết. Anh chị em nóng thì sixieme sens không có giá trị, phải bình tĩnh lại. Sau khi bình tĩnh rồi thì mới dùng luân xa 6 điều khiển cho gia đình êm ấm được. Chứ lúc mà vợ chồng con cái đang gây lộn mà anh chị em ngồi như thế này, dùng luân xa 6, không có tập trung vào một điểm nào hết đó. Anh chị em đứng dậy thì gây lộn tiếp. Nhớ nhe.

Thành ra dù muốn dù không, nếu muốn không xáo trộn nữa thì lúc bình tĩnh lại hết, đang hoảng rồi đó, có thể anh chị em đi tới đi lui, hoặc đi ra ngoài. Tôi chỉ phương cách để tịnh tâm lại được nhe. Anh chị em đang nóng giận, vợ chồng con cái đang nóng giận, anh chị em chỉ cần đi tới đi lui vậy thôi, cần hít vô nhe. Hít vô thở ra, giống như đi bộ vậy. Hít vô thở ra, đi tới đi lui chừng hai ba bước vậy thôi. Lúc đó thì năng lượng xấu của anh chị em thải ra ngoài hết. Thì lúc đó anh chị em mới ngồi lại, bất cứ chỗ nào cũng được. Ngồi xuống, *dùng luân xa 6 nè, anh chị em đem tình thương thật sự của mình nhe, cho mấy đứa con mình, cho vợ mình, hoặc cho chồng mình.* Thì chắc chắn gia đình mình sẽ êm ấm trở lại.

Ngay cả người đối diện với anh chị em cũng vậy. Nếu anh chị em biết tánh họ xấu, thường thường tánh họ xấu, mà lúc anh chị em tiếp chuyện với người ta đó, anh chị em dùng luân xa 6 mình, điều khiển của họ, *bằng cái tình thương thật sự của mình đối với họ,* thì chắc chắn họ sẽ thay đổi lại. Thay vì họ xấu, thì từ từ họ bớt xấu, và trở thành người tốt. Tôi chỉ cho phương cách đó để bảo vệ cho gia đình anh chị em.

Chứ lúc mà đang nóng giận, anh chị em nói, được rồi, ông Thầy dạy tôi, để tôi ngồi xuống. Anh chị em đứng dậy gây lộn tiếp. Nóng gấp hai, tại vì anh chị em đâu có tập trung được. Còn giận, năng lượng xấu chưa thả ra ngoài, thì ngồi xuống dùng luân xa 6 không có giá trị gì hết. Tiếp tục gây lộn tiếp. Và tôi cũng nhắc lại, 2 vợ chồng học cái này rồi, thì nên nhớ rằng, khi giận, phải nói với người chồng, hoặc nói với người vợ: “anh ơi, anh có nhớ lời của Thầy dạy chưa?”. “em ơi, em có nhớ lời của Thầy dạy chưa?”. Hai người cười, cái huê hết.

64/ Thưa Thầy, ông này có đưa ra một trường hợp: ông nói là trường hợp đó không phải cho vợ chồng ông, mà rất nhiều người bị ảnh hưởng. Vấn đề ảnh hưởng những luồng điện ở dưới lòng đất. Theo ý ông thì những luồng điện năng đặc biệt ở dưới lòng đất có thể có ảnh hưởng rất xấu đến sức khỏe. Thí dụ như vợ chồng ông. Ông nói ông chữa bệnh rất nhiều, ông chữa những người khác thì lúc nào cũng có kết quả tốt. Nhưng mà nếu ông truyền điện cho chính ông và vợ ông, thì là không có kết quả. Tại vì theo ý ông thì dưới cái nhà của ông có cái luồng điện do một con suối nước ở dưới đất, gây ra ảnh hưởng đó. Vì ảnh hưởng đó, mà bao nhiêu điện năng ông có đều biến mất hết.

Thì gần đây, ông có dịp đi hỏi một người bác sĩ coi nhiều về những hiện tượng tâm linh, thì người bác sĩ đó rất ngạc nhiên, là tại sao theo phương diện y học đó, thì người vợ của ông làm sao có thể đi bộ từ nhà tới nhà người bác sĩ. Về phương diện y học, thì thân thể của bà rất là kiệt quệ. Ngay khi chính ông bác sĩ đó khám bệnh ông chồng này, thì lại nói rằng, trên phương diện y lý, thì ông này là một người đã chết rồi, ông không thể sống được. Mà ông sống được đó, là tại vì ông áp dụng phương pháp Nhân Điện, tại vậy mới có thể sống được tới ngày nay. Chứ thật sự trên phương diện y lý thì ông coi như là một người đã chết rồi. Xin Thầy cho biết rõ hơn về ảnh hưởng của những luồng điện xấu chạy dưới lòng đất?

Tất cả dòng điện ngầm, hay dòng điện có thật ở dưới đất, là ảnh hưởng rất tốt cho cơ thể mình nhe. Chứ không có dòng điện nào xấu từ dưới đất đưa

lên hết. Chỉ có dòng điện xấu là anh chị em ở dưới cái dòng điện cao thế, ảnh hưởng cho cơ thể anh chị em. Có một số anh chị em đang ở, ở trên là dòng điện cao thế, ảnh hưởng rất lớn cho cơ thể anh chị em. Càng ngày càng mất năng lực. Tuy nhiên, nếu anh chị em có khai mở luân xa, anh chị em thu hút cái năng lượng vũ trụ, thì anh chị em ít có bị ảnh hưởng hơn những người bình thường ở vùng có điện cao thế. Thứ nhì là anh chị em ở gần vùng điện cao thế rất nhiều, thì chắc chắn ảnh hưởng sức khỏe rất nguy hiểm cho cơ thể của những người ở dưới.

Còn dòng điện dưới đất thì không ảnh hưởng gì, chẳng những không ảnh hưởng gì mà còn giúp cho chúng ta có đầy đủ sức khỏe tốt hơn. Thì giống như ông này, đã từng đi bác sĩ coi, coi như là ông chết, coi như là bà bị yếu. Nhưng anh chị em nên nhớ rằng, cái năng lượng vũ trụ vô biên, mà chúng ta thu hút năng lượng vũ trụ này, không phải từ vùng phụ cận của anh chị em đang ở đâu. Mà *cái năng lượng vũ trụ này là từ đằng xa thu hút lại*. Sở dĩ anh chị em thu hút cái năng lượng vũ trụ từ đằng xa lại được là *vì anh chị em khai mở luân xa*. Và khi anh chị em tiếp thu cái năng lượng vũ trụ từ đằng xa mà đến vô cơ thể anh chị em, tạo cho anh chị em có một sức mạnh, giúp cho người khác hết bệnh hết đau, bằng cái năng lượng vũ trụ từ đằng xa, chứ không phải vùng phụ cận của anh chị em ở đâu. Vùng ở này có thể không khí không tốt lành, không khí sẽ bị ô nhiễm, nhưng chúng ta thu hút năng lượng đây là *năng lượng ngoài quả địa cầu* chúng ta đang ở, *rất xa*. Vì chỗ đó, là một loại năng lượng tốt, không bị ô nhiễm, và chúng ta thu hút vô cơ thể chính mình, rồi chúng ta truyền điện cho những người khác, giúp cho những người khác hết bệnh hết đau. Tôi giải thích cho anh chị em nghe, anh chị em yên tâm đi.

Còn trong lãnh vực tâm linh, thí dụ, nếu những linh hồn bất tử bất diệt, mà chẳng may ở dưới lòng đất anh chị em đang ở, hoặc giả dưới nhà của anh chị em ở, thì chắc chắn anh chị em học cái ngành này rồi, sau khi khai mở luân xa, anh chị em sẽ biết được, cảm nhận được. Mà khi anh chị em cảm nhận được những linh hồn bất tử bất diệt mà còn ở dưới lòng đất của anh chị em đang ở, thì người ta biết anh chị em có đầy đủ khả năng, người ta mới báo cho anh chị em, cảm nhận được từ cạnh luân xa 3 trở

xuống. Thì lúc đó anh chị em chỉ kêu gọi ông Thầy Đáng, là tôi, thì tôi sẽ giúp cho những linh hồn đó đi tu. Thì gia đình anh chị em sẽ trở lại bình thường. Tôi giải thích cho mặt khoa học, và mặt tâm linh để anh chị em biết được rằng, nguy hiểm như thế nào, và thế nào là không nguy hiểm.

Thầy trị bệnh tập thể

Rồi thôi bây giờ hết, anh chị em chuẩn bị, tôi trị bệnh nhe.

OK, finish. Bây giờ anh chị em nghỉ giải lao, nửa tiếng đồng hồ.

Rồi bây giờ anh chị em nhe, chỉ còn 2 tiếng đồng hồ nữa, coi như là chấm dứt khóa học. Buổi chiều thì tôi sẽ thông báo một số vấn đề đặc biệt cho tất cả anh chị em hết. Và một số điều kiện để cho anh chị em được hưởng. Thì buổi chiều dành riêng một tiếng rưỡi đồng hồ, vừa giới thiệu những trung tâm đại diện cho mỗi một quốc gia, và những điều kiện anh chị em được hưởng thế nào, thì lúc 2 giờ 30 chiều nay tôi sẽ thông báo.

Còn 2 giờ này thì anh chị em cố gắng, những gì chưa hiểu được thì nêu ra câu hỏi để tôi giải đáp, tôi trả lời cho anh chị em học hỏi. Chiều này thì tôi cũng trả lời vậy, nhưng trả lời rất ít, vì tôi phải thông báo một số vấn đề đặc biệt dành riêng cho tất cả anh chị em.

65/ Thưa Thầy, có 3 câu hỏi. Trước nhất là bà cảm ơn Thầy đã cho phép đến học khóa đặc biệt này. Câu hỏi thứ nhất là: Đức Chúa Guesu có nói, trong cái thế giới này có những thế giới khác nằm ở trong thế giới này, thì xin Thầy nói rõ về điểm đó, và tại sao?

Câu hỏi thứ nhì là: khi chúng ta cầu nguyện để đưa những linh hồn bất tử bắt diệt lên ánh sáng, thì những linh hồn đó đi về ánh sáng, mà đi cách nào, đi về đâu? Ánh sáng là cái gì?

Tại sao phải giữ cái thân thể xác thịt ở trên trái đất này?

Câu hỏi thứ nhất nhe, anh chị em biết rằng tôi không phải Công giáo rồi đó. Mà tôi cũng không phải Phật giáo luôn nhe. Hai cái tôn giáo mà lớn nhất trên thế giới. Tôi không phải Phật giáo, vì tôi không có tên Phật giáo, và tôi cũng không phải Công giáo. Nói tóm lại hai tôn giáo, tôi không có tên trong đó. Tuy nhiên, tôi sẽ giải thích cho anh chị em.

Đó là anh chị em nêu ra câu hỏi ông Chúa Giesu ông nói nhe. Thì thế giới chúng ta đang ở đây là thế giới hữu hình, là bằng xương bằng thịt, bằng con người chúng ta sống ở quả địa cầu này. Đó là thế giới hữu hình. *Trong thế giới hữu hình này có vô số thế giới vô hình lòng trong chúng ta và ở gần chúng ta mà chúng ta không biết.*

Có một số linh hồn tốt, và có một số linh hồn xấu nhập vô cơ thể chúng ta. Đó là thế giới khác cùng chung sống với chúng ta ở thế giới hữu hình này. Đó, theo lời ông Chúa Giesu, theo lời nói của ông là tôi giải thích như vậy. Còn tùy anh chị em muốn suy nghĩ như thế nào cũng được. Theo sự hiểu biết của tôi, do câu hỏi của bà đó, thì tôi trả lời, tùy anh chị em suy nghĩ đúng hay sai. Cái này là không phải của tôi nói, nhưng mà của ông Chúa nói, thì theo ý của tôi, thì tôi trả lời anh chị em vậy. Ngoài ra ý khác thì tùy anh chị em suy nghĩ nhe. Khi nào tôi nói thì tôi trả lời. Còn cái này của ông Chúa nói thì theo tôi nhận định mà trả lời cho anh chị em biết như thế đó.

Anh chị em nên nhớ rằng, khi thể xác người đó bị chết rồi, thì cái linh hồn đó nếu mà tu nhiều đời nhiều kiếp thì trở về ánh sáng, có nghĩa là về gần nhất với Thượng đế. Tuy nhiên, thì như anh chị em biết, khi một linh hồn về với Thượng đế vô cùng khó khăn, chứ không phải đơn giản như anh chị em nghĩ đâu. Không đơn giản, anh chị em vừa chết, rồi có người nào cầu nguyện cho anh chị em về với Thượng đế. Khó lắm. Ngay cả những người cầu nguyện cho những người chết chưa chắc họ về thế giới gần Thượng đế được, chứ đừng nói người chết về với Thượng đế được. *Cái lịch trình kiếp mà để tu mà trở về với Thượng đế là vô cùng khó khăn, chứ không phải như người ta tưởng đâu.* Người ta tưởng, anh chị em làm không có tội, anh chị em chết thì về với Thượng đế, thì dễ quá. Nếu anh chị em

có tiền thì nhờ ông thầy nào đó cầu nguyện cho anh chị em về với Thượng đế. Còn những người không có tiền họ chết, không có người cầu nguyện, thì họ không về được với Thượng đế sao? Như vậy là Thượng đế bất công sao?

Do đó, cái điều quan trọng nhất là cái linh hồn mình và cái thể xác mình, nếu biết tu nhiều đời nhiều kiếp, thì chắc chắn khi chúng ta chết thì được Thượng đế ban một cái ơn lành đó, trở về với Thượng đế. Còn nếu chúng ta tu chưa đúng mức, thì chúng ta may mắn hơn những cái thể xác khác, những linh hồn khác, khi chúng ta chết chúng ta tái kiếp được liền. Mà chúng ta tái kiếp để chi? Chúng ta tái kiếp để phục vụ nhân loại, mà phục vụ nhân loại là ý của Thượng đế mong muốn, để chúng ta nắm tay với Thượng đế hoặc giả làm một sự việc cho Thượng đế, giúp cho nhân loại chưa ý thức được đường tu, ý thức và hiểu được đường tu, để họ trở về với Thượng đế nhé. Chứ không có nghĩa là anh chị em vừa cầu nguyện, cái thể xác đó vừa chết, anh chị em cầu nguyện cho cái linh hồn đó trở về Thượng đế liền, chưa được đâu. Nhiều lắm anh chị em ơi! Còn làm việc nhiều lắm.

Ngay cả tôi, nếu tôi có chết đi nữa, thì cái linh hồn tôi cũng phải tái kiếp lại liền để tôi giúp cho tất cả mọi người theo cái đường hướng mà trở về gần nhất với Thượng đế, chứ không có nghĩa là tôi vừa chết cái tôi về với Thượng đế. Mà về với Thượng đế, anh chị em nên biết rằng về đó buồn lắm, không có ai hết trơn hết trọi. Mà anh chị em hoạt động cũng không được, mà anh chị em giúp người ta cũng không được, về đó buồn lắm, anh chị em ơi. Mặc dầu dưới này có trăm đấng ngàn cay thiệt, mặc dầu dưới này có xáo trộn xã hội thiệt, nhưng mà vui hơn ở trên đó, anh chị em ơi, thành ra anh chị em ráng về dưới này đi, anh chị em phục vụ nhân loại để tạo niềm vui cho anh chị em, và tạo niềm vui cho những người khác. *Khi nào tất cả nhân loại đều nở một nụ cười trên môi hết, thì lúc đó là tất cả mọi người đều vui, sẽ cùng nắm tay nhau về với Thượng đế. Lúc đó mới thật sự là niềm vui chung của nhân loại.*

Câu thứ ba, để tôi trả lời, như anh chị em biết, tất cả nhân loại trên thế giới này phải cần một thể xác. Muốn phát triển vấn đề tâm linh thì anh chị em phải có một thể xác đầy đủ sức khỏe. Còn nếu anh chị em muốn bảo vệ gia đình của anh chị em bằng kinh tế, bảo vệ quốc gia của anh chị em bằng kinh tế, thì anh chị em phải có đầy đủ sức khỏe. Chứ một quốc gia mà tất cả những người bệnh hết thì anh chị em làm sao phát triển vấn đề kinh tế được, làm sao dân giàu nước mạnh được? Do đó, ông Thượng đế ông đặt ra 2 hình thức. Hình thức nhân loại, là *thể xác* chúng ta sống ở quả địa cầu này, đóng góp cho gia đình, đóng góp cho quốc gia, đóng góp cho xã hội. Và cũng cái thể xác này giúp cho *linh hồn* phát triển vấn đề tâm linh, bằng hình thức tạo một thể xác này, và linh hồn mới xâm nhập vô thể xác này, học hỏi những tinh vi tinh hoa của xã hội loài người để phát triển vấn đề tâm linh. Do đó, Thượng đế luôn luôn giữ gìn sức khỏe cho mình, luôn luôn bảo vệ cái thể xác cho mình, tánh mạng cho mình để sử dụng hai việc: Đời, thì giúp cho xã hội kinh tế phát triển quốc gia; Đạo, thì phát triển vấn đề tâm linh. Do đó Thượng đế luôn luôn tạo cho chúng ta 2 hình thể. Hình thể vật chất là thể xác anh chị em, hình thể tinh thần là linh hồn của anh chị em.

Tuy nhiên, từ trước tới giờ thì chưa bao giờ lịch sử loài người sống hàng trăm tuổi, hoặc hàng ngàn tuổi được. Và tôi hy vọng cái chu kỳ tới này, nhân loại sẽ sống dài hơn nữa, để chi? Để đóng góp cho nhân loại, giúp đỡ cho nhân loại thế hệ mai sau phát triển vấn đề tâm linh.

Do đó cuối thế kỷ 20 này, **lần đầu tiên trong lịch sử loài người, chưa bao giờ được mở luân xa 100% rất nhiều người, và những anh chị em được mở luân xa tiếp tục mở luân xa cho nhiều người khác**, tiếp thu năng lượng vũ trụ, một hình thức khoa học, tiếp thu điện năng của Thượng đế, một hình thức tâm linh, bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, bảo vệ sức khỏe cho người khác, để giữ cái thể xác cho anh chị em sống dài, sống lâu để thực hiện những đường hướng tâm linh, giúp đỡ cho linh hồn anh chị em, và giúp đỡ cho những linh hồn khác được may mắn nhất, thời gian ngắn nhất trở về với Thượng đế. Do đó Thượng đế tạo ra hình hài của anh chị em và bảo vệ cho anh chị em. Và tôi cũng hy vọng rằng thế

kỷ 21 này, trong những anh chị em chúng ta, của ngành Nhân Điện nói chung, và một số nói riêng của anh chị em học cái khóa đặc biệt này, tôi hy vọng là anh chị em sẽ sống trọn vẹn hết để anh chị em thấy được thế kỷ 21 như thế nào, có như vậy thì anh chị em mới tiếp tục cuộc hành trình giúp đỡ nhân loại phát triển vấn đề tâm linh để về gần nhất với Thượng đế.

66/ Thưa Thầy, cái khóa học đặc biệt này gồm có 2 phần: thứ nhất là dùng luân xa 6 để trị bệnh, và cái phần thứ hai là dùng luân xa 6 để tiếp xúc. Thì trong 2 ngày qua, Thầy đã dạy chúng con dùng luân xa 6 để trị bệnh. Riêng phần thứ hai, thì hình như là chưa. Thì chúng con xin Thầy hướng dẫn giảng dạy cho chúng con, làm thế nào dùng luân xa 6 để tiếp xúc với Thầy. Trong quá khứ, khi học lớp 4, lớp 5, Thầy đã dạy, cũng là tiếp xúc, nhưng mà những phương thức đó đã cũ. Với cái phương thức mới này, xin Thầy giúp cho chúng con tiếp xúc được Thầy một cách có hiệu quả hơn. Xin cảm ơn Thầy.

Thôi anh chị em chuẩn bị nhe, tôi dạy cho anh chị em. Hai ngày qua, tôi dạy cho anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh cá nhân, gia đình, và tập thể. Thì bây giờ anh chị em chuẩn bị nghe tôi dạy cái này nhe, anh chị em cẩn thận. Có một số anh chị em thích tiếp xúc với Thượng đế và các Đấng cao cả, nhưng mà chưa bao giờ tiếp xúc được, hoặc giả có một số tiếp xúc được, mà chưa biết cái lời đó thật hay giả, của Thượng đế hoặc các Đấng. Thì bây giờ trước khi anh chị em muốn tiếp xúc với Thượng đế cũng được, và giờ trước khi anh chị em muốn tiếp xúc với các Đấng cao cả cũng được, thì trước khi đó anh chị em tiếp xúc với tôi trước đi. Để coi như điện năng của anh chị em cùng với điện năng của tôi tiếp xúc với nhau trước. Khi nào, tôi giải đáp cho anh chị em thỏa đáng được rồi, thì lúc đó anh chị em sẽ tiếp xúc với các Đấng mà anh chị em tin tưởng nhất, kể cả Thượng đế, và sau khi anh chị em tiếp xúc với các Đấng cao cả rồi, thì lúc đó Thượng đế sẽ dạy cho anh chị em, hoặc các Đấng cao cả nào mà anh chị em tin tưởng nhất, sẽ dạy cho anh chị em như thế nào, thì lúc đó anh chị em sẽ thực hiện như thế đó.

Thứ nhất anh chị em muốn *tiếp xúc với tôi* nhé. Chỉ có 2 vấn đề mà tôi trả lời cho anh chị em thôi. Đây là vấn đề *Đạo*, phát triển vấn đề tâm linh. Thì tôi chỉ anh chị em, chỉ nêu ra một câu hỏi thôi, tại trong lãnh vực khoa học thì chưa có giải quyết được. Mà một số lớn anh chị em khoa học thích nghiên cứu tâm linh để đáp ứng nhu cầu của khoa học. Và ý tôi muốn nói đây, *tâm linh* là tượng trưng cho một *quyền lực cao nhất của Thượng đế*.

Do đó khi tiếp xúc với tôi, anh chị em chỉ nêu ra *một câu hỏi duy nhất thôi: "nhờ ông Thầy Đáng giúp cho anh chị em phát triển đường đạo, để cho anh chị em giúp đường đời"*. Nhớ nhé. Câu đầu tiên anh chị em chỉ nói một câu thôi. Anh chị em nhờ ông Thầy Đáng giúp cho anh chị em phát triển đường đạo, để cho anh chị em giúp đường đời. Có nghĩa là anh chị em dùng danh từ thứ nhì, anh chị em nhờ ông Thầy Đáng giúp cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh cho nó đúng nghĩa hơn.

Anh chị em nhờ ông Thầy Đáng giúp cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh để anh chị em giúp đường đời. Thì lúc đó tôi sẽ giúp cho anh chị em. Thì sau khi anh chị em nói như thế đó, thì anh chị em phải *ngồi tịnh tâm*, bằng hình thức anh chị em *hít vô thở ra 3 lần*. Hít bình thường, thở bình thường. Chứ không phải hơi ngắn hơi dài nhé. Hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 hơi bình thường. Không có gì trở ngại trong vấn đề hít vô thở ra, dù hơi ngắn dù hơi dài. Cần nhất là anh chị em ngồi như thế này, mở mắt nhé, *luôn luôn là mở mắt* nhé. Anh chị em hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 lần. *Sau đó là anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển luân xa 6, 7*, giống như anh chị em trị bệnh vậy đó. *Trong vòng 30 giây* (ghi chú cái này cho kỹ). Sau 30 giây rồi thì anh chị em ngồi tại chỗ, anh chị em sẽ nghe tôi trả lời. Có 2 cách trả lời: nếu anh chị em được may mắn nhất, thì tôi trả lời trực tiếp với anh chị em. *Đường đạo* như thế nào, *phát triển tâm linh* như thế nào. Đó là *trực tiếp* tôi trả lời cho anh chị em liền. Còn *gián tiếp* là những cái gì mà anh chị em trở ngại thắc mắc, mà anh chị em *giải quyết không được trong lãnh vực vấn đề tâm linh*, thì qua ngày hôm sau trong cái tư tưởng của anh chị em, *sẽ biết được câu trả lời để thỏa đáng*. Đó là gián tiếp. Tại vì điện năng của anh chị em yếu quá, thì chưa contact với tôi gặp được, mà tôi trực tiếp nói chuyện với anh chị

em. Thì bằng cách gián tiếp, là qua ngày hôm sau, hoặc qua ngày kế tiếp thì anh chị em sẽ được tôi giải đáp, bằng hình thức những gì anh chị em bế tắc trong lãnh vực tâm linh mà từ trước anh chị em không hiểu.

Đó nhe, 2 hình thức tôi trả lời nhe. Cái này quan trọng lắm, do đó anh chị em ghi chú cho kỹ, cái phần thông dịch cũng vậy, phải thông dịch cho kỹ càng để anh chị em học hỏi cái này. Cái này là vô cùng quan trọng cho anh chị em sử dụng luân xa 6. Tôi hy vọng cái lớp học này, anh chị em sẽ tiếp xúc với tôi rất nhiều, để anh chị em tiếp xúc được với các Đấng cao cả. Sau đó các Đấng cao cả mới chỉ dạy cho anh chị em như thế nào, thì anh chị em sẽ thực hiện theo đó, thì chắc chắn sẽ có phần kết quả. Đó là phần thứ nhất.

Cái phần thứ nhì, khi mà anh chị em *trực tiếp mà được tôi trả lời*, thì tôi sẽ cho anh chị em cảm nhận 3 cái luân xa. Luân xa thứ 5, thứ 6, và thứ 7. Đó là tôi trả lời cho anh chị em chính xác. Và khi mà tôi trả lời trực tiếp vô trong tư tưởng của anh chị em, thì trong 3 cái luân xa, tôi sẽ cho cảm nhận! Một trong ba luân xa nhe. Luân xa số 5, 6 và 7. *Một trong 3 luân xa đó anh chị em sẽ cảm nhận*. Đôi khi anh chị em sẽ cảm nhận 2 luân xa, đôi khi anh chị em sẽ cảm nhận 3 luân xa, và đôi khi anh chị em sẽ cảm nhận 1 luân xa. Anh chị em cảm nhận được bằng hình thức tôi sẽ cho kích thích những luân xa đó, thì anh chị em biết chắc chắn rằng tôi sẽ trả lời với anh chị em. Nhớ nhe, cái này ghi chú cho kỹ đó. Những điều kiện, những nguyên tắc mà tôi chỉ cho anh chị em tiếp xúc ngày hôm nay vô cùng quan trọng. Do đó anh chị em phải ghi chú cho kỹ. Phần nào anh chị em không hiểu thì sẽ đưa tay lên để tôi trả lời cho anh chị em. Có như vậy thì anh chị em mới được kết quả mỹ mãn khi tiếp xúc với tôi, hoặc sau này anh chị em tiếp xúc với các Đấng, để giúp cho anh chị em phát triển tâm linh, để anh chị em có đầy đủ khả năng về khoa học, về tâm linh. Có như vậy thì anh chị em mới giúp nhân loại hoàn toàn kết quả mỹ mãn.

67/ Kính thưa Thầy, con có 3 câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên là trước đây chúng con không được phép vào bệnh viện để trị bệnh cho những người bệnh

trong bệnh viện. Thì sau khi học xong khóa này, chúng con có thể sử dụng cái phương pháp trị bệnh từ xa để giúp cho những người bệnh trong bệnh viện được hay không?

Và câu hỏi thứ hai, khi mình đưa cái năng lượng, tư tưởng ra để trị bệnh cho đàng xa, thì thí dụ như trong bệnh viện, thì đương nhiên trong đó có nhiều bệnh nhân, thì điện năng sẽ đi tới người mình muốn trị, còn những bệnh nhân mình không trị, thì họ có thu hút được điện năng này không?

Và khi tiếp xúc với Thầy bằng tư tưởng, thì khi được tư tưởng của Thầy truyền lại, chúng con sẽ được những báo động bằng luân xa 6, 7 và 5. Thì đương nhiên trong đó sẽ có những tín hiệu xấu, thì những luân xa nào sẽ cho biết đó là tín hiệu xấu (cảm nhận xấu)?

Cái thứ nhất, khi anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh thì vô bệnh viện không có gây cản trở gì hết. Giống cũng như anh chị em đi thăm bệnh nhân vậy. Nhưng mà khi vô bệnh viện thăm bệnh nhân, thì dùng luân xa 6 của mình, anh chị em điều trị cho người đó, thì không có gây trở ngại cho một người bác sĩ, không gây trở ngại cho những người làm việc trong bệnh viện. Trước kia tôi không cho phép anh chị em vô bệnh viện trị bệnh là tại vì anh chị em phải đặt tay, phải đỡ bệnh nhân lên, gây trở ngại và chú ý cho những người khác. Còn đây thì giống như anh chị em vô thăm một bệnh nhân vậy. Nhưng mà anh chị em dùng luân xa 6 điều trị cho bệnh nhân, không gì trở ngại hết. Và ngay cái khóa này, tất cả anh chị em trong lớp học này hết, anh chị em vô bệnh viện lúc nào cũng được hết, coi như một hình thức thăm bệnh nhân, nhưng mà thật sự anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6 luôn, không có trở ngại nhe.

Dù anh chị em trị bằng luân xa 6 trực tiếp với người đó, dù anh chị em về nhà trị luân xa 6 đàng xa vô bệnh viện, thì không có một năng lực nào thu hút cái năng lực của anh chị em được hết. Năng lực đây, dùng danh từ khoa học là năng lực ở ngoài vũ trụ, nhưng thật sự là điện năng của Thượng đế cho anh chị em, thì không có một năng lực nào thu hút của anh chị em được, ngoại trừ anh chị em cho người ta, người ta nhận thôi.

Câu hỏi thứ hai nó liên quan đến vấn đề nguyên lý. Khi mà anh chị em được khai mở luân xa 100% rồi, thì anh chị em thu hút năng lượng vũ trụ được vô trong cơ thể của mình, mình khỏe mạnh, mình mới truyền cho người ta, giúp cho người ta hết đau hết bệnh. Nếu anh chị em không có khai mở luân xa, thì chính anh chị em trị bệnh cho mình, anh chị em cũng khó chịu chứ đừng nói chi anh chị em trị bệnh cho người ta. Đó là nguyên lý trị bệnh là dùng cái năng lượng vũ trụ là danh từ khoa học, cho những anh chị em khoa học nghiên cứu. Dùng danh từ tâm linh đó là điện năng của Thượng đế là vô biên. Khi mà điện năng của Thượng đế vô biên xâm nhập vô cơ thể anh chị em, anh chị em có sức mạnh rất lớn. Vì cái sức mạnh đó anh chị em mới giải quyết được trong vấn đề bệnh hoạn đau yếu của thể xác, và anh chị em có đủ khả năng giúp cho linh hồn bất tử bất diệt trở về con đường tu tiếp, mà về gần nhất với Thượng đế. Tôi giải thích cho anh chị em vấn đề nguyên lý. Câu thứ hai liên qua vấn đề trị bệnh, và nguyên lý trị bệnh bằng cái năng lượng vũ trụ.

Khi mà anh chị em tiếp xúc với tôi được rồi, thì cái nguồn năng lực mạnh nhất mà Thượng đế ban cho tôi cũng như ban cho anh chị em, thì không có một nguồn năng lực nào chen vô được hết. Tại vì nguồn năng lực của anh chị em, khi mà linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vô anh chị em, sợ lắm. Biết anh chị em có giúp cho người ta được không, hoặc giả anh chị em bắt người ta? Vì chỗ đó khi cái năng lực mà anh chị em tiếp xúc với tôi, thì từ cạnh luân xa 3 trở xuống, là không bao giờ ai dám vô anh chị em hết. Tại nguồn năng lực của tôi mà anh chị em tiếp xúc được, bằng luân xa số 5, 6, 7, đó là nguồn năng lực của các Đấng cho tôi. Khi các Đấng cho tôi, anh chị em tiếp xúc với tôi được, thì không có một linh hồn nào xâm nhập vô cơ thể làm cho anh chị em xáo trộn hết. Tại lúc anh chị em tiếp xúc với tôi, là tôi hướng dẫn trong lãnh vực tâm linh, thì chắc chắn những lãnh vực khác, những nguồn năng lực khác không ảnh hưởng gì anh chị em được hết, mà lúc đó liên tục tôi hướng dẫn cho anh chị em. Mà tôi hướng dẫn cho anh chị em rất mau, *thời gian rất ngắn*, nhưng rất mau, và đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em biết được. Thứ nhất là *phát triển luân xa 6* cho anh chị em nhiều. Thứ hai là *phát triển vấn đề thông minh*

cho anh chị em rất nhạy bén. Thành ra những câu hỏi nào người ta nêu ra thì anh chị em sẽ biết liền. Trong tương lai tôi muốn giúp cho anh chị em phát triển luân xa 6 bằng hình thức tiếp xúc với tôi, để tôi càng ngày tôi giúp cho anh chị em phát triển luân xa 6 càng ngày càng mạnh, để anh chị em đóng góp giúp nhân loại.

68/Thưa Thầy, trong trường hợp lo lắng, suy nghĩ quá, làm cho tinh thần căng thẳng và đem tới bệnh hoạn. Trong tương lai, nếu tôi gặp những bệnh nhân bị thần kinh yếu vì lo lắng, tôi có thể dùng luân xa 6 để trị cho họ, để họ không phải đi đến suy nhược và bệnh hoạn nặng hơn không?

Một khi học xong lớp này và ra về, chúng tôi vì chưa nhận thức được sự tinh hoa trong món quà quý giá đã được ban cho, nên có thể không áp dụng phương pháp được nhiều kết quả. Có cách nào chúng tôi có thể làm và tập luyện để đón nhận và ý thức được món quà này?

Cái thứ nhất, tôi trả lời câu hỏi thứ nhất cho anh chị em biết rằng, nếu anh chị em *xáo trộn tinh thần*, thì mỗi ngày anh chị em trị bệnh cho mình đi nhe. Nếu anh chị em *xáo trộn tinh thần* không đó, thì mỗi ngày anh chị em chỉ cần 30 giây, dành riêng cho *luân xa 6, 7* cho mình nhe. Sau đó rồi, thì tiếp tục trị những cái bệnh của anh chị em, dần dần sẽ hết. Dần dần anh chị em sẽ ít có *xáo trộn tinh thần*. Đó là câu thứ nhất, tôi trả lời ngắn gọn nhưng đầy đủ ý nghĩa.

Tuy nhiên câu hỏi thứ nhì nó liên quan tới câu hỏi thứ nhất. Như anh chị em biết, trong lớp học này tôi giảng bài rất nhanh, và có một số anh chị em tiếp thu được, mặc dù anh chị em người Việt Nam cũng vậy, chưa chắc gì anh chị em tiếp thu được 100%, chứ đừng nói người ngoại quốc, thì chắc chắn anh chị em sẽ không tiếp thu được những tinh vi tinh hoa. Do đó thì anh Thiện sẽ thực hiện một cuốn sách để anh chị em nghiên cứu và tham khảo. Đó là anh chị em coi sách vở để nghiên cứu, tham khảo, nó còn giới hạn. Tuy nhiên, một điều quan trọng nhất tôi vừa hướng dẫn cho anh chị em là mỗi một ngày, nếu anh chị em có thời gian rảnh rỗi, thì anh chị em tiếp xúc với tôi bằng tư tưởng, và *những lần tiếp xúc với tôi như*

vậy thì anh chị em sẽ tự khai mở luân xa số 6 cho anh chị em thêm, cái năng lực của anh chị em thêm, bằng hình thức anh chị em nghĩ luân xa số 6, số 7. Để chi? Để được tôi hướng dẫn trực tiếp bằng tâm linh, và nhắc nhở cho anh chị em những bài học đang học, và những bài học sắp tới chưa học. Thì sẽ áp dụng những nguyên tắc đó, thì giúp cho bản thân, và gia đình anh chị em, và giúp cho những người khác được kết quả.

Thì đây là không phải tôi khuyên anh chị em mỗi ngày phải ngồi thiền 5 lần, hay 3 lần, 7 lần, để tiếp xúc với tôi. Khi ngồi tiếp xúc với tôi, thì anh chị em nên nhớ rằng anh chị em phải lựa cái thời gian nào rỗi rãi nhất, chứ không có nghĩa là anh chị em nói, thôi để tôi tiếp xúc với ông Thầy Đáng chừng 5 phút rồi tôi làm công việc này, công việc kia thì chắc chắn không bao giờ tôi trả lời cho anh chị em đâu. Tại vì anh chị em còn đang lo công việc kế tiếp của anh chị em, thì làm sao tôi trả lời cho anh chị em được? Do đó, nếu cuộc tiếp xúc mà thành công, để tôi trả lời cho anh chị em, với một thời gian ngắn nhất trong vòng 15 phút hoặc 10 phút cũng được, hay 5 phút cũng được, mà thời gian đó là anh chị em không có bận tâm, không có lo công chuyện sắp tới của anh chị em. Nếu có lo chẳng nữa, thì sau cái thời gian mà anh chị em học hỏi tiếp xúc với tôi rồi, thì lúc đó anh chị em mới tình công việc của anh chị em như thế nào cũng được. Chứ còn trong thời gian mà anh chị em chuẩn bị ngồi xuống thế này, ngồi xuống nói: “thôi, để tôi ráng tôi tiếp xúc ông Thầy Đáng coi, được không? Được, thì 5 phút, 10 phút, không được thì tôi đi công chuyện khác”, thì chắc chắn không bao giờ thành công gì hết.

Tôi thí dụ, anh chị em dành riêng cho mình 30 phút để anh chị em tiếp xúc với tôi, nhưng mà anh chị em chỉ cần tiếp xúc với tôi 5 phút, 10 phút thôi, tôi trả lời anh chị em đầy đủ rồi, thì sau đó còn dư 20 phút, anh chị em muốn tính gì thì tính. Chứ đừng bao giờ, anh chị em hai ba thứ anh chị em nhập một, rồi nói: “thôi để tôi tiếp xúc ông Thầy Đáng 10 phút. Không được, tôi đi rước con tôi đi học về. Rồi lúc con tôi đi học về xong, thì tôi dành riêng 10 phút tôi tiếp xúc ông Thầy Đáng nữa. Mà tiếp xúc không được thì thôi, để nửa giờ sau tôi đi rước vợ đi làm về”, thì không bao giờ được gì hết. Anh chị em ngày tối lo rước vợ, rước chồng, rước con,

rước đi chợ, đi búa không, thì làm sao tiếp xúc tôi được? Tôi chưa trả lời thì anh chị em tính chuyện khác: không biết mai có thất nghiệp không? Mà mai không biết có thất nghiệp hay chưa thất nghiệp? Không biết, thì tính cái chuyện mai làm chi? Năm phút nay không chịu tính mà tính cái chuyện ngày mai, không biết tháng tới tôi có tiền trả tiền nhà không? Trời đất ơi. Tiếp xúc với tôi 5 phút mà không chịu dành 5 phút, mà không biết tháng tới gia đình tôi ở Việt Nam có khổ không? Trời ơi, tính làm chi tháng tới? 5 phút đây, gần nhứt mà không chịu tính, tính tháng tới. Do đó thì cuộc tiếp xúc với tôi, thì anh chị em phải dành riêng cái thời gian mà rảnh rỗi nhứt, thì sự tiếp xúc của tôi, tôi trả lời cho anh chị em mới được hữu hiệu. Đó, câu hỏi của ông này, mà liên quan đến vấn đề tiếp xúc với tôi, thì sẵn dịp tôi dẫn giải cho anh chị em cái bài học này.

Khoan, để tôi nói vài lời. Attendez!

Bây giờ nè nhe, sau cái lớp học này, cũng như ngày hôm qua tôi trình bày với anh chị em, tôi dự trù một lớp đặc biệt 5 ngày, mỗi một ngày tôi sẽ dạy 7 tiếng đồng hồ. Mà quốc gia tôi chọn thì ở Thái Lan, vào ngày 3 tới ngày 7, tháng 8, năm 1996. Nhưng mà lát nữa đây, sau 2 giờ rưỡi đây, sẽ có chương trình dành riêng cho năm 96, tôi dạy ở quốc gia nào, ngày, tháng lớp 3, lớp 4 và lớp 5. Cũng như lớp luân xa đặc biệt nữa, tôi sẽ cố gắng tôi giúp cho anh chị em một lớp nữa. Tại vì tỷ số rất đông mà anh chị em không có được may mắn học. Thì tôi cố gắng giúp cho một lớp dùng luân xa 6 để trị bệnh nữa. Và lớp luân xa 6 trị bệnh thứ hai này, sẽ cộng với lớp luân xa 6 trị bệnh thứ nhứt, 2 lớp, tôi sẽ kết hợp lại và tôi chọn một số anh chị em đặc biệt để anh chị em đến Thái Lan học một khóa. Mà cái khóa cao hơn khóa này đó là khóa dành riêng cho tâm linh 100%. Chứ không có vấn đề trị bệnh nữa nhe. Tại vì tôi tuyển chọn 100% vấn đề tâm linh để tôi hướng dẫn cho anh chị em phát triển vấn đề tâm linh càng sâu rộng, để luân xa 6 của anh chị em càng mạnh hơn nữa. Lúc đó thì cuối năm 1996, tôi mới lựa toàn thế giới 45 anh chị em được học khóa đặc biệt lớp Sáu trong vòng 15 ngày, mỗi một ngày tôi dạy 16 tiếng đồng hồ nhe. Mà lớp Sáu đó thì miễn phí, anh chị em chịu khó đến quốc gia đó học, mà phải học mỗi ngày 16 tiếng, chứ không phải 6 tiếng nhe.

Mà cái đó anh chị em khỏi nộp đơn. Tự động tôi sẽ kê khai danh sách tôi mời anh chị em đi học. Anh chị em khỏi lo nộp đơn.

Thì cái ngày giờ, tôi dự trù là từ 3 – 7 tây tháng 8, tôi sẽ dạy lớp đặc biệt đó tại Thái Lan.

Thì bây giờ sau cái phần dịch rồi đó, đâu, anh chị em nào muốn học cái khóa đó, anh chị em đưa tay lên coi, đăng tôi tuyển lựa cho một số bên này, và một số khóa kế tiếp ở Belgique. Nhưng mà điều kiện tôi đưa ra cũng khó khăn lắm nhe, chứ không phải dễ đâu. Thứ nhất là anh chị em phải biết sinh ngữ nhiều, thứ nhì là trình độ văn hóa của anh chị em phải cao, thì ưu tiên những người đó nhe. Chứ không phải học dễ dàng đâu. Tại vì khóa này cũng có giới hạn. Thành ra hai khóa tôi nhập một, tôi tuyển lựa, giống như tuyển lựa tài tử vậy đó. Thành ra anh chị em phải cố gắng, sau phần đó rồi, tôi sẽ cho anh chị em biết, tất cả đơn từ anh chị em sẽ nộp về bên Mỹ, bên Hoa Kỳ, cái trung tâm lớn nhất của tôi ở Hoa Kỳ, để rồi tôi xét đơn, tôi mới trả lời cho anh chị em. Chứ không phải anh chị em muốn học là học đâu. Cái này cũng khó khăn lắm.

Bây giờ cái thứ nhất nhe, chiều này anh chị em sẽ được cái địa chỉ bên Mỹ, anh chị em sẽ nộp đơn, ưu tiên cho những anh chị em biết sinh ngữ nhiều, và ưu tiên cho anh chị em có trình độ văn hóa cao, một trong hai trường hợp đó tôi sẽ tuyển chọn.

Bây giờ ngay từ sau lớp học này, nếu anh chị em thích thì anh chị em nộp đơn liền đi nhe. Bây giờ tôi đi công tác, tháng tư tôi mới trở về Mỹ để tôi dạy lớp 3, lớp 4. Thì trong thời gian tôi ở Mỹ, tôi sẽ xét đơn anh chị em và tôi sẽ trả lời cho anh chị em biết vào tháng tư nhe. Tại vì tháng giêng, tháng ba tôi sẽ qua Thái Lan, tôi sẽ họp với anh chị em Thái Lan đó, rồi tôi quyết định như thế nào, tháng tư tôi sẽ chấp thuận cho những đơn anh chị em học. Thì những đơn chấp thuận đó, anh chị em phải gửi bản sao cho Thái Lan, thì như vậy người ta mới nhận hồ sơ vô nhập học nhe. Và khi mà đơn chấp thuận đó, anh chị em lại ghi tên vô Thái Lan để nhập học, anh chị em phải đưa cái bản chánh mà tôi ký tên cho anh chị em, thì người ta mới cho nhập học nhe. Gây cái chuyện khó khăn cho anh chị em

để anh chị em học giỏi chứ không phải gây trở ngại gì hết trơn. Tránh cái tình trạng mà anh chị em đi ẩu quá, không có được. Khóa này không có đi ẩu được nhe. Có một số anh chị em đi liều mạng, đi ẩu, là tôi thương anh chị em sao? Cái khóa này không có ẩu được. Khóa này là vô Thái Lan không có ẩu được. Cái nước đó khó lắm, mà nước đó không khó tôi cũng làm khó anh chị em. Không phải muốn vô chừng nào vô, muốn ra chừng nào ra nhe. Tại vì khóa đặc biệt dành riêng cho anh chị em phải giỏi, thì anh chị em đừng bao giờ. Anh chị em phải ý thức được rằng anh chị em được học thì cái điều may mắn, còn không được học thì chờ, chứ không phải muốn vô chừng nào vô, muốn ra chừng nào ra nhe. Thứ nhất là mấy anh chị em Việt Nam mình, liều mạng lắm. Việt Nam cũng vậy, mà ngay cả ngoại quốc cũng có luôn, chứ không phải Việt Nam không ...

Thành ra, tôi mong muốn rằng, cái khóa tới là anh chị em sẽ được sự chấp thuận của tôi rõ ràng, thì lúc đó mới nộp đơn và đến đi học. (những người trong lớp học dơ tay lên cho biết ai muốn đi dự lớp ở Thái Lan)

Sở dĩ tôi đưa ra cái đề tài như vậy, thứ nhất là tôi sẽ giúp cho anh chị em học. Cái thứ hai, để tôi đo cái trình độ của anh chị em ý thức như thế nào trong lãnh vực, sau khi sắp sửa mãn khóa lớp đặc biệt này.

Tôi hy vọng 150 anh chị em trong lớp học này mà ngày đầu tiên tôi trình bày với anh chị em, tôi biết chắc chắn rằng sẽ thay đổi. Và tôi cũng rất mừng anh chị em mà ý thức được trong vấn đề tôi hướng dẫn cho anh chị em. Anh chị em thay đổi là tôi rất mừng. Là mừng cho anh chị em được có đầy đủ khả năng, về phục vụ cho nhân loại, phục vụ cho quốc gia anh chị em ở, và phục vụ cho gia đình anh chị em ở được kết quả mỹ mãn. Cái điều này là điều tôi mong muốn. Do đó tôi thử anh chị em coi anh chị em thích nghiên cứu, học hỏi tâm linh như thế nào. Thì tôi đo được cái này, tôi hy vọng 150 anh chị em mà tôi vừa trình bày ở bữa đầu tiên thì sẽ xóa hết những gì mà anh chị em lầm lỡ, hoặc anh chị em thi hành không đúng, thì anh chị em trở lại một người tốt để phục vụ cho mọi người. Đó là điều tôi mong muốn cũng như Thượng đế muốn giúp cho anh chị em có một khả năng đặc biệt để anh chị em đóng góp giúp cho nhân loại.

Bây giờ cái phần quyết định của tôi, tôi cho cho nhân loại biết không phải là tôi phân tách những người học cao, học thấp, học giỏi. Tuy nhiên cái hội trường bên Thái Lan, tới giờ phút này, tôi chưa biết chứa được bao nhiêu người, và cái số lượng anh chị em như thế nào. Thì tôi sẽ ưu tiên cho, nếu số lượng học trò trong hội trường nhỏ, thì tôi sẽ ưu tiên cho những người học cao, và những người biết nhiều thứ tiếng nhất. Thì mấy anh chị em trung tâm trưởng toàn thế giới sẽ được ưu tiên cái này. Tại vì anh chị em trung tâm trưởng, chi nhánh trưởng sẽ được ưu tiên dự cái khóa đó. Còn một số anh chị em, nếu hội trường bên Thái Lan mà chứa đầy đủ nhiều người và thông dịch nhiều thứ tiếng thì tôi cố gắng, tôi sẽ giúp cho anh chị em. Còn nếu hội trường bên Thái Lan không đủ chỗ chứa hoặc giả là chỗ ít, thì anh chị em phải đợi khóa sau.

Tại vì tôi cũng chuẩn bị dạy một lớp giống như anh chị em đang học, tại Belgique này, cái chương trình tôi sẽ dạy năm tới, kỳ tới đây, thì tôi sẽ dạy tại Belgique một lớp nữa. Thì hai lớp cộng lại thì tôi không biết bao nhiêu ngàn người, chưa biết. Nhưng mà cái quan trọng nhất là cái hội trường bên Thái Lan. Để cái chuyến đi Thái Lan của tôi sắp tới đây, tháng giêng và tháng ba tôi sẽ ghé Thái Lan, thì tôi coi cái hội trường như thế nào, và tôi coi sức chứa như thế nào, và thông dịch như thế nào. Thì tháng tư tôi sẽ về quyết định. Tuy nhiên, đơn từ anh chị em sẽ nộp thẳng về bên Mỹ hết, tôi sẽ cứu xét cho tất cả đơn từ để thông báo cho anh chị em vào tháng tư, để anh chị em chuẩn bị tháng tám đi học.

Thôi, bây giờ chấm dứt cái phần đó đi, để chiều tôi sẽ nói tiếp. Bây giờ anh chị em nêu ra câu hỏi. Trước khi anh chị em nêu ra câu hỏi, tại vì hôm qua tôi có hứa cho phái đoàn Việt Nam với bên Úc gặp tôi, nhưng mà cái hội trường này 7 giờ đóng cửa rồi, tôi sẽ không gặp được. Thì chiều nay tôi sẽ mời phái đoàn của Việt Nam và Úc châu sẽ gặp tôi lúc 4 giờ chiều. Trước khi 2 phái đoàn này gặp tôi, thì chị Mỹ Nga dẫn trung tâm của Grenoble vô gặp tôi trước. Rồi tới phái đoàn Việt Nam sẽ gặp tôi. Đó, tôi mời 2 cái nhóm đó nhe. Nhóm thứ nhất là ở Grenoble do chị Mỹ Nga hướng dẫn gặp tôi trong vòng 10 – 15 phút gì đó. Sau cái phần đó, phái đoàn của Việt Nam và Úc sẽ gặp tôi.

Và tôi cũng thông báo cho anh chị em biết được cái ngành Nhân Điện chúng ta bây giờ có thêm 15 quốc gia nữa, là tổng cộng trên 45 quốc gia trên thế giới có trung tâm Nhân Điện. Cái điều này đáng mừng cho anh chị em chúng ta. Tất cả các nước trên thế giới lần lượt sẽ nhiều trung tâm mở ra các nước.

Bây giờ cái phần bên này nêu câu hỏi.

No, no, no, no way, thôi Việt Nam đừng hỏi nữa, để cho người khác hỏi, Việt Nam hỏi nhiều quá, để cho nước khác hỏi cho người ta vui.

Ông tuốt dưới chót.

69/ Thưa Thầy, xin Thầy cho biết bây giờ tôi chữa những người bị nhiễm phóng xạ cách nào? Tại vì nhiễm phóng xạ gây ra một số bệnh trạng rất đặc biệt, thì tôi chữa cách nào?

Tôi giải thích cho nhe. Hôm trước nhiễm chất phóng xạ làm cho người ta bị chết trong một thời gian ngắn nhất, mà anh chị em phải trị từng người. Bây giờ chất phóng xạ nó hoành hành trong không khí làm cho người ta bệnh, cái đó nặng lắm, có thể trong vài ngày người ta chết. Thì anh chị em nên nhớ rằng, thay vì ngày thứ nhất đặt tay luân xa 7, emergency, thì bây giờ anh chị em khỏi cần đặt cái đó nữa. Nếu anh chị em đặt cái đó không còn kịp thời gian nữa, tại vì trong tương lai tôi chưa biết như thế nào. Nhưng khi anh chị em học được luân xa 6 rồi, thì anh chị em trực tiếp anh chị em trị bệnh liền. Khác công thức nhe.

Cái thứ nhất là có thể anh chị em *trị bệnh tập thể*, mà trị tập thể thì trị giống như tôi trình bày ngày đầu tiên. Nếu mặc dầu là *ô nhiễm chất phóng xạ* giống như bên Africa kỳ rồi, 50 tới 70 người chết tại chỗ, hoặc 100 người chết tại chỗ. Gặp những trường hợp đó xảy ra thì anh chị em phải trị tập thể liền. Có nghĩa là:

- Trị luân xa 6, 7 trước: 30 giây
- Luân xa 7 + bên trái: 30 giây

- Luân xa 7 + bên phải: 30 giây
- Mỗi luân xa 2, 3, 4, 5: 30 giây, là 2 phút tổng cộng
- Lọc máu: 30 giây
- Trị luân xa 6, 7 trở lại nữa :1 phút sau cùng.

Như vậy người ta sẽ ngưng ói ra máu, đi cầu ra máu liền. Và tiếp tục trị như vậy trong vòng 5 bữa hoặc 7 bữa, người ta hết bệnh, chứ không phải 16 bữa nữa nhe. Thành ra *cái này quan trọng lắm*, anh chị em ghi chú cho kỹ để về thực hiện giúp cho người ta nhe. Những công thức từ trước thì anh chị em bỏ hết đi. Áp dụng ngay công thức mới này. Và tôi biết *chắc chắn rằng năm tới, chưa biết nơi nào, nếu có thì anh chị em sẽ áp dụng cái nguyên tắc này liền*, chứ anh chị em đừng có trị từng người, không có thời gian trị từng người. Mà nếu trị từng người phải nhờ số đông người, mà trị như vậy thì chắc chắn không có giúp cho người ta kết quả nhanh chóng, mà có thể người ta chết.

Để tôi giải thích thêm: 30 giây đầu tiên anh chị em dùng luân xa 6, 7 giống như trị emergency, *khẩn cấp* cho người ta. Sau đó thì trị cùng 4 luân xa một lúc, và lọc máu. Sau cái phần đó thì tiếp tục trị luân xa 6, 7 một phút nữa. Như vậy thì mới giúp cho người ta ngưng liền, không có đi cầu ra máu. Thì trong vòng 5-7 ngày, bệnh nhân sẽ bình phục trở lại. Ghi chú cái này cho kỹ, bất cứ nơi nào, gặp những trường hợp ô nhiễm chất phóng xạ, làm cho hàng loạt người bị bệnh đó, thì anh chị em cấp tốc phải trị tập thể liền nhe. Không cần số người nhiều. Có thể 50, 70, 100 hay 200 gì đó, anh chị em phải trị theo cái phương cách là tập thể, chứ đừng trị cá nhân nhe. Tại cái bệnh này anh chị em không thể nào trị cá nhân được hết. Mà trị cá nhân thì không kịp. Do đó anh chị em cấp tốc phải trị bằng tập thể.

70/ Thừa Thầy, bà này nói ngay ngày hôm nay trong một quốc gia đó, có một cô thiếu nữ bị xử án tử hình vì cô ta đã giết cái người đã hiếp dâm cô ta. Sau đó tòa án xử cô ta phải ở tù chung thân. Theo ý bà thì có thể nào chúng ta ở đây dùng luân xa 6 để giúp cô ta được xử án trắng, không bị ở tù nữa.

Bây giờ tôi nói cho anh chị em nghe nhe. Tôi cũng giải thích cho anh chị em biết rằng, anh chị em *học luân xa 6 này là anh chị em vì nhân loại* nhe. Chứ không phải vì cá nhân. Cá nhân đó mình làm sao mình biết được người đó tốt hay xấu như thế nào. Anh chị em thấy không?

Cái này thì tôi không có ý kiến. Tuy nhiên thì anh chị em muốn giúp thế nào anh chị em giúp, chứ cái phần này tôi không có ý kiến nhe. Tại vì theo cái luật pháp hiện hành hay bất cứ luật pháp nào cũng vậy, bất cứ cá nhân nào cũng vậy, có một sự liên hệ chặt chẽ giữa người này hoặc người khác, trong lãnh vực tâm linh và trong lãnh vực đời. Thì cái này tôi không có chen vô được. Tôi chỉ giúp cho người ta khi nào người ta bị bệnh bị đau bị chết. Còn trong lãnh vực xã hội, cái này tôi không giúp được đâu. Tuy nhiên, thì không phải vì quyền lợi của anh chị em hay vì quyền lợi của những người khác, nhưng gặp những trường hợp cá nhân của anh chị em trong ngành Nhân Điện, anh chị em là học trò của tôi, thì cùng một tư tưởng, cùng một dòng điện giữa tôi phát xuất ra, tôi giúp cho anh chị em, thì lãnh vực này tôi có thể, tôi giúp cho anh chị em được.

Có nghĩa là gặp những trường hợp khó khăn nhất, tôi sẽ giúp cho anh chị em. Chứ còn những trường hợp mà anh chị em làm bậy, tôi giúp cũng không được luôn nhe. Ngay cả việc làm bậy của anh chị em, tôi làm sao tôi giúp được? Vô tình tôi đem cái ngành này để giúp cho những người làm bậy sao? Mặc dầu cái người đó là họ xấu xa thiệt, họ vì xấu xa đó họ mới giết người ta. Nhưng mà anh chị em biết rằng đó, chúng ta luôn luôn cứu thể xác, cứu linh hồn để giúp cho linh hồn và thể xác đó phát triển vấn đề tâm linh, thì đâu có lý do gì tôi giúp vậy được.

Tuy nhiên, vì ý thích cá nhân của anh chị em, thì cái chuyện anh chị em giúp thì tôi không có ý kiến. Chứ lãnh vực của tôi, tôi không thể nào làm chuyện đó hết được.

Nếu tập thể mà bị, hàng trăm hàng ngàn người bị tai nạn thì tôi sẵn sàng tôi giúp cái này. Còn cá nhân thì trong lãnh vực của tôi, tôi đâu giúp cá nhân được. Vô tình, thí dụ, như người đó giết người ta rồi bị chung thân khổ sai, anh chị em giúp cho được. Thì mai mốt, có người nói không sao

đâu, mình bắt chước giống như cô đó, rồi có gì ông Thầy hay anh chị em Nhân Điện giúp. Thì chẳng lẽ mình học cái ngành này rồi mình giúp cho những người đó sao? Nhưng mà bây giờ có thế này, thì thay vì bị chung thân khổ sai, thì anh chị em giúp cho họ đâu có trắng án được. Giúp cho họ bớt cái án thì may ra được. Thí dụ người ta xử chung thân khổ sai, thì có thể giúp cho họ bị đầy 5 hay 10 năm tù ở thì được. Tôi chỉ có ý kiến anh chị em cầu nguyện cho người đó giảm án thôi. Còn vấn đề được hay không là quyết định của chánh phủ đó. Nếu anh chị em vì lòng từ bi, vì lòng thương người đó đã gây tội phạm, thì có thể anh chị em cầu nguyện đi, còn phần giảm án được, không được, cái đó do Thượng đế và luật pháp đó quyết định, chứ tôi không dám chen vô việc này.

71/ Thưa Thầy nói rõ hơn cho tôi biết, khi chúng tôi đầu thai, như chính bản thân Thầy, thì Thầy có thể quyết định đầu thai vào lúc nào và vào thân thể người nào. Nhưng chúng tôi thì sao? Chúng tôi có thể nào tự quyết định sẽ đầu thai vào nơi nào và vào thân thể người nào để tiếp tục cái sứ mạng này hay không?

Khi Thầy nhìn tất cả học viên ở dưới này, thì Thầy thấy cái gì? Thầy thấy năng lực của người ta, hào quang của người ta, hay những luân xa?... Xin Thầy cho biết rõ?

Cái thứ nhất, trong tương lai tôi chắc chắn là anh chị em học cái lớp học này, anh chị em sẽ còn sống tới thế kỷ 21 nhiều lắm. Đó là câu trả lời của tôi nhe. Nó liên quan đến những câu trả lời sau. Nếu qua thế kỷ 21, anh chị em còn sống được, thì chắc chắn anh chị em sẽ còn học nhiều nữa. Mà gần nhất đây là tháng tám, tôi sẽ dạy môn này cho anh chị em biết.

Trong tương lai, khi anh chị em chết, khi không còn cái thể xác này nữa, mà thể xác này sống cũng lâu lắm, là thể xác của anh chị em đó. Mà nếu anh chị em không có thích thể xác này, anh chị em muốn tái tục một thể xác khác, cũng được. Và linh hồn anh chị em nhớ hết cái quá trình của anh chị em làm việc, chứ không phải như từ trước, khi anh chị em chết rồi, tái kiếp, anh chị em quên hết. Bây giờ thì không có. Có một cái

phương pháp mới nhứt để cho anh chị em tái kiếp lại bởi một người khác, thì quá trình của anh chị em làm việc, thì anh chị em tiếp tục làm việc thêm nữa, để anh chị em giúp nhân loại. Thí dụ, anh chị em 180 tuổi chết, thí dụ nhe. Thì anh chị em muốn tái kiếp lại một đứa bé 15 tuổi, 20 tuổi, thì anh chị em vô giúp cái linh hồn đứa bé 20 tuổi đó, đứng một bên. Anh chị em vô điều khiển cái thể xác đó, do chính anh chị em điều khiển, để anh chị em làm công quả công đức giúp cho nhân loại. Thì anh chị em giúp cái linh hồn của đứa bé 20 tuổi đó càng ngày càng phát triển vấn đề tâm linh. Tại vì anh chị em có đầy đủ khả năng giữ cái linh hồn đó, mà anh chị em giúp linh hồn đó, để anh chị em mượn thể xác đó tiếp tục làm một sự việc, thì quá trình của anh chị em làm việc như thế nào suốt 180 năm vừa rồi, thì anh chị em tiếp tục năm thứ 181. Chứ không phải như từ trước, chết đâu thai lại là quên hết. Phải học lại, giống như tôi. Hồi xưa tôi cũng giỏi lắm. Nhưng khi tôi chết rồi, tôi tái kiếp lại ông Thầy Lương Minh Đáng này nè, tôi không biết gì hết. Do đó từ nhỏ tới lớn tôi sống cũng khổ, mà không biết gì hết. Thì sau khi tôi học hỏi được rồi, và tôi được ông thầy truyền cái luân xa cho tôi hết rồi, thì tôi minh mẫn sáng suốt, và tôi giỏi vô cùng. Vì chỗ đó tôi mới giúp cho anh chị em được. Chứ nếu tôi không có giỏi, sáng suốt thì làm sao tôi giúp cho anh chị em được? Đó giống như tôi. Nhưng quá trình tôi vẫn quên như thường. Cũng như tôi trình bày với anh chị em ngày hôm qua, khi mà tôi được khai mở luân xa, sau 18 năm trường, tôi mới biết linh hồn tôi là ai.

Thì trong tương lai anh chị em đây, nếu anh chị em có duyên lành, thì có thể nội trong năm nay anh chị em học được hết lớp này, tới lớp khác, thì anh chị em tự biết cái linh hồn của anh chị em là ai, thì lúc đó anh chị em phục vụ cho nhân loại sẽ hữu hiệu hơn. Bây giờ anh chị em chưa biết linh hồn của anh chị em là ai, anh chị em còn dè dặt, anh chị em còn sợ. Nhưng mà tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em một hai lớp tới đây, thì tự anh chị em tìm hiểu linh hồn của anh chị em là ai, hoặc giả chính Thượng đế sẽ cho anh chị em biết, linh hồn anh chị em là tái kiếp bởi con người hiện tại để làm cái gì, thì lúc đó anh chị em vững niềm tin mà tiếp tục phục vụ

cho nhân loại. Đó là đường hướng của Thượng đế. Đó là trong lãnh vực của tôi và của anh chị em đó nhe.

Để tôi trả lời câu hỏi thứ nhì, như anh chị em biết, tại sao tôi biết trong 2200 anh chị em, có 150 anh chị em không có được trọn vẹn lắm. Khi anh chị em vô lớp học này, tôi chỉ nhìn qua một cái, nhìn lại một cái là tôi nhìn linh hồn anh chị em, chứ tôi không nhìn luân xa anh chị em, mà tôi cũng không có nhìn cái hào quang của anh chị em đâu. Anh chị em đâu có hào quang đâu mà nhìn. Mà tôi đâu có nhìn luân xa của anh chị em để làm cái gì. Nội tôi nhìn qua nhìn lại, tôi biết linh hồn của anh chị em như thế nào. Giống như, xin lỗi, từ số 1 tới số 2200 vậy. Số nào mờ là tôi biết người đó không mấy gì được. Mà nhiều khi số đó nó đen quá, không thấy được, thì tôi biết số đó còn xóa nữa. Từ số 1 tới 2200, có số thì đỏ lắm, có số thì tốt lắm, có số thì mờ mờ, có số không thấy gì. 2200 mà tôi tưởng 2020. Hoặc 2200 mà tưởng 0020. Anh chị em thấy không?

Vì chỗ đó mà tôi mình định cho anh chị em biết rằng khoảng 150 anh chị em không có được tốt lắm. Do đó tôi mới hướng dẫn cho anh chị em, và tôi truyền năng lực cho anh chị em, để giúp cho anh chị em trở lại người tốt. Và tôi hy vọng 150 anh chị em đó sẽ thay đổi rất nhiều sau khóa học này. Và ngay từ ngày hôm nay, chuẩn bị cho chiều nay là coi như chấm dứt khóa học, thì tôi thấy 150 anh chị em đó, khi mà anh chị em đưa tay, tôi nhìn lại cái số, thì bây giờ tôi thấy nó rõ hơn bữa đầu tiên rất nhiều. Và tôi hy vọng cái rõ đó, thì tiếp tục giữ vững và càng rõ hơn, chứ đừng bao giờ mờ trở lại hết. Đó là tôi nhìn, tôi thấy vậy. Tôi nhìn tôi thấy anh chị em xấu, tôi giúp cho anh chị em trở lại người tốt. Chứ không phải tôi nhìn anh chị em xấu, cái tôi bỏ anh chị em cho chết luôn. Không có cái này. Tại dù muốn dù không, anh chị em học với tôi rồi. Những người không học với tôi, tôi còn giúp được, chứ đừng nói chi anh chị em là học trò của tôi, làm sao tôi bỏ anh chị em được. Tôi giúp cho thì phải trở lại người tốt, mà tốt luôn nhe. Chứ đừng bao giờ trở lại người xấu, tôi khó giúp lắm. Khi nào tôi muốn giúp, anh chị em gặp tôi tôi mới giúp được. Chứ anh chị em đằng xa, làm sao tôi giúp được. Thành ra tôi nhấn nhủ cho anh chị em, kỳ này anh chị em trở lại người tốt thì càng ngày càng tốt

lên. Đừng bao giờ xấu, mà xấu thì khó gặp tôi, thì tôi khó giúp cho anh chị em được lắm nhe. Nhớ nhe. Trừ trường hợp anh chị em gặp tôi nơi nào đó, thì anh chị em lại nói: “ông Thầy ơi, bây giờ con khổ quá, con bị vậy, bị vậy, thì tôi mới giúp cho anh chị em được”

Mà muốn gặp tôi thì cũng khó lắm chứ không có dễ dàng. Bây giờ, năm nay, năm tới, anh chị em còn gặp tôi được nhe. Năm 97 anh chị em khó gặp tôi lắm. Gặp tôi có lẽ trên truyền hình, chứ khó gặp tôi ở ngoài lắm. Hoặc giả tôi đi quốc gia nào đó, tôi kêu gọi anh chị em đến, tập trung anh chị em Nhân Điện tôi lại tôi thăm được, chứ khó gặp tôi lắm. Tôi biết, tại vì tôi bận rộn lắm. Tôi nói vậy, anh chị em muốn hiểu sao anh chị em hiểu nhe.

Bây giờ tôi nhắc lại tất cả anh chị em nào thuộc trung tâm, chi nhánh, anh chị em sẽ nộp đơn cho trung tâm, chi nhánh đó, lập danh sách gửi qua tôi nhe. Nhưng phải có đơn từ, tên họ, địa chỉ rõ ràng và số điện thoại, để tôi gửi thư chấp thuận cho anh chị em đi học nhe. Từ St.Louis tôi sẽ gửi cho anh chị em vào tháng tư. Tất cả anh chị em sẽ nhận được tháng năm. Trước ba tháng để anh chị em chuẩn bị. Anh chị em nào không có thuộc trung tâm, chi nhánh thì gửi đơn cá nhân. Còn thuộc trung tâm, muốn chắc ăn thì sẽ nộp cho trung tâm, chi nhánh. Họ sẽ gửi thẳng danh sách và đơn cho trung tâm bên Hoa Kỳ. Và phải đề là anh chị em đã học xong cái lớp tại Geneve này nhe. Không đề không được nhe. Và phần ngôn ngữ, anh chị em biết bao nhiêu thứ tiếng, thì ghi vô. Và trình độ văn hóa.

Fisish class, see you this afternoon. OK, Bye bye ...

Chuẩn bị, tôi truyền năng lực liền

Chiều này có một số anh chị em trở về nước rồi, thì anh chị em sẽ liên lạc với trung tâm, sẽ lấy mẫu đơn. Riêng anh chị em nào tối nay mà có dự văn nghệ cho đêm nay, vui chơi cho tất cả anh chị em ở lớp học này, thì sẽ cho anh chị em mỗi người cái mẫu đơn. Trung tâm Geneve sẽ thực hiện cái mẫu đơn đó cho anh chị em. Còn anh chị em nào đi về trước thì anh chị em liên lạc với trung tâm, làm đơn rồi tôi sẽ cứu xét nhe. Đó là

vấn đề đơn mà anh chị em đi học bên Thái Lan. Và tôi cũng được biết bên Thái Lan, anh chị em chỉ tốn tiền máy bay thôi, vấn đề ăn ở bên Thái Lan rất rẻ. Nếu ở phòng thiết sang là sang, mỗi một ngày có \$50 cho 2 người. Còn nếu ở khách sạn bình thường giống như Holiday Inn này, thì một ngày có \$25, và thức ăn rất rẻ. Do đó thì anh chị em tạo điều kiện cho có thể đi học được, và với điều kiện là đơn từ anh chị em không được từ chối.

Chương Trình Lớp Học 1996

Bây giờ chương trình lớp học dành riêng cho 96.

Tuy nhiên có một số quốc gia, thứ nhất là Venezuela và vùng Nam Mỹ, cũng như các nước khác thì tôi có dành riêng 3 tháng hè của tôi, trong mỗi một tháng hè, tôi dành riêng 15 ngày. Thì những nước nào mà tôi sẽ đến sau, thì tôi sẽ thông báo những tháng hè đó. Đặc biệt ở Venezuela, ở Nam Mỹ, South America, và Africa, thì tôi dành riêng 3 tháng hè, mỗi tháng tôi dành riêng 15 ngày, cho những nước nào mà chưa lên danh sách kịp. Còn danh sách tôi lên trên bảng này là danh sách chính thức, để cho anh chị em biết được học lớp 3, lớp 4 và lớp 5, ở các quốc gia trên thế giới, là cái thứ nhất.

Cái thứ nhì thì anh chị em cũng đừng bận tâm, những người học lớp 5, tiếp tục tháng bảy tôi sẽ mở lớp luân xa 6 tại Belgium, anh chị em lo ngại thời gian quá ngắn. Tuy nhiên nếu anh chị em may mắn, lúc tôi đang dạy lớp 6 tại Belgium, thì tôi sẽ quyết định tại chỗ, và chấp thuận đơn tại chỗ cho anh chị em nào đủ điều kiện, thì lúc đó anh chị em sẽ lập thủ tục và gửi thẳng đơn qua Thái Lan. Đó là cho bè bạn và gia đình của anh chị em học lớp tới ở Belgium. Tôi cố gắng tôi xét đơn lúc tháng 7, cấp tốc nộp hồ sơ về Thái Lan, chắc chắn Thái Lan sẽ giúp mấy anh chị em đó đến Thái Lan học cái lớp tháng 8, 1996.

THẦY GIỚI THIỆU CÁC TRUNG TÂM ĐẠI DIỆN CÁC QUỐC GIA TRÊN THẾ GIỚI

Bây giờ có một số anh chị em đại diện Nhân Điện cho các quốc gia, các nước đại diện thôi nhe. Còn các trung tâm trực thuộc thì khỏi lên. Đặc biệt là các nước thôi. Thì trong tương lai, anh chị em muốn thực hiện, muốn mở chương trình chi nhánh hay trung tâm, thì tạm thời ngưng hết rồi, không còn mở nữa. Anh chị em sẽ biết được những người đại diện của một quốc gia.

1. Thứ nhất là ở bên Thụy sĩ, có 2 người đại diện, tại đất nước Thụy sĩ chia ra 2 ngôn ngữ. Ngôn ngữ phía Thụy sĩ / Pháp, và ngôn ngữ phần Thụy sĩ / Đức. Do đó có 2 người đại diện.
2. Kế tiếp nữa thì nước Bỉ, nước Bỉ rất nhỏ, dùng một ngôn ngữ tiếng Pháp, do đó thì cũng có 2 người, vợ và chồng.
3. Kế đó là nước Pháp, thì 2 người. Tại vì nước Pháp quá lớn, tôi chia cho 2 người đại diện cho tôi tại nước Pháp
4. Kế nữa là Tây ban nha. Cái chị này giỏi điều hành lắm, do đó chị coi toàn nước.
5. Và Taiwan, Thái lan. Đất nước Thái lan cũng lớn lắm, nhiều dân số, và nhiều các quốc gia trên đất nước Thái lan. Tạm thời tôi cho 2 trung tâm để coi trong đất nước Thái lan, và trong tương lai có thể sẽ mở thêm một hai trung tâm nữa. Tạm thời thì được 2 trung tâm.
6. Kế tiếp nữa, bên Mỹ, thì coi cho tất cả các tiểu bang trên nước Mỹ, và kể cả các nước trên thế giới cần liên lạc trực tiếp với tôi, thì anh chị em liên lạc bên Hoa Kỳ.

Đó là tất cả các nước trên thế giới mà đại diện cho tôi, thì lần lượt sẽ lên cho anh chị em biết được. Và lần lượt tôi sẽ mời từng anh chị em lên.

Thầy mời những người đại diện lên diễn đàn:

- Thứ nhất là nước Thụy sĩ, tôi mời anh *Thiện* và anh *bửu*. Đại diện cho Thụy sĩ, từng người lên, sắp hàng trình diện cho bà con biết.
- Xong rồi, tôi mời nước Pháp, chị *Mỹ Nga* và bà *Germaine*

- Nước Bỉ, vợ chồng *Minh Hiệp*
- Tây ban nha, thì *Carol*
- Đài loan, *Chen Chin Wan* và vợ *Chen Chin Wan*
- Thái lan thì vợ chồng ông *Dangsubutra*, và 2 người đại diện ông *Kasem*.

Một ông Trung tướng đại diện ông *Kasem*, với ông ngân hàng đó. Hai ông đó sẽ lên đây đại diện cho ông *Kasem*, vì ông *Kasem* không có mặt ở đây.

Trung tâm thứ nhì là vợ chồng của ông *Dangsubutra*

- Sau cùng là ở Mỹ, có cậu *Trung* coi đất nước Mỹ, và tất cả những liên lạc ở các nơi trên thế giới, thì anh chị em sẽ liên lạc trung tâm ở Mỹ. Trung tâm ở Mỹ, mặc dầu cậu này trẻ, nhưng mà có sự cố vấn của tôi, thành ra điều khiển hết nước Mỹ, cũng như tất cả các nước trên thế giới, anh chị em cần đến, thì cậu này sẽ nhận được tất cả các văn kiện của anh chị em, và để tôi quyết định, và cậu ta sẽ trả lời cho anh chị em hết. Dù cho trung tâm, dù cho chi nhánh, hay dù cá nhân anh chị em, thì có những gì trở ngại thắc mắc, thì anh chị em sẽ liên lạc ở bên trung tâm Hoa kỳ.
- Hòa lan, mời ông *Alphons* và vợ
- Italie, *Paola Mariani*
- Venezuela, hai người mới nhứt ở Venezuela, chuẩn bị tôi sẽ bổ nhiệm: vợ chồng *Licita – John Levy*
- Việt nam ông *Phượng* và ông *Hùng* đại diện.

Tất cả mời anh chị em đại diện các quốc gia lần lượt lên đây để tôi giới thiệu cho tất cả anh chị em lớp học này, tại vì lớp học này đặc biệt, do đó anh chị em sẽ biết từng quốc gia một, sẽ đại diện để anh chị em biết rõ.

Bây giờ anh chị em nghe lần lượt tôi giới thiệu.

- Thứ nhứt đây là anh *Hùng*, đây là anh *Phượng* đại diện cho đất nước Việt nam của chúng tôi.

- Tiếp tục, đây là *Carol* đại diện cho đất nước *Espagne*. Nhưng vì lý do đặc biệt Carol sẽ rời khỏi, trong thời gian rời khỏi đất nước *Espagne*, thì *Yolanda* sẽ thay thế Carol trong thời gian Carol vắng mặt, đại diện cho đất nước *Espagne*
- Kế tiếp là cậu này, là nhỏ nhất trong này. Cậu này là *Lương Minh Trung*, coi như điều khiển nước *Mỹ*. Mặc dầu cậu trẻ tuổi nhưng sau hậu thuẫn của cậu là do tôi cố vấn, và cũng là con trai lớn của tôi, điều khiển toàn nước *Mỹ*, cũng như tất cả anh chị em toàn thế giới muốn liên lạc những gì để tôi trả lời, thì cậu này sẽ trả lời hết, kể cả cá nhân và tất cả trung tâm toàn thế giới.
- Tiếp theo là chị *Minh Hiệp* với chồng chị *Minh Hiệp* điều khiển nguyên đất nước *Bỉ*. Tất cả những trung tâm ở *Bỉ* trực thuộc của chị *Minh Hiệp* và chồng chị *Minh Hiệp*.
- Đây là đất nước của *Thụy sĩ* có 2 ngôn ngữ, mà vùng *Thụy sĩ / Pháp* thì do anh *Thiện* và vợ anh *Thiện Frieda* điều khiển ở *Geneve*
- Kế đây là anh *Thái Ngọc Bửu*, anh *Bửu* thì cũng ở *Thụy sĩ*, nhưng đại diện cho tôi vùng *Thụy sĩ / Đức*. Tất cả trung tâm trực thuộc vùng *Thụy sĩ / Đức* thì do anh *Bửu* lãnh đạo, chỉ huy.
- Đây là ông *Chen Chin Wan* và vợ điều khiển nguyên đất nước *Đài loan*. Mà trong tương lai vì chưa ổn định được, thì tôi cho phép ông *Chen Chin Wan* và vợ coi vùng *Đông Nam Á*. Nếu vùng *Đông Nam Á* có trung tâm người *Tàu*, thì ông sẽ giúp những trung tâm người *Tàu* đó, thì đại diện *Đài loan*. Chẳng những đất nước *Đài loan* mà những người *Tàu* ở vùng phụ cận, ông *Chen Chin Wan* và vợ sẽ giúp.
- Kế tục *Madame Germaine*. Đất nước *Pháp* tại vì lớn quá, do đó tôi sẽ đặt 2 người đại diện. Bà *Germaine*, và chị *Mỹ Nga* cũng đại diện tôi tại nước *Pháp*. Thì tất cả những trung tâm nào thuộc *Mỹ Nga* thì chị quản trị. Những trung tâm chi nhánh nào thuộc bà *Germaine* thì bà này quản trị. Hai trung tâm đó thì lần lượt sẽ có nhiều chi nhánh, hoặc nhiều trung tâm thì do 2 người này quản trị.
- Kế đây là đất nước *Hòa lan*, thì nhỏ, tuy nhiên ông *Alphons* và bà *Alphons* đây sẽ thực hiện nhiều lớp và giúp cho anh chị em rất nhiều trong năm 96, trong các lớp 3, 4, và lớp 5. Đây là 2 vợ chồng điều

khiển nguyên đất nước Hòa lan. Tất cả trung tâm, chi nhánh ở Hòa lan đều trực thuộc ông bà Alphons

- Tất cả 4 châu đều có hết rồi. Châu thứ năm hồi nãy đến giờ tôi quên, tôi xin lỗi. Châu thứ năm nhe. Mời anh chị *Sang* điều khiển đất nước *Úc châu*. Tôi quên, xin lỗi nhe.
- Bây giờ tới phần *Thái lan* rộng lớn lắm, do đó tôi sẽ cho 2 trung tâm đại diện tôi trước tiên, trong tương lai có thể là tôi sẽ mở nữa. Trung tâm thứ nhất thì ông bà *Dangsubutra*. Trung tâm thứ nhì là ... không biết tên gì, ông này tên gì. Một ông Trung tương và một ông đại diện ngân hàng, tôi không biết tên gì, tại vì không biết tên. Ông *Nawawat* và ông *Petria*
- Đất nước *Italie*, có 2 vợ chồng ông này *Paola* và *Vanni Mariani*, sẽ coi nguyên đất nước *Italie*. Tất cả những trung tâm, chi nhánh ở *Italie* đều trực thuộc 2 vợ chồng ông này.
- Bây giờ đất nước *Venezuela*, từ trước tới giờ thì tạm thời tôi ngưng hoạt động vì lý do không thể trình bày dài dòng cho anh chị em được. Thì tạm thời tôi sẽ chỉ định cho 2 người này *Licita Levy* và *John Levy* đại diện cho tôi tại đất nước *Venezuela*.
- Và đây nãy giờ tôi bỏ quên người bạn của tôi. Sau cùng là *Úc châu*, vợ chồng chị *Lâm Thị Sang* điều khiển nguyên đất nước *Úc châu*. Mặc dầu đất nước *Úc châu* mới mở trung tâm, nhưng tôi biết trong tương lai đất nước *Úc châu* sẽ nhiều học viên để giúp cho tất cả nguyên nước *Úc châu*. Do đó những trung tâm nào trực thuộc *Úc châu* phải qua anh chị *Lâm Thị Sang* này.

Bây giờ anh chị em chụp hình nhe. Tôi sẽ ngồi đây, làm sao cố gắng chụp hình lấy hết chung cho tôi.

Bây giờ chỉ còn có 1 tiếng đồng hồ nữa thôi, chấm dứt.

Thì tôi cho anh chị em hỏi những câu hỏi đặc biệt, để tôi trả lời cho anh chị em, thì anh chị em cố gắng nêu ra câu hỏi, để giúp cho anh chị em thêm một số câu hỏi, và câu trả lời để anh chị em học hỏi kinh nghiệm về giúp cho tất cả mọi người.

72/ Thưa Thầy, có câu hỏi như sau: đối với những người bệnh thần kinh giả, thì có thể nào chữa bệnh bằng khoảng cách được không? Chẩn bệnh bằng khoảng cách và chữa bệnh bằng khoảng cách. Và nếu người bệnh thần kinh giả có dùng thuốc, thì trị phương pháp chữa có ảnh hưởng gì đến không?

Như anh chị em biết nhe, bệnh thần kinh giả thì đâu cần chẩn mạch gì. Khi anh chị em cảm nhận được thì biết thần kinh giả rồi. Mà bệnh thần kinh giả thì trị theo nguyên tắc cũ chứ không theo nguyên tắc mới được. Tại vì anh chị em muốn đưa linh hồn bất tử bất diệt thì anh chị em cần phải trị theo phương cách cũ. Tuy nhiên thì có thể là năm 97, nếu tôi có dạy thêm khóa nào đặc biệt nữa, mà tôi sẽ giúp cho anh chị em có năng lực dồi dào mạnh hơn nữa, thì lúc đó anh chị em trị tập thể cũng được, trị khoảng cách cũng được, nhưng bây giờ tạm thời thì vẫn trị theo phương pháp cũ và khởi chẩn mạch. Đó là khi bệnh thần kinh giả thì người ta cho anh chị em biết để anh chị em cảm nhận được giúp cho người ta.

73/ Thưa Thầy, hồi sáng Thầy có nói là liên lạc với các Đấng cao cả, theo tôi thấy thì nhiều khi tôi liên lạc với các Đấng cao cả thì được trả lời, nhiều khi hiểu rõ, mà nhiều khi không thể hiểu được. Xin Thầy cho biết làm cách nào để mỗi khi các Đấng cao cả trả lời cho chúng tôi, thì chúng tôi hiểu liền?

Xin nói tóm tắt lại là tại sao không có đề cập đến vùng Trung Đông, như nước Ả rập, Do thái?

Sở dĩ anh chị em tiếp xúc với các Đấng, nếu các Đấng mà thật sự cao cả thì anh chị em hỏi, các Đấng sẽ chỉ cho anh chị em rõ ràng lắm. Cái nào không biết thì hỏi, tuy nhiên cái trình độ căn cơ của anh chị em thì cũng chưa có nhiều lắm, chưa có đạt được vấn đề tâm linh nhiều lắm, do đó anh chị em không có hiểu được.

Cũng như trước kia tôi học vậy, cái nào tôi không biết, tôi hỏi. Hồi xưa tôi học tôi cũng tiếp xúc với các Đấng nhiều lắm. Nhưng nhiều khi các Đấng dạy cao siêu, tôi đâu hiểu tới được, nhưng mà mình phải hỏi các Đấng để các Đấng giải thích cho rõ ràng. Khi nào mình hiểu được rồi thì mới chấm dứt được, chứ không phải các Đấng trả lời cho mình, mình biết được liền đâu. Riêng anh chị em, anh chị em tập sự với tôi, tôi đã giảng bài cho anh chị em nhiều rồi. Những cái bế tắc của anh chị em gặp phải thì tôi sẵn sàng tôi trả lời cho anh chị em. Và những câu trả lời của tôi cũng khó khăn lắm, chứ không phải dễ như anh chị em nghĩ đâu. Nhưng mà những câu khó khăn của tôi để tôi giúp cho anh chị em mở mang trí tuệ, mở luân xa 6 cho anh chị em. Và những câu nào mà tôi trả lời, mà khó khăn quá, anh chị em cứ hỏi đến cùng đi, tôi không có giận đâu. Tôi sẵn sàng tôi trả lời cho hết, để anh chị em thấu hiểu rõ ràng thì anh chị em thực hiện mới được.

Đó, thì trong tương lai, các Đấng thì cao cả, đôi khi giảng bài cho anh chị em nghe thì dễ dàng, đôi khi thì khó khăn. Mà khó khăn đó thì không thể nào ai giải đáp cho anh chị em biết được đâu. Thì bây giờ tạm thời, anh chị em tiếp xúc được các Đấng là một điều tốt rồi, tuy nhiên gần như anh chị em tiếp xúc với tôi đi, những gì khó khăn trước, thì tôi sẽ giúp cho anh chị em. Sau đó thì chắc chắn là anh chị em tiếp xúc các Đấng. Các Đấng sẽ dạy cho anh chị em, thì anh chị em sẽ thông suốt nhiều hơn. Đó là tôi đề nghị với anh chị em vậy. Nếu anh chị em nào đã tiếp xúc với các Đấng rồi, thì anh chị em tiếp tục tiếp xúc với tôi trước đi, rồi sau đó anh chị em sẽ tiếp xúc với các Đấng tiếp tục, thì các Đấng sẽ giúp cho anh chị em trọn vẹn, và sự hiểu biết của anh chị em được rộng rãi hơn.

Như anh chị em biết, các nước Trung đông thì khó khăn để qua đó dạy. Tuy nhiên năm 96, tháng đầu tiên tôi sẽ đến Trung đông, đất nước Do thái tôi dạy đầu tiên. Thì tôi hy vọng rằng trong tương lai lần lần các nước Trung đông sẽ được học Nhân Điện này, thì tôi cũng cố gắng thu xếp qua đó. Như anh chị em thấy các nước Xã Hội Chủ Nghĩa rất nhiều học viên cấp 2, nhưng mà tới giờ phút này thì tôi chưa có chương trình để đi qua các nước Xã Hội Chủ Nghĩa để giúp cho các anh chị em đó. Tuy nhiên thì

các nước Xã Hội Chủ Nghĩa gần như bên Âu châu cũng có một số anh chị em rất nhiều qua được bên Pháp, bên Bỉ, qua Hòa lan học rất nhiều để về giúp đất nước của Xã Hội Chủ Nghĩa.

74/ Thưa Thầy, ông nói rằng, từ lúc ông học môn Nhân Điện đến ngày hôm nay, thì ông thấy rằng càng ngày càng học lên cao, thì có chuyện thay đổi như vậy: ngay từ lớp 1, thì mỗi lần chữa bệnh phải tới 5 phút, mà phải đặt tay lên người ta thì mới truyền điện được. Rồi bây giờ thì ngược lại, không cần đụng người ta mà lại chữa bệnh trong vòng 30 giây mà thôi, mà lại có nhiều hiệu quả hơn. Ông thấy rằng như vậy, có phải đi đến tình trạng Thượng đế ở mọi nơi, lúc nào cũng có, không cần có hiện thân tại nơi đó?

Câu hỏi đầu thì như vậy, Thầy có thể giải thích rõ là tư tưởng sẽ giúp chúng ta đi đến mức tâm linh cao?

Câu hỏi thứ nhì là dính líu với câu thứ nhất. Là nếu chúng ta có thể nào coi Thượng đế là một cái tư tưởng hoàn toàn Toàn thiện Toàn mỹ hay không?

Mỗi một thời gian thì anh chị em sẽ giỏi hơn. Và mỗi một thời gian anh chị em trị bệnh nhiều hơn cũng như khá hơn. Do đó tôi căn cứ vào trình độ của anh chị em mà tôi sắp lớp để tôi dạy từ lớp 1 tới lớp 5, và lớp đặc biệt này. Tuy nhiên lớp đặc biệt này, chắc chắn là anh chị em có một trình độ rất cao rồi. Nhưng mà trình độ cao đó cũng chưa đủ đáp ứng nhu cầu để giúp cho nhân loại, hoặc giả giúp cho quốc gia anh chị em trọn vẹn được. Thì đây năm 96 tới đây, trên bước đường anh chị em sẽ thực hiện rất nhiều trong công tác giúp cho người ta hết bệnh, hết đau, và người ta sẽ nhờ đến anh chị em nhiều của năm 96, và những năm kế tiếp.

Như anh chị em thấy, trước tiên thì anh chị em học lớp 1, không có gì hết. Đến bây giờ thì chỉ cần một thời gian ngắn như để trị bệnh. Đó là điện năng của Thượng đế cho anh chị em, anh chị em mới có đủ khả năng trị bệnh như vậy. Chứ nếu điện năng bình thường giống như những nhà khoa học nghiên cứu, thì chắc chắn anh chị em không giải quyết được một

bệnh bình thường, chứ đừng nói chi bệnh nặng. Ý tôi muốn nói, càng ngày nhân loại càng ý thức vấn đề đường tu. Vì nhân loại ý thức đường tu và anh chị em đóng góp rất nhiều của đường hướng Thượng đế bằng cách anh chị em dạy học, bằng cách anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Đó là một đường lối mà Thượng đế dẫn dắt cho linh hồn chúng ta càng ngày càng tiến trên bước đường nghiên cứu tâm linh và học hỏi tâm linh. Để anh chị em phát triển tâm linh càng ngày càng mạnh, càng ngày càng cao. Mà khi anh chị em phát triển tâm linh càng ngày càng mạnh càng cao, có như vậy mới đáp ứng nhu cầu giúp đỡ cho nhân loại trọn vẹn.

Thì tôi hy vọng anh chị em trong cái khóa học này, cái mức độ anh chị em có quyền năng khả năng rất nhiều, thì anh chị em giúp cho người ta rất đông. Và tôi hy vọng rằng anh chị em giữ mức độ này và cao hơn nữa, chứ đừng bao giờ đứng một chỗ, hoặc xuống thấp hơn nữa. Đó là một điều đáng buồn dùm cho anh chị em. Tại vì **môn học này, từ trước tới giờ, tôi nhắc cho anh chị em biết, từ hàng chục ngàn năm, hàng trăm ngàn năm chưa bao giờ có môn học này xảy ra ở trên xã hội loài người.** Như anh chị em đã biết, anh chị em là một người bình thường, tôi nhắc đi nhắc lại hoài, tôi hướng dẫn cho anh chị em trong vòng 2 tuần lễ thôi, thì anh chị em thực hiện được bằng 2 người phải tốn 70 năm. 30 năm của khoa học, 40 năm của tâm linh. Thì chưa chắc gì 2 người đó trong 70 năm mà được hoàn toàn hết. Và những khó khăn của nền tâm linh, đó là linh hồn bất tử bất diệt đi tu rất khó khăn, nếu được thì một thời gian rất dài, trong khi đó thì anh chị em là một người bình thường, không có tu học gì hết, mà giúp linh hồn bất tử bất diệt trong vòng 2 ngày được kết quả.

Và cũng như một số nhà bác học đang bế tắc trong lãnh vực điều trị bệnh Sida, thì ngành Nhân Điện chúng ta, mặc dầu là giải quyết chưa được nhiều lắm, chưa có giúp được nhiều lắm, nhưng kết quả được cho thấy rằng, một người sắp chết mà chúng ta cứu người sắp chết đó trở lại làm việc như thường, công ăn việc làm và trở lại nếp sống gia đình được bình thường, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công ở mặt này. Và trong tương lai, anh chị em sẽ đóng góp rất nhiều cho nền khoa học hiện tại, cũng như

nền tâm linh để chúng ta cùng nắm tay với nhà khoa học, nắm tay với nhà nghiên cứu tâm linh để giúp cho nhân loại hữu hiệu hơn.

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em nghe danh từ **Thượng đế** nhe. Anh chị em thấy trong không khí không? Danh từ khoa học gọi là **không khí**, danh từ của tu học là **vô hình**, coi như là **Thượng đế, Đấng tối cao nhất**. Thì trong không khí đâu có cái nào tốt, đâu có cái nào xấu đâu. Đã “**không**” là không có cái nào tốt xấu hết. Nhưng mà anh chị em học làm thế nào anh chị em *thấy cái xấu coi như cái tốt. Cái tốt, cái xấu coi như giống nhau*, thì như vậy mới đúng là “không” đó. Anh chị em có *thực hiện được cái này không?* Nếu khi nào anh chị em thực hiện được cái này đó, thì anh chị em muốn cái gì cũng được hết. Tôi nói thì dễ lắm, nhưng anh chị em có thực hiện được cái này không? Anh chị em coi cho đó là xấu thì giống như tốt, mà tốt giống như xấu. Khi nào mà anh chị em thực hiện đó, thì anh chị em hợp nhất với Thượng đế đó. Thì đó là *hoàn toàn* đó.

Tại trong cái tốt nó có cái xấu, trong cái xấu nó có cái tốt, Thượng đế tạo ra cho chúng ta học hỏi, thì chúng ta làm thế nào biết trong 10 cái tốt nó có 2 cái xấu, trong 10 cái xấu nó có 2 cái tốt. Nếu chúng ta *coi tốt giống như xấu, xấu giống như tốt* thì chắc chắn chúng ta không có bị chi phối 2 lãnh vực đó, thì chúng ta *sẽ hợp nhất với Thượng đế 100%*. Thì anh chị em giống như Thượng đế vậy đó. Anh chị em làm được cái này không? Nếu được thì Thượng đế sẽ cho anh chị em quyền năng khả năng giống như Thượng đế. Câu nói thì đơn sơ đơn giản lắm, nhưng mà anh chị em có thực hiện được không, cái điều đó là điều khó khăn, mà suốt hàng 6 tỷ năm rồi, chưa có ai thực hiện được hết. Nói thì dễ lắm, nhưng mà thực hành thì 6 tỷ năm chưa thực hành được đó.

Nếu anh chị em ý thức được danh từ Thượng đế, anh chị em ý thức được trong lãnh vực tốt xấu. Càng ngày anh chị em thấy *tốt xấu giống nhau, anh chị em đừng có phê bình*, thì chắc chắn anh chị em sẽ sung sướng nhất. Tại khi người ta đẹp anh chị em cũng thấy anh chị em buồn rồi. Mà khi anh chị em khen người ta tốt thì anh chị em cũng thấy anh chị em buồn rồi. Mà ngược lại, anh chị em khen người ta xấu, chê người ta xấu

anh chị em càng bực mình hơn nữa. Thì chính *anh chị em giết anh chị em đó*, chứ không ai giết anh chị em hết. Đâu có ai giết anh chị em! Tại mình thấy người ta xấu mình phê bình, mình phê bình thì mình lo lắng nhiều, lo nghĩ nhiều thì bệnh thần kinh nhiều, đôi khi bị điên luôn. Dễ lắm. Tất cả những anh chị em mà bị *bệnh nhiều* là anh chị em *suy nghĩ nhiều*. Anh chị em lấy cái xấu của người ta đưa vô đầu của anh chị em không à. Mà cái xấu của người ta mà đưa vô đầu của anh chị em đó, thì tất nhiên anh chị em sẽ xấu nhiều hơn. Tại anh chị em xấu có một à, nhớ nhe. Mà *đem 100 cái xấu của người ta vô đầu anh chị em, cộng lại lại cái 1 của anh chị em thành 101*. Mà 1 cái là anh chị em chịu không nổi rồi, cộng vô 100 nữa là 101, anh chị em chịu sao nổi? Thành ra anh chị em bệnh đau hoài là vậy. Nói Thầy ơi cứu con ... Cứu cái gì? Chuyện của người ta, kệ thầy người ta, mình đem vô đầu hoài làm chi, mình bệnh mình than: “Thầy ơi, cứu con”. Làm sao tôi cứu được.

Anh chị em đừng phê bình đi.”Kệ mày, mày có chết mày ráng mày chịu, mày sung sướng mày ráng mày chịu”. Cái mình khỏe. Mà người ta cũng khỏe luôn. Những cái xấu đó đâu có đưa vô mình, mình đâu có bệnh đâu có đau. Tôi giảng cho anh chị em nghe luôn. Tôi giảng nhẹ lắm, mà nghe cũng thấm lắm đó nhe. Việt nam nghe cho kỹ đó nhe.

Lát nữa Tây tôi không biết dịch làm sao, chứ Việt nam nghe cho kỹ đi. *Đó, tất cả anh chị em bị ràng buộc bởi vấn đề đem cái xấu của người ta vô trong mình*. Thì anh chị em sao chịu nổi. Phải như anh chị em coi cái xấu như: “Ờ cái đó xấu hả, kệ nó, mình vui đi, cho người ta vui” vậy thì anh chị em khỏe rồi.

Anh chị em lấy cái xấu đưa vô cơ thể anh chị em làm cho tức tối bực dọc, làm cho anh chị em buồn phiền, làm cho hệ thần kinh làm việc rất nhiều. Do đó anh chị em bị đau bị bệnh, nói: “Thầy ơi, cứu con”. Cứu sao nổi mà cứu. Chỉ có Thượng đế cứu anh chị em, sao tôi cứu được. *Tôi dạy ch bỏ hết, mà anh chị em thì nhập vô. Tôi biểu lấy cái tốt, anh chị em không lấy cái tốt, lấy cái xấu nhập vô không, rồi nói Thầy ơi cứu con. Cứu hoài sao cứu được?*

Hỏi bỏ chưa? Dạ chưa. Rồi làm sao cứu? Tôi cũng muốn cứu lắm chứ, nhưng mà làm sao cứu được. Tại vì anh chị em phải nghe lời tôi, thì tôi cứu anh chị em được, anh chị em không nghe lời làm sao tôi cứu. Nhưng mà nói, nói vậy chứ, anh chị em thập tử nhất sinh, tôi cũng cứu à. Người ta tôi còn cứu được, anh chị em sao tôi không cứu được. Nhưng mà cứu từ bệnh nặng tới bệnh nhẹ thôi, mà hết bệnh thì không được, tại anh chị em cứ chữa cái chất độc vô trong mình hoài ... Thì làm ơn dùm một cái, anh chị em làm ơn bỏ chất độc ra ngoài đi. Thời gian thì không còn dài nữa, để anh chị em chữa chất độc trong mình của mình. Cái bản mạng của anh chị em, anh chị em lo chữa tới mà anh chị em lo bản mạng cho người ta hoài, thành ra anh chị em lo rầu, bệnh hoài, thì phải. Thấy chưa? Sẵn cái dịp này, tại hết thì giờ chứ tôi giảng cái này nửa tiếng cho anh chị em nghe cho thấm. Nhưng bây giờ thôi, bao nhiêu đó cũng đủ rồi. Mặc dầu đơn sơ đơn giản ngắn gọn, nhưng đầy đủ ý nghĩa để cho anh chị em thức tỉnh, anh chị em sửa đổi lại.

Tôi muốn anh chị em trở thành một người cao và tốt.

Thông dịch!

Cách trị Cong Xương Sống:

Bây giờ tôi nhắc lại cho. Cái bệnh này cũng hơi khó khăn, thành ra anh chị em nếu trị đằng xa, hoặc trị gần cũng vậy. Đó là có một số bị cong xương sống, thì phải trị như vậy nhe.

Dùng luân xa 6 trị luân xa 6, 7. Lúc trị thì nhìn cái *xương sống từ luân xa 5 kéo dài xuống*. Thay vì cái xương sống bị cong bị đau, thì đặt tay kéo dài từ luân xa 5 tới luân xa 2. Đó là dọc xương sống của anh chị em. Thì bây giờ anh chị em dùng luân xa 6 của mình, điều khiển cái xương sống của người bệnh từ trên xuống dưới, giúp cho người bệnh hết bệnh hết đau và bớt cong.

Đây là những bệnh đặc biệt, thì cố gắng ghi chú như vậy. Chứ không ghi chú thì trong tương lai anh chị em sẽ không biết trị nhe.

Và thí dụ *liệt tay trái, liệt tay phải* cũng vậy.

Nếu *liệt bên trái* thì nghĩ bên này, nếu liệt *cẳng trái* hay *cẳng trái bị cong*, bị có tật thì nghĩ *luân xa 7 với trên cạnh lỗ tai phải*. Hoặc *bên phải* thì nghĩ *ngược lại*. Dù trị gần, hay xa cũng giống nhau hết.

Cái quan trọng là xương sống bị cong, bị đau đó. Cái quan trọng là nhìn từ *luân xa số 5*, nhìn xuống, xuống tới cuối đốt xương sống là *luân xa 2*. Vậy thì giúp xương sống bớt đau và cong. Có thể xương sống nó bình thường lại.

Bà biết cách trị chưa? Sẵn câu hỏi của bà, tôi dạy cho trị luôn đó.

75/ Bác Chi: Dạ kính chào Thầy. Hôm nay là ngày thứ ba, chúng con được Thầy cho phép chúng con học khóa điều khiển luân xa 6. Thì chúng con cảm thấy chẳng khác nào một cuộc đổi đời. Bởi vì chúng con từ trước tới giờ đang chữa từ cái cấp 1 cho tới cấp 5, theo phương thức hồi trước. Thì ngày mai đây khi chúng con về, chúng con lại tiếp tục với phương thức mới mà Thầy đã dạy cho chúng con, được một cái phước cao cả vô cùng. Mà con thấy thật là hết sức cao cả. Rồi đây chúng con thấy cũng rất, đôi khi chúng con nghĩ lại các cái chữa theo công thức hồi trước, từ cấp 5 trở xuống, thì ngày mai chúng con đổi hẳn, khác qua một cái phương thức mới. Thì kính thưa Thầy, đó là sự mà chúng con được một cái vinh dự mà Thầy đã dành riêng cho chúng con thật là vô giá. Và thưa Thầy con xin nêu ra câu hỏi, xin Thầy cho phép con

Câu thứ nhất: xin Thầy, khi sáng Thầy có nói về một cái quả địa cầu mới, trong tương lai, sau thế kỷ 21 này.

Và thưa Thầy, câu thứ hai đó thì, Thầy cho biết là cái dân tộc Atlantic họ di chuyển sang bên Ai cập, họ hưởng một cái nền văn minh cao cả nhất. Thì thưa Thầy những sự việc đó, tại sao họ không ở Atlantic mà họ lại di

chuyển qua Ai cập? Và để rồi họ ở Ai cập và giúp đỡ cho nước Ai cập để có một sự văn minh cao cả đó?

Và thưa Thầy câu thứ ba, thì thưa Thầy, trong vấn đề mà chúng con điều khiển luân xa 6 để trị bệnh trong những ngày sắp tới, thì thưa Thầy còn những sự việc nào mà chúng con phải điều khiển bằng tay để chữa bệnh nữa không, ngoài cái vấn đề mà chữa trị thần kinh giả. Con xin thành thật cảm ơn Thầy.

Oui, tôi trả lời câu thứ nhất anh chị em nghe cho rõ nhé.

Ý tôi muốn nói là *thế kỷ 21*, con người mới sống trong quả địa cầu mới. Quả địa cầu mới là nó thay đổi con người đó nhé. Chứ không phải quả địa cầu thay đổi. Để tôi giải thích cho anh chị em rõ. Quả địa cầu chúng ta ở từ trước tới giờ nó không có thay đổi. Nhân loại cùng một ý tưởng phát triển vấn đề tâm linh. Mà chu kỳ của thế kỷ 21, bắt đầu nhân loại sẽ ý thức vấn đề tâm linh, học hỏi tâm linh trọn vẹn, thì quả địa cầu chúng ta đang ở đây, nó sẽ thay đổi chiều hướng mới của con người mới, sống ở quả địa cầu cũ, chứ không phải quả địa cầu mới, mà anh chị em bỏ trái đất này, rồi sống trái đất khác. Không phải vậy nhé. Anh chị em đừng hiểu lầm cái này. Ý tôi muốn nói là con người mới, cuộc đời mới. Có nghĩa là *hướng về tâm linh trọn vẹn chứ không còn thích vật chất nữa*, để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể *nhân loại phát triển vấn đề tâm linh*, thì chắc chắn con người ta sẽ sống ấm no hạnh phúc thật sự.

Đó, câu trả lời tôi giải thích như thế đó, để anh chị em hiểu rõ. Chứ anh chị em tưởng là trái đất này hết rồi chúng ta tái sinh lại trái đất, rồi thành lập trái đất khác. Không phải như vậy nhé. Đừng nghĩ vậy, trật lắm à. Trật xa lắm à.

Như anh chị em biết, bây giờ, anh chị em nè. Thí dụ anh chị em ở đất nước A đi, tôi không dám nói nước nào, tôi sợ tôi nói nước nào, nước đó tiêu, tôi sợ lắm. Thành ra nói đất nước A chắc ăn. Chứ nói nước đó tiêu, rủi tiêu thiệt cái người ta chết, tội nghiệp. Bây giờ tôi hỏi cái nhà của anh chị em nhé, rồi nhà anh chị em mà cháy, anh chị em có chỗ ở không? Hay phải ở nhà khác. Hoặc chỗ mà anh chị em đang ở, đất mà nó sụp, chôn

cái nhà xuống anh chị em có chỗ ở không? Mà anh chị em biết trước cái vùng đó sụp đất thì anh chị em ở chỗ khác, chắc ăn rồi. Anh chị em nói: “không sao đâu, chết ráng chịu”. Chừng nào mà chết rồi còn ráng chịu gì nữa? Chết rồi đâu có ráng chịu. Chết hết rồi, đâu còn ráng chịu nữa. Thấy chưa? Nói chết ráng chịu, mà chết rồi đâu còn chịu nữa đâu mà ráng.

Thành ra tôi nói cho anh chị em nghe. Người ta biết, mấy ông thầy người ta biết được là không có chỗ nương thân thì người ta phải di chuyển qua đất nước khác người ta ở. Giống cũng như tôi thí dụ nhà cửa của anh chị em mà bị cháy thì anh chị em ở nhà khác. Hoặc nhà anh chị em mà bị sụp đất hay bị động đất, cái nhà bị sụp xuống đất rồi, còn mà anh chị em sống sót, anh chị em đi, chứ mấy người kia tiêu hết rồi, khỏi có ráng chịu, chịu gì nữa mà ráng? Chết rồi đâu có ráng chịu.

Sống nhứt là chết. Đâu còn gì chịu nữa đâu mà ráng. Thấy chưa? Chết là khỏe quá, đâu còn ráng gì nữa. Đó, thành ra anh chị em phải biết rằng, sở dĩ đất nước châu Atlantic không có chỗ ở nữa đó, cái đời sau cùng đó khoảng 70 ngàn năm, tất cả mọi người di chuyển qua bên kia hết rồi. Người ta sợ, biết trước sau, sau trước đất cũng sụp. Cũng như tôi xin lỗi anh chị em cái điểm A, tôi không dám nói tiểu bang khác nữa, không dám nói khác. Cái điểm A, biết cái điểm A chuẩn bị sụp đất rồi, mà nói “không sao đâu, chết ráng chịu”. Chết đâu có chịu đâu mà ráng? Đành chịu vậy à!

Thành ra tôi khuyên anh chị em: anh chị em học được cái này rồi, thì anh chị em *cố gắng làm công quả công đức đi*. Để anh chị em hưởng chứ không ai hưởng hết trơn hết trọi. Tại vì anh chị em làm thì anh chị em hưởng. Anh chị em làm công quả công đức thì Thượng đế ban cho anh chị em. Khi anh chị em mà gặp lâm nguy, thì Thượng đế đưa cái bàn tay ra đưa anh chị em trở vô. Còn nếu anh chị em nói làm phước đức, mà anh chị em không có làm phước đức, làm phước đức vừa ngã, Thượng đế nói: “chết luôn con ơi, Thượng đế cản không được”. Gạt Thượng đế hoài, sao ông giúp được? Anh chị em *phải thật lòng với mình, thật lòng với mọi người, thì Thượng đế mới giúp*. Còn anh chị em không thật lòng với mình,

không thật lòng với mọi người, anh chị em giấu hết của mình, giấu hết của mọi người, nhưng anh chị em giấu Thượng đế đâu có được. Anh chị em gạt Thượng đế, Thượng đế nói: “chết ráng chịu con ơi, Thượng đế giúp không được”. Gạt ông hoài. Gạt mọi người thì được, gạt Thượng đế, hết chuyện gạt, gạt Thượng đế thì chịu sập nổ! Thượng đế nói : “ thôi chết đi, thể xác của con Thượng đế cứu không được, Thượng đế cứu linh hồn con để tái kiếp một thể xác trọn vẹn hơn”. Đó, ông sẽ làm cái này à. Chứ anh chị em hết chuyện gạt. Gạt người này, người kia, người nọ, gạt mình đã đành rồi, gạt người khác đã đành, gạt ông Thầy Đáng đã đành, gạt luôn Thượng đế thì anh chị em chết ráng chịu chứ làm sao bây giờ. Tôi cứu cũng không có được. Bị gạt tôi rồi, sao tôi cứu được. Nói thiệt với tôi, tôi còn cứu được, chứ gạt tôi, sao tôi cứu được. Gạt tôi thì tôi giao cho Thượng đế. Thượng đế thấy không được, gạt hoài, tới Thượng đế luôn. “thôi chết con ơi, cứu không nổi, con ơi”

Đó, ý tôi muốn nói cho anh chị em biết được rằng, anh chị em gạt ai cũng được hết, gạt cả tôi cũng được, gạt anh chị em thì được rồi, anh chị em gạt mọi người thì được rồi, gạt ông Thầy Đáng cũng được luôn. **Nhưng anh chị em gạt Thượng đế thì Thượng đế sẽ cho anh chị em chết luôn. Chết mà không có tái kiếp được nhe. Chứ đừng có tưởng tượng mà Thượng đế nói chết tái kiếp được đâu.** Khó lắm! Thành ra tôi khuyên anh chị em *học được ngành này, ráng cố gắng đi.* Làm công quả công đức đi. Cái người hưởng đầu tiên là anh chị em, kế tục là gia đình anh chị em cùng hưởng chung với nhau, đó là sung sướng nhất của cuộc đời anh chị em ở kiếp này, và những kiếp kế tiếp. Đó là câu trả lời thứ hai của tôi. Để trả lời câu thứ ba luôn cho nó trọn vẹn.

Bây giờ đâu có trường hợp nào. Anh chị em học tới lớp này rồi nhe. Làm ơn dùm một cái, nhớ cho rõ, tôi nhắc lần này, chỉ còn có 5 10 phút nữa mãn khóa này rồi mà anh chị em không nhớ về thực hiện, thì ráng chịu.

Cái thứ nhất chỉ trị bệnh thần kinh giả, dùng tay, còn tất cả những phương pháp khác, anh chị em dùng luôn xa 6 anh chị em trị.

Còn nếu anh chị em thích trị tay - anh chị em thích trị tay cũng được, không có gì trở ngại hết, nhưng mà lâu thời gian hơn. Nhưng mà tôi cũng khuyên anh chị em: người ta muốn học cái khóa này, người ta lại không được học. Anh chị em thì học được, anh chị em muốn trị tay. Anh chị em muốn trị tay, bộ muốn rời mình người ta sao? Chứ sao bây giờ? Học cái này sướng qua, thay vì trị 30 giây không chịu, muốn trị 5 phút để đụng mình người ta hay sao đây? Muốn đụng mấy ông, hay mấy ông muốn đụng mấy bà, hay sao đây?

Tôi giải quyết cái này đơn sơ đơn giản mà đầy đủ hết. Cái năng lực cho anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau, mà sao anh chị em muốn kéo dài thời gian để làm gì? Tốt hơn nhất anh chị em trị 15 giây, 30 giây đi. Rồi người ta về anh chị em điện thoại cũng được vậy.

Dịch cái này cho Tây nó cười. Dịch.

BẾ MẠC

Oui, bây giờ coi như tạm thời chấm dứt nhe.

Trước khi chấm dứt lớp học thì để anh Thiện trung tâm Geneve sẽ đọc vài lời.

ANH THIÊN, TRUNG TÂM GENEVE

Trước hết, tôi xin đọc vài lời cho Thầy Đáng bằng tiếng Việt, rồi tôi sẽ không thông dịch lại, nhưng sẽ đọc liền vài lời bằng tiếng Pháp.

Dạ kính thưa Thầy:

Giây phút chia tay sắp đến, 3 ngày học đã trôi qua, đi rất nhanh, để lại cho chúng con nhiều kỷ niệm lưu luyến và sự tri ân sâu xa đối với Thầy.

Kính thưa toàn thể quý vị, ban tổ chức, xin đa tạ tất cả anh chị em đã hết sức, hết tâm góp phần lớn lao cho sự thành công của khóa học này. Tuy nhiên có những thiếu sót khó có thể khắc phục và tránh khỏi được, mong toàn thể quý vị thứ lỗi cho.

Kính thưa Thầy, noi gương cao cả của Thầy, chúng con nguyện sẽ tu tập, tinh tấn, thực hành, nỗ lực kiên trì, mang tất cả tâm lực, trí lực, sức lực cùng thiện tâm vào sứ mạng xoa dịu và chữa lành tất cả những chứng bệnh thông thường lẫn bệnh nan y hiểm nghèo, và sứ mạng phục vụ nhân loại bằng ngành Nhân Điện khắp trên toàn thế giới, với lòng vị tha vô vụ lợi, vào sứ mạng phát huy mạnh mẽ năng lực huyền diệu của Nhân Điện, tuy còn mới mẻ và huyền bí ở thế kỷ 20 này, nhưng nhất định sẽ rất phổ thông, rất đại chúng, và rất hiệu năng trong những thế kỷ tới.

Quý đồng môn kính mến, chúng tôi mong rằng trước khi chia tay sau khóa học này, quý vị đồng môn học hỏi, đón nhận được nhiều sự tiến bộ vượt bậc do Thầy trao truyền, hầu phục vụ đắc lực hữu hiệu hơn trong việc cứu giúp nhân loại, bản thân và gia đình quý vị một cách thành công tốt đẹp. Và mong anh chị em đồng môn sẽ giữ mãi trong ký ức của mình, những hình ảnh đẹp, thân thương của khóa học chan chứa tình Thầy, nghĩa bạn, của thành phố Geneve ôn hoà. Nơi tiếp nhận giải quyết một cách ổn thỏa mọi xu hướng chánh trị quốc tế. Chúc tất cả các bạn đồng môn, gia đình và quý quyến một mùa Giáng Sinh hạnh phúc vui vẻ, một năm mới nhiều thành công như ý.

Thầy kính mến, trước khi chia tay, chúng con kính chúc Thầy luôn luôn được thân lực, tâm lực, và thần lực. Thành ý chân thiện dồi dào mạnh mẽ siêu việt, để sớm hoàn thành sứ mệnh từ phụ, lương y thánh thiện, mà Thượng đế đã giao phó. Cầu nguyện lúc nào Thầy cũng có nhiều trợ tá đắc lực, không cô độc lẻ loi trên đường phục vụ nhân loại, gặp nhiều phong ba bão táp, khó khăn, mà vừa qua Thầy đã chấp nhận.

Chúng con là những đệ tử chân thành phục lệnh và theo gót Thầy làm trợ tá đắc lực, nếu được Thầy chỉ định và cho phép.

Kính chúc Thầy những chuyến viễn du phục vụ nhân loại, luôn luôn thành công, tự tại, bình an, như ý.

Kính chào tất cả anh chị em đồng môn.

NHỮNG LỜI NHẮN NHỦ CỦA THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG TRƯỚC KHI MÃN KHÓA

Bây giờ, trước khi khóa học chấm dứt, tôi chỉ còn vài lời nhắn nhủ với anh chị em. Nếu anh chị em có điều kiện thuận tiện, nếu anh chị em có duyên lành, thì chắc chắn anh chị em sẽ học hỏi nhiều hơn nữa, cái lớp tháng tám, 1996, tôi tổ chức tại Thái lan. Khóa học đó mặc dầu 5 ngày, nhưng thời gian học nhiều hơn. Mỗi một ngày học 7 tiếng trong suốt 5 ngày đó. Tôi hy vọng anh chị em sẽ học hỏi nhiều hơn nữa, để anh chị em về phục vụ và giúp cho nhân loại. Tôi không mong gì hơn, cái khóa đầu tiên dùng luân xa 6 để trị bệnh, thì anh chị em ngay từ bây giờ, anh chị em nên áp dụng cho chính mình, cho gia đình và cho những người thân thương ruột thịt của mình, cũng như những người ở quốc gia của anh chị em, hoặc đi xa hơn nữa bà con ruột thịt của anh chị em, bè bạn quen biết của anh chị em ở xa quốc gia của anh chị em đang ở. Nếu biết được anh chị em có khả năng như thế này, nhờ anh chị em giúp đỡ trị bệnh thì anh chị em sẵn sàng giúp đỡ cho mọi người trong cơn đau ốm bệnh hoạn. Và tôi hy vọng cái khóa này anh chị em sẽ phục vụ rất nhiều và giúp cho mọi người trong cơn đau bệnh rất khó khăn cho những năm kế tiếp, gần nhất là năm 1996.

Tôi cũng mong mỗi rằng, anh chị em lấy cái quyền năng khả năng của Thượng đế ban cho anh chị em mà phục vụ nhân loại, vì nhân loại mà anh chị em phục vụ, vì Thượng đế mà anh chị em đóng góp cho Thượng đế. Chứ đừng vì quyền lợi riêng tư thì chắc chắn anh chị em sẽ là người thiệt thòi nhất. Chẳng những anh chị em bị thiệt thòi, mà liên quan tới vấn đề gia đình anh chị em sẽ bị thiệt thòi.

Do đó, tôi nhắn nhủ anh chị em một lần sau cùng, trước khi chia tay để bị thiệt thòi về các quốc gia của anh chị em đang ở. Thì tôi mong muốn anh chị em thực hiện đúng những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em và đúng những câu trả lời mà anh chị em nêu ra, để anh chị em học hỏi kinh nghiệm về phục vụ cho cá nhân, gia đình và quốc gia cũng như các nước trên thế giới đang cần đến anh chị em.